The Navajeevan

License No 363, dated 14th August 1937

E. JOHNMANI
ERUTHICKAL
VELOOR
KOTTAYAM

THIRUNAL SPECIAL NUMBER

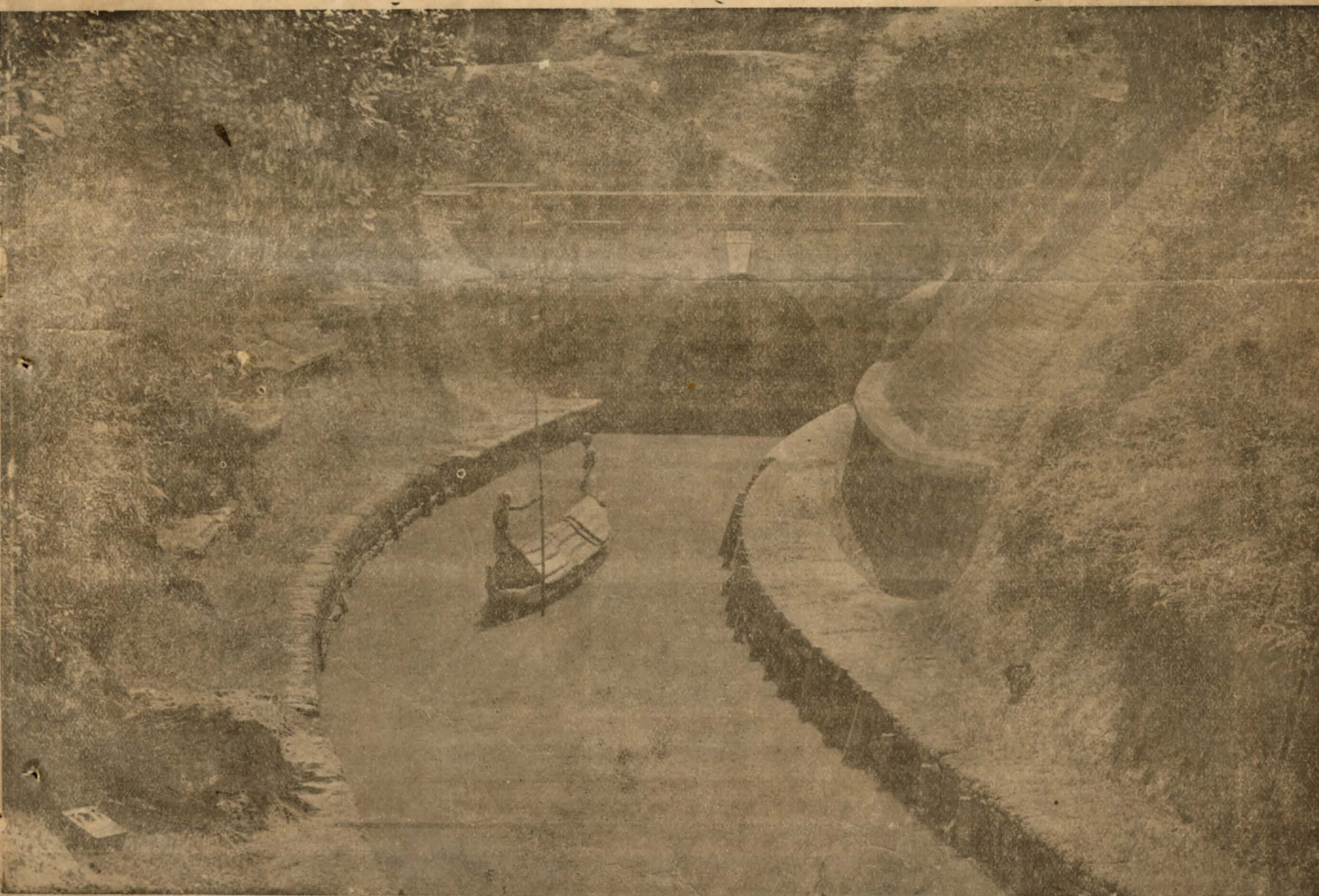

അണ ൪

ANNAS 4

ഓം

ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം
സർക്കാർ
ആയുർവ്വേദവൈദ്യശാല

കൊല്ലം.

എം. പി. കൃഷ്ണൻവൈദ്യരുടെ ഉടമസ്ഥതയിലും മാനേജ്മെന്റിലും കൂടി നടന്നുവരുന്നതു

എം. പി. കൃഷ്ണൻവൈദ്യരുടെ

അഭിനവഗർഭരക്ഷാഗുളിക

(രജിസ്റ്റേഡ് ട്രേഡ്മാർക്ക്)

ഇതു് ഏററവും ഫലപ്രദവും വനിതാലോകത്തിന് അനുഗ്രഹീതവും ഇൻഡ്യയിലെന്നല്ലാ ഇൻഡ്യക്കു് പുറമെയും വളരെ പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സിദ്ധമായ പരമൌഷധം

1. അഭിനവഗർഭരക്ഷാഗുളിക

ഗർഭാരംഭംമുതൽ രോഗിണിയും, അരോഗിണിയും ആരോഗ്യത്തിനായും, സുഖപ്രസവത്തിനുവേണ്ടിയും നിത്യമായി സേവിക്കുവാനുള്ളതു്.

2. അഭിനവഗർഭരക്ഷാഗുളിക

വായുക്ഷോഭം, ഗർഭപീഡ, ഛർദ്ദി, ക്ഷീണം അരുചി, തലച്ചുററൽ, വയറുകത്തൽ, അഗ്നിമാന്ദ്യം, പനി, ശ്വാസനാളരോഗം, ശോധനയില്ലായ്മ, വയറെറരപ്പു്, അതിസാരം, ഗ്രഹണി, ഗുന്മശൂല ഇവയെശമിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായതു്.

3. അഭിനവഗർഭരക്ഷാഗുളിക

ഗർഭാശയശുദ്ധി, ഗർഭസ്രാവം, രക്തസ്രാവം, യോനിസ്രാവം, നെഞ്ചിടിപ്പു്, വിളർച്ച, ചുട്ടുനീററൽ ഇവയെ പൂർണ്ണമായി ശമിപ്പിക്കുന്നു.

4. അഭിനവഗർഭരക്ഷാഗുളിക

ഗർഭശിശുവിനു് യാതൊരു ആരോഗ്യഹാനിയും സംഭവിക്കാതെ ജീവശക്തിയെ പ്രദാനംചെയ്തു് കാത്തുരക്ഷിക്കുവാനും മുലപ്പാലിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാനും അഭിനവഗർഭരക്ഷാഗുളിക വിശേഷവിധിയായിട്ടുള്ളതു്.

5. അഭിനവഗർഭരക്ഷാഗുളിക

പ്രസവകാലങ്ങളിൽ പ്രസവം സുഖകരവും ശീഘ്രകരവും ആയിരിക്കുന്നതും, ഗുന്മദ്വാരവു്, ആന്ത്രദ്വാരവു് ഇവയെ ശമിപ്പിച്ചു് പ്രസവകാലങ്ങളിലുണ്ടാകാവുന്ന സകലവിധ ഗർഭാശയരോഗങ്ങളേയും, മററന്യരോഗങ്ങളും വരാതെ കാത്തുരക്ഷിച്ചു് ജനയിത്രിക്കു് നവചൈതന്യവും, സന്തുഷ്ടിയും പ്രദാനംചെയ്യുവാൻ ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതു്.

മാത്ര:—ഒരൌൺസു് ജീരകവെള്ളത്തിൽ ഒരു ഗുളികകലത്തി കാലത്തും, അതേപ്രകാരം രാത്രിയിലും സേവിക്കുക

ഒരുമാസം സേവിക്കുവാനുള്ള ഗുളിക അടങ്ങിയ കുപ്പി വില അണ ൧൨

ഇവിടെ എത്തുംരോഗികളെയും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു് ചികിത്സനിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതുകൂടാതെ ആയുർവേദവിധിപ്രകാരം കൃത്യമായി തയാർചെയ്തിട്ടുള്ള സകലവിധഔഷധങ്ങളും മിതമായവിലയ്ക്കു് വില്ക്കപ്പെടും

ആഗതികളായ രോഗികളെ ധർമ്മമായി ചികിത്സിക്കപ്പെടുന്നതാണ്

കൂടുതൽവിവരത്തിനു് ഇംഗ്ലീഷിലോ മലയാളത്തിലോ ഉള്ള ക്യാററ്ലോഗ് സ്റ്റാമ്പുസഹിതം ആവശ്യപ്പെടുക.

എം. പി. കൃഷ്ണൻവൈദ്യൻ, കൊല്ലം.

കാർത്തികതിരുനാൾ
റാണി ലക്ഷ്മീഭായി ആററുങ്ങൽ കൊച്ചുതമ്പുരാൻ
തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

മൂലം തിരുനാൾ
മഹാറാണി സേതുപാർവതീഭായി ആററുങ്ങൽ
ഇളയതമ്പുരാൻ ഡി. ലിററ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

ഉത്രാടം തിരുനാൾ
മാർത്താണ്ഡവർമ്മ ഇളയരാജാവ്
തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

തിരുനാൾ മംഗളാശംസകൾ

തൻചിത്തംസൽഗുണങ്ങൾതൻ നിലയമായ്,
ധന്യതാമന്യാദൃശം
തഞ്ചി, സ്വപ്രജകൾക്കഭീഷ്ടമനിശം
നൽകാൻ സമുദ്യുക്തനായ്,
വഞ്ചിക്ഷോണിയെ വാനൊടൊപ്പമുയരാ-
റാക്കുന്നൊരാഖ്യാതിമാ-
നെൻചിത്രർക്ഷജഭൂപനേകണമജൻ
ഭവ്യൗഘമവ്യാഹതം.

മഹാകവി ഉള്ളൂർ

ആർപ്പും, പ്രാർത്ഥന, വാദ്യമന്ത്രമണികൾ.
പാട്ടും പ്രസംഗം വെടി-
ക്കെട്ടും കൂട്ടിട്ടമൊച്ചകേട്ടതിശയം
കൈവന്നു ദേവാധിപൻ
കണ്ണോരായിരവുംമിഴിച്ചു കതുകാൽ
കാണുന്നു വേണാട്ടതാൻ
ഘോഷിക്കുംതിരുനാൾ മഹോത്സ-
വമഹോ ഹർഷാശ്രുവർഷത്തൊടും.

സി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻപോററി എം. എ.

മാനംചെററുംവിടാതനഘ മഖിലകലാ-
പൂർണ്ണനായ് തൻകരത്താ-
ലാനന്ദോല്ലാസമേകിക്കുവലയ നിവഹ-
ങ്ങൾക്കു സദ്വൃത്തനായി
നാനാസന്താപമാററി കഴൽതൊഴുമവരിൽ
ഭാഗ്യപീയൂഷപൂരം
താനേനിത്യം വളർത്തി ചിതമൊടുവിജയി-
ക്കുന്നു വഞ്ചീന്ദ്രചന്ദ്രൻ.

എം. ഗോദവർമ്മൻ തമ്പാൻ

ദ്യോവാക്കാർകുഴൽ ചീകിടുന്നിതുഡുവാം-
പൂവച്ചുനോക്കുന്നിതാ!
മേവാഞ്ഞായതെടുത്തു മിന്നലൊളിയാം-
പൊൻനാട ചൂടുന്നുടൻ.
ഭൂവാമഞ്ജുളദീപമാലികയണി-
ഞ്ഞീടുന്നുമേന്മേലിതെ-
ന്താവാം? ചൈത്രകജന്മനാൾച്ചമയമോ
ഹാ! ചെയ്‌വിനാകല്പകം!

കീഴ്കുളം, എൻ. രാമൻപിള്ള എം. എ.

മിളിതമോഹനസൗഭാഗ്യപാളിയി-
ലിളകിയാടുമെൻ വഞ്ചിവസുന്ധരേ!
കതിരൊളിതൂകിയാഗമിക്കുന്നിതാ,
അതുലദിവ്യംതിരുനാൾമഹോത്സവം.
പുളകമാർന്നുകൊണ്ടീവിധമായിരം
പുതുമപൂത്തുംപുലരിയണയുവാൻ,
കരതലംകൂപ്പിയപ്പരാശക്തിതൻ
ചരണതാരിണ കുമ്പിട്ടുനിൽക്കുക!!

കോട്ടൂർ നാരായണപിള്ള ബി.എ.

ആഴവാഞ്ചേരിയോടൊപ്പം
അയ്യങ്കാളിക്കു നിൽക്കുവാൻ
അമ്പലങ്ങൾതുറന്നോരു
തമ്പുരാൻ വിജയിക്കണേ!

പി. എം. രാമൻ

മോദം വായ്ക്കുന്നു വേണാട്ടിനു മുഴുവനി, താ,
ചിത്തിരത്തമ്പുരാൻ തൻ
പാദാംഭോജം പതിഞ്ഞു പരിചിലിരുപതോ-
ടൊമ്പതൊക്കും വയസ്സിൽ;
ഭൂതിക്കായിപ്പുരം വാണരുൾക പരിണത-
പ്രജ്ഞനീ, യൗവനസ്ഥൻ,
നീതിക്കണ്ണുള്ള തേജസ്വിനിയിളയ മഹാ-
റാണിതന്നാദ്യപുത്രൻ!

മഹാകവി വള്ളത്തോൾ

ശർമ്മംശ്രീവഞ്ചിഭൂവാം പ്രഭവമിതുവഴിക്കി-
ൻഡ്യയാകെപ്പരത്തും
കർമ്മശ്രേണീവിധാനാന്നവജനകമഹാ-
രാജതുല്യപ്രഭാവൻ
നമ്മസ്വപ്നങ്ങൾപോലും പ്രജകളുടെ മഹാ-
ഭൗതികാത്മീയസമ്യഗ്
ധർമ്മത്തിന്നായ് നയിച്ചിങ്ങനെ സുചിരതരം
വാഴ്കചിത്രാവനീശൻ.

മള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള

ദ്യോവിൽ, സൂര്യനുയർന്നുനിന്നുടമയാൽ,
ചേർക്കുന്നചെന്താമര-
പ്പൂവിൽപുഞ്ചിരി, ചന്ദ്രനാമ്പൽനിരയിൽ,
തൻകർമ്മകാലങ്ങളിൽ;
ഭാവംതുല്യമിയന്നു, "ദേവ"നനിശം
"ചിത്രോദയൻ,' വിശ്വഹൃൽ-
പൂവിന്നാത്മവികാസമേകി, വിജയി-
ച്ചീടുന്നു; വന്ദിക്കുവിൻ!

വിദ്വാൻ, കെ. ഇ. നീലകണ്ഠൻ

വീണക്കമ്പിമുറുക്കിമൽ പ്രണയിനീ,
പാടിഹ്‌ പലിപ്പിക്കു;ന-
ല്ലോണം ചിത്രമഹീമണാള തിരുനാളാ-
ഘോഷസങ്കീർത്തനം;
പ്രാണപ്രേയസി, ഹാ! നമുക്കിതിനുമീ-
തെന്താണുസന്തോഷമി-
ന്നാണല്ലോ തിരുവോണമിത്തിരുവിതാം-
കൂറിന്നുകൂട്ടും മുദാ.

തിക്കുറിശ്ശി സുകുമാരൻനായർ

ക്ഷാമത്തിൻരണഭേരികൊണ്ടു ഭുവനം
ഞെട്ടുമ്പൊഴുംവഞ്ചിയിൽ
ക്ഷേമത്തിൻകളഗാനമാണു പുളകം-
കൊള്ളിപ്പതീഞങ്ങളെ
ഗ്രാമത്തിന്നഭിവൃദ്ധിയച്ചെറുമിതൻ-
മാടത്തിലുംകണ്ടിടാം
ശ്രീമത്താംതിരുനാൾവരേണമിതുപോ-
ലെന്നുംസു"ചിത്രോ"ജ്ജ്വലം.

ജെ. എ. കാരളോസ്, കല്ലട

ഹരിജനാധിയശേഷമൊഴിച്ചൊരീ
ഹരിപദാശ്രിതനാം നൃപനിന്നിതാ
"ഹരി," വയസ്സു തികഞ്ഞിനി ദൈവമേ
"ഹരി" തിരിച്ചു "നൃപ"ന്നൊാടുചേർക്കണേ.

സി. വി. കുഞ്ഞുരാമൻ.

ആദർശപഞ്ചകം

ഭരണനിയമ പരിഷ്ക്കരണം

ഹൈന്ദവശുദ്ധീകരണം

വ്യവസായീകരണം

വിദ്യാഭ്യാസ നവീകരണം

ദേശീയ കലോദ്ധാരണം

ചിത്രാനക്ഷത്രജാതൻ തിരുവടിയിരുപ-
ത്തെട്ടസംവത്സരത്താൽ
സുത്രാമാവിൻകണക്കായ്, സുകൃതനിലയമായ്
ധർമ്മരാജ്യം സ്വരാജ്യം!
വിത്രാസം വിട്ടുണർന്നു വിഭവപരിമളം
വീശിവീശിപ്പുലർന്നു
ചൈത്രാഹ്ലാദപ്രസാദം; നൃപവരമകുടീ-
രത്നമേ! വെൽകനീണാൾ!!

പാലാ നാരായണൻനായർ.

ശിഷ്ടന്മാർക്കു ശിരോമണീ; ബഹുജനം
തൻകൃത്യനിഷ്ഠയ്ക്കെഴും
ദിഷ്ടം നോക്കി വരുന്ന നാഴികമണീ;
ഭക്തർക്കു ചിന്താമണീ;
ഇഷ്ടപ്പെട്ടൊരു വഞ്ചിഭൂമഹിള തൻ
മംഗല്യമുക്താമണീ;
പുഷ്ടശ്രീയൊടു വാഴ്ക ചൈത്രജനൃപൻ,
പൊന്നോമനക്കൺമണി.

കിളിമാനൂർ മാധവവാര്യർ

ജൃംഭത്പൗരുഷമാല്യമാരുടെ മഹാ-
വീരാപദാനങ്ങളെ
സ്സംഹൃല്ലോൽപ്പുളകംകലർന്നമരിമാർ
വാഴ്ത്തുന്നവോ ഭംഗിയിൽ,
അൻപാർന്നോരമൃതാംശുപോൽ സമതപൂ-
ണ്ടൗദാര്യ കേദാരമാ-
യെമ്പാടുംകൃപതൂകുമാ നരവരൻ
നിത്യംജയിക്കേണമേ!

എം. പി. അപ്പൻ, എം. എ. എൽ. റ്റി.

വന്നെത്തീ, തിരുനാൾമഹോത്സവമിതാ,
വേണാടു, സന്തോഷമാം,
പൊന്നിൻപട്ടമണിഞ്ഞതിന്നു, സുതരാ-
മേകുന്നു സുസ്വാഗതം;
മന്നാകെപ്പുകൾചാർത്തി, മിന്നിടുവൊരി-
ച്ചിത്രർക്ഷജൻതമ്പുരാ-
നെന്നുംതൻപ്രജകൾക്കു 'മാബലി'കണ-
ക്കേകട്ടെ സന്തുഷ്ടിയെ.

നാലാങ്കൽ കൃഷ്ണപിള്ള എം. എ., എൽ: റ്റി.

പൊങ്ങിപ്പൊങ്ങിപ്പുളപ്പും പുകളുകൾ പരദി-
ക്കോത്തുപോകേ,പുരത്തിൽ-
ത്തങ്ങിത്താർ മങ്കയാൾതൻ തരളമിഴിമുന-
ത്തെല്ലുതല്ലിക്കളിക്കെ,
വിങ്ങിച്ചിന്നും വിലാസദ്യുതിയൊടു വിജയി-
ക്കട്ടെ! വിശ്വപ്രഹർഷം
തിങ്ങി; ത്താഴാത്ത ധർമ്മക്കൊടിയുടെ നടുവേ
നിത്യമി"ച്ചിത്ര"താരം.

കാപ്പിൽ. കെ. പി. കേശവൻ ബി. എ.

ജാതിക്കോട്ടതകർത്ത,കത്തു കുടിയാ-
ണ്ടുള്ളോരയിത്താദിയാം
ഖ്യാതിപ്പെട്ട പിശാചസംഘമടിച്ചോ-
ട്ടിച്ചൊരൂർജ്ജസ്വലൻ
ചോദിക്കാത്ത തലേദ്ദിനത്തിലുദയം-
ചെയ്യേറ്റമത്തമ്പുരാൻ
ഭൂതിപ്പൂൺപിനുപൂജ്യമാം നിലയമായ്-
നീണാൾ ജയിച്ചീടണം.

പാട്ടത്തിൽ കെ നാരായണൻ വൈദ്യൻ

നവജീവൻ

തിരുനാൾ വിശേഷാൽപ്രതി

പ്രസ്താവന

കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെപ്പോലെ ഇക്കൊല്ലവുംഇന്ദിരാപ്രസ്സിൽനിന്നു മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാൾ പ്രമാണിച്ചു ഒരു വിശേഷാൽപ്രതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ ഇതുവരെ കഴിഞ്ഞ ഒൻപതുസംവത്സരക്കാലത്തെ ഭരണത്തിനിടയ്ക്കു തിരുമനസ്സിലെ കീർത്തിയും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ കീർത്തിയും ഭാരതഖണ്ഡം ഒട്ടുക്കുമാത്രമല്ല ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലും പരന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതോർക്കുമ്പോൾ ആയുഷ്മാനായ തിരുമനസ്സിലെ ഭരണകാലം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഒരു സുവർണ്ണകാലമായി ഭാവിസന്തതികൾ കീർത്തിക്കുവാൻ ഇടവരുമെന്നു നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. ദുസ്സഹമായ സാമ്പത്തികാധഃപതനത്തിനിടയ്ക്കു "കുനിന്മേൽ കുരു"വെന്നോണം വന്നുകൂടിയ യുദ്ധംമൂലമുള്ള ദുർന്നിവാരദുരിതങ്ങൾ ലോകത്തിനൊട്ടുക്കു വരുത്തിയിട്ടുള്ള പരവശത തിരുവിതാംകൂറിനേയും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തിരുമനസ്സിലേയും സചിവോത്തമന്റേയും സമയോചിത നടപടികളാൽ ഞെരുങ്ങിയെങ്കിലും ജനങ്ങൾ ഇൻഡ്യയുടെ ഇതരഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഇവിടെ സമാധാനമായിത്തന്നെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു എന്നുള്ളതുതന്നെ തിരുമനസ്സിലെ ഭരണവൈശിഷ്ട്യത്തിനു ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. തിരുനാൾവാരം തിരുവിതാംകൂറുകാർക്ക് ഒരു തിരുവോണമായിട്ടാണു തീർന്നിരിക്കുന്നതു്. തിരുനാൾദിവസം വിമാനമാർഗ്ഗമായി തിരുവിതാംകൂറിന്റെ മീതെ കന്യാകുമാരിമുതൽ പറവൂർവരെ ഒന്നു പറന്നുനോക്കുന്നവർക്കു സംസ്ഥാനം മുഴുവൻ ഉത്സാഹഭരിതരായ ജനങ്ങൾ, ഒരു മതകർമ്മം എന്നപോലെ ഭക്തിദ്ധയോടുകൂടിത്തന്നെ തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാൾ മഹോത്സവം കൊണ്ടാടുന്നതിന്റെ കോലാഹലങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. തിരുമനസ്സിലെ ആയുരാരോഗ്യഭാവിഭവ്യങ്ങൾക്കു സാർവ്വത്രികമായി നടക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഞങ്ങളും ഭക്തിപൂർവ്വം പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനു പുറമേ കടലാസുവില ഗണിക്കാതെ വായനക്കാർക്ക് ഈ തിരുനാൾവാരത്തിലെ വിനോദത്തിനു ഈ തിരുനാൾപ്രതി ചുരുങ്ങിയ നാലണാവിലയ്ക്കു അവരുടെ സന്നിധാനത്തിലേയ്ക്കുയച്ചുകൊള്ളുകയുംചെയ്യുന്നു.

ശക്തൻതമ്പുരാനും കൊങ്ങിണികളും

കൊച്ചി സർവ്വാധികാര്യക്കാർ ശ്രീ. പുത്തേഴത്തു രാമൻമേനോൻ അവർകൾ ശക്തൻതമ്പുരാനെക്കുറിച്ചു എഴുതിവരുന്ന വിസ്താരമായ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഒരദ്ധ്യായം "ശക്തൻതമ്പുരാനും കൊങ്ങിണികളും" എന്ന തലവാചകത്തിൽ നവജീവൻ ഓണം വിശേഷാൽപ്രതിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു വല്ലോ. കൊങ്ങിണിമാരെമനഃപൂർവ്വം ആക്ഷേപിക്കുവാനുള്ള ഒരുദ്യമമായി അതിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു ചില പ്രതിഷേധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതായിക്കാണുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തു പ്രാക്ടീസുചെയ്യുന്ന ശ്രീ. ദേവരേശക്കമ്മത്തി അവർകൾ ബി. ഏ., ബി. എൽ. അയച്ചദീർഘമായഒരു ലേഖനം താമസിച്ചുകിട്ടുകയാലും, വിവാദവിഷയമായ ലേഖനങ്ങൾ തിരുനാൾ വിശേഷാൽ പ്രതിയിൽ ചേർക്കുന്നതു യുക്തമാണോ എന്നുള്ള സംശയത്താലും മാററിവയ്ക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.മി. കമ്മത്തിന്റെ ലേഖനംപ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷം ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾക്കുപറവാനുള്ളതുപറഞ്ഞു കൊള്ളാം.

ഫലിച്ചപ്രാർത്ഥന

ഉള്ളൂർ

ഏറെനാളായൊരുനാട്ടിൽ—ദൈവം
മാരിപൊഴിക്കാതിരുന്നു.
തീരെയന്നാടു മറന്നേ—പോയി
നീരുണ്ടകാർ കൊണ്ടലെല്ലാം.
മുററംകുളവും കിണറു—മങ്ങു
വററിവരണ്ടുകഴിഞ്ഞു.
കാലികൾചത്തുമറിഞ്ഞു;-വേര—
ററാലുകൾകൂടിയും വീണു.
തിങ്കളും രാവിൽജ്ജനങ്ങൾ—ക്കൊരു
ചെങ്കതിരോനെന്നുതോന്നി.
തീയുടെതോഴർതാൻ കാറെറ—ന്നതു
മായമററാരുമറിഞ്ഞു.
ഒന്നുനുകരുവാൻ പററീ—ലൊരു
കണ്ണുനീർത്തുള്ളിയുമാർക്കും.
ക്ഷേത്രത്തിൽച്ചെന്നവരോരോ—വിധം
പ്രാർത്ഥനയെന്നുംനടത്തി.
കണ്ണുതുറന്നില ദൈവ—മവ
ർക്കെണ്ണം വിഫലമായ്ത്തീർന്നു.
അങ്ങനെപോയ് കാലമാശ—ച്ചെടി
യെങ്ങുമെല്ലാർക്കുംകരിഞ്ഞു.

പേർത്തുമൊരുനാളശേഷം—പേരും
പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായ് വീണ്ടുംപോയി,
തൻകുട കൈയിലെടുത്ത—ങ്ങൊരു
പെൺകിടാവും നടകൊണ്ടു.
"ഓലക്കുടവേണ്ടകുഞ്ഞേ!—നമ്മൾ
വെയ്‌ലിന്നുമുൻപിങ്ങു പോരും.
ചുട്ടുപഴുത്തമണലിൽ—നിന്റെ
പട്ടുകഴൽ പതിയേണ്ട."
അച്ഛനുമമ്മയു മോതും—മൊഴി
കൊച്ചമ്മുകൈക്കൊണ്ടില്ലേതും.
അൻപിൽകുടയുമായ്ത്തന്നേ-പൈത-
ലമ്പലത്തിങ്കൽച്ചെന്നെത്തി.
പ്രാർത്ഥനപെട്ടെന്നു പററി—മുകിൽ
മേത്തരമാംമഴപെയ്തു.
വാണിയൊന്നപ്പൊഴുതാരും—കേൾക്കെ
വാനത്തു നിന്നുളവായി.
"പ്രാർത്ഥനയാർക്കും ഫലിക്കാൻ—വേണം
പ്രാർത്ഥനയിങ്കൽ വിശ്വാസം.
ഛത്രമെടുക്കാത്തതെന്തേ—നിങ്ങൾ
നിത്യവും മാരിക്കിരപ്പോർ?

മാരിവരുമെന്നൊരാളും—തന്നെ
തീരെ നിനച്ചിരുന്നില!
വല്ലതും പേരിന്നു കാട്ടി—ക്കൂട്ടി-
സ്സൊല്ലയൊഴിക്കുവാൻ വന്നു.
തർക്കമില്ലീമഴയിപ്പോൾ—പെയ്ത-
തിക്കൊച്ചുകുഞ്ഞിനുവേണ്ടി."
ആമൊഴികേട്ടു ജനങ്ങ—ളപ്പൊ-
ന്നോമനയെപ്പേർത്തും വാഴ്ത്തി
എങ്ങുംനനഞ്ഞുകൊണ്ടോടി—വേഗം
തങ്ങൾതൻ വീടുകൾ തേടി.
നമ്മുടെ കണ്മണിയാളോ—തെല്ലു—
മമ്മഴകൊണ്ടുഴലാതെ,
തേജസ്വിനിയായ് നടന്നാ—ളൊരു
രാജകുമാരി കണക്കേ.
ആയവൾതൻ നറുമുടിക്കു—മീതേ-
യായതദണ്ഡമാം ഛത്രം
കേൾവിനിറയുകമൂലം—പുത്തൻ
തുവെൺനിറത്തോടുകൂടി
മുററുമഴകിൽ വിളങ്ങി—യൊരു
കൊററക്കുടയെന്നപോലെ.

അന്നദാതാവായ പൊന്നുതമ്പുരാൻ

പണ്ഡിതമഹോപാദ്ധ്യായ ശിരോമണി
കെ. ബാലരാമപ്പണിക്കർ

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർക്ക് അനേകമനേകം സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവയിൽ പലതും അതതുകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ചക്രവർത്തിമാരും പണ്ഡിതസംഘങ്ങളും നൽകിയിട്ടുള്ളവയാണ്. വിശേഷാന്തരങ്ങളായ വീര്യശൌര്യപരാക്രമങ്ങളും ഭരണസാമർത്ഥ്യവും ശത്രുസംഹാരശേഷിയും ഭക്തതയും മററുഗുണങ്ങളുമാണ് ഈ സ്ഥാനമാനദാനത്തിനു പ്രേരകങ്ങളായിരുന്നവ എന്നു ന്യായമായി ഊഹിക്കാം. “അന്നദാതാവ്”, “പൊന്നുതമ്പുരാൻ” എന്ന രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങൾക്കൂടി തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർക്കുണ്ട്. പൌരാണികകാലംമുതലേ വംശപാരമ്പര്യംവഴി അവ നിലനിന്നുവരുന്നു. എന്നാൽ അവ മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങൾ മാത്രമല്ല. ആ പരിശുദ്ധനാമങ്ങളുടെ ദാതാക്കൾ രാജ്യത്തിനകത്തും പുറത്തുമുള്ള തലമുറ തലമുറയായിവരുന്ന സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളാണ്. അൻപുകലർന്ന സമാശ്വാസനപാപടികളിൽനിന്നും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആനന്ദപരമ്പരകളുടെ മാറൊലിയാണ് അവ. കൃതജ്ഞതാപൂർണ്ണങ്ങളായ കോടാനുകോടി ഹൃദയങ്ങൾ നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞുപൊന്തി അനസ്യൂതമായി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു ഭക്തിരസവാഹിനികളാണ് അവ എന്നുപറയാം. വാസ്തവത്തിൽ കുലശേഖരപ്പെരുമാക്കന്മാരുടെ ദിഗന്തസഞ്ചാരരസികയായ യശോമരാളികയുടെ പൊൻചിറകുകൾ രണ്ടുമാണ് ആ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ.

കേരളം ഭാരതത്തിലെ പൌരാണികരാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. പുരാതനവും പരിപാവനവുമായ ഒരു രാജവംശവും കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പരശുരാമന്റെ ചരിത്രം കേരളത്തിലെ ഒരു വിദേശീയാക്രമണത്തിന്റെ ചരിത്രമാണ്. അതിനുമുമ്പും കേരളത്തിന്റേയും കേരളരാജാക്കന്മാരുടേയും പ്രാഭവം വിശ്വവിദിതമായിരുന്നു. എ. ഡി. 216 മുതൽ 825 വരെ ഇരുപത്തിയഞ്ചു പെരുമാക്കന്മാർ കേരളത്തെ ഭരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഇവരെല്ലാം വിദേശികളായ വിജയികളുടെ പ്രതിനിധികളായിരുന്നു എന്നു ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ വാദിക്കുന്നു. അവസാനത്തെ പെരുമാൾ ചേരമാൻ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം പോയതിന്റെ ശേഷം കേരളം വീണ്ടും സ്വാതന്ത്ര്യമായി. എന്നാൽ അപകർഷഹേതുകമായ നിലയിൽ രാജ്യം വിഭജിക്കപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിലും കേരളത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഭരണാധികാരികളായ ചേരവംശരാജാക്കന്മാർ വേണാട്ടിൽ ഭരണം നടത്തിപ്പോന്നിരുന്നു. ആ രാജവംശത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചയാണ് തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബം.

ഈ രാജവംശത്തിന്റെ ആധുനികചരിത്രം ഏറെക്കുറെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കൊല്ലവർഷം 45 മുതലുള്ള രാജാക്കന്മാരുടെ പേരും ഭരണകാലവും ഇതിൽനിന്നും അറിയാൻ കഴിയുന്നതാണ്. അയ്യനടികൾ തിരുവടികൾ തുടങ്ങി അൻപത്തിനാലു രാജാക്കന്മാരുടെ പട്ടിക നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവരിൽ സംഗ്രാമധീരന്മാരും സർവാംഗനാഥന്മാരും ദക്ഷിണഭാരതം മുഴുവനും കീഴടക്കി വാണവരും ആയ മഹാരാജാക്കന്മാർ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ രാജരത്നങ്ങളുടെ നടുനായകമായി വാണരുളുന്ന ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അമ്പത്തിയഞ്ചാമത്തെ ഭരണാധികാരിയാണ്.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരെ ധർമ്മരാജാക്കന്മാർ എന്നാണ് മുഖ്യമായി അറിയുന്നതു്. ഇതും പുരാതനമായ കേരളീയ രാജവംശത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചയാണ് തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശമെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. കൊല്ലവർഷം 933-ൽ നാടുവാണ കാർത്തികതിരുനാൾ രാമവർമ്മ മഹാരാജാവിനു ധർമ്മരാജാവെന്ന പേരു വളരെ പ്രഖ്യാതമായിരുന്നു. എന്നാൽ “ധർമ്മോഽസ്മത് കുലദൈവതം” എന്ന മുദ്രാവാക്യവും ധർമ്മരാജാക്കന്മാർ എന്ന ബിരുദവും വളരെ മുമ്പുതന്നെ തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുത്താളം ഉണ്ടെന്നുള്ളതു് സ്പഷ്ടമാണ്. ലോകം മുഴുവനും അടക്കിഭരിച്ചിരുന്ന ഹിരണ്യകശിപു, മഹാബലി തുടങ്ങിയ ധാർമ്മികന്മാരായ പൌരാണിക രാജാക്കന്മാർ കേരളീയരാജാക്കന്മാരായിരുന്നുവെന്നും, ഓണമഹോത്സവവും മഞ്ഞമുണ്ടുംമററും അവർ ബുദ്ധധർമ്മാനുസാരികളായിരുന്നുവെന്നു തെളിയിക്കുന്നുവെന്നും, വാമന, നൃസിംഹ പുരാണങ്ങൾ ആര്യപുരോഹിതമഹാക്കാരുടെ കൃത്രിമവിജയങ്ങളുടെ ചരിത്രമാണെന്നും വാദിക്കുന്ന ചരിത്രവിമർശകന്മാരുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ധാർമ്മികാഗ്രേസരന്മാരായ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ വംശപാരമ്പര്യംകൊണ്ടു അനുഗ്രഹീതമാണ് തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശമെന്നതു് സർവസമ്മതമാണ്.

“അന്നദാതാവ്” എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം അന്നംകൊടുക്കുന്നവൻ എന്നാണ്. അന്നം എന്നതിനു ചോറ് എന്ന അർത്ഥം സാധാരണ പറഞ്ഞുവരാറുണ്ടെങ്കിലും വ്യാപ്യമായ രീതിയിൽ ഭക്ഷണമെന്നും വ്യാപകമായ രീതിയിൽ ജീവികൾക്കു ജീവസന്ധാരണം വേണ്ടവിധത്തിൽ നിർവഹിക്കുവാൻ ആവശ്യമുള്ള സാധനമെന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. “അന്നാദ് ഭവതി ഭൂതാനി പർജ്ജന്യാദന്നസംഭവഃ” എന്ന ഗീതാവാക്യം ഇതിനു തെളിവാണ്. ഭരണീയരായ സ്വപ്രജകൾക്കും നിരാലംബരായി വന്നുചേരുന്ന വിദേശികൾക്കും സമ്പൂർണ്ണവും സമൃദ്ധവുമായ നിലയിൽ അന്നലാഭം ഉണ്ടാകുവാൻ അനിതരസാധാരണമായ വിധത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ രാജാക്കന്മാർ പണ്ടേ ചെയ്തുപോരുന്ന ഏർപ്പാടുകളിൽ നിന്നാണ് ഈ സ്ഥാനലബ്ധിയെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. മഹമ്മദ്ഗസ്നിമുതൽ മൈസൂർ വ്യാഘ്രംവരെയുള്ള മഹമ്മദീയരുടെ ആക്രമണകാലത്തും ഭരണകാലത്തും ഇന്ത്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും അഭയംതേടി തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നുചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വിദേശികൾക്ക് അസാധാരണമായ രീതിയിൽ അന്നദാനം ചെയ്തു അവരെ രക്ഷിച്ചുപോരികയാൽ നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാർക്കു ലഭിച്ച സുപ്രസിദ്ധമായ ഒരു സ്ഥാനമാണ് അന്നദാതാവെന്ന് ചില ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു. നിലവിൽ നിൽക്കുന്ന വസ്തുതകളിൽ നിന്നുതന്നെ ഇതു ശരിയാണെന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഭക്ഷണാർത്ഥികളായി ചെന്നുചേരുന്നവർക്ക് ദിവസംതോറും രണ്ടുനേരവും ഭക്ഷണംകൊടുക്കുന്ന അറുപത്തിനാലു സ്ഥാപനങ്ങൾ ക്ഷേത്രസംകേതങ്ങളിലും മററുമായി തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ട്. ഈ രീതി ഭൂലോകത്തിൽ മറെറങ്ങും ഇത്ര ധാരാളമായ നിലയിൽ കാണുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ അന്നദാനശാലകളിൽ ചിലതെല്ലാം നിന്നുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പലതും ഭംഗിയായി ഇന്നും നടന്നുപോരുന്നു. “അന്നദാനപ്രഭുവായ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ നെടുനാൾ വാണരുളട്ടെ” എന്ന ആശീർവാദധ്വനികൾ ഇന്നും ഈ സംകേതങ്ങളിൽ നിന്നും തെരുതെരെ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർക്ക് അന്നദാതാക്കന്മാരെന്ന സ്ഥാനം ലഭിക്കുവാൻ സുപ്രസിദ്ധമായ ഒരു പൌരാണികകഥതന്നെയുണ്ട്. കലിയുഗം ആരംഭിച്ചതു് ബി. സി. 3102-ാമാണ്ട് ഫെബ്രുവരിമാസം 13-ാംതിയതിയാണല്ലോ. ഭാരതയുദ്ധത്തിൽ വിജയിയായ യുധിഷ്ഠിരമഹാരാജാവു് സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തതും ആ ദിവസം തന്നെയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഇതിനെ പാണ്ഡവാബ്ദം എന്നും വിളിക്കാറുണ്ട്. ഇപ്പോൾ കലിവർഷം 5042 ആണ്. ഇതിനു് സുമാർ 5013 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു് ഒരുദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ കേരളീയരാജധാനിയിൽ രണ്ടു രാജദൂതന്മാർ വന്നുചേർന്നു. അമാത്യന്മാർ അവരെ സ്വീകരിച്ചു് വേണ്ടുംവിധം സല്ക്കരിച്ചു് തിരുമുമ്പിൽ ഹാജരാക്കി. അവർ യുധിഷ്ഠിരമഹാരാജാവിന്റേയും ദുര്യോധനമഹാരാജാവിന്റേയും ദൂതന്മാരായിരുന്നു. ഉടൻ ആരംഭിക്കപ്പെടുന്ന കുരുക്ഷേത്രയുദ്ധത്തിൽ തങ്ങളെ സഹായിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുവാനായിരുന്നു അവർ ദൂതന്മാരെ അയച്ചതു്. യുദ്ധത്തിൽ സ്വപക്ഷം ചേർന്നു സഹായിക്കണമെന്ന് ആദ്യം അപേക്ഷിക്കുന്നവന്റെ അഭ്യർത്ഥനയെ സ്വീകരിക്കണമെന്നതു് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു രാജധർമ്മമായിട്ടാണ് അക്കാലത്തു് ഗണിച്ചുപോന്നതു്. രണ്ടു ദൂതന്മാരും ഒരേസമയം തന്നെ തിരുമുമ്പിൽ എത്തി സഹായാഭ്യർത്ഥന സമർപ്പിച്ചു. ഒരു യുദ്ധത്തിൽ പ്രതിയോഗികളായ രണ്ടു കൂട്ടരെ ഒരാൾക്ക് ഒരേസമയത്തു് എങ്ങനെ സഹായിക്കുവാൻ കഴിയും; രണ്ടുപേരും ഒരു സമയത്തുതന്നെ വരികയാൽ ഒരാളെ സഹായിക്കുവാനും അപരനെ തള്ളിക്കളയുവാനും നിവർത്തിയുമില്ലാതെയായി. എതിരേനിന്നു യുദ്ധംചെയ്വാൻ സൈന്യങ്ങളെ വിഭജിച്ചയയ്ക്കുന്നതും ശരിയെന്നു തോന്നിയില്ല. സഹായം അവശ്യം ചെയ്യേണ്ടതായും വന്നുകൂടി. ധർമ്മിഷ്ഠനും ബുദ്ധിമാനുമായ നമ്മുടെ മഹാരാജാവു് ഒടുവിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു തീർപ്പു് കല്പിച്ചു. “യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന എണ്ണിയാൽ ഒടുങ്ങാത്ത സൈനികന്മാർക്ക് യുദ്ധോത്സാഹം ജനിക്കുമാറു് ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ട

ത് യുദ്ധത്തിലെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു കൃത്യമാണ് അത് രണ്ടുപക്ഷത്തേയ്ക്കും നാംതന്നെ നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളാം." ദൂതന്മാർ സന്തുഷ്ടന്മാരായി മടങ്ങി. ഭാരതയുദ്ധം സമാരംഭിക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടുപക്ഷത്തിലെ സൈന്യങ്ങളും കുരുക്ഷേത്രത്തിൽ വ്യൂഹം ചമച്ചു നിലയായപ്പോഴേക്കും യുദ്ധക്കളത്തിന്റെ പിൻവശങ്ങളിൽ രണ്ടുഭാഗത്തും അനേക സാധനസാമഗ്രികളോടുകൂടിയ അന്നദാനശാലകൾ നിരന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. കേരളചക്രവർത്തിയുടെ ശംഖമുദ്രാങ്കിതമായ കൊടിക്കൂറകൾ ആ നെടുംപുരകളുടെ മുകളിൽ പാറിക്കളിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വിശ്രമാർത്ഥം പിൻതിരിക്കപ്പെടുന്ന രണ്ടു ഭാഗത്തെയും യോധസംഘം മൃഷ്ടാന്നഭുക്തി നടത്തി യുദ്ധക്ലേശത്തെ വിസ്മരിക്കതന്നെ ചെയ്തു. യുദ്ധകാലഘട്ടത്തിനുമേലായി "അന്നദാനപ്രഭുവായ കേരളമഹീപതി വിജയിച്ചരുളട്ടെ" എന്ന ആശിർവാദധ്വനികൾ ദിഗന്തങ്ങളിൽ വ്യാപിക്കുമാറ് മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. യുദ്ധാനന്തരം യുധിഷ്ഠിര മഹാരാജാവിനാൽ സൽകൃതനും ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാനാൽ അനുഗൃഹീതനുമായ മലയാളചക്രവർത്തി കൃതകൃത്യനായി തിരിച്ചുപോന്നു. എന്നാൽ "അന്നദാതാവ്" എന്ന അന്വർത്ഥമായ അവിടത്തെ കീർത്തി വധൂസഞ്ചാരകൌതുകംപൂണ്ട് അവിടെ നിന്നും പുറപ്പെട്ടിട്ട് ഇന്നും ദിഗന്തരങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു.

"പൊന്നുതമ്പുരാൻ" എന്ന ഓമൽപ്പേരിന്റെ പൊരുൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ പ്രയാസം ഇല്ലെന്നു തോന്നും. എന്നാൽ അന്വേഷിക്കുംതോറും ഗഹനമായ ഒരു ചരിത്രം അതിന്റെ പിന്നിലും പ്രകാശിക്കുന്നതായി കാണാം. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർ മൂപ്പേററ ശേഷം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഹിരണ്യഗർഭം എന്നൊരു വൈദികക്രിയ ഉണ്ട്. തന്മൂലം ലഭിച്ച പേരാണ് പൊന്നുതമ്പുരാൻ എന്നു ചിലർ വാദിക്കുന്നു. ഹിരണ്യൻ ഹിരണ്യകശിപു എന്നിവർ കേരളരാജാക്കന്മാരായിരുന്നുവെന്നും അവരെ കേരളീയർ പൊന്നുതമ്പുരാക്കന്മാരെന്നു വിളിച്ചുവന്നുവെന്നും അതിന്റെ അനുകരണമാണ് ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നതെന്നു വാദിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. മലയാളഭാഷയിലെ രീതിയും പ്രയോഗവുംവച്ചു നോക്കുന്നപക്ഷം കൂടുതൽ യഥാർത്ഥം എന്നു തോന്നാവുന്നതും മനോഹരവുമായ ഒരു അർത്ഥം പൊന്നുതമ്പുരാൻ എന്ന പദത്തിനുണ്ടെന്നു കാണുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ഏററവും ഭക്തിയും ബഹുമാനവും വാത്സല്യവും പ്രേമവും സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ഭാഷാപദത്തിന്റെയും ആരംഭത്തിൽ പൊന്ന് എന്ന ശബ്ദം ചേർക്കാറുണ്ട്. പൊന്നച്ഛൻ, പൊന്നമ്മാവൻ, പൊന്നുമകൻ, പൊന്നുതങ്കം എന്നീ പ്രയോഗങ്ങൾ ഇതിനു തെളിവാണ്. ഈദൃശമായ ഒരു പ്രയോഗംതന്നെയാണ് പൊന്നുതമ്പുരാൻ എന്നതും. വിനയാധാനം, രക്ഷണം, ഭരണം എന്നിവകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ പിതാവും കാണപ്പെട്ട ദൈവവുമായ മഹാരാജാവിന്റെ നേരെ പ്രജകൾക്കുള്ള അഗാധമായ ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഇതിനെക്കാൾ പററിയ ഒരുപദപ്രയോഗം മലയാളഭാഷയിൽ വേറെ ഇല്ലതന്നെ. ഇങ്ങനെ അന്നദാതാവ് പൊന്നുതമ്പുരാൻ എന്നീ രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങളും നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാർക്ക് അവരുടെ ഉത്തമ ഭരണചിഹ്നങ്ങളായി പ്രജകളിൽ നിന്നും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്. ഇത്തരം സ്ഥാനങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മററു മന്നവന്മാർ ഈ മഹിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നു സംശയമാണ്. അന്വർത്ഥമാംവണ്ണം ഈ സ്ഥാനങ്ങളെ ഇന്നും പോററിവരുന്ന ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആയുരാരോഗ്യ സമ്പത്സമൃദ്ധിയോടുകൂടി ദീർഘകാലം വാണരുളുമാറാകട്ടെ!

മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവു ഹിരണ്യഗർഭം നടത്തിയകാലത്തു മഹാബ്രാഹ്മണർ ആ തിരുമേനിക്കു നൽകിയ "പൊന്നുതമ്പുരാൻ" എന്നപേരു പരമ്പരയായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു എന്നാണ് സ്റ്റേററ് മാനുവലിൽ കാണുന്നത്. (പത്രാധിപർ.)

മിഥ്യ

ചങ്ങമ്പുഴ

ആവശ്യമില്ലിപ്രപഞ്ചത്തിനാരെയും
നീ വിശ്വസിക്കായ്കിനിയുമാമിഥ്യയെ!
ചീറുന്നപീരങ്കിയുണ്ടകൾക്കിന്നലെ
മാറുകാണിച്ചോരാ വീരയോദ്ധാക്കളെ —
ജന്മഭൂമാതിൻ ജയക്കൊടിക്കൂറകൾ
നന്മയിൽമേൽക്കുമേൽ ചായംപിടിക്കുവാൻ,
നമ്മാഭിലാഷങ്ങൾ മൊട്ടിട്ടഹൃത്തിലെ-
ച്ചെന്നിണംതപ്പിച്ച നിർമ്മലാത്മാക്കളെ —
ഒട്ടുംകൃതജ്ഞത കൂടാതെ,യിന്നസ്സു
കഷ്ടം,മറന്നുകഴിഞ്ഞു പടക്കളം!
വർഷമോർമ്മിപ്പീല വാസന്തകോകിലം
ഹർഷപുളകം വിതച്ചുകളകളം!

ഇന്നലെ, ചെമ്പനീർപ്പൂച്ചെടിച്ചില്ലയിൽ
മിന്നിക്കുണുങ്ങിവിടരുന്നൊരത്താരിനെ —
ആയിരമിന്ദിന്ദിരങ്ങളെക്കൊണ്ടേട-
ത്താനന്ദഗാനങ്ങൾ മൂളിച്ചപൂവിനെ —
ഓർപ്പതില്ലി,ന്നുത്സവോന്മാദ പൂർത്തിയിൽ
വീർപ്പിട്ടുനിൽക്കുന്നൊരുദ്യാന മണ്ഡലം!!

* * * *

വിശ്വം പുതുതായ്പുതുതായ് വരട്ടേലും
വിസ്മൃതികൈനീട്ടി മാച്ചുകളയലും!
കാല,മൊഴിഞ്ഞിതെ,ന്നീവകമായിക
ലീലനോക്കിസ്സദയം പുഞ്ചിരിതൂകലും! —
നീ, വിഷാദിക്കുന്നതെന്തി,ന്നഖിലവും
കേവലംസ്വപ്നം! — വെറും വെറും വിഭ്രമം!!....

"യുവലോകത്തിന്റെ ഭാവി"

ആർക്കും വീട്ടിൽ താമസിച്ച് എഴുത്തുകുത്തു മുഖാന്തിരം ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കാം. എ. ബി. സി. മുതൽ തുടങ്ങാം. തുടർന്നു പഠിച്ചാൽ കേംബ്രിഡ്ജ് സീനിയർ പരീക്ഷ ജയിക്കാം. ജയിക്കുന്നവർക്ക് ഇൻറർമീഡിയററ് ക്ലാസ്സിൽ ചേരാം. സ്കൂൾഫൈനൽ മുതലായ ക്ലാസ്സുകളിൽ തോററ് വിഷമിക്കുന്നവർക്ക് ഉപരിപഠിപ്പിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം ഇതാണ്. കൂടുതൽ അറിയേണ്ട വിവരങ്ങൾ ചോദ്യരൂപേണ എഴുതി വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയും കുറിച്ച് രണ്ടണാ സ്റ്റാമ്പുസഹിതം ഞങ്ങൾക്ക് എഴുതുക.

1940, 41, 42 ഈ ആണ്ടുകളിലെ പരീക്ഷകൾക്ക് ക്ലാസ്സുകളും ത്വരിതമായി നടന്നുവരുന്നു. ഇൻഡ്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇവിടെ വന്നു താമസിച്ച് പഠിച്ചുവരുന്നു. സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രത്യേകസൗകര്യം.

അപേക്ഷിക്കേണ്ടും മേൽവിലാസം: —

മാനേജർ,
ഇംഗ്ലീഷ് കറസ്പാണ്ടൻസ് സ്കൂൾ
തിരുവനന്തപുരം.

അറിഞ്ഞവർ പറയുന്നത്.

"........ഏററവും ചുരുങ്ങിയ ഈ കാലഘട്ടത്തിനകം എന്റെ കുട്ടി ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാഭ്യസനത്തിൽ അപ്രതീക്ഷിതവും അനിതരസാധാരണവുമായ പുരോഗതി പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ അയച്ചാൽ ഇത്രവേഗം എന്റെ കുട്ടിക്ക് ഇതുപോലെയുള്ള ഭാഷാജ്ഞാനം കിട്ടുകയില്ലെന്ന് എനിക്കു പൂർണ്ണബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും അവ പഠിപ്പിക്കേണ്ട കാലനിർണ്ണയത്തിലും താങ്കൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഔചിത്യവും ബോധനസാമർത്ഥ്യവും ഏററവും അനുകരണീയവും പ്രശംസാർഹവുമായിരിക്കുന്നു. സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഒരു ഗുണഭോക്താവെന്നുള്ള നിലയിൽ അത് ഏററവും പ്രയോജനകരവും പരോപകാരപ്രദവും അവലംബനാർഹവുമാണെന്ന് ഞാൻ സർവാത്മനാ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. താങ്കളുടെ സ്ഥാപനം ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിക്കുമാറാകട്ടെ.

എന്ന്,
രക്ഷകർത്താവ്
മുള്ളനിക്കാട്
(14) 5–2–116
വി. ആർ. രാജരാജവർമ്മരാജാ.

The Kerala Press Service & Advertising Bureau

PRESS REPORTERS, PHOTO NEWS SUPPLIERS & ADVERTISING CONSULTANTS

NEWS PAPERS! & BUSINESSMEN!

Consult us for efficient Service and better publicity

The Kerala Press Service & Advertising Bureau,
QUILON

രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യവും പ്രചരണമാർഗ്ഗങ്ങളും

കെ. പി. ശങ്കരമേനോൻ

ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ വളരെ ഒച്ചപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒന്നാണ് സ്വാതന്ത്ര്യം. അതിന്റെ സത്തയെപ്പററി തന്നെ വിവിധ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉള്ളവരുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ മനുഷ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കുന്ന കാലം ലോകത്തിൽ മുൻപ് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലായെന്നു ഒരുകൂട്ടർ അഭിമാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ മറെറാരു കൂട്ടരാകട്ടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഇന്നത്തെപ്പോലെ അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കാലം കഴിഞ്ഞ രണ്ടു മൂന്നു നൂററാണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലായെന്നും, നാം "ആധുനികമായ ഒരു അന്ധകാരയുഗ"ത്തിലേക്കാണ് പുരോഗമനം ചെയ്യുന്നതെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഒരേ കാലഘട്ടത്തെപററി തന്നെ വിഭിന്നങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇപ്രകാരം ജാതമാകുന്നതിന്ന് ഇടയായതു് ഒരുപക്ഷേ ഈ അഭിപ്രായപ്രകടനക്കാർ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന പദത്തിനു നൽകിയിരിക്കുന്ന വിവിധങ്ങളായ വിവക്ഷകൾ മൂലമായിരുന്നേക്കാം.

ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യം, പ്രസംഗസ്വാതന്ത്ര്യം, പത്രസ്വാതന്ത്ര്യം, പൌരസ്വാതന്ത്ര്യം, സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യം മുതലായി സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പലവിധത്തിലും ഓരോരുത്തർ തരം തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഞാൻ ഇവിടെ രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തെപററിയാണ് ആദ്യം ചിന്തിക്കാൻപോകുന്നതു്. രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം എന്താണെന്നു ആലോചിക്കാം. സാധാരണ മനുഷ്യൻ ഒരു സമുദായജീവിയാണ്. അവൻ സാമൂഹ്യജീവിതത്തെയും അതിലെ നിയന്ത്രണങ്ങളേയും, കെട്ടുപാടുകളേയും ആദരിക്കുന്നു. [illegible]തിന് അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന മനഃസ്ഥിതി എന്താണെന്നോ, അതിന്റെ [illegible]തു് എവിടെയാണെന്നോ, ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ആരാഞ്ഞിട്ട് ആവശ്യമില്ല. ഇപ്രകാരം സമുദായജീവിയായി കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വ്യക്തി, അവന്റെ ശ്രദ്ധയേയോ പ്രവൃത്തിയേയോ സമുദായത്തിന്റെ പൊതുവായുള്ള സകലകാര്യങ്ങളിലും അല്പമായിട്ടെങ്കിലും ചെലുത്തുന്നതിന് നിർബന്ധിതനായിത്തീരുന്നു. സമുദായജീവിതത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച് അയാൾക്ക് അശ്രദ്ധനായി വർത്തിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരേ വ്യക്തിക്കുതന്നെ സമുദായത്തിൽ വിവിധങ്ങളായ സ്ഥിതികളും, അവകാശങ്ങളും, കർത്തവ്യങ്ങളും ഉണ്ട്. ചിലർ അവരവരുടെ മനഃസ്ഥിതിക്ക് അനുസരണമായി ഇവയിൽ ചിലതിൽ കൂടുതൽ ഔത്സുക്യം കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിലെ അംഗങ്ങൾ എന്നനിലയിൽ ആ രാഷ്ട്രാധികാരത്തിൻ കീഴിൽ വസിക്കുന്ന സകല വ്യക്തികൾക്കും

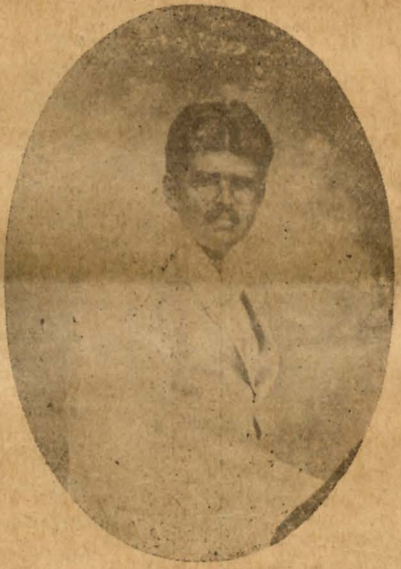

ഒരേമാതിരിയിലുള്ള അവകാശങ്ങളും കർത്തവ്യങ്ങളുമാണ് ഉള്ളതു്. രാഷ്ട്രത്തെ സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തിക്ക് മറെറാരു പ്രത്യേകതകൂടിയുണ്ട്. മറേറതു സംഘത്തിലും ഒരു വ്യക്തിക്ക് അംഗമായി ചേരുന്നതിനും, ചേരാതെയിരിക്കുന്നതിനും പരിപൂർണ്ണമായ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്. എനിക്ക് ആവശ്യമെങ്കിൽ മാത്രം ഞാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു സമാജത്തിലേയോ, സമൂഹത്തിലേയോ അംഗമായി ചേർന്നാൽ മതി. ഏതെങ്കിലും ഒരുഫുട്ബാൾ ക്ലബ്ബിലോ, സാഹിത്യസമാജത്തിലോ ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയിലോ ചേരണമെന്നു എന്നെ നിർബന്ധിക്കുവാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല. എന്നാൽ രാഷ്ട്രത്തെസംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്റെ നില അതല്ല. ഞാൻ എന്റെ ജനനംകൊണ്ട് തന്നെ അന്നുമുതൽ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിലെ അംഗമാകുവാൻ നിർബന്ധിതനാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള രാഷ്ട്രത്തിൽ അംഗമായിത്തീരുന്ന ഏവനും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപററിയാണ് ഞാൻ ഇവിടെ പറയാൻപോകുന്നതു്.

ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയചിന്തകന്മാരിൽ ഒരു പ്രധാനിയായ പ്രൊഫസർ ലാസ്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഇപ്രകാരം നിർവ്വചനം ചെയ്യുന്നു. "രാഷ്ട്രത്തിലെ സകല കാര്യങ്ങളിലും ജാഗ്രതയായി ഇടപെടാനുള്ള അധികാരത്തെയാണ് രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നതിനാൽ ഞാൻ വിവക്ഷിക്കുന്നതു്. അതായതു് രാജ്യത്തിലെ പൊതുകാര്യങ്ങളുടെ സാരാംശത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്വതന്ത്രമായി—യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും കൂടാതെ—വിഹരിക്കാൻ എനിക്ക് എന്റെ മനസ്സിനെ അനുവദിക്കാൻ കഴിയണം എന്നാണ് അതിന്റെ അർത്ഥം. ജനസമൂഹത്തിന്റെ പൊതുവേയുള്ള അനുഭവങ്ങളുടെ ഭണ്ഡാരപ്പുരയോടുകൂടി എന്റെ പ്രത്യേകമായ അനുഭവങ്ങൾകൂടി ചേർക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി എനിക്ക് യാതൊരു തടസ്സങ്ങളും കൂടാതെ ഉണ്ടായിരിക്കണം." അദ്ദേഹം തുടരുന്നു "പൊതുകാര്യങ്ങളേപ്പററി എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കാൻ ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും, അതിനെപ്പററി മററുള്ളവരോട് ആലോചിക്കാനുള്ള അവകാശവും എനിക്കുണ്ടായിരിക്കണം" ഈ അവകാശങ്ങളിലാണ് ഒരു വ്യക്തിയുടെ രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്നാണ് പ്രൊഫസർ ഹാരോൾഡ് ലാസ്കിയുടെ അഭിപ്രായം.

രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യം നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ചില പ്രത്യേക അവസ്ഥകൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അതു് കൂടുതൽ എളുപ്പമായിത്തീരും. ഇവയെ രണ്ടായി തരം തിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തേതു്, എനിക്കു് പറയാനുള്ളതു്, മററുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലാകത്തക്ക വിധത്തിൽ പറയുന്നതിനു് എന്നെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാഭ്യാസം എനിക്കു് സിദ്ധിച്ചിരിക്കണം എന്നുള്ളതാണ്. സ്വാഭിപ്രായപ്രകടനത്തിനു് സാധിക്കാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന ചിലരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ കണ്ടിട്ടുള്ളവർക്ക് ഈ ഉപാധിയുടെ പ്രാധാന്യം നല്ലപോലെ മനസ്സിലാവും. അതിലേയ്ക്കു് അത്യന്തം ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു് ശരിയായ വിധത്തിൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയാണ്. സദാ അധികാരം ചെലുത്തുന്നതിനു് മാത്രം ശീലിച്ചിട്ടുള്ള പൌരസംഘം രാഷ്ട്രസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു് എങ്ങിനെ യോജിക്കാത്തതാണോ അങ്ങിനെ തന്നെയാണ്, എന്നും അടിമ മനഃസ്ഥിതിയോടുകൂടി വർത്തിക്കുന്ന വ്യക്തിസമൂഹവും. അതുകൊണ്ടു് ഇവയ്ക്കുരണ്ടിനും മദ്ധ്യേ അധികാരത്തെയും അനുസരണയേയും വച്ചു വാഴ്ത്തുന്നതിനു് കഴിവുള്ള ഒരു മനഃസ്ഥിതിയെയാണ് ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസരീതികൊണ്ടു രാഷ്ട്രം ജനസാമാന്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതു്.

രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഉപാധിയായി പ്രൊഫസർ ലാസ്കി കരുതുന്നതു് രാഷ്ട്രത്തിനകത്തു് യഥാർത്ഥമായ വർത്തമാനങ്ങളുടെ പ്രചാരണത്തെയാണ്. പരമാർത്ഥമായ വാർത്ത ജനസമുദായത്തിൽ പരന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ അവയെപററി വിമർശബുദ്ധ്യാ പരിശോധിച്ചു് തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ട പൌരസമുദായത്തിന് അതിനുള്ള ശരിയായ അവസരം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഓരോ പ്രശ്നങ്ങളുടെയും ശരിയായ തീരുമാനത്തിന് അവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥ വിവരങ്ങൾ അത്യാവശ്യമാകുന്നു. തീരുമാനം ചെയ്യേണ്ടവരുടെ

ആത്മപൂജ

പാലാ നാരായണൻനായർ

കേവലംപരിഹാസവർഷിയായ്ക്കഴിയുന്ന-
ലോകമേ, നിന്നോടെൻറ വാസ്തവംപറയട്ടെ!........
കുതുകാൽസങ്കല്പത്തിൻ കാടിനെച്ചുംബിക്കുന്ന
കുയിലായ്ക്കൂകിക്കൂകി നൃത്താടിക്കളിച്ചുഞാൻ
ഭോഗവുംവിലാസവും പുഞ്ചിരിക്കൊള്ളിക്കുന്ന
ലോകസീമയെയെല്ലാം സ്പർശിച്ചില്ലിതേവരെ.
അന്തമററങ്ങിങ്ങെത്തിച്ചക്രവാളത്തെച്ചുററി-
ബന്ധിക്കുംനീലാകാശ നിർമ്മലപ്പരപ്പിങ്കൽ
പാടുവാൻ, പറക്കുവാനല്ലാതെ മറെറാന്നിനും
പാടവംനേടാതെൻറ ജീവിതം ചുരുങ്ങുന്നു!
വിണ്ടലം ചാരത്തെങ്കിൽ, ദൂരത്തായ് വികാരത്തിൻ
മണ്ഡലംകാണാറുണ്ടു നിത്യവുംകിനാവിൽഞാൻ.
കൊണ്ടലുംകോളുംകൊണ്ടെൻ ദർശനംമറഞ്ഞൊട്ടു-
കണ്ണിതപ്പെട്ടപ്പോഴേയ്ക്കായതെൻ നേക്കേന്നു!
നശ്വരപ്രതാപത്തിൻ പൊൻപകിട്ടല്ലാതൊന്നും
വിശ്വസിക്കുവാനില്ലാബുൽബുദപ്രവാഹത്തിൽ.
ഞാനെന്തിനൊട്ടിപ്പിടിച്ചീടണം ഭോഗത്തിൻെറ-
പാനപാത്രത്തിൻവക്കിൽ—പാതകപ്പുഴവക്കിൽ?....

തെല്ലുകണ്ണുയരത്തിൽ നിന്നുനോക്കുമ്പോൾ കാണാം-
മല്ലലിൽപൊരിയുന്ന പാരിൻെറപുരോഭാഗം.
വീണുവീണടിഞ്ഞുള്ള ഭൂതകാലത്തിൻ ചേററിൽ
താണുപോയ് ശതാബ്ദത്തിൻ ചെയ്തിയുംപ്രതാപവും!
നിസ്തുലാഹ്ലാദം നീതിക്കേകുവാൻപുറപ്പെട്ട-
മസ്തിഷ്കപ്രകാശനംമാഞ്ഞുപോയ് മണ്ണിനുള്ളിൽ.
പ്രേമവുംവികാരവും കുത്തഴിഞ്ഞതിൽതിങ്ങും
രാമണീയകംപോലും നിഷ്പ്രയോജനമായി.
മൂകമായൊരുക്കുന്നൊരുഴിതൻ വിഷാദത്തെ-
മൂടിക്കൊണ്ടുണ്ടങ്ങിങ്ങു നിൽക്കുന്ന കുടീരങ്ങൾ!
മണ്ണിൽവീണടഞ്ഞുള്ള മർത്ത്യജീവിതത്തിൻെറ-
കണ്ണുനീർക്കണം കാണ്മൂ പുൽക്കൊടിത്തുമ്പത്തെങ്ങും.
തലയിൽ പൂവുംചൂടിനിൽക്കുന്ന സന്ധ്യാമംഗലം
തകരാനൊന്നൊന്നോരോ മാത്രയെപ്രതീക്ഷിപ്പൂ!
മലയെച്ചുംബിക്കുന്ന ചക്രവാളത്തിൻ ചോട്ടിൽ-
മലരും നക്ഷത്രത്തിനാസ്തമിക്കണം പോലും!
തിരയും നുരച്ചാർത്തും നുലിട്ടപാരാവാരം
തിരയുന്നതോ ശൂന്യഗർത്തമായ്ത്തീരാൻ പാരം
ശുഭ്രമായിരിക്കുന്നോരംബരം പോലുംപൊട്ടി-
നിഷ്പ്രകാശിതമാകാമന്ധലോചനംപോലെ.

ഒന്നിനുംനിലയില്ലാ, ഭൗതികം വ്യാമോഹത്തിൻ-
സ്പന്ദനംമാത്രം, തൃഷ്ണാവൈവശ്യവ്യഥാപാത്രം!
ഞാനതിൻ കൂട്ടിനുള്ളിൽ പെട്ടിടാമെന്നാലെൻെറ
മാനസം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻ ഗാനമാലാപിക്കാവൂ!

മങ്ങിടാതൊളിചിന്നും മാമകപ്രതീക്ഷയ്ക്കു-
ഭംഗമേകുവാൻ നിൽപൂ, ഭൗതികപ്രലോഭനം.
മുഗ്ദ്ധമാം മന്ദാക്ഷവും പുഞ്ചിരിക്കടാക്ഷവും
മുറവെൻ വികാരത്തെ തീപ്പൊരിക്കൊടാക്കുമ്പോൾ
മാത്രകൊണ്ടെയ്യോ പൊള്ളിപ്പോയിടാം തപംചെയ്തു-
തീർത്തുഞാൻ താലോലിച്ച സാഹിതീകലാസൗധം!

വേണ്ടെനിയ്ക്കൊന്നും; ഞാനിത്തുച്ഛമാംതപശ്ചര്യാ-
കാണ്ഡവുംവായിച്ചാത്മപൂജയിൽ കഴിഞ്ഞോളാം!

മർദ്ദനംമുഴങ്ങുന്നപാരെങ്ങും, പരാക്രമ-
നർത്തനംനടത്തുന്ന ചൂഷണപ്പിശാചുകൾ!
ശക്തനാണവകാശം പാരിനെന്നായി, ഹിംസാ-
ഭക്തിയാൽപരിഷ്കാരം രക്തപങ്കിലമായി
വെട്ടേററുവീഴുന്നോനെ മെത്തക്കുമേൽചവിട്ടുന്ന-
മട്ടേയുംമറക്കാത്ത മന്നിനുനമസ്കാരം!

വാശിയും,ദുരാശയും, വൈരവും,കൊടുംപാപ-
രാശിയുംപുലർത്തുന്നേ പാരിന്നുംപഠിച്ചുള്ളൂ!
സേവനസ്നേഹാദർശമൊക്കെയും നേരമ്പോക്കെ-
ന്നാവുകിൽപിന്നീടുണ്ടോ സൗഖ്യവുംസൗഭാഗ്യവും?........
ക്രൗര്യമേകണ്ടുംകേട്ടും പാരിൽനിന്നൊളിച്ചല്ലോ,
കാര്യമായിരുന്നൊരു ഭൂതകാരുണ്യംപോലും!
സ്വാന്തമാംശവപ്പെട്ടികണ്ടിട്ടും നടുങ്ങാതെ-
ഹന്ത! സംഭരിക്കുന്നുമാനവൻ ധനംപാരം.
നീതിമേൽകതിരിട്ടുനിന്നോരു സംസ്കാരം ഹാ,
പ്രേതമായ്കിടക്കുന്നു ഭൗമികശ്മശാനത്തിൽ.
പ്രേമമെന്നോതിസ്വയം ചാഞ്ചാടിത്തകർക്കുന്നു
കാമവൈകൃതം, പുംസ്ത്രീലൈംഗികസ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ.
അക്രമംനിറംപിടിച്ചങ്ങിങ്ങു നില്പൂ, കാല-
ചക്രത്തിൽകടന്നന്ത്യസംഹാരനൃത്തംചെയ്യാൻ.
മർദ്ദനം,മതംകൊണ്ടുതുള്ളുന്ന മാമൂലിൻെറ-
മദ്യപൻ;മതിയാക്കൂ തൂലികേ! വിലാപം നീ!
എത്രനാൾകിടന്നീടുമിക്കൊടുംവെയിലത്തു-
മർത്ത്യരേ! നിനക്കുള്ള തൃഷ്ണയുംപിപാസയും!

വാസ്തവം;വിമർശിച്ചുനിന്നെഞാൻ, പരിഹാസ-
വാരിധിയിൽമുങ്ങാൻമാത്രം; ലോകമേ,പൊറുത്താലും!
വേണ്ടെനിയ്ക്കൊന്നും; ഞാനിത്തുച്ഛമാം തപശ്ചര്യാ-
കാണ്ഡവുംവായിച്ചാത്മപൂജയിൽ കഴിഞ്ഞോളാം!!

അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് അയഥാർത്ഥങ്ങളായ യാതൊരു ചായ്മനേങ്ങളും ഉണ്ടാകാതെയിരിക്കുന്നതിന് രാഷ്ട്രത്തെപോലെതന്നെ, പൌരസഞ്ചയവും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതു വളരെ പ്രയാസമുള്ള ഒരു കാര്യമാണെന്ന് ലോകത്തിൻെറ ആധുനികചരിത്രം നല്ലപോലെതെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രീയ പുരോഗതിക്കും തന്മൂലം നമുക്ക് കൈവന്നിട്ടുള്ള വിവിധ പ്രചരണമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കും രാഷ്ട്രത്തെ ക്രമാതീതമായി സഹായിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഈ പ്രചരണോപകരണങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവർക്ക് ഏതാനും ചില സംഗതികളുടെ മനഃപൂർവ്വമായ നിഗൂഹനംകൊണ്ട് വാസ്തവവിരുദ്ധമായ ഒരു അന്തരീക്ഷത്തെ രാഷ്ട്രത്തിനകത്തും, രാഷ്ട്രത്തെസംബന്ധിച്ചു പുറമേയും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. രാഷ്ട്രത്തിന് വേണ്ടതെന്ന് തോന്നുന്ന പ്രചരണവേല എവിടെയും നേരിട്ട് നടത്തുന്നതിന് ഇപ്പോൾ എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങളിലും ഓരോ പ്രചരണവകുപ്പ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ രാഷ്ട്രത്തിനകത്തും പുറത്തും പല വിധത്തിൽ പല സാമഗ്രികൾ മൂലമുള്ള പ്രചരണം ഇന്ന് രാഷ്ട്രത്തിൻെറ സത്തക്ക് തന്നെ ആവശ്യമാണെന്ന് ഇന്നത്തെ ഭരണാധികാരികൾക്ക് നല്ലപോലെ അറിയാം. ഈ പ്രചരണപദ്ധതിയുടെവൈപുല്യത്തെപററി ചിന്തിക്കുവാൻ ഇടയായിട്ടുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയചിന്തകൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. "പത്തൊൻപതാംനൂററാണ്ടിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ട് കൈവരുത്തിയനേട്ടങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ ഇരുപതാംനൂററാണ്ടിൽ വിവിധങ്ങളായ പ്രചരണമാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി നമുക്ക് നഷ്ടമായിരിക്കുന്നപോലെ തോന്നുന്നു." സർവ്വരാജ്യങ്ങളിലും പ്രചരണവേലയെ ഒന്നാംതരം ആയുധമാക്കി ആദ

രിച്ചുതുടങ്ങിയതു് ആദ്യം സോവിയററ് റഷ്യയാണെങ്കിലും, ആ സ്ഥാനം ജർമ്മനിയാണ് ഇന്ന് അലങ്കരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോഴത്തെ യുദ്ധത്തിൽതന്നെ ജർമ്മനിയുടെ പുരോഗതിക്കുള്ള പ്രധാന കാരണങ്ങളിൽ ഒന്ന് ആ രാഷ്ട്രം അകത്തും പുറത്തും നിരന്തരം ചെയ്തുവന്നിരുന്ന പ്രചരണവേലയാണ് എന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. പ്രചരണവേലയുടെ പ്രാധാന്യം ഹിററ്ലർക്ക് നല്ലപോലെ അറിയാം. അദ്ദേഹം തന്റെ ആത്മകഥാകഥനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് നോക്കുക:- "സമർത്ഥവും, നിരന്തരവുമായ പ്രചരണവേലകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തെ നരകമായും, നരകത്തെ സ്വർഗ്ഗമായും ചിത്രീകരിച്ച് ജനസമൂഹത്തെ കാണിക്കാൻ കഴിയും."

പ്രചരണകലയുടെ പ്രാധാന്യം കൂടുതലാവാൻ മറെറാരു കാരണം കൂടിയുണ്ട്. മനുഷ്യനെ ഇന്ന് അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. അവ അതിവിപുലമായ ഒരു രംഗത്തിൽ വ്യാപിച്ചാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും. ഇക്കാരണംകൊണ്ട് ലോകത്തിലെ എല്ലാമൂലകളിലും നടക്കുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ്യം ശരിയായി കണ്ടറിയുവാൻ മനുഷ്യന് സാദ്ധ്യമല്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടും നാം പ്രചരണക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് വിധേയരാവാൻ നിർബന്ധിതരായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സംഗതികളുടെ വാസ്തവസ്ഥിതി നാം ധരിക്കുന്നതിന് വിപരീതമാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവയെപ്പററിയുള്ള നമ്മുടെ തീർപ്പുകളും അവാസ്തവങ്ങളായിരിക്കാനേ ഇടയുള്ളൂ. പ്രൊഫസർ ലാസ്കി പറയുന്നു:- "വിശ്വാസയോഗ്യമായ വാർത്താവിതരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത ഒരു ജനതയ്ക്കു് ഒരു കാലത്തും, രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല" യഥാർത്ഥമായ രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം, കാര്യക്ഷമമായ പ്രചരണമാർഗ്ഗങ്ങളാണെന്ന് ഇതിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇവ രണ്ടും പരസ്പരബന്ധമുള്ളവയാണ്. ശരിയായവിധത്തിലുള്ള പ്രചരണം അതു് പത്രംമുഖേനയുള്ളതോ, റേഡിയോ മുഖേനയുള്ളതോ എന്തെങ്കിലും തന്നെയായിക്കൊള്ളട്ടെ. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിൽ നടത്തണമെങ്കിൽ അവിടെ പരിപൂർണ്ണമായ രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്. ഇവ രണ്ടും വാസ്തവത്തിൽ നാം എവിടെ യോജിച്ചു കാണുന്നുവോ അവിടെ നമുക്ക് സുസ്ഥിരമായ ശാന്തിയും സമാധാനവും ദർശിക്കാൻ കഴിയും.

— —

ആശയും ഭാഗ്യവും

എൻ. ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനം

ആശകളുടെ അണിമന്ദിരമായിരുന്നു അവൾ. ആ ബാല്യം—യൌവനം—എത്ര മോഹനപ്രതീക്ഷകളുടെ സമാഹരണമായിരുന്നെന്നോ? അവളുടെ അച്ഛൻ പറയും.

"എന്റെ മകളെ ഞാൻ കാളേജിലയച്ച് അങ്ങേഅററംവരെ പഠിപ്പിക്കും. എന്നിട്ട് മറെറാരാളുടെ ആശ്രയം ആവശ്യമില്ലാത്തവിധം സ്വന്തംപേരിൽ അൻപതിനായിരം രൂപാ നിക്ഷേപിക്കയുംചെയ്യും."

അവൾ ആശിച്ചു—ഒരു ശോഭനമായ വിദ്യാലയ ജീവിതം—നഗരവാസം സഹപാഠിനികളൊന്നിച്ച് കളിച്ചുചിരിച്ചുകാളേജിലേക്കുള്ള പോക്ക്—ഇടയ്ക്കിടക്ക് യുവസുഭഗന്മാരെ കാണുമ്പോഴുള്ള തലതാഴ്ത്തൽ—പരസ്പരമുള്ള കടക്കണ്ണേറ്—അക്കാലത്ത് താൻ ഒരു കാമുകനെ സമ്പാദിക്കും-സമർത്ഥനും സമ്പന്നനുമായ ഒരു സഹവിദ്യാർത്ഥിയെ—പക്ഷെ, എം. എ. യ്ക്ക് ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ ജയിച്ച് ഒരുയർന്ന ഉദ്യോഗവും കിട്ടിയതിനുശേഷമാത്രമേ വിവാഹം അന്നവൾ കാംക്ഷിച്ചുള്ളൂ—അവർ അച്ഛനമ്മമാരെ കൂടികൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോവും—ഈ നശിച്ച കുഗ്രാമത്തിൽ താമസിക്കാൻ ആരുതന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടും—പട്ടണത്തിലെ സുഖസൌകര്യങ്ങളെല്ലാം അച്ഛൻ പറഞ്ഞവൾ ധാരാളം കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ അടുത്തുള്ള പ്രൈമറി സ്കൂളിൽനിന്നും അത്യുത്സാഹത്തോടെ നാലാംക്ലാസ്സു പാസ്സായി വന്നപ്പോൾ അല്പം ആലോചിച്ചശേഷം പറഞ്ഞു.

"ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂളിലേക്ക പോയാൽ രണ്ടുനാഴിക പതിവായി വെയിൽകൊള്ളണം. എന്റെ മകളെ ഞാൻ അങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തില്ല. തൽക്കാലം ട്യൂഷൻവെച്ചു പഠിപ്പിച്ച് ഉയർന്ന ക്ലാസ്സുകളിലെങ്ങാൻ ചേർക്കാം. ഏർപ്പാടുചെയ്തിരിക്കുന്ന കാറ് അപ്പോഴക്ക് വരുകയും ചെയ്യും —"

ആ പ്രൈമറിസ്കൂളിലെ ഏഴാംക്ലാസ്സുകാരനായ ഒരു ടീച്ചർ ചില സായാഹ്നങ്ങളിൽ അവിടെവന്ന് വെടിപറഞ്ഞു. അയാൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് ഒട്ടുംതന്നെ വശമില്ലായിരുന്നു. ഉള്ളതുതന്നെ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുവാൻ അവസരവും കിട്ടിയില്ല.

"എന്തിനാണ് ഈ പെണ്ണുങ്ങളെ ഇത്ര വളരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. ബി. എ. യും എമ്മേയും പാസ്സായാൽ കല്യാണംകഴിക്കാനാളെ കിട്ടുകയില്ല. കണ്ടില്ലെ. ഓരോ കൊച്ചമ്മമാർ നരച്ചിരിക്കുന്നത്. സ്ത്രീകൾക്ക് ലളിതകലകളാണാവശ്യം. എന്റെ മകളെ ഞാൻ സംഗീതവും ചിത്രമെഴുത്തും പഠിപ്പിക്കും. കുറച്ചു തുന്നലും കാലസ്ഥിതിക്കാവശ്യമാണ്."

ഒരു മാന്യനായ അതിഥിയോട് മകളെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

"നോക്കിക്കൊള്ളണം, അവളെ ഞാൻ സംഗീതറാണിയാക്കും."

രാജം വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അവൾക്കു സംഗീതത്തിൽ വളരെ ഭ്രമമുണ്ടായിരുന്നു. വിദ്യാലയത്തിലെ വാർഷികയോഗത്തിന് വിക്കി വിക്കി വഞ്ചീശമംഗളം പാടിയ പെൺകുട്ടിയെപ്പോലും പലരും പ്രശംസിക്കുന്നതവൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ ഫിഡിലൊ വീണയോകൊണ്ട് നല്ല ഒരു പാട്ടുപാടുന്നവരെ പറയാനുണ്ടോ.

"സപ്തസ്വരം പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ട് സാംബശിവഭാഗവതരെ വരുത്താം. തൽക്കാലം നമ്മുടെ നാണപ്പണിക്കർ സ്വരം തെളിക്കട്ടെ"

അടുത്ത ക്ഷേത്രത്തിലെ നാഗസ്വരവിദ്വാന്റെ ശ്രുതിക്കാരൻ അതിനു നിയുക്തനായി. അഞ്ചാറുമാസം കഴിഞ്ഞ് ശമ്പളത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ എന്തൊക്കെയോ ചില പിറുപിറുപ്പോടെ അയാൾ മടങ്ങിപ്പോയപ്പോൾ രാജമ്മ ഏഴക്ഷരം പഠിച്ചിരുന്നു. സാ........ എന്നുതുടങ്ങി നി............ യിൽ അവസാനിക്കുന്ന ഏഴക്ഷരങ്ങൾ. അങ്ങിനെ അവളുടെ സംഗീതപരിശീലനവും കഴിഞ്ഞു.

"അവൾക്കെന്തിനാണിതിലധികം പഠിപ്പ്?"

രാജമ്മയുടെ അച്ഛൻ പറയും.

"എന്റെ ഒന്നരലക്ഷത്തിന്റെ അവകാശി അവളല്ലാതെ മററാരാണ്. അതിനുവേണ്ടി ബി. എ. യൊ എമ്മേയോ ബാർ അററ് ലാ തന്നെയും കാത്തുകെട്ടി കിടക്കുമല്ലൊ. പേഷ്കാർ ശങ്കരമേനോൻ പണ്ടേതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മരുമകനുവേണ്ടി. സൂപ്രണ്ടണ്ണൻ കാത്തുകെട്ടി കിടക്കുന്ന മകനെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കയയ്ക്കാൻ ഞാൻ വേണം സഹായിക്കാനെന്ന്. പക്ഷേ എന്തെല്ലാമായാലും പതിനഞ്ചുവയസ്സുകഴിഞ്ഞേ എന്റെ കുഞ്ഞിനെ ഞാൻ എവിടെയെങ്കിലും അയയ്ക്കൂ."

രാജമ്മ ആശിച്ചു. അവൾക്കു പേഷ്കാരുടെ മരുമകനേക്കാൾ സൂപ്രണ്ടിന്റെ സുതനോടാണ് ആനുകൂല്യം തോന്നിയതു്. നമ്മുടെ വഴിത്തു കാൺസ്റ്റബിളിന്റെ ഭാര്യ — ആ കോന്തംപല്ലിപോലും. വഴിയിൽ നടക്കുമ്പോൾ ആളുകൾക്കെന്തു ബഹുമാനം. പിന്നെ സൂപ്രണ്ടിന്റെ സ്നുഷയായ സുന്ദരിയായിരുന്നാൽ പറയണമോ. അവൾ പലരാത്രികളിലും സ്വപ്നം കാണാറുണ്ട് ഒരു പോലീസ് സൂപ്രണ്ടിന്റെ മണിമന്ദിരം—അവിടുത്തെ പ്രതാപങ്ങൾ—ക

ല്ലുന്ന കാക്കുന്ന കാൺസ്റ്റബിൾമാർ — അനേകം ആശ്രിതർ — ഇവയുടെ എല്ലാം അധിനാഥയായി തന്നെയും.

അങ്ങിനെ കാത്തുകാത്തിരുന്നു് പതിനഞ്ചാമത്തെ പുറന്നാളും കഴിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും പേഷ്ക്കാരുടെയും സൂപ്രണ്ടിന്റെയുമൊന്നും ആളുകൾ വന്നുകണ്ടില്ല. രാജമ്മയ്ക്കു് അക്ഷമതോന്നി. "ഇവരെന്താളുകളാണു്?"

എന്നാൽ ഒരുദിവസം അച്ഛൻ അമ്മയോടു പറയുന്നതു യദൃച്ഛയാ കേൾക്കാനിടയായി.

"നീ ധൃതിപ്പെടാതിരിക്കു്. ഈ പരിഷ്ക്കാരകാലത്തു് ആരാണിത്ര ചെറുപ്പത്തിലെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇൻസ്പെക്ടറസ് ജാനകി അമ്മയ്ക്കു് വയസ്സു് മുപ്പത്തഞ്ചായി ഇതുവരെ കല്യാണം കഴിച്ചിട്ടില്ല. രൂപാ ഇരുന്നൂറാമ്പതു മാസാമാസം എണ്ണിമേടിക്കുന്ന മിടുക്കിയാണല്ലോ. മേരിമാമ്മന് പഠിത്തംതന്നെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതും അവരുടെ പ്രായമായിരിക്കും. ലേഡി ഡാക്ടർ ചെല്ലമ്മ ഈയിടെയല്ലെ വിവാഹം കഴിച്ചതു്. തല മുഴുവൻ നരച്ചു് മുന്നു പല്ലും വെച്ചതാണു്. പിന്നെ കൊച്ചിലെ കെട്ടിക്കൊടുത്താൽ ആണ്ടോടാണ്ടു് പേറായി, പ്രാരബ്ധമായി. എല്ലാവരും നിന്നെപ്പോലെ വേണമെന്നാ വിചാരം —"

"ശരിയാണു്"

രാജമ്മക്കു തോന്നി.

'അമ്മ ഈ പ്രസവങ്ങളും കുടുംബഭാരവും കൊണ്ടു് എത്ര കിടന്നു വലയുന്നുണ്ടു്. ആണ്ടോടാണ്ടു് പ്രസവം. ആണ്ടോടാണ്ടു് മരണം. ആ ദുർവ്വഹക്ലേശങ്ങളിൽ അവളൊന്നുമാത്രം ഫലമുണ്ടു്. അച്ഛനു് വാത്സല്യമേറുന്നതു് കുററമാണോ'

ഇങ്ങനെ വേദനയുടെ ലവലേശംപോലുമില്ലാതെ ഈ ആശകളെല്ലാം അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ തന്നെ കഴിച്ചുമൂടി. ഒന്നിന്റെ ശ്മശാനത്തിൽനിന്നു് മറെറാന്നു മുളയ്ക്കും. അവളുടെ അമ്മയുടെ പ്രസവംപോലെ നവമായ അങ്കുരത്തെ നിഷ്ക്കർഷയോടെ നനയ്ക്കുകയും ശുശ്രൂഷിക്കയും ചെയ്തുവളർത്തുന്നതവളുടെ ജോലിയാണു്. അതുകൊണ്ടു് മാത്രം ആ ഹൃദയം ശൂന്യമാകാതെ കഴിഞ്ഞു.

പറഞ്ഞു് പറഞ്ഞു് രാജമ്മയ്ക്കു് വയസ്സു് പതിനെട്ടായി. ഇരുപത്തൊന്നായി. ഇരുപത്തഞ്ചിനോടടുക്കാറായി. സമവയസ്കരായ യുവതികൾക്കെല്ലാം അവളിന്നൊരു ചേച്ചിയാണു്. രാജത്തിനു് വിളികേൾക്കാൻ ലജ്ജതോന്നി. തനിക്കത്ര പ്രായമായോ? എങ്കിലും ശാരദ അവളേക്കാൾ രണ്ടു വയസ്സിനു് ഇളപ്പമാണു്. എന്നാൽ അവളുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു് ഒരു കുട്ടിയുമായി. മാധവിയുടെ മധുവിധു ആലുവായിലായിരുന്നത്രെ. അവളുടെ ഭർത്താവ് ഒരു അഞ്ചൽ മാസ്റ്ററാണു്

വിവാഹദിവസംതന്നെ അയാൾ അവളെ കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. അമ്മാവന്റെ മകൻ ബാലകൃഷ്ണനും അവളും ഒരുമിച്ചു് കളിച്ചു് വളർന്നവരാണു്. അവർതമ്മിൽ വളരെ സ്നേഹമായിരുന്നു. ആ യുവാവ്, ഒരുപക്ഷെ വിവാഹത്തിനഭിലഷിക്കപോലും ചെയ്തിരിക്കാം. അവൾ ഓർത്തു അന്നൊരു നിലാവുനിറഞ്ഞ നിശയിൽ അവരിരുവരും തനിച്ചു മുററത്തിരിക്കുമ്പോൾ—ബാലൻ തന്റെ കൈപിടിച്ചു് മാറോടണച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "രാജം നീ സൂപ്രണ്ടിന്റെ വീട്ടിൽപോയാൽ എന്നെ മറക്കുമോ?"

അവന്റെ നോട്ടത്തിൽ എന്തോ ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ടെന്നു് തോന്നി തൊണ്ടയിടറിയിരുന്നു. രാജം വെറുപ്പോടെ കൈവിട്ടുമാറി. സൂപ്രണ്ടിന്റെ സ്നുഷയാകേണ്ടതിനോടു് ഇങ്ങനെയാണോ ഒരു സാധാരണക്കാരൻ പെരുമാറേണ്ടതു്.

അവളുടെ ഭാവത്തിൽ അവർതമ്മിലുള്ള അന്തരം പ്രകടമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ ബാലൻ ഇന്നു വിവാഹിതനാണു്. വടക്കെങ്ങോ ഉള്ള വലിയൊരു ജന്മിയുടെ മകളാണു് ഭാര്യ. അവളുടെ ഓഹരിയായി ആയിരപ്പറനിലം ഉണ്ടത്രെ!

ഈ വാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ രാജമ്മയുടെ അമ്മ ആക്ഷേപസൂചകമായി ചിരിച്ചു.

"ആയിരപ്പറനിലംപോലും. പതിനായിരം കിട്ടിയാലെന്താ. ഈ കാക്കക്കൊറത്തിയെ ആരുകെട്ടും. എന്റെ രാജമ്മയെവന്നു നോക്കട്ടെ. എന്തൊരു തനിത്തങ്കമാണെന്നു്. അവളുടെ കാല്ക്കൽ ആയിരമായിരപ്പറക്കാരും അടിപണിയുമല്ലൊ."

എന്നാൽ രാജമ്മയെ നോക്കാൻ അധികമാരും വന്നു കണ്ടില്ല. അഴകിൽ കൂടുതൽ ആയിരപ്പറ നിലമായിരിക്കും ഇപ്പോഴത്തെ യുവാക്കൾക്കിഷ്ടം.

ഈയിടെയായി ശങ്കരപ്പിള്ള പലരേയും വിരുന്നിനു് ക്ഷണിക്കാറുണ്ടു്. ആ നാട്ടിൻപുറത്തു് പുതുതായി ആരു വന്നാലും അയാൾ പറയും. "വരണം നമുക്കു വീട്ടിൽപോകാം". അനന്തരം എന്തെങ്കിലും സന്ദർഭമുണ്ടാക്കി മകളുടെ സൌശീല്യം വർണ്ണിക്കും. അവളുടെ വിനയം, മര്യാദ, പഠിപ്പു്, പാചകവൃത്തിയിലുള്ള നൈപുണ്യം. മാത്രമല്ല, അവളെക്കൂടാതെ തനിക്കു ജീവിക്കാനുള്ള അപ്രാപ്തിമൂലമാണു് വിവാഹം നടത്താത്തതെന്നുകൂടി— "പക്ഷെ ഇനി അങ്ങനെ വിചാരിച്ചാൽ മതിയൊ എന്നു് സംശയം തോന്നുന്നു."

ഈ കാപ്പിയുടെയും പലഹാരത്തിന്റെയും നന്ദി ആരും കാണിച്ചില്ല. അവരിൽ ചില യുവാക്കൾ ഒളിവായി അന്വേഷിച്ചത്രെ. 'കയ്യിലെന്തുകൊടുക്കാൻ തയാറുണ്ടു്.' മററുചിലർ ആക്ഷേപപൂർവ്വം പിറുപിറുത്തു. "മൂക്കിൽ പല്ലുവന്ന പെണ്ണിനെ ആരുകെട്ടും"

പെണ്ണു മുതിർന്നുപോയി. വാസ്തവം വേണമല്ലൊ പറവാൻ – അവരിൽ പലരേയുംകാൾ രാജമ്മയ്ക്കു് പ്രായക്കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നു. നിരാശനായ ശങ്കരപ്പിള്ള മററുമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. അങ്ങനെ യുവാക്കൾക്കു പകരം ഇടനിലക്കാരായ ഇടത്തട്ടുകാർ അവിടെ സ്ഥാനംപിടിച്ചു.

"ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്തു് കാശു് വല്ലതും കയ്യിൽ കൊടുക്കാതെ പററില്ല."

ഒരു വിവാഹദല്ലാൾ പറഞ്ഞു 'കണ്ടില്ലെ ഓരോരുത്തർ ഇംഗ്ലണ്ടിലും മററും അയച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. നല്ല മരുമകനെ വേണമെങ്കിൽ നല്ല വിലതന്നെ കൊടുക്കണം"

"അതിനെന്താ അവളല്ലെ എന്റെ ഏകസന്താനം. ഇക്കാണുന്ന സ്വത്തൊക്കെ അവൾക്കല്ലാതെ മററാർക്കാണു് അടങ്ങുന്നതു്." ശങ്കരപ്പിള്ള ന്യായവാദം ചെയ്തു.

"അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ മതിയോ?" ദല്ലാൾ സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

"ഇതൊക്കെ പണംസംബന്ധിച്ച കാര്യം. കയ്യോടെ സുമാറാക്കുന്നതാണു് ഉചിതം."

"അതൊക്കെ നമുക്കു വേണ്ടപോലെ ചെയ്യാമല്ലൊ". അല്പം ആലോചനയോടെ തല തടവിക്കൊണ്ടു് ശങ്കരപ്പിള്ള തുടർന്നു.

"ഏതായാലും ചേട്ടൻ വേണ്ടപോലെ ശ്രമിക്കുക."

മുൻസിഫ് കോർട്ടിലുള്ള ആമ്യൻ ഉദ്യോഗത്തെപ്പററി ശങ്കരപ്പിള്ള കൂടുതൽ പറയാൻ തുടങ്ങി. അതിന്റെ അധികാരം—അന്തസ്സ്. വരവ്. ഉദാഹരണമായി "കൃഷ്ണപുരം കോർട്ടിലെ ആമ്യനെ നോക്കുക. അയാൾക്കു എന്തു ചെറുപ്പം—സുന്ദരൻ—മുൻസിഫ് ചൊൽപ്പടിയാണു്. എന്നാലും ആ ഭാവം വല്ലതുമുണ്ടോ'.

അയാൾ കൃഷ്ണപുരത്തെന്നു പോയി. കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞു–

"ഈ ആമ്യന്മാരെ ശപ്പന്മാരാണു്." ശങ്കരപ്പിള്ള തിരുത്തി. "അതിൽ ഭേദം പെററിആഫീസരാണു്. പണം ധാരാളം കിട്ടും. മാനവുമുണ്ടു്." പിന്നെ അയാൾ പെററിആഫീസരെപ്പററിയായി.

ഇങ്ങനെ ഉദ്യോഗങ്ങളെപ്പററിയും തൊഴിലുകളെപ്പററിയും അയാൾ സംസാരിക്കുന്നതു് രാജമ്മ കേട്ടു. അപ്പോഴൊക്കെ അവൾ വിചാരിക്കും.

"ഹാ! അവരിലൊരാളുടെ ഭാര്യയാകുന്നതു് എത്ര ഭാഗ്യമാണു."

ഒരു സ്കൂൾമാസ്റ്ററുമായുള്ള വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചു് പന്തൽ വിതാനംപോലും കഴിഞ്ഞതാണു്. ശങ്കരപ്പിള്ള സ്തുതിച്ചു.

"എത്ര സാഹിത്യസമ്പന്നനും സംസ്കാരപ്രിയനുമാണയാൾ. വാദ്ധ്യാർജോലിയെപ്പോലെ പാവനമായ തൊഴിൽ മറെറാന്നുമില്ല. രാജത്തിനു സുഖമായിരിക്കും."

എന്നാൽ സമയമായപ്പോൾ കയ്യിൽ കൊടുക്കാമെന്നേററിരുന്ന തുകയിൽ അഞ്ഞൂറിന്റെ കുറവു വന്നതുമൂലം കല്യാണം നടന്നില്ല. ശങ്കരപ്പിള്ളക്കു് കോപവും നിരാശയും തോന്നി.

"അവൻ പോകട്ടെ. ഈ തെണ്ടിവാദ്ധ്യാന്മാരെക്കാൾ നല്ലയാളെ കിട്ടും എന്റെ മകൾക്കു്. എനിക്കാദ്യമേ സമ്മതമല്ലായിരുന്നു. പിന്നെ—ചിലരുടെയൊക്കെ നിർബ്ബന്ധംമൂലം ഞാനു് മൂളിയെന്നേയുള്ളു."

അടുത്തമാസത്തിൽ രാജമ്മയുടെ മുപ്പതാമത്തെ പുറന്നാൾ ആരുമാരുമറിയാതെ ആഘോഷിച്ചു. മകൾ

VISIT
The Metro Studios
TRIVANDRUM
THE ONLY FULLY EQUIPPED
ELECTRIC STUDIO IN TRAVANCORE
Photos taken during
DAY & NIGHT

For all kinds of Dental Troubles
CALL AT
Rex Dental Surgery
Cantonment, TRIVANDRUM
EQUIPPED WITH ALL MODERN APPLIANCES
Dr. S. Bhaskara Pillai L. D. Sc.
Dental Surgeon

ക്കെത്ര വയസ്സായി എന്ന് ആരു ചോദിച്ചാലും അയാൾ പറയും.

“പതിനാറോ, പതിനേഴോ എന്നു തോന്നുന്നു. ഞാൻ പ്രജാസഭാ മെമ്പറായതിന്റെ പിറ്റേക്കൊല്ലമാണ്. അതു ഭാഗ്യമാണവൾക്ക്.”

ഒരുദിവസം പഴയ വിവാഹദല്ലാൾ രഹസ്യമായി അച്ഛനോടു പറയുന്നതു് അവൾ കേട്ടു “ഇപ്പോഴൊക്കെ കൊച്ചുപെണ്ണുങ്ങളെയാണ് എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടം. പതിനാറു കഴിഞ്ഞാൽപിന്നെ—ഒരുവിധം. പതിനെട്ടായാലോ പറയാനുമില്ല. വിശ്വാസമില്ല. വിശ്വാസമില്ലെന്നേ അതാ കാരണം.”

“പെണ്ണ് വീട്ടിലിരുന്നോട്ടെ. അവൾക്കു കഞ്ഞികുടിക്കാനുള്ള വകയുണ്ട്”. ശങ്കരപ്പിള്ള സമാധാനിച്ചു. എന്നാൽ ഉള്ളകഞ്ഞിയിലും പാറ്റ ചാടില്ലേ എന്നാർക്കറിയാം.

രാജമ്മയുടെ ഭാഗ്യം. ഒരുദിവസം ഒരു മാന്യനായ വിദേശി അന്നാട്ടിൽവന്നു. ഉദ്ദേശം നാല്പതോ നാല്പത്തഞ്ചോ വയസ്സുകാണും. അയാൾ ഒരു ജർണ്ണലിസ്റ്റാണത്രെ. അത്ഭുതം. ആ വേഷവും വർത്തമാനവുംകണ്ടിട്ട് വല്ല മജിസ്ത്രേട്ടോ തഹശീൽദാരോ ആയിരിക്കുമെന്നാണ് അവൾ വിചാരിച്ചുപോയതു്. ജർണ്ണലിസ്റ്റ് - ജർണ്ണലിസ്റ്റ് ഇങ്ങിനെയൊരുദ്യോഗത്തെപ്പറ്റി അന്നാട്ടിൽ അധികം ആരും കേട്ടിട്ടേയില്ല. അതെന്തുജോലിയാണ്. അധികാരം എന്ത്'. ഒരു പഴയകണിയാർമാത്രം ആലോചിച്ചുതിരുത്തി-“ജർണ്ണലിസ്റ്റ്”- അങ്ങനെയൊരു പദമേ അമരകോശത്തിലില്ല. ‘ജീർണ്ണലിസ്റ്റ്’ എന്നായിരിക്കണം.”

പതിവുപോലെ ശങ്കരപ്പിള്ള പറഞ്ഞു. ജർണ്ണലിസ്റ്റ്—അതെത്ര വലിയ ഉദ്യോഗമാണെന്നറിയാമോ. സർക്കാരിനെപ്പോലും വിമർശിക്കാം. ആരെയും പേടിക്കണ്ടാ. അയാളുടെ പേനത്തുമ്പിലൂടെ ഭരണചക്രം കറങ്ങുന്നു.

ശങ്കരപ്പിള്ള അയാളെ വീട്ടിൽവിളിച്ചുതാമസിപ്പിച്ചു. അയാൾ ആദരവോടെ ചോദിച്ചു.—“ഇന്നാട്ടിൽ എത്രദിവസത്തെ താമസമുണ്ടാവും. എത്രയായാലും അതുവരെ ഇതു സ്വന്തംവീടാണെന്നും ഇവൾ സോദരിയാണെന്നും ഗണിക്കണമെന്നപേക്ഷ.

ആഗതൻ രാജമ്മയെ പരിഷ്കാര രീതിയിൽ തലചരിച്ചു തൊഴുതു—” ഞാൻ ഗ്രാമീണജീവിതത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ വന്നിരിക്കയാണ്. നാട്ടിലെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതികളെപ്പറ്റി ഞങ്ങളുടെ പത്രത്തിനു കുറെ ലേഖനങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ട്. അതുകൂടാതെ, കഴിയുമെങ്കിൽ ഒരു ഗ്രാമോദ്ധാരണ കേന്ദ്രംകൂടി സ്ഥാപിച്ചാൽകൊള്ളാമെന്നുണ്ട്, സ്ത്രീ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഭവതി വേണ്ടവിധം സഹകരിക്കുമെന്നുവിശ്വസിക്കുന്നു.

ലജ്ജയേറിയ ഒരു മന്ദഹാസംകൊണ്ട് രാജമ്മ മറുപടിയരുളി. അവളൊരു സ്ത്രീ നായികയാവാൻ പോകയാണെന്ന്. അവളുടെ പേരും പത്രത്തിൽകാണും............

“സിക്രട്ടറി രാജമ്മ.”

ശങ്കരപ്പിള്ള അതിയായി സന്തോഷിച്ചു. ഇവിടെ ഒരു ഗ്രാമോദ്ധാരണകേന്ദ്രം - അയാൾ പ്രവർത്തകൻ. തന്റെ മകൾ സഹപ്രവർത്തക —എന്തൊരു സ്ഥിതിയാണ് — അന്തസ്സാണ്. ആശകളെല്ലാം ഫലിക്കാൻ പോവുന്നു. മാർത്താണ്ഡത്തേയും ഉള്ളൂരേയും സ്ഥിതികൾ പത്രങ്ങളിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്—ദിവാൻജിപോലും അതിഥിയായി വന്നേക്കില്ലേ--രാജമ്മയുടെ ഭാഗ്യം--രാജമ്മയുടെ ഭാഗ്യം.

പരിഷ്കാര രീതിയിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ രാജമ്മയും അയാളുമായി ഇടപെടാൻ അയാൾ നിർബ്ബാധം അനുവദിച്ചു. ആളുകൾ എന്തുംപറയട്ടെ—അവർ അപരിഷ്കൃതരാണ് തന്റെ മകൾക്ക് വരാൻപോകുന്ന ഭാഗ്യം എല്ലാവരിലും കണ്ണുകടി ഉണ്ടാക്കുന്നു.

രാജമ്മയും ജർണ്ണലിസ്റ്റുമായി വളരെനേരം സംസാരിക്കാറുണ്ട്—പല വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി — ഗ്രാമപ്രവർത്തനം മാത്രമല്ല -സാമുദായികവും സാമൂഹ്യവുമായി വിവിധങ്ങളായ നവീനപ്രശ്നങ്ങൾ അതിൽ ഉൾപ്പെടാറുണ്ട്. സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി അയാൾക്കു വലിയ അനുകമ്പയാണ്. കടുത്ത സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യവാദിയാണയാൾ. സ്ത്രീകളെ മർദ്ദിക്കുവാനും അടിമപ്പെടുത്തുവാനുമായി പുരുഷന്മാരാരോ ചെയ്തുവെച്ച ഏർപ്പാടാണ് ചാരിത്ര്യനിബന്ധനയെന്നയാൾ സമർത്ഥിച്ചു. ജന്തുക്കളേയും മൃഗങ്ങളേയും നോക്കുക. അവയേയും സൃഷ്ടിച്ചതു ദൈവമാണ്. പക്ഷെ അവയ്ക്കു യാതൊരു സ്വാതന്ത്ര്യവുമില്ല. സ്വന്തം ഇച്ഛാശക്തികളെ എപ്പോഴും എങ്ങനെയും വിനിയോഗിക്കാം. അതിൽ ക്രൂതയൊന്നും മനുഷ്യനും ആവശ്യമില്ല.

ആദ്യമായി ഈ അഭിപ്രായംകേട്ടപ്പോൾ അവൾ ഞെട്ടിപ്പോയി. സ്ത്രീകൾ ചാരിത്ര്യനിബദ്ധന ആവശ്യമില്ലെന്ന് അവൾക്കും പുരുഷനെപ്പോലെ തോന്നുമ്പോഴെല്ലാം തോന്നിയതു പ്രവർത്തിക്കാനും ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നു—അതിലൊരു പാപവും അപമാനവും ഒന്നുമില്ല.

അയ്യോ. അവൾ ഇതുവരെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതു ഒരു പുരുഷന്റെ മുഖത്തു നോക്കുന്നതുപോലും ഒരു യുവതിക്ക്—കന്യകയ്ക്കു് നിഷിദ്ധമാണെന്ന്.

മുപ്പതിൽപരം കൊല്ലങ്ങളായി അടിയുറച്ച അഭിപ്രായങ്ങൾ കുറേശ്ശെ കുറേശ്ശെ കലുങ്ങാൻ തുടങ്ങി. അതു് ആകപ്പാടെ താഴെ വീണു തകർന്നുപോവുമോ എന്നുപോലും അവൾ ഭയപ്പെട്ടു.

ആ വാദങ്ങൾ എത്ര യുക്തിയുക്തങ്ങളാണ്. രാജമ്മക്ക് തർക്കിക്കാനറിവില്ല. ഇംഗ്ലീഷും മലയാളവുമിടകലർന്ന ആ പ്രസംഗപ്രവാഹത്തിൽ മുങ്ങി അവളങ്ങിനെ വിസ്മിതയായി നോക്കി നിൽക്കും.

ഈ മാതിരി വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ രാത്രി വളരെ അതിക്രമിക്കുന്നതുവരെ തുടരാറുണ്ട്. ശങ്കരപ്പിള്ള ഊണുകഴിഞ്ഞ് അകത്തങ്ങാൻ കിടന്നുറങ്ങും—അല്ലാത്ത പക്ഷം മകളെ അസഹ്യപ്പെടുത്താതിരിക്കാനായി അകലെ ഒഴിഞ്ഞുപോയെങ്കിലുമായി.

അങ്ങനെയങ്ങനെ ആറുമാസത്തോളം കഴിഞ്ഞു. ഈയിടെയായി ഗ്രാമീണപ്രവർത്തനത്തിനു പോവാൻ രാജമ്മക്ക് നല്ല സുഖമില്ല. ഇടയ്ക്കിടക്ക് ഛർദ്ദിയും ഓക്കാനവും—ആഹാരത്തിനു രുചിയില്ലായ്മ—ധരിച്ചിരുന്ന ജമ്പറിന്റെ അടിവശം അല്പം ഉയർന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഒരു സംശയവും............

ശങ്കരപ്പിള്ളക്ക് ശങ്കതോന്നി. ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ അയാൾ ആരുമറിയാതെ അതിഥിയെ വിളിച്ചു മന്ത്രിച്ചു.

“അടിയന്തിരം വേണ്ടെങ്കിൽ വേണ്ട. ഫാറമെഴുതി ഒപ്പിടരുതെ........”

പിറേറന്നു രാവിലെ കാപ്പി തയാറാക്കി വിളിച്ചപ്പോൾ ആ ഗ്രാമോദ്ധാരണ വിദഗ്ദ്ധനെ കാണാനില്ല, ഹരിജനസങ്കേതങ്ങളിൽ വല്ല ജോലിക്കും പോയതായിരിക്കും.

ശങ്കരപ്പിള്ള അന്നും പിറേറന്നും കാത്തു. രാജമ്മയുടെ ആശ പക്ഷെ കുറേക്കൂടി നീണ്ടുനിന്നിരിക്കാം. പക്ഷെ ആ ജർണ്ണലിസ്റ്റ് വേഷധാരിയായ പ്രസിദ്ധ കേ. ഡി. യെ തേടി പോലീസുകാർ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ അവൾ കണ്ണീരൊഴുക്കി കിടക്കയായിരുന്നു. ആളുകൾ അതിരില്ലാതെ അപവാദം പറഞ്ഞു. അവിടെയുമുണ്ട് ശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ വീരവാദം.

പ്രഭ

എം. പി അപ്പൻ എം. ഏ. എൽ. ടി.

തെരുതെരെ വിടർന്നിട്ടും പൊൻപ്പൂപ്പടർപ്പുപോൽ,
തെളുതെളെയുയർന്നിട്ടും പൊൻതിരമാലപോൽ
അഴകൊഴുകുമാനന്ദരശ്മികൾ ചിന്നിയെൻ
മിഴിയിലമൃതം ചൊരിയും പ്രഭാപുഞ്ജമേ!
സുകൃതലതയാം വിശ്വമാതിൻകരളിൽനി-
ന്നകൃതകരസംനിർഗ്ഗളിക്കും കവിത നീ.
പകലവനെഴുന്നരാഗാർദ്രഭാസ്സുൽക്കയാൽ
ചൊകചൊകെവിരിഞ്ഞ ചെന്താമരപ്പൂവുപോൽ
മധുരിമനിറഞ്ഞനിൻ കാന്തിക്കുളിർമ്മയിൽ
മമഹൃദയമാനന്ദനൃത്തമാടുന്നഹോ!
സുരുചിരസുധാരശ്മി കന്ദളിയാലെയെൻ
സിരകളിൽനവോന്മേഷമോടിച്ചിടുന്നു നീ.
ചുരുൾനിവരുമാമനച്ചെന്തളിർച്ചാർത്തിലും,
ചെറിയമുകുളത്തിലും, ഫുല്ലപുഷ്പത്തിലും
കനകകിരണാൽക്കരം ചിന്നിച്ചിതറി നീ
കളികൾതുടരുന്നഹോ! വിണ്ണിൻവെളിച്ചമേ!
കുലഗിരിവരന്റെയുത്തുംഗശൃംഗോപരി
വിലസുമനഘോജ്ജ്വല വെള്ളിനക്ഷത്രവും,
എളിമയൊടുപുൽക്കൊടി നാമ്പിന്റെതുമ്പിലാ-
യൊളിചിതറിനിൽക്കുന്ന മഞ്ഞുനീർത്തുള്ളിയും
സുമംഗളമായനിൻ സംശ്ലേഷമേൽക്കയാൽ
സമസുഖമിയന്നുമിന്നുന്നതു മനോജ്ഞമാം.
നിഖിലഭുവനത്തെയുമാർദ്രീകരിപ്പതാം
നിഭൃതതയെഴും ദിവ്യസംഗീതധാരപോൽ
പ്രകൃതിരമണീയമായ് തൽസുധാവീചികാ-
പ്രകരമിവിടെങ്ങും തുളുമ്പുന്നുമേൽക്കുമേൽ.
രസവുമറിവും തരുമേകാന്തശാന്തമാം
രജനികളിൽ ഞാൻകണ്ട പൊൻകിനാവൊക്കെയും
സുലളിതമനോഹരാകാരമെടുത്തപോ-
ലചഞ്ചലമഹിമാവാർന്നു ഭാസിച്ചിടുന്നു നീ
പുലരൊളിയിൽമുങ്ങുന്നൊരോമനത്താരപോൽ,
ജലനിധിയിൽവീണിട്ടും നീർത്തുള്ളിയെന്നപോൽ
പരിലസിതശശ്വദാനന്ദോർമ്മിയായനിൻ
പരിണതമഹസ്സിൽനിമഗ്നനാകാവൂ ഞാൻ!

"ഇങ്ങനെ വരാത്ത വീടേതാ? ഒന്നു പറയട്ടെ."

രാജമ്മ പ്രസവിച്ചു. ഒരാൺകുഞ്ഞിനെ വേണമെന്നാണ് അവർ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതു്. പക്ഷെ കിട്ടിയതു് കൃശാംഗിയായ ഒരു പെൺപൈതലിനേയാണ്.

ശങ്കരപ്പിള്ള സമാധാനിച്ചു. "ആണായാൽ പ്രായമാവുമ്പോൾ തള്ളയെ സ്നേഹം കാണുകയില്ല. പെണ്ണായാലൊ, എന്നും കൂടെകിടന്നു ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊള്ളും."

ആ ചതിയൻ ജണ്ണലിസ്റ്റിന്റെ തനിരൂപമായ ദൌഹിത്രിയെ എടുത്തു മടിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് അപ്പൂപ്പൻ താലോലിക്കും.

"എന്റെ മോളെ ഞാൻ ബി. ഏ. വരെ പഠിപ്പിക്കും. അവൾക്കു ഞാൻ ഒരുലക്ഷം രൂപാ സമ്പാദിച്ചു കൊടുക്കും."

രാജമ്മ ഭയപ്പെട്ടു ഞെട്ടി.

"വേണ്ടാ. അവളെ ഒട്ടും പഠിപ്പിക്കണ്ടാ. ഒന്നും സമ്പാദിക്കയുംവേണ്ടാ."

അവൾ ആ കുഞ്ഞിനെ പിടിച്ചുവാങ്ങി. ക്രൂരതയോടെ ഒന്നു നോക്കി. കിഴവനു് അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലായോ എന്തോ............

* * *

പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ ശങ്കരപ്പിള്ള മരിച്ചപ്പോൾ അൻപതിനായിരം തികച്ചും സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ധനമല്ല കടമാണെന്നുമാത്രം. ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന വസ്തുവകകൾ, വീടുപോലും അതിനുവേണ്ടിപോയി. രാജമ്മ ഖേദിച്ചില്ല. അമ്മയുടെ ഭാഗമായി കിട്ടിയ ചെറുപറമ്പിൽ ഒരു കുടിൽവെച്ചവർ പാർത്തു.

തന്റെ പുത്രിയെ സ്കൂളിലയയ്ക്കണമെന്നുതന്നെ അമ്മ വിചാരിച്ചിരുന്നതല്ല. എന്നാൽ തങ്കം എങ്ങനെയോ സ്കൂൾഫൈനൽ ക്ലാസിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവളെ ഒരു നല്ല വരനോടുകൂടി അയയ്ക്കാമെന്നു് അവർ ആശിച്ചിട്ടേ ഇല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും പല നല്ല യുവാക്കളും ആ സുമുഖിയുടെ പാണിഗ്രഹിക്കാൻ തയാറായിവരുന്നുണ്ട്. അപ്പോഴൊക്കെ ആ നിർഭാഗ്യവതിയായ അമ്മ നെടുവീർപ്പോടെ ചിന്തിക്കും.

"ആശിക്കാതെ വരുന്നതാണു ഭാഗ്യം. അതുതന്നെയാണു സുഖവും."

— —

ഉറങ്ങുന്നതിനുള്ള സമയം

കൈനിക്കര കുമാരപിള്ള എം. ഏ. എൽ. ടി.

"ആഹാ! ഇതുവരെ ഉറക്കമുണർന്നില്ലേ? അതു കൊള്ളാം!"

ഈ ക്രൂരമായ കല്ലേറുകൊണ്ട് എന്റെ 'ഉറക്കമാംകോഴി' പകച്ചെഴുന്നേററു പറന്നു മറഞ്ഞിട്ടുള്ള അവസരങ്ങൾ അനവധിയാണ്. ആ കല്ലെറിഞ്ഞ് അതിന്റെ വിജയത്തിൽ അഹങ്കരിക്കുന്ന നിഷ്ഠുരൻ പ്രായേണ ഏഴരവെളുപ്പിന് എഴുന്നേററ് നിത്യകർമ്മങ്ങളുമെല്ലാം അനുഷ്ഠിച്ച്, പിന്നെ തൊഴിലില്ലാത്തതുകൊണ്ട് എന്നെ ദ്രോഹിക്കാമെന്നുമാത്രം വിചാരിച്ചിറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, സ്നേഹമെന്തെന്നറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത, വല്ല സ്നേഹിതനുമായിരിക്കും. നേരം നാലുനാഴികപോലും പുലർന്നിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ കിടന്നുറങ്ങുന്നതു് ഒരു മഹാപാപമാണെന്നാണ് ഈ വെളുപ്പാൻകാലജീവിയുടെ സിദ്ധാന്തം. അയാൾക്ക് എന്നെ അട്ടഹസിച്ചുണർത്തിയാൽ മാത്രം പോരാ; നേരം വെളുത്തിട്ടും കിടന്നുറങ്ങുന്നതിന്റെ അനൗചിത്യത്തെയും അനാശാസ്യതയേയും അരുണോദയത്തിനുമുൻപ് എഴുന്നേൽക്കുന്നതിന്റെ ഗുണപുഷ്കല്യത്തെയും പുണ്യോൽകർഷത്തെയും പററി ഒരു നെടുനെടുങ്കൻപ്രസംഗത്തിന് എന്നെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം ബലികഴിക്കുകയുംവേണം.

അതിൽ ഒരാശ്വാസമേയുള്ളു. ഞാൻ തലകുനിച്ചു മിണ്ടാതെയിരിക്കുന്നതു് ലജ്ജകൊണ്ടും അയാളെപ്പററിയുള്ള ബഹുമാനംകൊണ്ടുമാണെന്നാണ് ആ തിരുമറയന്റെ വിചാരം. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്നോടു പിണങ്ങിപ്പിടഞ്ഞെഴുന്നേററു പിൻവാങ്ങാൻഭാവിച്ച നിദ്രാദേവിയുടെ വസ്ത്രാഞ്ചലംകടന്നുപിടിച്ചു അത്രയുംനേരംകൂടി ആ വിശ്വമോഹിനിയെ തടഞ്ഞുനിർത്തി നർമ്മോക്തികൾ പറഞ്ഞുരഞ്ജിപ്പിച്ച് ആനന്ദിക്കുകയാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു്. അതു് ആ പ്രസംഗക്കാരൻ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ആ പ്രസംഗം അവസാനിക്കരുതേ, എന്നാണ് എന്റെ അകമഴിഞ്ഞ പ്രാർത്ഥന. അതു് നിർത്തി ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുവല്ലതും അയാൾ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ എന്റെ ഈ രഹസ്യാനന്ദം ആ നിമിഷത്തിൽ അസ്തമിക്കും.

എന്റെ പ്രാർത്ഥന മിക്കപ്പോഴും ഫലിക്കുകയാണ് പതിവ്. പ്രസംഗം സാമാന്യതത്വങ്ങളുടെ പരാമർശം കടന്നു് അയാൾ എന്ന വിശിഷ്ടവ്യക്തി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന മാതൃകാപരങ്ങളായ ജീവിതരീതികളുടെ വർണ്ണനയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. എപ്രകാരം അയാൾ കൃത്യം ഏഴര വെളുപ്പിനെഴുന്നേററ, വീട്ടിലുള്ള പാവപ്പെട്ട പിള്ളാരേയും പെണ്ണുങ്ങളേയുമെല്ലാം തല്ലിഉണർത്തി, അയാളുടെ ആക്രോശങ്ങളും പീഡിതരായ കളത്രപുത്രാദികളുടെ ആക്രന്ദനങ്ങളുംകേട്ടു പേടിച്ച് പിടച്ചെഴുന്നേററ് അയൽപക്കത്തുള്ള പൂവൻകോഴികളെല്ലാം നിലവിളികൂട്ടി, എന്നിങ്ങനെ തുടരുന്ന വർണ്ണന അയാൾ വെളിക്കുപോയതിനും പല്ലുതേച്ചതിനും കുളിച്ചതിനും എത്രസമയംവീതം എടുത്തു എന്നുള്ള സൂക്ഷ്മവിവരങ്ങളിൽക്കൂടി കടന്ന്, അടുപ്പിനരികിൽ ഇരുന്ന് ഉറക്കം തൂങ്ങുന്ന ഹതഭാഗ്യയായ ഭാര്യയെക്കൊണ്ട് കാപ്പിതിളപ്പിച്ചുകുടിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പിന്നെ അയാളുടെ ദ്രോഹത്തിനു പാത്രമാക്കാൻ ആ വീട്ടിൽ ആരുംഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് സ്നേഹപൂർവം ഇങ്ങോട്ടുകടന്നതാണ് എന്ന ഉപസംഹാരത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. ഇതു വല്ലതും എന്നെ പ്രത്യേകിച്ചു പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കണോ? ആ മഹാപാപി അതും അതിനപ്പുറവും ചെയ്യുമെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം അയാൾ എന്നെ പ്രസംഗിച്ചു ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ട വല്ല ആവശ്യവുമുണ്ടോ? ഏതായാലും ആ പ്രസംഗമാണ് അയാൾ എന്നോടുചെയ്യുന്ന ഏകകാരുണ്യം. ആ പതിനഞ്ചു മിനിട്ടുകൂടി എന്റെ ആത്മാവിന്റെ രഹസ്യതയിൽ നിദ്രാദേവിയുമായി നർമ്മസല്ലാപം ചെയ്യാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നു.

അയാളുടെ ഹിംസാപരിപാടി അവിടെ നില്ക്കുന്നില്ല. എന്നെ കിടക്കയിൽനിന്ന് വലിച്ചു പുറത്താക്കി ഒരു കസേരയിൽ സ്ഥാപിച്ചതിനുശേഷം അയാളും അടുത്ത് ഇരിപ്പുറപ്പിക്കുന്നു. വന്നകാര്യം വേഗം പറഞ്ഞു തുലച്ചിട്ട് അയാൾ അങ്ങു പോയെങ്കിൽ!—എന്റെ ആശമുഴവൻ അസ്തമിച്ചിട്ടില്ല, നിദ്രാദേവി അപ്പോഴും വിളിച്ചാൽ കേൾക്കാത്ത അകലത്തിൽ എത്തിയിരിക്കയില്ല.

എന്റെ വ്യാമോഹം! ആ ഹൃദയശൂന്യൻ എന്നെ അങ്ങനെയൊന്നും അനുഗ്രഹിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. അയാൾ വീണ്ടും പഴയ പല്ലവിയിൽതന്നെ പിടിക്കുന്നു—"എങ്കിലും എന്തൊരൊറക്കമായിതു്? ഉച്ചയായാലും കിടന്നുറങ്ങുകേ! ഛെ! കുറച്ചില്!"

ആ അഗസ്ത്യൻ എന്റെ ക്ഷമാസാഗരം കുടിച്ചു വററിക്കയാണ്!

എങ്കിലും പല്ലുകടിച്ച് എന്റെ ദ്വേഷ്യം അടക്കിക്കൊണ്ട്, ആ മഹോപദ്രവിയെ അകമേ ആത്മാന്തരക്കെ ശപിച്ചുകൊണ്ട്, ഞാൻ പറഞ്ഞുനോക്കും—"ഇന്നലെ ഞാൻ വളരെ അമാന്തിച്ചാണ് കിടന്നതു്; രണ്ടുമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു."

നീതിബോധത്തിന്റെ കണികയെങ്കിലും ഉള്ള ഒരാൾക്ക് പരിപൂർണ്ണമായ തൃപ്തിനൽകാൻ പര്യാപ്തമല്ലേ ആ വിനീതവും യുക്തിയുക്തവുമായ സമാധാനം? അതു് വെറും പരമാർത്ഥവുമാണ്. പക്ഷെ, ആ ഹിംസ്രജന്തുവിനുണ്ടോ നീതിബോധം! അതിനെ അയാൾ ഇങ്ങനെയാണ് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതു്.—"വല്ലവരും പറഞ്ഞോ രണ്ടുമണിവരെ ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞിരിക്കാൻ? നല്ല സമാധാനം!—ഇതാ എന്നെ നോക്കണം. ഞാൻ നിത്യം ഒൻപതടിക്കുമ്പോൾ ഉറങ്ങും. മൂന്നടിക്കുമ്പോൾ ഉണരും. ഒരു മിനിട്ടു തെററുകയില്ല.——" എന്നിങ്ങനെ അയാളുടെ മാതൃകാപരിപാടി വീണ്ടും വിസ്തരിച്ചു തുടങ്ങുന്നു.

ശിവനേ! സകലതും സഹിക്കാം. ഇതൊന്നാണ് സഹിക്കാൻ വയ്യാത്തതു്. അയാൾ എപ്പോൾ വേണമെങ്കിൽ ഉറങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ, എപ്പോൾ വേണമെങ്കിൽ എഴുന്നേററുകൊള്ളട്ടെ, എന്തുവേണമെങ്കിൽ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അതിനു് ഞാനെന്തുവേണം? അതിനൊന്നിനും ഞാൻ ഇതുവരെ ഒരു വാക്കുപോലും വിരോധം പറഞ്ഞിട്ടില്ല, പറയുകയുമില്ല. പോരെങ്കിൽ അതെല്ലാം ആയിരം പ്രാവശ്യം അയാൾ എന്നെ വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എനിക്കതെല്ലാം ഹൃദിസ്ഥമാണ്. അയാളെ നോക്കണംപോലും. ഞാനെത്രനോക്കി! എന്നിട്ടും ആ മഹനീയമായ മാതൃക സ്വീകരിക്കാൻ ഞാൻ ഇതുവരെ സന്നദ്ധനായിട്ടില്ല. അതയാൾക്കറിയുകയും ചെയ്യാം. അയാൾക്കു ബുദ്ധിയുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ നന്നാക്കാനുള്ള ഈ പാഴ്‌വേലയിൽ നിന്ന് വിരമിക്കേണ്ടതല്ലേ? ഛെ! അയാൾ അതു ചെയ്യുകയില്ല. എന്നെ ഏഴര വെളുപ്പിനെഴുന്നേല്പിച്ച അയാൾ അടങ്ങു............ത്രിലോകമൂഢൻ!........അയാൾ ഇനി അതിനു വേറൊരു ജന്മം ജനിക്കണം!

* * *

ഉറങ്ങാനുള്ള സമയം നിശ്ചയിച്ച

ു' ആരാണ്' എന്നൊന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. ഒരിക്കലും ഉറങ്ങാത്ത ഈശ്വരനായിരിക്കയില്ല. പിന്നെ, മനുഷ്യൻതന്നെ ആയിരിക്കണം. രാത്രി ഉറങ്ങാനുള്ള സമയമാണ്' എന്നാണ് ന്യായമെങ്കിൽ അസ്തമയ സന്ധ്യമുതൽ ഉദയസന്ധ്യവരെ മനുഷ്യൻ ഉറങ്ങണം. എന്താണവൻ അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തതു്?

വെളുപ്പാൻകാലമതക്കാരുടെ ഒരു ന്യായം മററു സകല ജീവജാലങ്ങളും—'സകല' എന്ന വാക്കിനോട്ട് പ്രബലമായ പ്രതിഷേധം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സന്നദ്ധരായി അസംഖ്യം ജീവികൾ എന്നെ കൂടാതെതന്നെ, ഉണ്ടെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു—പ്രഭാതത്തിനുമുൻപ് ഉണരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. എനിക്ക് ഈ ന്യായവാദികളോട്ട് ചോദിക്കാനുള്ളതു് ഇതാണ്. ഇതരജീവികളുടെ ജീവിതരീതികളാണ് നിങ്ങളുടെ മാതൃകയെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് ആ മാതൃക നിങ്ങൾ സമ്പൂർണ്ണമായി സ്വീകരിക്കുന്നില്ല? അതോ ഉറക്കത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ അതു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളോ? അങ്ങനെയാണെങ്കിൽതന്നെയും എന്തുകൊണ്ട് സന്ധ്യയ്ക്കുമുൻപേ നിങ്ങളും ചേക്ക കേറുന്നില്ല?

യുക്തിക്കു യോജിക്കുന്ന ഒരു ന്യായവാദമല്ല അതു്. മനുഷ്യന് മൃഗങ്ങളെ മാതൃകയായി വരിക്കാൻ സാധ്യമല്ലതന്നെ.

സന്ധ്യയ്ക്കു കിടന്നുറങ്ങാത്തതു് ഉണർന്നിരിക്കുന്നതിനുള്ള സമയമായ പകലിന്റെ പ്രേരണ രാത്രിയുടെ ആരംഭഘട്ടത്തേയും ബാധിക്കുന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് എന്ന് അവർ വാദിക്കുന്ന പക്ഷം ഇരുതലയും മൂർച്ചയുള്ള ആ വാദം ഞാൻ അവരുടെ നേർക്കും പ്രയോഗിക്കും. ഉറങ്ങുന്നതിനുള്ള സമയമായ രാത്രിയുടെ പ്രേരണ പകലിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തേയും ബാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പ്രഭാതസന്ധ്യയ്ക്കു കിടന്നുറങ്ങുന്നതു്.

ശരീരം, മനസ്സ്, ആത്മാവ് ഇവയുടെ ആരോഗ്യത്തിനും ഉൽകർഷത്തിനും അരുണോദയത്തിനു മുൻപ് എഴുന്നേൽക്കുന്നതു് ആവശ്യമാണെന്നാണ് മറെറാരു വാദം. ഇതു് നിസ്സാരമായി തള്ളിക്കളയാവുന്ന ഒന്നല്ല. അനുഭവത്തെ ആധാരമാക്കിയുള്ള ഒരു വാദമാണതു്. ആ ആരോഗ്യവും ഉൽക്കർഷവും അനുഭവിച്ചവരായിരിക്കണം ആ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പക്ഷെ, ഒന്നാലോചിക്കുവാനുള്ളതു് അവർ മററതെങ്കിലും രീതി പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി രണ്ടിന്റെയും ഗുണഗണങ്ങളെ താരതമ്യം ചെയ്തതിനുശേഷമാണോ ഈ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നാണ്. എന്റെ ബലമായ വിശ്വാസം അങ്ങനെ യാതൊരു താരതമ്യവിവേചനവും അവർ നടത്തിയിരിക്കയില്ല എന്നാണ്'.

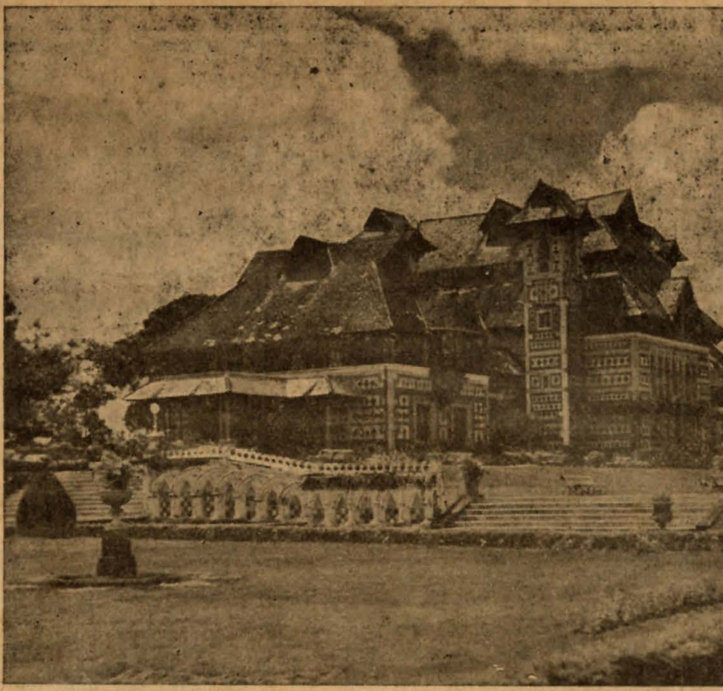

തിരുവനന്തപുരം കാഴ്ചബംഗ്ലാവ്

വെളുപ്പാൻകാലത്തു് എഴുന്നേല്ക്കാത്ത അസംഖ്യം ആളുകൾക്ക് നല്ല ശരീരശക്തിയും ബുദ്ധിശക്തിയും ആത്മശക്തിയും ഉള്ളതായി നാം കാണുന്നുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ പ്രഭാതകാലത്തു് സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങുന്ന പല മഹാന്മാരേയും എനിക്കറിയാം. അരുണോദയത്തിനു മുൻപുണരുന്ന അക്രമികളുടെ ആക്ഷേപവും ശകാരവും ഭയന്ന് അവർ മിണ്ടാതിരിക്കുക മാത്രമാണ്. ഒരു മഹാനല്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഞാൻ അല്പം മിണ്ടാനാണ് ഭാവം. പ്രഭാതനിദ്രയുടെ സീമാവിഹീനമായ ഗുണപൗഷ്കല്യത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുവാൻ ഒരുത്തനെങ്കിലും ഉണ്ടാകേണ്ടേ?

എന്റെ ഏറിയകാലത്തെ നേരിട്ടുള്ള അനുഭവത്തെ ആധാരമാക്കിയാണ് ഞാനും പറയുന്നതു്. രാത്രിയുടെ ഓരോ യാമവും ഉറങ്ങിയും ഉണർന്നിരുന്നും ഞാൻ പരിശോധിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ട്: ഉണർന്നിരുന്നു ബുദ്ധിഉപയോഗിച്ചു് ഗൗരവമുള്ള വല്ലജോലിയും ചെയ്യാൻ എന്നെ ഏററവും കൂടുതൽ സഹായിച്ചിട്ടുള്ളതു് രണ്ടാമത്തേയും മൂന്നാമത്തേയും യാമങ്ങളാണ്. ഉറങ്ങുവാൻ എന്നെ സ്നേഹപൂർവം സ്വാഗതംചെയ്തു ഉപചരിച്ചു് ഏററവും കൂടുതൽ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതു് നാലാം യാമവുമാണ്. അഭംഗുരമായ നിശ്ശബ്ദത, അവിഘ്നമായ ശാന്തി, എന്താണെന്ന് അനുഭവിച്ചറിയാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർ വല്ലവരുമുണ്ടെങ്കിൽ മദ്ധ്യയാമങ്ങളിൽ ഉണർന്നിരിക്കണം. ആ അലൗകികാനുഭൂതിയുടെ ദിവ്യപ്രേരണ പകലിന്റെ നാരകീയമായ ബഹളംകൊണ്ട് ശിഥിലമാകാതെ ദീർഘിപ്പിക്കണമെന്നാഗ്രഹമുള്ളവർ മൂന്നാം യാമത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ, അശാന്തിയുടെ ആരംഭത്തിനുമുൻപ്, അസ്വാസ്ഥ്യജനകമായ ശബ്ദകോലാഹലത്തിന്റെ ആവിർഭാവനത്തിനു മുൻപ്, നിദ്രയുടെ ശാന്തിതല്പത്തെ അഭയംപ്രാപിച്ചുകൊള്ളണം. സൂര്യോദയത്തിനു മേലും, അസ്വാസ്ഥ്യത്തിന്റെ തിരത്തള്ളലിലും, അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്ക് ശാന്തിയുടനുഭവിക്കാം.

ശിരസ്സു മുണ്ഡനംചെയ്തു് ശരീരമാസകലം വെൺചാരംപൂശി വെള്ളവസ്ത്രംകൊണ്ട് സർവാംഗം മൂടി ഒരു വിധവയെപ്പോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പകലിനോട്ട് മനുഷ്യനു എങ്ങനെ പ്രേമം തോന്നും? നീലാംബരം ചാർത്തി, നക്ഷത്രഹാരങ്ങൾ അണിഞ്ഞു്, ചന്ദ്രതിലകംതൊട്ട്, അന്ധകാരകചഭാരം അഴിച്ചിട്ട് നിശ്ശബ്ദം ഉന്മുഖത്തെത്തുന്ന രാത്രി പ്രേമസ്വരൂപിണിയാണ്. അവളുടെ അഭൗമമായ അനവദ്യസൗന്ദര്യത്തെപ്പററി അല്പമെങ്കിലും ബോധമുള്ള ആരെങ്കിലും, അവളുടെ അനുഭോഗയോഗ്യതമങ്ങളായ യൗവനപ്രൗഢകാലങ്ങളിൽ നിദ്രയുടെ സമ്പൂർണ്ണമായ വിസ്മൃതികൊണ്ട് അവളെ അവമാനിക്കുമോ? അവളുടെ കമനീയമായ വളർച്ച ചിലർക്കു ഭീതിജനകമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർ കണ്ണടച്ചു് ഉറക്കത്തിന്റെ മറവിൽകയറി ഒളിച്ചിരിക്കുന്നു. അവളുടെ അന്തം ആസന്നമെന്ന് നിശ്ചയംവരുമ്പോൾ മാത്രമേ അവർ അതിൽനിന്ന് പുറത്തുവരുകയുള്ളൂ. ആ ഹൃദയഭേദകമായ ദുരന്തം കണ്ടു സന്തോഷിക്കാൻ! ശിലാഹൃദയന്മാർ!

കലാബോധത്തിന്റെ ലേശംപോലും പകലിനെ തീണ്ടിയിട്ടില്ല. ഒരേ ഒരു പ്രകാശംകൊണ്ട്, കണ്ണഞ്ചിപ്പിച്ചു് വിദൂരങ്ങളായ ദിവ്യസത്യങ്ങളെ മറയ്ക്കുന്ന ദുസ്സഹമായ ഒരു പ്രഭാപൂരംകൊണ്ട് അവൾ ലോകം നിറയ്ക്കുന്നു. ഒരുവെറും കൊച്ചുകുട്ടിക്കുപോലും അവളെക്കാൾ എത്രയോ കൂടുതൽ സൗന്ദര്യബോധമുണ്ട്. അവളുടെ അനാകർഷകമായ വെള്ളക്കടലാസിൽ ചായം പിടിപ്പിക്കുന്നതു് രാത്രിയുടെ കരങ്ങളാണ്. രാത്രി ഒരു യഥാർത്ഥകലാതന്ത്രിയാണ്. അവളുടെ ജനനവും ജീവിതവും മരണവും ഒന്നുപോലെ സുന്ദരങ്ങളാണ്. അവൾ രചിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ ഗംഭീരങ്ങളാണ്, മനോഹരങ്ങളാണ്, അത്യന്തം ആലോചനാമൃതങ്ങളാണ്. ബ്രഹ്മാണ്ഡത്തിന്റെ അപരിമേയമായ വിശം

THE FRIENDS' STORES
CANTONMENT
General Merchants
STATIONERY, TOILETS & STEEL TRUNKS
Agents for No 1005 Ball Thread
Main Road, TRIVANDRUM

VISIT
The Amala Tailoring House
The Spring of Fashion for the Season
Get Convinced on a Trial Order
AMALA TAILORING HOUSE
Prop: M. R. Rajan,
Cantonment, Main Road, TRIVANDRUM.

കടതാത്തെ, അനന്തമായ സൗന്ദര്യത്തെയത്രെ അവർ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. അതുനോക്കി നിങ്ങൾക്ക് എത്രകാലം വേണമെങ്കിലും ആലോചിക്കാം, ആനന്ദിക്കാം. ആ ആലോചനയുടേയും ആനന്ദത്തിന്റേയും അവധി നിങ്ങൾ കാണുകയില്ല.

പരമാർത്ഥത്തെ മറയ്ക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യവാദിനിയാണ് പകൽ. പകലിന്റെ വെളുത്ത കാപട്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ദുർജ്ഞേയവും പരമസത്യപ്രവാചികയുമായ ഇന്ദ്രിയാതീത പ്രത്യക്ഷവാദിനിയാണ് രാത്രി. പകലിന്റെ വഞ്ചകമായ വെളിച്ചം മറയ്ക്കുന്ന പരമാർത്ഥസത്യത്തിന്റെ പ്രസ്ഫുരണങ്ങൾ കാണണമെങ്കിൽ രാത്രിയുടെ മഷിത്തുളികയിൽ നിസ്തന്ദ്രമായി നോക്കണം. സനാതനങ്ങളായ അദ്ധ്യാത്മതത്വങ്ങളുടെ പരമാദ്ധ്യാപികയാണവൾ. അവളുടെ മഹത്തായ സന്ദേശം സുവ്യക്തമായി ഉയരുന്നത് മധ്യയാമങ്ങളിലുമാണ്. അപ്പോൾ കിടന്നുറങ്ങുന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ഒരു മഹാപാപം എനിക്കാലോചിക്കാൻ വയ്യാ.

രാത്രിയെപ്പററി എത്ര അപഖ്യാതികളാണ് ആളുകൾ അന്യായമായിപ്പറഞ്ഞു പരത്തിയിരിക്കുന്നത്! ആ ദുർവ്യവസായത്തിൽ സത്യാന്വേഷികളായ ചിന്തകന്മാരും സൗന്ദര്യാരാധകന്മാരായ കവികളും കൂടി ചിലപ്പോൾ വ്യാപരിച്ചു കാണുന്നതിലാണ് എനിക്ക് അത്ഭുതവും ഖേദവും തോന്നുന്നത്. അവൾ മോഷ്ടാക്കൾ തുടങ്ങിയ കുമാർഗ്ഗചാരികളുടെയും ക്രൂരമൃഗങ്ങളുടെയും വളർത്തമ്മയും രക്ഷാധികർത്രിയുമാണപോലും! അവർ മറുവശം നോക്കുന്നതേയില്ല. എത്ര നിസ്സഹായരെ അവൾ ഹിംസയിൽനിന്ന് രക്ഷനേടാൻ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. എത്ര ചിന്തകന്മാർക്കും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കും കലാകാരന്മാർക്കും ലോകാനുഗ്രഹകരങ്ങളായ അവസരങ്ങൾ അവൾ സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ട്, എത്ര മർദ്ദിതഹൃദയങ്ങളെ ശീതോപചാരം ചെയ്താശ്വസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്, എന്നുള്ളതിന്റെയൊക്കെ ഏകദേശമായ ഒരു കണക്കെങ്കിലും വല്ലവരും ഒന്നോർക്കുമോ?—മനുഷ്യന്റെ കൃതഘ്നതയ്ക്ക് ഒരതിരു വേണ്ടേ!

ഇനി ഇതൊന്നും അവൾ ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നുതന്നെ വിചാരിക്കാം. മേൽപറഞ്ഞ അപരാധാരോപണം എത്രകണ്ട് അന്യായമാണെന്ന് അല്പം ആലോചിച്ചാൽ ആർക്കാണ് ബോധ്യം വരാത്തത്? കുമാർഗ്ഗചാരികളും ക്രൂരമൃഗങ്ങളും എന്തുകൊണ്ടാണ് രാത്രിയെ ആശ്രയിക്കുന്നത്? അവൾ ഇരുളടഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ്, എന്നായിരിക്കും മറുപടി. വാസ്തവത്തിൽ അവളുടെ ഇരുട്ട് ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾക്ക് ഒരു പ്രതിബന്ധമാണ്. അതിനെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ തരണംചെയ്തിട്ടാണ് അവർ വ്യവസായം ചെയ്യുന്നത്. അവർക്കു കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ പകൽസമയത്തുതന്നെ അവർക്കാവശ്യമുള്ളതെല്ലാം അവർ ചെയ്യുമായിരുന്നു. അതിന് അവർക്കു നിർവാഹമില്ലാത്തതു പകൽസമയത്ത് വെളിച്ചമുള്ളതുകൊണ്ടല്ല. പ്രത്യുത ആ സമയത്തു ലോകം ഉറങ്ങാതെ വർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. ഇന്നു ലോകം ഒന്നാകെ നിശ്ചയിക്കട്ടെ. നാളെ മുതൽ പകലെല്ലാം ഉറങ്ങണമെന്നും രാത്രിമുഴുവൻ ഉണർന്നിരിക്കണമെന്നും. അപ്പോൾകാണാം ദുർമ്മാർഗ്ഗികളുടെയും ക്രൂരമൃഗങ്ങളുടെയും സമയവിവരപ്പട്ടിക നേരെതകിടംമറിയുന്നത്. അവർ രാത്രിയേയും ഇരുട്ടിനേയുമല്ല ആശ്രയിക്കുന്നത്, നിങ്ങളുടെ വെളിവുകേടിനെയാണ്. രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങണമെന്ന് നിങ്ങളോടാരാവശ്യപ്പെട്ടു? ഉറക്കംകൊണ്ട് സമാരാധനീയയായ രാത്രിയെ അനാദരിക്കുന്നതും പോരാ, നിങ്ങളുടെ ആ അനവസരത്തിലുള്ള ഉറക്കംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അനിഷ്ടഫലങ്ങളുടെയെല്ലാം ഉത്തരവാദിത്വം നിരപരാധിനിയായ അവളുടെ തലയിൽ കെട്ടിവയ്ക്കുകയുംവേണം! ഗർഹണീയമായ അനാദരവിന്റെ പുറത്ത് ഗർഹണീയതരമായ അന്യായം!

ദിനാഭിനിവിഷ്ടമായ ഈ മൂഢലോകത്തിന്റെ ബുദ്ധിശൂന്യമായ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് കാലക്ഷേപത്തിനുവേണ്ടി എനിക്കും പാട്ടപെടേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു എന്നുവരികിൽ ഉണർന്നിരിക്കാൻ രമണീയമായ രാത്രിയും ഉറങ്ങാൻ അനാകർഷകമായ പകലും ഞാൻ സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഭൗതികാവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പാട്ടപെടാനുള്ള സമയമാണ് പകൽ. അവന്റെ മാനസികവും ആത്മീയവുമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, അവന്റെ ആനന്ദത്തിനുവേണ്ടി, ഈശ്വരൻ സൃഷ്ടിച്ച സമയമാണ് രാത്രി. ഒന്നാലോചിച്ചുനോക്കണം. ആനന്ദസന്ദായകങ്ങളായ കലാപ്രദർശനങ്ങൾക്കെല്ലാം രാത്രിയല്ലേ നാം സാമാന്യേന വിനിയോഗിക്കാറുള്ളത്? പകൽനടത്തുന്ന ഒരു കലാപ്രദർശനം നമുക്കു നൽകുന്നതിന്റെ ശതഗുണം ആനന്ദമല്ലേ രാത്രിയിൽ നടത്തുന്ന ഒരു കലാപ്രദർശനം നമുക്കു സമ്മാനിക്കുന്നത്? രാത്രികാലത്തെ ഉത്സവം കാണുന്നതിനല്ലേ ആളുകൾ പതിനായിരക്കണക്കിന് തിക്കിക്കൂട്ടുന്നത്?

കലാസൗന്ദര്യത്തിന്റെ രക്ഷാധികർത്രിയാണ് രാത്രി. അവളാണ് ആനന്ദസന്ദായിനി, പകലല്ല.

ഉറക്കം ഒരാനന്ദമല്ല. അത് ഒരനുഭവമല്ല; അനുഭവശൂന്യതയാണ്. ആനന്ദം ദിവ്യമായ ഒരനുഭൂതിയാണ്. മനുഷ്യനെ മൃഗങ്ങളിൽനിന്നു വേർതിരിക്കുന്നതു് അവന്റെ ആനന്ദബോധമാണ്. മൃഗങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിച്ചു സുഖിക്കാനേ അറിയാവൂ; മനുഷ്യന് ആനന്ദിക്കാനറിയാം. അവന്റെ ബുദ്ധി കേവലം സുഖത്തിനായി മാത്രം അവൻ വിനിയോഗിക്കുമ്പോൾ അവൻ ബുദ്ധിയുള്ള ഒരു മൃഗം മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളു. അവന്റെ ബുദ്ധി ആനന്ദത്തിനായി അവൻ വിനിയോഗിക്കുമ്പോഴാണ് അവൻ മനുഷ്യനാകുന്നത്. അതിനുള്ള സമയമാണ് രാത്രി. അത് ഉറങ്ങിപ്പാഴാക്കിക്കളയാനുള്ളതല്ല.

വെറും ഭൗതികാവശ്യങ്ങൾക്കോ ശാരീരികസുഖത്തിനോവേണ്ടി രാത്രിയെ ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്നവർ, രാത്രിയെ ഉറങ്ങാനുപയോഗിക്കുന്നവരെക്കാൾ, രാത്രിയെ ദ്രോഹിക്കുന്നവരാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരാണ് രാത്രിയിൽ ഉണർന്നിരിക്കുക എന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ ചര്യയ്ക്കു ദുര്യശസ്സുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളവർ.

മനസ്സിനും ആത്മാവിനും ആനന്ദം സമാർജ്ജിക്കുന്നതിനു വേണം മനുഷ്യൻ രാത്രിയിൽ ഉണർന്നിരിക്കാൻ. രാത്രിയെ കഴിവുള്ളിടത്തോളം ആ ഉൽകൃഷ്ടമായ ആവശ്യത്തിലേക്കുപയോഗിക്കുകയും, കേവലം ജന്തുധർമ്മങ്ങളുടെ നിർവഹണത്തിനു മാത്രം ഉപകരിക്കുന്ന അസുന്ദരമായ പകലിന്റെ കഴിവുള്ളിടത്തോളം അംശം ഒരു വെറും ശാരീരികാവശ്യമായ ഉറക്കത്തിനായി ന്യായമായി സദ്വിനിയോഗം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ഞാനും എന്നെപ്പോലെയുള്ളവരും, ആ ചര്യാവിശേഷംകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ മൃഗാതീതമായ യഥാർത്ഥ മനുഷ്യത്വത്തെ ലോകസമക്ഷം അനിഷേധ്യമായി സ്ഥാപിക്കുകയത്രെ ചെയ്യുന്നത്.

* * *

ഇനിയുമെങ്കിലും വെളുപ്പാൻകാലത്തുണരുന്ന സ്നേഹിതന്മാർ ആ ദുശ്ശീലം പരിത്യജിച്ചില്ലെങ്കിലും, എന്നെ ശല്യം ചെയ്യാതിരിക്കുമെന്നെങ്കിലും വിശ്വസിക്കട്ടെയോ?

പകർപ്പവകാശം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്

SATISFACTION
COMFORT
&
ECONOMY ASSURED
Try
The Dignified Tailors who
are always at your Service
VASAN & Co.
TAILORS & OUTFITTERS
Ladies & Gents' Wear
a speciality
Cantonment, Main Road,
Trivandrum.

S. V. R. NEW SHOP
QUILON
THE PREMIER HOME IN THE STATE
H. O. SEEMATTI HALL, ALLEPPY
Branches; KAYAMKULAM & CHANGANACHERRY
പരിഷ്കൃതവസ്ത്രധാരണത്തിനു പററിയ നവംനവങ്ങളായ തുണിത്തരങ്ങൾ, സില്ക്കുതരങ്ങൾ, ബനാറീസ്പട്ട്, സാരി, കസവുതരങ്ങൾ മുതലായ ഏതുപകരണങ്ങളും മിതമായവിലയ്ക്ക് ഈ യുദ്ധകാലത്തുപോലും ഞങ്ങളുടെ
എസ്. വി. ആർ. ന്യൂഷാപ്പിൽ (കൊല്ലം)
എപ്പോഴും വിൽപനയ്ക്കു തയ്യാർ!
Prop: എസ്. വീരയ്യാറെഡ്യാർ, ശീമാട്ടിഹാൾ—ആലപ്പുഴ.

ത്യാഗം

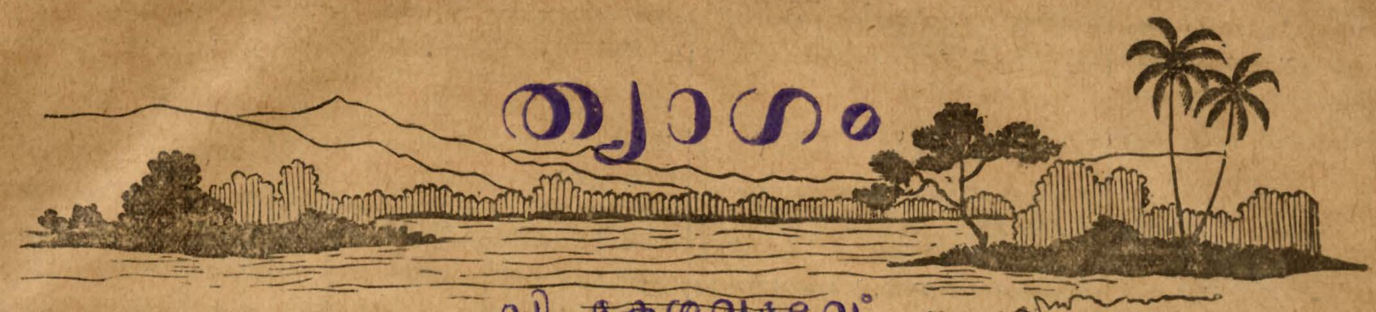

പി. കേശവദേവ്

അയാൾ ജീവിതത്തിന്റെ നിമിഷങ്ങളെ എണ്ണുകയാണ്. സുന്ദരിയും പ്രേമവതിയുമായ ഭാര്യ, കോമളനും ബുദ്ധിമാനും വാത്സല്യഭാജനവുമായ പുത്രൻ, സംസ്കാരസമ്പന്നരായ സ്നേഹിതന്മാർ, പിതൃസ്വമായി ലഭിച്ചതും സ്വപ്രയത്നം കൊണ്ടു സമ്പാദിച്ചതുമായ ധനം - അതിനെയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് അയാൾ അങ്ങുപോകണം.

രോഗി കണ്ണടച്ച് നിശ്ചലനായി കിടക്കുകയാണ്. പക്ഷെ, അയാൾക്കു തികച്ചും ബോധമുണ്ട്. മരണത്തിന്റെ മാനസികവും കായികവുമായ വേദനകളെ സുബോധത്തോടുകൂടി അനുഭവിച്ചു മരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്, ക്ഷയരോഗത്തിന്റെ ഭയങ്കരത! അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, ആ രോഗത്തിന് രോഗരാജൻ എന്ന ഉപാധി ലഭിച്ചതും.

ചന്ദ്രിക ഉൽക്കണ്ഠാകുലയായി, രോഗിയുടെ തലയ്ക്കൽ തന്നെ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. രോഗശയ്യയുടെ അരുകിലുള്ള മേശമേൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന 'ടേബിൾലാമ്പി'ന്റെ പ്രകാശത്തിൽ, അവൾ ഭർത്താവിന്റെ മുഖത്തു ദൃശ്യമാകുന്ന ഓരോ മാറ്റത്തേയും ഭീതിയോടുകൂടി നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മരണത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽകിടന്നു പുളയുന്ന പ്രാണന്റെ ഞരങ്ങലുകളും, ഘടികാരത്തിന്റെ ക്രമംതെറ്റാതെയുള്ള 'ടിക്, ടിക്' ശബ്ദവും മാത്രമേ, ആ മുറിയിലെ നിശ്ശബ്ദതയെ ഭഞ്ജിച്ചിരുന്നുള്ളു. രാത്രിയുടെ പ്രഥമയാമം അവസാനിച്ചിരുന്നു.

ചന്ദ്രിക ഘടികാരത്തിൽ നോക്കിയിട്ട്, മേശമേൽനിന്ന് ഔൺസ് ഗ്ലാസും കുപ്പിയും എടുത്തു. അവൾ മരുന്നു പകർന്ന് രോഗിയുടെ വായിൽ ഒഴിച്ചു കൊടുത്തു.

രോഗി കണ്ണുതുറന്നു. അയാളുടെ മുഖത്ത് ഒരു പ്രസന്നത ദൃശ്യമായി. "ചന്ദ്രീ, എനിക്ക് എഴുന്നേൽക്കണം."—അയാൾ വ്യക്തമായും ദൃഢമായും പറഞ്ഞു.

ചന്ദ്രിക, ഭർത്താവിനെ എഴുന്നേല്പിച്ചിരുത്തി. "എനിക്ക് ഒരു സുഖം തോന്നുന്നു"—രോഗി ആഹ്ലാദത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു. ചന്ദ്രിക രോഗിയുടെ മുഖത്തു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി: അവളും ആഹ്ലാദംകൊണ്ടു.

"അമ്മേ, ഡാക്ടരമ്മാവൻ വന്നു"—അങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, ചാരിയിരുന്ന വാതൽ തുറന്ന് ബാലൻ അകത്തു കടന്നു. ചന്ദ്രിക മിണ്ടരുതെന്ന് ആംഗ്യംകാണിച്ചു. അമ്മയുടെ നിരോധനാജ്ഞ അവനെ തെല്ലൊന്നു വിളറിച്ചു.

"മോനേ, മോൻ മിണ്ടിക്കൊള്ളു. ഇവിടെ, അച്ഛന്റെ അടുത്തുവരൂ."—ബാലൻ കട്ടിലിന്നരികിൽ ചെന്നു. രോഗി, തന്റെ അസ്ഥിമാത്രമായ കൈകൊണ്ട് അവനെ പിടിച്ചടുപ്പിച്ചു. "എവിടെ, ഡാക്ടരമ്മാവൻ?"

"അതാ, വരുന്നു"—അവൻ പുറത്തേക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

ഡാക്ടർ ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ മുറിയിൽ കടന്ന്, രോഗിയെ നല്ലതുപോലെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. പെട്ടെന്ന് അയാൾ മുഖം തിരിച്ച്, ശ്വാസം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട്, അടുത്തുള്ള ഒരു കസേരയിൽ ഇരുന്നു.

"ഡാക്ടരേ, എനിക്ക് വളരെ സുഖം തോന്നുന്നു."—രോഗി ഡാക്ടരോടു പറയുകയാണ്.

"ഉം"—ഡാക്ടർ ഒന്നു മൂളുകമാത്രം ചെയ്തു.

"കുറച്ചു പാൽ തരട്ടെ?"—ചന്ദ്രിക ചോദിച്ചു.

"ഉം. പാലും, മരുന്നും, കഞ്ഞിയും എല്ലാം തരണം. എനിക്ക് വിശപ്പു തോന്നുന്നു.

ചന്ദ്രിക മേശമേൽ നിന്ന പാൽ എടുത്ത് രോഗിക്കുകൊടുത്തു. പാൽ കുടിച്ചിട്ട് രോഗി പ്രസാദനം കൊണ്ടിട്ടെന്നപോലെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി—"ഹാ! സുഖം! സുഖം!...............ഡാക്ടർ, ഏതോ ഒരു മാന്ത്രികൻ എന്റെ രോഗമെല്ലാം ആവാഹിച്ചെടുത്തുപോലെ തോന്നുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കുക രോഗത്തിൽനിന്നു മുക്തിനേടുക—അതിൽപ്പരം ആനന്ദം എന്തുണ്ട്?"

"ഉം"—ഡാക്ടർ വീണ്ടും മൂളുകമാത്രം ചെയ്തു.

"ഡാക്ടർ, ഞാൻ എന്നെന്നേക്കും രോഗവിമുക്തനായിരിക്കുന്നു.............രോഗമുക്തി—അല്ല, അങ്ങിനെയല്ലേ, ഞാൻ പറഞ്ഞതു്?...........ഹാ! എന്നെന്നും രോഗമില്ലാതിരിക്കുക—അതു് കാമ്യമായ ഒരു നിലതന്നെയാണ്, അല്ലേ ഡാക്ടർ?"

"ഉം."—ഡാക്ടർ പിന്നേയും മൂളി.

"സമയം എന്തായി, ഡാക്ടർ?"

ഡാക്ടർ റിസ്റ്റ്‌വാച്ച് നോക്കിയിട്ടു പറഞ്ഞു—"പത്ത് അഞ്ച്."

രോഗി ഉൾക്കാഴ്ചകളോടെ പറഞ്ഞു—"ജീവിതത്തിന്റെ ആണ്ടുകൾ, മാസങ്ങൾ, ദിവസങ്ങൾ, നിമിഷങ്ങൾ—അങ്ങിനെ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞുപോകുന്നു!........ജീവിതത്തിന് ഒരു അനിശ്ചിതത്വമുണ്ട്—അല്ലേ ഡാക്ടർ?"

"ഉം."

"ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ നിമിഷവും, മരണത്തിന്റെ മുഹൂർത്തങ്ങളാണ്—അല്ലേ ഡാക്ടർ.?"

ചന്ദ്രിക ഒന്നു ഞെട്ടി.

"ചന്ദ്രീ, എന്തിനു ഞെട്ടുന്നു? എന്തിനു ഭയപ്പെടുന്നു? മരണം നാശമല്ല; മാറ്റമാണ്—അല്ലേ ഡാക്ടർ?"

"ഉം."—ഡാക്ടർ മുഖംതിരിച്ച് വികാരത്തെ സംയമനം ചെയ്തു.

രോഗിതുടർന്നു—"നിങ്ങൾ—ഡാക്ടർമാർ—മാറ്റത്തിന്റെ ശത്രുക്കളാണ്. പ്രകൃതിയുടെ അഖണ്ഡനിയമത്തെ, വാററിയെടുത്ത മരുന്നുകൾകൊണ്ട് തടയുവാൻ നിങ്ങൾ വൃഥാ ശ്രമം ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ, നിങ്ങൾ ധീരന്മാർതന്നെ. നിങ്ങളുടെ വർഗ്ഗം ഉണ്ടായ നാൾമുതൽ നിങ്ങൾ മരണത്തോടു പടവെട്ടി മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇനിയും നിങ്ങളുടെ സമരം അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. കൊള്ളാം. കൊള്ളാം....."

"സംസാരിച്ചതു മതി."—ചന്ദ്രിക യാചനാസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു.

"മതി മതി. ഇനി ഞാൻ അധികം സംസാരിക്കുന്നില്ല ....ചന്ദ്രീ, ക്ഷീണം. എന്നെ കിടത്തു"

ചന്ദ്രിക ഭർത്താവിനെ താങ്ങിക്കിടത്തി

"ചന്ദ്രീ, പാൽ. പാൽ. എന്തൊരു ദാഹം!"

ചന്ദ്രിക പാൽ രോഗിയുടെ വായിൽ ഒഴിച്ചുകൊടുത്തു. രോഗി പാൽ കുടിച്ചിട്ട് ചന്ദ്രികയുടെ കൈ പിടിച്ചു—"ചന്ദ്രീ, മരണം നാശമല്ല, മാറ്റമാണ്. ഞാൻ മരിച്ചാൽ നീ കരയരുത്."

ചന്ദ്രികയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു ആളലുണ്ടായി. അവൾ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

ഡാക്ടർ, ഇവിടെ അടുത്തുവരൂ."

ഡാക്ടർ എഴുന്നേററ് കട്ടിലിന്നരുകിൽ വന്നു. രോഗി ബാലന്റെ കൈപിടിച്ച് ഡാക്ടരുടെ കയ്യിൽവച്ചു—"എന്റെ കുഞ്ഞ് ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കേട്ടോ?"

ഡാക്ടർ സമ്മതഭാവത്തിൽ തലകുലുക്കി.

രോഗി അതികഠിനമായ വേദനയാൽ ഒന്നു പുളഞ്ഞു—"ഹാ! ദാഹം ചന്ദ്രീ, പാൽ."

ചന്ദ്രിക പാൽ ഇററിററ് ഒഴിച്ചുകൊടുത്തു. "മതി. മതി. ചന്ദ്രീ കൈ എവിടെ?"

ചന്ദ്രിക കൈനീട്ടി. രോഗി ആ കൈപിടിച്ച് മാർവ്വിടത്തിൽ ചേർത്തു്—"ചന്ദ്രി, ഞാൻ പോവുകയാണ്. എന്റെ പ്രേമം ഇവിടെ അവശേഷിക്കും........ഡാക്ടർ, എന്റെ കുഞ്ഞ്........ചന്ദ്രി, യാത്ര. യാത്ര."

രോഗിയുടെ കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞു. അവ പിന്നെ തുറന്നിട്ടില്ല.

* * *

മാസങ്ങൾ ചിലതുകഴിഞ്ഞു. ചന്ദ്രികയുടെ ഭർത്താവിനെ ദഹിപ്പിച്ച സ്ഥലത്തു് പുല്ലുകിളുത്തു. പിന്നേയും ഭർത്തൃവിരഹദുഃഖം അവളെ വിട്ടുമാറിയില്ല. ഭർത്താവിന്റെ ഫോട്ടോവിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക, ഭർത്താവിന്റെ വായനമുറിയിൽ ചെന്ന് പുസ്തകങ്ങൾ എടുത്തു നിവർത്തിനോക്കുക, പുസ്തകങ്ങളിൽ വരയിട്ടിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുക, ഭർത്താവിന്റെ ചിന്താഗതിയിൽ ചെന്നെത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുക—ഇതൊക്കെയാണ് അവളുടെ ജോലികൾ.

ബാലന് വയസ്സ് ഏഴു കഴിഞ്ഞു. അവൻ സമർത്ഥനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയാണ്. തുള്ളിച്ചാടി ആർത്തുവിളിച്ചു നടക്കുന്ന ശീലം അവനില്ല. ചിത്രങ്ങൾ, പുഷ്പങ്ങൾ, തുമ്പികൾ, പക്ഷികൾ, നിർമ്മലമായ ആകാശം, പുൽത്തകിടികൾ, കുററിക്കാടുകൾ—ഇതൊക്കെയാണ്, അവനു പ്രിയമുള്ള വസ്തുക്കൾ. ഭാവനാത്മകമായ ഒരു സൗന്ദര്യാരാധന അവനിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു. അവന് കൂട്ടുകാർ ആരുമില്ല. അച്ഛന്റെ ആത്മസുഹൃത്തുക്കളിൽ ഒരാളായ ഡാക്ടരോടു മാത്രം അവന് പ്രത്യേകമായ ഒരു മമതാബന്ധമുണ്ട്. അച്ഛന്റെ മരണത്തിനുശേഷം ആ മമതാബന്ധം അത്യധികം വർദ്ധിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. "ഡാക്ടരമ്മാവൻ"—അവൻ അങ്ങിനെ പറയുന്നതു കേൾക്കാൻ ഒരു പ്രത്യേകമായ ഇമ്പമുണ്ട്.

ബാലനെ കാണാൻ ഡാക്ടർ ദിവസവും വരും. ബാലന്റെ അടുത്തുവന്നാൽ പിന്നെ ഡാക്ടരും ഒരു ബാലനാണ്. അവരിരുവരും ചേന്ന് ചുവരിൽ തൂക്കിയിരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളെ നിരൂപണം ചെയ്യും. പൂക്കളിൽ പറന്നുനടക്കുന്ന വണ്ടിന്റെ മർമ്മരശബ്ദത്തെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട്, അതിന്റെ പിറകേ ഓടും. ശൂന്യമായ ആകാശത്തിലേക്കു നോക്കി അങ്ങിനെ ഇരിക്കും. എന്തുകണ്ടാലും, അതിനെപ്പററിയെല്ലാം നൂറുചോദ്യങ്ങൾ ബാലന് ഡാക്ടരോടു ചോദിക്കാനുണ്ടാവും. ചിലപ്പോൾ ബാലന്റെ ചോദ്യങ്ങൾ ഡാക്ടരെ വീർപ്പുമുട്ടിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ, അവന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കൊന്നും അയാൾ തൃപ്തികരമായ ഉത്തരം കൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

ഡാക്ടർ മദ്ധ്യവയസ്കനായ ഒരു അവിവാഹിതനാണ്. വിവാഹം കഴിക്കാത്തതെന്തെന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ, അയാൾ അലക്ഷ്യഭാവത്തിൽ ഉത്തരം പറയും, "എനിക്ക് അതിനു സമയമില്ല" എന്ന്. രോഗികളും പുസ്തകങ്ങളും, തനിക്ക് ഏററവും പ്രിയമുള്ള സംഗീതവും മാത്രമേ, അയാളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കാറുള്ളൂ.

ചില ദിവസങ്ങളിൽ ഡാക്ടർ ബാലനേയുംകൊണ്ടു നടക്കാൻപോകും. അതാണ് ബാലന്റെ ഏററവും ആനന്ദകരമായ വിനോദം. അവർ പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അകലെ പോകും. കുന്നുകളിലും കുററിക്കാടുകളിലും കയറി അവർ പൂക്കളും കാട്ടുപഴങ്ങളും ശേഖരിക്കും. അവർ പുൽത്തകിടിയിൽ കമഴ്ന്നുകിടന്ന് ഉറക്കം അഭിനയിക്കും. ഡാക്ടർ പാടും. ബാലനും പാടും. സന്ധ്യയാകുമ്പോഴേക്ക് ഡാക്ടർ ബാലനെ വീട്ടിൽകൊണ്ടുചെന്നു വിട്ടിട്ട് പോവുകയുംചെയ്യും.

ചന്ദ്രിക, അപൂർവാവസരങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഡാക്ടരോടു വല്ലതും സംസാരിക്കാറുള്ളൂ. സംസാരിക്കുന്നതുതന്നെ വീട്ടുകാര്യങ്ങളെപ്പററിയുള്ള ഡാക്ടരുടെ അന്വേഷണങ്ങൾക്കു മറുപടിയായിരിക്കും.

ചിലപ്പോൾ ഡാക്ടർക്കു ഒഴിച്ചുകൂടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ജോലികളുള്ളപ്പോൾ, ബാലനെ കാണാൻ സാധിക്കാതെ വരും. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ പിന്നെ ഡാക്ടരെ കാണുന്നതുവരെ അവൻ അസ്വസ്ഥനായിരിക്കും.

അങ്ങിനെ ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളും പലതുകഴിഞ്ഞു. ചന്ദ്രികയുടെ ഭർത്തൃവിരഹദുഃഖം സഹനീയമാംവിധം കുറഞ്ഞു. അവൾ ദിനകൃത്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. ബാലന്റെശ്രേയസ്സ്—അതിനെ അവൾ ജീവിതവ്രതമായി സ്വീകരിച്ചു; അതിലേക്ക് അവളുടെ ശ്രദ്ധയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചു.

ഒരുദിവസം ബാലൻ സ്കൂളിൽനിന്നു വന്ന് കിടക്കയിൽകയറി കിടപ്പായി. ചന്ദ്രിക ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി ഓടിച്ചെന്ന് പുത്രനെ എടുത്തു. അവന് നല്ല പനിയുണ്ട്. ചന്ദ്രിക അവനെ പുതപ്പിച്ചുകിടത്തി അടുത്തുതന്നെ ഇരുന്നു.

കുറെകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഡാക്ടർ വന്നു. ബാലനെപരിശോധിച്ചിട്ട് ഭയപ്പെടാനൊന്നുമില്ലെന്നും മരുന്നു കൊടുത്തയക്കാമെന്നും പറഞ്ഞിട്ടു പോയി.

അന്നുരാത്രിയിൽ പനി വളരെക്കൂടി. ബാലന് യഥാവസരങ്ങളിൽ മരുന്നും വെള്ളവും കൊടുത്തുകൊണ്ട് ചന്ദ്രിക ഉറക്കമിളച്ചിരുന്നു.

അടുത്ത ദിവസം രാവിലേതന്നെ ഡാക്ടർ വന്നു. പരിശോധിച്ചിട്ട്, രോഗം ന്യൂമോണിയാ ആണെന്നും, ശുശ്രൂഷയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നും, ഒരു നേഴ്സിനെ അയക്കാമെന്നും പറഞ്ഞിട്ട് അയാൾ പോയി.

നേഴ്സും മരുന്നുകളും വന്നു. വൈകുന്നേരമായപ്പോഴേയ്ക്കു് രോഗം മൂർഛിച്ചു. ബാലൻ ബോധമില്ലാതെ പിച്ചും പേയും പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ചന്ദ്രിക പരിഭ്രാന്തയായി.

വൈകുന്നേരം ഡാക്ടർ വന്നപ്പോൾ ചന്ദ്രിക ബാലന്റെ സോഫായിൽ ഇരുന്ന് കരയുകയായിരുന്നു. അന്ന് ഡാക്ടർ വീട്ടിൽ പോയില്ല. ചന്ദ്രികയെ സമാധാനപ്പെടുത്തിയിട്ട്, ഡാക്ടർ തന്നെ ബാലന്റെ ശുശ്രൂഷ ഏററു.

അർദ്ധരാത്രി കഴിഞ്ഞു. ബാലൻ നിശ്ചലനായി അങ്ങിനെ കിടക്കുകയാണ്. നഴ്സ്, ഇരുന്നിരുന്ന് ഒന്നു മയങ്ങിപ്പോയി. ചന്ദ്രിക ബാലന്റെ കാൽക്കൽ, അവന്റെ മുഖത്തുതന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഡാക്ടർ ചന്ദ്രികയുടെ എതിരെ ഒരു കസേരയിലും ഇരിക്കുന്നു.

ചന്ദ്രികയുടെ നേരെ, ഡാക്ടരുടെ പിറകിൽ, ഒരു വലിയ കണ്ണാടി ചുമരിൽ വച്ചിട്ടുണ്ട്. അവളുടെ പിറകിലുള്ള ചുമരിലും, മറേറ കണ്ണാടിക്ക് അഭിമുഖമായി ഒരു കണ്ണാടിയുണ്ട്. ചന്ദ്രിക യാദൃശ്ചികമായി ആ കണ്ണാടിയിലേക്കു നോക്കി. ചിന്താധീനനായി, അർദ്ധനിമീലിതങ്ങളായ കണ്ണുകളാൽ ജനാലയിൽകൂടി ലക്ഷ്യമില്ലാതെ നിദ്രാധീനമായ ലോകത്തെ നോക്കിയും, അങ്ങിനെ നിശ്ചലനായിരിക്കുന്ന ഡാക്ടരെ അവൾ കണ്ണാടിയിൽ പ്രതിഫലിച്ചു കണ്ടു. അവൾ വീണ്ടും വീണ്ടും അങ്ങോട്ടുനോക്കി. ഒരു ഡാക്ടർ എന്ന നിലവിട്ട്, അയാൾ അവിടെ അങ്ങിനെ ഉറക്കമിളച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം അവൾ അന്വേഷിച്ചു. ഭർത്താവിന്റെ മരണവേളയിലെ വാക്കുകൾ അവളുടെ ഓർമ്മയിൽ വന്നു. "ചന്ദ്രി, ഞാൻ പോകുന്നു. എന്റെ പ്രേമം ഇവിടെ അവശേഷിക്കും........"ഡാക്ടർ, എന്റെ കുഞ്ഞ്............"—ഭർത്താവിന്റെ ആ അവസാനവാക്കുകൾ അവളുടെ ചെവിയിൽ മുഴങ്ങി. ഭർത്താവ്, തന്റെ സുഹൃത്തായ ഡാക്ടരെ ഏൾപ്പിച്ച ജോലി, അയാൾ, വിശ്വാസ്യതയോടുകൂടിത്തന്നെ നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ട്. അതോടൊപ്പം, ഭർത്താവ് അവളേയും ഒരു ജോലി ഏൾപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്താണതു്? ഭർത്താവ് എന്നെന്നേക്കുമായി ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു പോയാലും, അയാളുടെ പ്രേമം ഇവിടെ അവശേഷിക്കുമത്രെ. അതിനെ കാത്തുരക്ഷിക്കുക—അതാണ് അവളുടെ ജോലി. ഉടമസ്ഥനില്ലാത്ത ഒരു സാധനം—അതീവമൃദുലവും ലോലവുമായ ഒരു സാധനം—അതു് ഉടഞ്ഞു തകർന്നുപോയാൽ ചോദിക്കാൻ ആരുമില്ല. അതിനെ അവൾ ആർക്കെങ്കിലും വിററാൽ, അരുതെന്നു പറയുവാൻ ആരുമില്ല........പക്ഷെ, പത്തുവർഷക്കാലത്തെ ആനന്ദകരമായ വൈവാഹികജീവിതത്തിനുശേഷം മരണശയ്യയിൽനിന്ന് ഭർത്താവു നൾകിയ ആജ്ഞ—അതിനെ അനുസരിക്കേണ്ടതു് അവളുടെ ധർമ്മമാണ്. അവൾ കണ്ണാടിയിൽ നിന്ന് പെട്ടെന്നു ദൃഷ്ടികളെ പിൻവലിച്ചു........പക്ഷെ........ പക്ഷെ, പുത്രനെ സുഹൃത്തിന്റെ കയ്യിലും, പ്രേമത്തെ അവളുടെ കയ്യിലും ഏൾപ്പിച്ചതിന്റെ അർത്ഥമെന്തു്. അവൾ ഭാര്യ മാത്രമല്ല; അമ്മയുംകൂടിയാണ്........വീണ്ടും കണ്ണാടിയിലേക്കു നോക്കുവാൻ അനിയന്ത്രിതമായ ഒരാഗ്രഹം അവൾക്കുണ്ടായി.

ഘടികാരത്തിന്റെ അലാറം രണ്ടു പ്രാവശ്യംമുഴങ്ങി. ഡാക്ടർ ചിന്തയിൽനിന്നുണർന്നു. ചന്ദ്രൻ പശ്ചിമചക്രവാളത്തിൻ, കാമുകനെ ദർശിക്കുന്ന ഗ്രാമീണയുവതിയെപ്പോലെ ഒരു കാർമേഘശകലത്തിന്റെ മറവിൽനിന്ന് ലോകത്തെ ഒളിഞ്ഞുനോക്കി മന്ദഹസിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു കുളിർകാററ് ജനാലയിൽകൂടി അകത്തുകടന്ന് ചന്ദ്രികയുടെ അഴിഞ്ഞുകിടന്ന മുടിയെ ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഡാക്ടർ രോഗശയ്യയിലേക്ക് അല്പനേരം സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയിട്ട്, ഉദാസീനമായി താടിക്കു കയ്യും കൊടുത്തിരുന്നു. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ എതിരെയുള്ള കണ്ണാടിയിൽ പതിഞ്ഞു. തന്റെ പിൻഭാഗത്തുള്ള കണ്ണാടിയിൽ ചന്ദ്രിക നോക്കുന്നതു് ആ കണ്ണാടിയിൽകൂടി അയാൾ കണ്ടു. അവളുടെ, ശോകദ്യോതകമെങ്കിലും പ്രകാശമയമായ നയനങ്ങൾ തന്റെ പ്രതിച്ഛായയിൽ നിലകൊള്ളുന്നതായി അയാൾക്കു തോന്നി. അയാൾ കണ്ണാടിയിൽ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. പെട്ടെന്ന് ചന്ദ്രിക ദൃഷ്ടികളെ പിൻവലിച്ചു. ഡാക്ടർ മുഖം തിരിച്ചുകളഞ്ഞു.

ചന്ദ്രിക എഴുന്നേററ് അല്പം അകലെ ഒരു കസേരയിൽപോയി ഇരുന്നു. ഡാക്ടരും എഴുന്നേററു. അയാൾ വാതുക്കൽചെന്ന് പുറത്തേക്കുനോക്കി നിലയായി.

കട്ടിലിൽ ഒരു ഞരക്കം! ചന്ദ്രികയും ഡാക്ടരും കട്ടിലിലേക്കു പാഞ്ഞു. ബാലൻ ബോധമില്ലാതെ പിടച്ചെഴുന്നേൽക്കാൻ ഭാവിക്കുകയായിരുന്നു. ചന്ദ്രികയും ഡാക്ടരും ഒപ്പം ബാലനെ പിടിച്ചു. അവനെ വീണ്ടും കിടക്കയിൽ കിടത്തി. ഡാക്ടരുടെ ഭുജം ചന്ദ്രികയുടെ ഭുജത്തിൽ ഒന്നു തൊട്ടു. അവൾ പെട്ടെന്നു കൈവലിച്ചു. ഇരുവരുടേയും മുഖത്തുകൂടി അവ്യക്തമായ ഏതോ ഒരു വികാരത്തിന്റെ നിഴൽ പാഞ്ഞുപോയി.

ഡാക്ടർ കസേരയിൽപോയി ഇരുന്നു. ചന്ദ്രിക കട്ടിലിലും.

ആ കണ്ണാടി—അതു് ചന്ദ്രികയുടെ കണ്ണുകളെ അങ്ങോട്ടാകർഷിച്ചു. ഡാക്ടരും കണ്ണാടിയിലേക്ക് ഒളിഞ്ഞുനോക്കുന്നതു് അവൾ കണ്ടു. അവൾ പെട്ടെന്നു നമ്രമുഖിയായി. ഒരു മന്ദഹാസത്തിന്റെ കിരണം അവളുടെ മുഖത്തു പ്രതിഫലിച്ചു.

ഡാക്ടരും അറിയാതെ ഒന്നു മന്ദഹസിച്ചു.

പാമ്പിന്റെ വായിലിരിക്കുന്ന തവള ആഹാരം തേടാറുണ്ട്. ശോകാഗ്നിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്ന് സുഖമുള്ള തലപൊക്കി നോക്കാറുണ്ട്.

* * *

രോഗത്തിന്റെ അപകടനില ഒഴിഞ്ഞു. പൂർണ്ണസുഖം പ്രാപിച്ചില്ലെന്നുമാത്രം. ബാലൻ കട്ടിലിൽതന്നെ കിടന്ന് ഉറങ്ങുകയാണ്. അടുത്തമുറിയിൽ ഡാക്ടരും ചന്ദ്രികയും സംസാരിക്കുകയാണ്. ചന്ദ്രിക എന്തോ പറഞ്ഞു. ഡാക്ടർ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ചന്ദ്രികയും ചിരിച്ചു.

ബാലൻ ചിരി കേട്ട് ഉണർന്നു. "അമ്മേ!"—അവൻ വിളിച്ചു. അവന്റെ ക്ഷീണിച്ച സ്വരം ചന്ദ്രിക കേട്ടില്ല. അവൻ വീണ്ടും വിളിച്ചു. കേട്ടില്ല.

അല്പനേരം കഴിഞ്ഞ് ചന്ദ്രിക ബാലന്റെ അരികിൽ ചെന്നു. അവൻ ഉഗ്രമായി നോക്കീട്ട് തിരിഞ്ഞുകിടന്നു. ചന്ദ്രിക അവനെ പിടിച്ചു. അവൻ കൈതട്ടിക്കളഞ്ഞു. അവൾക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായില്ല. പണിപ്പെട്ട് അവൾ അവനെ സമാധാനിപ്പിച്ചു.

അങ്ങിനെ പലപ്പോഴും അവൻ കോപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ബാലൻ പൂർണ്ണസുഖം പ്രാപിച്ചു. അവൻ സ്കൂളിൽ പോയിത്തുടങ്ങി. ഡാക്ടരും അവനും കൂടിയുള്ള നടത്തകൾ വീണ്ടും ആരംഭിച്ചു.

ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം ബാലൻ സ്കൂളിൽനിന്നു വീട്ടിൽവന്നു. അവൻ അമ്മയുടെ മുറിയിലേക്കു ചെന്നു. ചാരിയിരുന്ന വാതിൽ തള്ളിത്തുറന്ന്, അവൻ ഒരു കാൽ അകത്തുവച്ചു.

അകത്ത് ഒരു ചലച്ചിത്രം! മേശയുടെ അരികിൽ, ഒരു ചെറിയ ക്യാൻവാസ് ചെയറിൽ കിടന്നിരുന്ന ഡാക്ടർ മുന്നോട്ടൊന്നു കുതിച്ചു. ഡാക്ടരുടെ സമീപം നിന്നിരുന്ന ചന്ദ്രിക ഒന്നു ഞെട്ടി പിറകോട്ടുമാറി. ബാലന്റെ മുഖം വിളറി. അവൻ ഏതാനുംനിമിഷം അങ്ങിനെ സ്തബ്ധനായി നിന്നുപോയി.

ഡാക്ടർ എഴുന്നേററു. ബാലൻ ശിരസ്സുയർത്തി ഡാക്ടരെ ഒന്നുനോക്കി. ഒരു കുററവാളിയെപ്പോലെ അയാൾ ചുളുങ്ങിക്കൂടി. ബാലൻ, പുസ്തകങ്ങൾ മേശമേൽ ഇട്ടിട്ട് മുറിയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോയി. പുറകേ ചന്ദ്രികയും. അതിന്റെ പുറകേ ഡാക്ടരും വെളിയിലിറങ്ങി.

അന്ന് ബാലൻ ഡാക്ടരുടെ കൂടെ നടക്കാൻ പോയില്ല.

അടുത്തദിവസം ബാലൻ സ്കൂളിൽനിന്നു വന്നപ്പോൾ ഡാക്ടരും ചന്ദ്രികയും ഹാളിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ചന്ദ്രൻ ഹാളിൽ പ്രവേശിച്ചതോടെ, ഇരുവരുടേയും മുഖങ്ങൾ മ്ലാനമായി. അടുത്തുനിന്നവർ അകന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു കട്ടുറുമ്പു കടന്നു.

ബാലൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ, ഡാക്ടരേയും ചന്ദ്രികയേയും കണ്ടില്ലെന്നമട്ടിൽ, നേരെ അകത്തേക്കു പോയി.

അല്പംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ പുസ്തകങ്ങൾ തറയിൽ ആഞ്ഞുവീഴുന്ന ശബ്ദം ഹാളിൽ കേട്ടു.

ചന്ദ്രിക മുറിയിലേക്ക് ഓടിച്ചെന്നു!—"എന്താ ഇവിടെ വീണത്?"

"എന്താണെന്നോ?"....അവൻ ഒരു സിംഹക്കുട്ടിയെപ്പോലെ മുന്നോട്ടുകുതിച്ചു. ചന്ദ്രിക കിടുകിടാ വിറച്ചു. അവൻ തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു. അവളുടെ മുടിയിൽ ഒരു റോസാപ്പൂവ് അണിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

"ആ പൂവ് എവിടുന്നാ?"—ഒരു പോലീസ് അധികാരിയെപ്പോലെ, ആ കൊച്ചുഗൃഹനാഥൻ, അവന്റെ അമ്മയോടു ചോദിക്കുകയാണ്.

ചന്ദ്രിക വിറയലോടെബോധിപ്പിച്ചു—"ഞാൻ ഇവിടുന്നു പറിച്ചെടുത്തതാ.

ബാലന്റെ മുഖം ഉഗ്രമായി—"ഇവിടെ റോസാപ്പൂവ് എവിടെ നില്ക്കുന്നു?"

ചന്ദ്രിക ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. കുററംതെളിഞ്ഞുപോയി. അവളുടെ മുൻപിൽ നിൽക്കുന്ന വിധികർത്താവിനെ അവൾ അത്യധികമായ ഭയത്തോടുകൂടി ഒളിഞ്ഞുനോക്കി........

ബാലനെ കാപ്പികുടിക്കാൻവിളിച്ചു. അവൻപോയില്ല. ചന്ദ്രികയ്ക്ക് ബാലന്റെ അടുത്തുചെല്ലുവാൻ ഭയമായിരുന്നു. അവൻ സോഫയിൽ പോയികിടക്കും. പിന്നെ എഴുന്നേററു കസേരയിൽ ഇരിക്കും. വീണ്ടും സോഫയിൽപോയി കിടക്കും. അവൻ, കൂട്ടിലിട്ട പുലിയെപ്പോലെ ആ മുറിയിൽ അസ്വസ്ഥനായി ഉലാത്തി.

ചന്ദ്രിക ഭൃത്യയെ പറഞ്ഞയച്ചു, ബാലനെ കാപ്പികുടിപ്പിക്കാൻ. അവൻ അവളെ ആട്ടിഓടിച്ചു, അന്ന് ചന്ദ്രികയും കാപ്പികുടിച്ചില്ല.

ബാലൻ അവന്റെ അച്ഛന്റെ വായനമുറിയിൽ ചെന്നു. ജനാലയുടെ അരികിൽ, അവന്റെ അച്ഛൻ ഇരുന്നു വായിച്ചിരുന്ന ചാരുകസേര പൊടിയണിഞ്ഞു കിടക്കുന്നുണ്ട്. ബാലൻ ആ കസേരയിൽപിടിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങിനെനിന്നു. കസേരയുടെ നേരെ, ചുവരിൽ, ഒരു ഫോട്ടോ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. അവൻ കസേരയുടെ കയ്യിൽ ചവുട്ടിനിന്നുകൊണ്ട് ഫോട്ടോ കയ്യിലെടുത്തു. അത് അവൻ ശിശുവായിരുന്നകാലത്ത് എടുത്ത ഫോട്ടോ ആണ്. ഒരു ചെറിയ വട്ടമേശമേൽ അവനെ കമഴ്ത്തികിടത്തിയിരിക്കുന്നു. അവൻ തല ഉയർത്തി അത്ഭുതത്തോടെ 'ക്യാമറ'യെ നോക്കുകയാണ്. വട്ടമേശയുടെ പുറകിൽ, അവന്റെ അമ്മയുടെ തോളിൽ കൈ ഇട്ടുകൊണ്ട്, അവന്റെ അച്ഛനും നിൽക്കുന്നു. അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടേയും മുഖത്ത് പ്രേമവും അഭിമാനവുംനിഴലിച്ചുകാണാം.

ബുദ്ധസമക്ഷം

ലേഡീവിദ്വാൻ, മുതുകുളം പാർവ്വതിഅമ്മ

നതോന്നത

"നമസ്കാരം 'മഹാബുദ്ധാ'! വരികഭവാൻ നിർവ്വാണ-
നിമഗ്നനാകാതെവീണ്ടും ലോകരക്ഷയ്ക്കായ്"
സമസ്തവിശ്വവുമങ്ങേ വരവുകാത്തിരുന്നിപ്പോ-
ളമർത്ത്യപൂജിത, ഭവാൻ വരികവേഗം.
ശമദമ മധുരസുരഭിലസുമനിര
വിമല കൗമുദിവീശി വിരിഞ്ഞവാനിൽ
അമർഷവുമസൂയയുമനന്തമാം ദുരാശയും
തിമിർക്കയാലിതാ ദേവാ, മനുജർ, കഷ്ടം!
നിജസഹജരെവെട്ടിച്ചുടുനിണമൊഴുക്കീട്ടു
വിജയകാഹളമൂതി മദിച്ചീടുന്നു.
അജഗളമറുക്കുവാനൊരുങ്ങിയ നരർമുൻപിൽ
നിജഗളം കാണിച്ചോരു കൃപാംബുരാശേ!
നരബലിനരർതന്നെ വിരുതോടുനടത്തുമാ-
കുരുതിതൻകളംകണ്ടാൽ ഭവാൻസഹിക്കാ.
ഒരുപുഴുവിനുപോലും ചെറുജീവൻ കൊടുക്കുവാൻ
തരിമ്പുമാകാത്തമഹാ പ്രഭുവാം മർത്ത്യൻ
എരിയുമഗ്നിയിൽ ഘോരവിഷവായു പ്രയോഗത്തിൽ
തെരുതെരെയെത്ര ജീവനൊടുക്കുന്നയ്യോ!
അപരാധമൊരുതെല്ലും കലരാത്തജനങ്ങളു-
മപകടശങ്കയെന്യേ മരുവിടുമ്പോൾ
കരിഞ്ഞുപൊരിഞ്ഞുകഷ്ടമെരിഞ്ഞമരുന്നു; ദുഷ്ട-
നരരതുകണ്ടുപൊട്ടിച്ചിരിച്ചിടുന്നു.
ഭയങ്കരം മഹാഘോരം ദയനീയം ലോകസ്ഥിതി
ദയാനിധേ! ബുദ്ധാ! ഭവാൻ വരികവീണ്ടും
ദുരിതഭൂയിഷ്ഠമെന്നുനിരൂപിച്ചങ്ങുപേക്ഷിച്ചു
ള്ളൊരുപിടിമണ്ണിനാണീപരാക്രമങ്ങൾ!!
അറിയുന്നീലഹോ! നരരനിത്യമാം പ്രതാപത്തിൻ-
പരിതാപകരമാകും പരിണാമങ്ങൾ
കരുതുന്നില വിദ്യയാൽ സ്വകീയമെന്നുറയ്ക്കുമി
ധര; 'പരകീയ'മെന്നപരമാർത്ഥവും
സഹജീവിസ്നേഹമെന്യേ സഹജരക്തംകുടിക്കാ-
നഹഹ! പല്ലിളിച്ചാർത്തു പുളച്ചുതുള്ളും
മഹാഭയങ്കരി സ്വാർത്ഥനിശാചരിയെത്തുരത്താൻ
മഹാമുനേ! ബുദ്ധഭവാൻ വരികവേഗം
രുധിരപാനത്താൽ മതിമയങ്ങിയപ്പിശാചിക
വിധിഗതിക്കടിമയായ് കഴങ്ങിടുമ്പോൾ
മധുരമാംശാന്തിമന്ത്രമവളുടെ കർണ്ണങ്ങളിൽ
മധുരമായ്പകരുവാൻ വരികദേവാ:
"നമസ്കാരം'മഹാബുദ്ധാ!' വരികഭവാൻനിർവ്വാണ
നിമഗ്നനാകാതെ വീണ്ടും ലോകരക്ഷയ്ക്കായ്"
സമസ്തവിശ്വവുമങ്ങേ വരവുകാത്തിരുന്നിപ്പോ-
ളമർത്ത്യപൂജിത; ഭവാൻ വരികവേഗം.

അവൻ ഫോട്ടോവിൽ ദൃഷ്ടിഉറപ്പിച്ചുനിന്നു. ആ പിഞ്ചുഹൃദയം നൊന്തു. അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു കവിൾത്തടങ്ങളിൽകൂടി ഒഴുകി; ഫോട്ടോവിൽ ഇററിററുവീണു.

ചന്ദ്രിക മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ബാലൻ അവളെ കണ്ടില്ല. അവൾക്കു മനസ്സിലായി, ആ ഫോട്ടോ ഏതെന്ന്. അവൾ വാതലിന്റെ അരികിൽ നിശ്ചലയായി നിലകൊണ്ടു. ആനന്ദകരമായ വൈവാഹികജീവിതം അവളുടെ മനസ്സിൽകൂടി അങ്ങിനെ പാഞ്ഞുപോയി. ആ പ്രേമത്തിന്റെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും സ്മരണക്കായി ഒന്നു മാത്രം അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്—അവളുടെ ഓമനക്കുഞ്ഞ്. അവൾ നെടുതായി ഒന്നു നിശ്വസിച്ചു.

ബാലന്റെ ബാഷ്പാകുലമായ മുഖം ചന്ദ്രികയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. ചന്ദ്രികയുടെ മാതൃഹൃദയം വെമ്പൽകൊണ്ടു. അവൾ ഓടിച്ചെന്ന് അവനെ വാരിയെടുത്ത് നെററിയിലും നിറുകയിലും തെരുതെരെ ചുംബിച്ചു. അമ്മയും മകനും!—അവർ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് വിങ്ങിവിങ്ങി കരഞ്ഞു.

അന്ന് അർദ്ധരാത്രി കഴിഞ്ഞിട്ടും ചന്ദ്രിക ഉറങ്ങിയില്ല. കെട്ടഴിഞ്ഞ് കിടക്കയിലും തലയിണയിലുമായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന അവളുടെ മനോഹരമായ വാർകുന്തൽ, കണ്ണുനീർവീണ് നനഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മുറിയിൽ ഒരു മങ്ങിയ വെളിച്ചം മാത്രമേ ഉള്ളു.

ദുഷ്ടാ!—..ദുഷ്ടാ!———"—ഉഗ്രമായി അങ്ങിനെ ശാസിച്ചുകൊണ്ട് ബാലൻ ചാടി എഴുന്നേററു.

"എന്ത്! എന്ത്!---"—ചന്ദ്രിക പിടച്ചെഴുന്നേററ് ബാലനെ പിടിച്ചു. അവൻ കണ്ണുതുറന്ന് പകച്ചു നിൽക്കുകയാണ്. ചന്ദ്രിക ചോദിച്ചു—"മോനേ, മോൻ സ്വപ്നം കണ്ടോ?"

എന്തോ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടെന്നപോലെ അവൻ ചോദിച്ചു—"അമ്മേ അയാൾ ഇവിടെ വന്നോ?"

"ആര്?"

"അയാൾ—ആ കള്ളൻ——അയാൾ വാതിൽ തുറന്ന് ഇവിടെ കേറിവന്നു. ആ കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു."—ബാലന്റെ മുഖത്ത് കോപം ജ്വലിച്ചു.

ചന്ദ്രികയ്ക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. അവൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ബാലൻ തുടന്നു ചോദിച്ചു—"അമ്മേ, അയാൾ ഇനിയും ഇവിടെ വരുമോ?"

"വരുമായിരിക്കാം"—അവൾ ഉദാസീനമായി പറഞ്ഞു.

"വേണ്ട. അയാൾ ഇനി ഇവിടെ വരണ്ട."—അവൻ വാതുക്കലേക്കു നോക്കി. വാതിൽ സാക്ഷയിട്ടിരിക്കുകയാണ്. അവൻ സോഫായിൽ പോയി കിടന്നു. ചന്ദ്രിക കട്ടിലിലും ഇരുന്നു.

ബാലൻ അങ്ങിനെ കിടന്ന് ഉറക്കമായി. ചന്ദ്രിക എഴുന്നേററ് സാവധാനം അവന്റെ അരികിൽ ചെന്നിരുന്നു. അവൾ മെല്ലെ കുനിഞ്ഞ് മകന്റെ കവിളിൽ ചുംബിച്ചു. അവൾ വീണ്ടും എഴുന്നേററ് കട്ടിലിൽ ചെന്നിരുന്നു. ഒരു യോഗിനിയുടേതെന്നപോലെ, അവളുടെ മുഖം ആ മുറിയിലെ മങ്ങിയ പ്രകാശത്തിൽ വിളങ്ങി.

* * *

അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ ചന്ദ്രിക ഭൃത്യയെ വിളിച്ച് മടക്കിയ ഒരു കടലാസ് കയ്യിൽ കൊടുത്തിട്ട് എന്തോ രഹസ്യം പറഞ്ഞു. അവൾ ഗേററു കടന്ന് പുറത്തേക്ക് ഓടിപ്പോവുകയും ചെയ്തു.

അന്നു ബാലൻ സ്കൂളിൽനിന്നു വന്നപ്പോൾ ഡോക്ടരെ കണ്ടില്ല. അഞ്ചുമണി കഴിഞ്ഞിട്ടും കാണുന്നില്ല. അവൻ വാതുക്കൽ ചെന്നു നോക്കിനിന്നു. സമയം സന്ധ്യയായിത്തുടങ്ങി. എന്നിട്ടും ഡാക്ടർ വന്നില്ല. അവൻ ഗേററിൽ ചെന്ന് റോഡിലേക്കു നോക്കി. ഇല്ല—ഡാക്ടർ വരുന്നില്ല. അവൻ നിരാശയോടുകൂടി തിരിച്ചു പോന്നു.

അന്ന് ചന്ദ്രിക അവളുടെ മുറിയിൽ ഏകാകിയായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. ബാലൻ അവളുടെ അടുത്തു ചെന്നിരുന്നു. അവൾ ചിന്താധീനയായി കാണപ്പെട്ടു.

"അമ്മേ!"—അവൻ വിളിച്ചു.

അവൾ പുത്രനെ അരികിലണച്ചു തലോടി.

"അമ്മേ, ഡാക്ടരിന്നു വന്നില്ലേ?"—അവൻ ചോദിച്ചു.

"ഇല്ല"—അവളുടെ സ്വരത്തിൽ കഠിനമായ വിഷാദം സ്ഫുരിച്ചു.

"ഇനി വരികയുമില്ലേ?"—അവന്റെ സ്വരത്തിലും നിരാശ നിഴലിച്ചു.

"ഇല്ല"—ചന്ദ്രികയുടെ സ്വരം പതറിപ്പോയി. അവൾ എഴുന്നേററു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. ബാലൻ, അമ്മപോയ വഴിയേ നോക്കിക്കൊണ്ട് അങ്ങിനെ മിഴിച്ചിരുന്നു.

അന്ന് അർദ്ധരാത്രികഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബാലൻ ഒന്നു ചുമച്ചു. ചന്ദ്രികയും ഒന്നു ചുമച്ച് തിരിഞ്ഞുകിടന്നു.

"അമ്മേ!"—ബാലൻ വിളിച്ചു.

"ഉം?"

"അമ്മ ഉറങ്ങിയില്ലേ?"

"മോൻ ഉറങ്ങിയില്ലേ?"

ചോദ്യങ്ങൾ മാത്രം. ഉത്തരമില്ല. വീണ്ടും നിശ്ശബ്ദത.

അടുത്തദിവസം ഒരു ഒഴിവുദിവസമായിരുന്നു. പകൽ മുഴുവൻ ബാലൻ ഏകാകിയായിരുന്നു. അവന് ഏററവും പ്രിയമുള്ള പുഷ്പങ്ങളേയും ചിത്രങ്ങളേയും നോക്കാതെ, അവൻ ഹാളിൽതന്നെ ഇരുന്നും നടന്നും കഴിച്ചുകൂട്ടി. ചിലപ്പോൾ എന്തോ പറയുവാനെന്ന മട്ടിൽ അവൻ അമ്മയുടെ അടുത്തുചെല്ലും. ഒന്നും പറയുകയുമില്ല.

ചന്ദ്രിക എപ്പോഴും വിചാരമഗ്നയായി കാണപ്പെട്ടു. അവളുടെ മൂളിപ്പാട്ടും കണ്ണാടിനോക്കലും എല്ലാം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. വിഷാദമയമായകലർന്ന ഒരു പരമശാന്തതയാണ് അവളുടെ മുഖത്ത് പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നത്. അതോടുകൂടിത്തന്നെ ഉന്നതമായ ഏതോ ഒരു നിലയിലേക്ക് താൻ ഉയർന്നതുപോലുള്ള ഒരു ഭാവവും അവളിൽ കാണാമായിരുന്നു.

ത്യാഗം ഉയർച്ചയാണ്. സ്വാർത്ഥം താഴ്ചയുമാണ്. അന്യരുടെ സുഖത്തിനുവേണ്ടി സ്വസുഖത്തെ ത്യജിക്കുക—അഥവാ, അന്യന്മാരുടെ സുഖത്തിൽ സ്വസുഖത്തെ ദർശിക്കുക—അതാണ് ത്യാഗം. അങ്ങിനെയുള്ള ത്യാഗം, ത്യാഗിയെ ഉയർത്തും. ചന്ദ്രികയുടെ ഇരുപ്പിലും, നടപ്പിലും, വാക്കിലും, പ്രവൃത്തിയിലും ആ ഉയർച്ച കാണാമായിരുന്നു.

ദിവസങ്ങൾ പിന്നേയും ചിലതുകഴിഞ്ഞു. ഡാക്ടർ വന്നില്ല. ആ വീട്ടിൽ ആരും ഡാക്ടരെപ്പററി ഒന്നും പറയാറില്ല. പക്ഷെ, ആ വീട്ടിലുള്ളവർ ഡാക്ടരെപ്പററിയല്ലാതെ ഒന്നും ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല.

ബാലൻ പതിവുപോലെ സ്കൂളിൽ പോവുകയും വരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവൻ ചിത്രങ്ങളിലും പൂക്കളിലും രസിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ, എന്നും വൈകുന്നേരമാകുമ്പോൾ അവൻ ഗേററിൽ ചെന്ന് ആരേയോ പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടെന്നപോലെ നോക്കിനിൽക്കും. എന്തോ കഠിനമായ ഒരു പശ്ചാത്താപം അവനെ സ്ഥായിയായി ബാധിച്ചിരുന്നതുപോലെ കാണപ്പെട്ടു.

ഒരുദിവസം പതിവുസമയത്തു ബാലൻ സ്കൂളിൽനിന്നു തിരിച്ചു വന്നില്ല. ചന്ദ്രിക തയാറാക്കി വച്ചിരുന്ന കാപ്പി തണുത്തു. ബാലനെ കാണുന്നില്ല. ചന്ദ്രികയ്ക്കു പരിഭ്രമമായി. അവൾ ഗേററിൽ ചെന്നു നോക്കിനിന്നു. ഇല്ല—അവൻ വരുന്നില്ല.

സമയം സന്ധ്യയായി. ചന്ദ്രിക ഗേററിൽതന്നെ നിൽക്കുകയാണ്. അങ്ങിനെ നിൽക്കുമ്പോഴുണ്ട് റോഡിൽ, അകലെ, ഒരു പൊട്ടിച്ചിരി കേൾക്കാം.........അവൾക്കു പരിചയമുള്ള ഒരു ചിരി—അവൾ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ഡാക്ടരും ബാലനും കൈകോർത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആഹ്ലാദപൂർവ്വം അങ്ങിനെ നടന്നുവരുന്നത് സന്ധ്യയുടെ മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ അവൾ കണ്ടു.

എന്ത്! അവരിരുവരും കൈകോർത്തു പിടിച്ചുകൊണ്ടു വരികയോ! ചന്ദ്രികയ്ക്കു വിശ്വാസമായില്ല. അവൾ പിന്നേയും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അതെ—ഇരുവരും ഉല്ലാസമായിവരുന്നു. അവർ ഗേററിനോട് അടുക്കാറായി.

ചന്ദ്രികയുടെ ഹൃദയം കുതികൊണ്ടു "ഇങ്ങോട്ട് ഇങ്ങോട്ട്"—അവൾ തന്നത്താൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അ

ഹംസോദയരസായനം

അസ്ഥിസ്രാവം, പൂയമേഹം, (Gonorrhoea) എന്ന പേരുകളാൽ അറിയുന്ന എല്ലാ ഗുഹ്യരോഗങ്ങളേയും നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ച് നഷ്ടപ്പെട്ട ആരോഗ്യത്തെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അത്യുത്തമവും, അത്ഭുതഫലപ്രദവുമായ ഏകസിദ്ധൌഷധം. മുപ്പതുദിവസത്തേക്കുള്ള മരുന്നിന് മൂന്നുരൂപാമാത്രം. വി. പി. ചിലവ് പുറമേ.

വൈദ്യകലാനിധി, Dr. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള D. Sc. A.
S. D. V. സർക്കാർ ആയുർവേദിക്ക് ഡിസ്പെൻസറി
പലയക്കുന്നേൽ, ചിറക്കടവ്, പൊൻകുന്നം A. O. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി P. O.

ഗോപികയുടെ സായൂജ്യം

റ്റി. എൻ. ഗോപിനാഥൻനായർ

അനുരാഗമലരെല്ലാം
 കിനാക്കളിൽ ലയിച്ചവൾ
അമരമനോഹരിയായ്
 ശയിച്ചിരുന്നു
പൂനിലാവാം ചന്ദ്രശാലാതല
 ത്തിലായലതല്ലി,
മാലതീതൻ മണം മന്ദമാ
 രുതൻ വീശി
അകലെനിന്നൊരുന്മാദ
 ശീതളമാം വേണുഗാനം
നിലാവിന്റെ ലഹരിപോൽ
 അണഞ്ഞിരുന്നു.
താരകങ്ങൾ പൂവനങ്ങൾ
 സദനങ്ങൾ സർവ്വുമാ
വേണുഗാനമാലിനിയി
 ലൊഴുകിപ്പോയി.
ആയതിൻ വീചികളെത്തി
 ഗോപികതൻ ഹൃദയത്തി-
ലായിരം കിളികൾ പാടും
 പൂവനം തീർത്തു.

ഉണർന്നവൾ — പ്രസന്നയായ് —
 അക്ഷമയായനുപമ
സ്മരണതൻ പുളകത്തിൽ
 പുണർന്നുനിന്നു.
പ്രകാശത്തിലൊരുരത്ന
 പേടകം തുറന്നിടുംപോൽ
ഹൃദയത്തിലൊരത്ഭുത
 മഞ്ജിമ വീശി.
പിന്നെയും പിറകടിച്ചാ പ്രശാന്ത
 തയ്യൽമിഴിനിന്നും
വന്നുചേർന്നാ മായികമാം
 മുരളീഗാനം.
ഗായകൻ — രസികതതൻ ദായക-
 നാ ഗോപികാതൻ
നായകനായാദവകു-
 മാരകൻതന്നെ.
ഇരതേടിയണഞ്ഞീടും
 കിളിയെ സ്വീകരിച്ചീടും
ഇണയെപ്പോലവൾ ഭവ്യ
 സ്വാഗതം പാടി.
"പോരികയായ് പോരികയായ്
 ജീവിതനഭസ്സിൽ മമ
മാരിവില്ലായ് വികസിച്ച
 ഗോപബാലകാ!"
അകലെനിന്നണയുന്നു
 നിലാവിന്റെനീലാവുപോൽ
അനുപമമുരളികാ
 ഗാനം പിന്നെയും

പ്രേമഗാനലഹരിയിൽ, നിലാവി-
 ന്റെ പ്രവാഹത്തിൽ
പരിമളധോരണിയി-
 ലവളൊഴുകി
പുടവതന്നഗ്രഭാഗ
 മിടയ്ക്കിടെത്തട്ടിയൊരു
പുഴപോലെ സുഭഗയായ്
 അവളൊഴുകി.
സകലവും വിസ്മരിച്ചു
 വിസ്മയവിഹ്വലയായ-
ളലസവിലാസിനിയാ
 യവളൊഴുകി!
അകലെയായനുപദം
 സരസമായൊഴുകുമാ
യമുനതൻ കരയിലെ
 ശിലാതലത്തിൽ
കിസലയലസിതമാം
 ലതികപോൽ മനോജ്ഞനായ്
വിലസുന്നു നിലാവിലാ
 വേണുഗോപാലൻ.
മായികമാം കിനാക്കളൊരാ
 യിരം വഴിഞ്ഞൊഴുകി
വേണുവിലൂടവിടെങ്ങും
 പ്രകാശം വീശാൻ
ഒഴുകിച്ചെന്നൊഴുകിച്ചെന്നൊ-
 ടുവിലാജലകണം
വിശാലമാം ജലധിയിൽ
 ലയിച്ചുചേർന്നു.

ഒഴുകിച്ചെന്നൊഴുകിച്ചെന്നൊ-
 ടുവിലാ ജീവാത്മാവാം
പരമമഹാത്മാവുമായ്
 ലയിച്ചുചേർന്നു.
ഗോപികേ, നിൻ അഭിലാഷം
 പൂവണിഞ്ഞു, സനാതന
മോഹനമാം നിർവാണം നീ
 യറിഞ്ഞുവല്ലോ.
ഉന്നാളമനോഹരമാം കരവല
 യത്തിനുള്ളിൽ
ഹരിണിയെന്നോണമവളൊ-
 തുങ്ങിനിന്നു.
അത്ഭുതനിസ്തബ്ധതയിൻ
 നിമിഷങ്ങൾ നീങ്ങിടുമ്പോൾ
ഹൃദയസ്പന്ദനസ്വനമു
 യർന്നിരുന്നു.
വ്രീളയാലാശിരസ്സല്ലം താഴ്ന്നിരു-
 ന്നു, കാൽവിരലാൽ
പൂഴിയിങ്കൽ പൂജ്യമേറെ
 വരച്ചിരുന്നു.
ഇടയ്ക്കിടെ തരിവളകിലുങ്ങുംപോൽ
 ഹസിതങ്ങൾ
ഹൃദയത്തിൻ ഹൃദന്തത്തിൽ നി-
 ന്നുയർന്നിരുന്നു.
ഗോപികേ, നിൻ അഭിലാഷം
 പൂവണിഞ്ഞു, സനാതന
മോഹനമാം സുഭഗത നു-
 കർന്നുവല്ലോ.

കത്തേക്കു ഓടിപ്പോയി. ഹാളിൽ വിളക്കു കത്തിക്കുവാൻ ഭൃത്യനോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. ധിറുതിയിൽ മുടികെട്ടി.

ഭൃത്യൻ വിളക്കു കത്തിച്ചു. ബാലൻ ഗേറ്റു കടന്ന് ഓടിവന്നു. "അമ്മേ, ഞാനിന്നു നടക്കാൻ പോയി." — അവൻ ആഹ്ളാദപൂർവ്വം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ഗേറ്റിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട് അവൾ ബാലനെ അരുകിലണച്ചു തടവി.

"ഡാക്ടരും ഞാനും കൂടെയാ നടക്കാൻ പോയതു" — അവൻ തുടർന്നു പറഞ്ഞു.

അവൻ പറഞ്ഞതൊന്നും അവൾ കേട്ടില്ല. അവൾ ഗേറ്റിലേക്കുതന്നെ നോക്കുകയായിരുന്നു.

"ഡാക്ടർ എന്നെ ഇവിടെ വിട്ടിട്ടുപോയി. ഇനി ദിവസവും ഞങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ നടക്കാൻ പോകും. ഞാൻ അങ്ങോട്ടു ചെല്ലണമെന്നാ ഡാക്ടർ പറഞ്ഞതു്."

ചന്ദ്രികയുടെ ഹൃദയം കീഴോട്ട് അമുങ്ങിപ്പോകുന്നതുപോലെ അവൾക്കു തോന്നി. അവൾ ഒന്നും മിണ്ടാതെ ബാലനേയും പിടിച്ചുകൊണ്ട് അകത്തേക്കു പോയി.

പിന്നെ ദിവസവും സന്ധ്യാസമയത്ത് അവൾ ഗേറ്റിനരികിൽ ചെന്നുനിൽക്കും. അകലെനിന്ന് ഡാക്ടരും ബാലനും വരുന്നതുകാണും. അവർ അടുക്കാറാകുമ്പോൾ അവൾ അകത്തേക്ക് ഓടിപ്പോകും. വാതുക്കൽനിന്ന് ഗേറ്റിനു വെളിയിലേക്ക് എത്തി നോക്കും. ബാലനെ കൊണ്ടാക്കിയിട്ട് അതിവേഗം തിരിഞ്ഞുനടക്കുന്ന ഡാക്ടർ സന്ധ്യയുടെ മങ്ങലിൽ മറയുന്നതുവരെ നോക്കിനിൽക്കും.

ഒരു ദിവസം കാലത്ത് ചന്ദ്രികയും ബാലനും പ്രാതൽ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പുറത്തു ഹാളിൽ ചുമയ്ക്കുന്നതുകേട്ടു ഇരുവരും ശ്രദ്ധിച്ചു.

"ബാലാ" അങ്ങിനെ ഒരു വിളി.

"ഡാക്ടരമ്മാവൻ!" അങ്ങിനെ ആഹ്ളാദപൂർവം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ബാലൻ ഹാളിലേക്കു ഓടി.

"ഇന്നെനിക്കു സ്കൂളില്ല. ഞാൻ നേരത്തെ വരാം, നടക്കാൻ പോകാൻ." — അവൻ ഡാക്ടരുടെ കൈയ്യിൽ തൂങ്ങി.

അകത്തെ വാതുക്കൽ ചന്ദ്രികയുടെ മുഖം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. പെട്ടെന്ന് അതു മറയുകയും ചെയ്തു.

"ഇന്നു ബാലൻ വരണ്ടാ" ഡാക്ടർ പറഞ്ഞു.

"അതെന്താ?"

"ഞാൻ ഈ നാട്ടിൽനിന്നുപോവുകയാണ്."

"പിന്നെ എന്നു വരും?"

"പിന്നെ വരികയില്ല" — ഡാക്ടർ ഉദാസീനസ്വരത്തിലാണ് അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതു്.

ചന്ദ്രികയുടെ മുഖം വീണ്ടും വാതുക്കൽ കാണാറായി. ഉടൻ അതു മറയുകയും ചെയ്തു.

ബാലന്റെ മുഖം മങ്ങി. അവൻ ചോദിച്ചു — "ഡാക്ടരമ്മാവൻ എവിടെ പോകുന്നു?"

"ഞാൻ വേറെ ഒരു നാട്ടിലേക്കു പോകുന്നു. പിന്നെ ഈ നാട്ടിൽ വരികയുമില്ല."

വാതിലിന്റെ മറവിൽനിന്ന് ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം!

"അപ്പോൾ എന്നെവിട്ടിട്ട് ഡാക്ടരമ്മാവൻ പോവുകയാണോ?" — ബാലന്റെ കണ്ണുകൾ നനഞ്ഞു.

ഡാക്ടർ അവനെ ചേർത്തുപിടിച്ച് തഴുകി — "ബാലനും എന്റെ

നിക്കോളാസ് റോറിക്ക്

റവ. കെ. പി. പത്മനാഭൻ, ബി. എ.

കലാകാരൻ, ഭൂഗർഭശാസ്ത്രജ്ഞൻ, വിദ്യാഭ്യാസവിചക്ഷണൻ, തത്വജ്ഞാനി, ഗ്രന്ഥകാരൻ, ലോകസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രവാചകൻ എന്നീ നിലകളിലെല്ലാം ഒന്നുപോലെ പ്രശസ്തനായി, ലോകത്തിലുള്ള മഹാന്മാരിൽ പ്രഥമഗണനീയനായി, കലാലോകചക്രവർത്തിയായി, സമുജ്ജ്വലിക്കുന്ന നിക്കോളാസ് റോറിക്ക് (Nicholas Roerich) 1874 ഒക്ടോബർ 10-ാംനു- പീറേഴ്സ്ബർഗ്ഗ് എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള പുരാതനവും പ്രശസ്തവുമായ ഒരു പ്രഭുകുടുംബത്തിൽ ഭൂജാതനായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ ഒരു അഭിഭാഷകവര്യനായിരുന്നു. ബാല്യം മുതൽക്കുതന്നെ റോറിക്ക് ഒരു കലാപ്രണയി ആയിത്തീർന്നു. സൌന്ദര്യത്തെ ദർശിക്കുന്നതിനും സമാസ്വദിക്കുന്നതിനും റോറിക്കിന് അതിയായ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രകൃതിയോട് അദ്ദേഹത്തിനു ചെറുപ്പംമുതൽക്കുതന്നെ അളവററ ഭക്തിയും, ആദരവുംതോന്നി. ബാലനായ റോറിക്കിന്റെ പ്രതിഭാസമ്പത്ത് ഗുരുക്കന്മാരെ പലപ്പോഴും അത്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കിട്ടുണ്ട്. പതിനഞ്ചുവയസ്സാകുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ റോറിക്ക് ചിത്രകലയിൽ പ്രശസ്തിനേടിക്കഴിഞ്ഞു. യുവാവായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ അദ്ദേഹം റഷ്യയിലുള്ള സുപ്രസിദ്ധന്മാരായ സാഹിത്യകാരന്മാരുടേയും കലാകാരന്മാരുടേയും ഇടയിൽ അസൂയാവഹമായ ഒരു സ്ഥാനം ആർജ്ജിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ബാലനായിരിക്കുമ്പോൾ റോറിക്ക് ഭൂഗർഭശാസ്ത്രത്തിൽ അപാരമായ അഭിരുചി പ്രദർശിപ്പിക്കയും തന്റെ ഭവനത്തിനുചുററുമുള്ള തോട്ടങ്ങളിലെ പ്രാചീന ശവകുടീരങ്ങളെ രഹസ്യമായി കുഴിച്ചുനോക്കി പരിശോധിക്കയും, അവയിൽനിന്നും ശിലാകാലങ്ങളിലെ (Stone Age) അമൂല്യങ്ങളായ പല വസ്തുക്കളും കണ്ടെടുക്കുകയുംചെയ്തു.

റോറിക്ക് ആദ്യമായി റഷ്യയിലാണ് കലാഭ്യസനംചെയ്തതു്. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ട്, ഫ്രാൻസ് എന്നി രാജ്യങ്ങളിലുള്ള കലാലയങ്ങളിൽ ചേർന്നു പരിശീലനം നടത്തി. 1896 മുതൽ 1900 വരെ അദ്ദേഹം റഷ്യയിലുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട രാജകീയ കലാലയത്തിലെ പ്രഫസറും "കല" എന്ന പത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പത്രാധിപരും ആയിരുന്നു. 1903ൽ റോറിക്കിനെ റഷ്യയിലെ വാസ്തുവിദ്യാകുശലസംഘം അതിലെ ഒരു അംഗമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഒരു ചിത്രകാരന് ഇദംപ്രഥമമായിട്ടാണ് ഈ ബഹുമതി ലഭിച്ചതു്. റഷ്യയിലെ സാർചക്രവത്തി ഒരു ദേവാലയം പണിയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്ലാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഒരു സ്നേഹിതന്റെ നിർബന്ധപൂർവ്വമായ അപേക്ഷയനുസരിച്ചു ചിത്രകാരനായ റോറിക്ക് ഒരു പ്ലാൻ അയയ്ക്കുകയും അതു ചക്രവത്തിയാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതിന് ഒന്നാം സമ്മാനവും ലഭിച്ചു. റഷ്യയ്ക്കു് കലാപരമായ ഒരു നവാഭ്യുത്ഥാനം റോറിക്ക പ്രദാനംചെയ്തു. 1906ൽ റഷ്യയിലെ പ്രസിദ്ധ കലാസംഘത്തിന്റെ മേധാവിയായി റോറിക്കിനെ നിയമിച്ചു. റഷ്യൻ വിപ്ലവം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ശാന്തനും, സമാധാനതല്പരനും ആയ റോറിക്ക്, തനിക്ക് നൽകിയ ലളിതകലാവകുപ്പിന്റെ മന്ത്രിപദത്തെത്തന്നെയും തിരസ്കരിച്ച് റഷ്യവിട്ടു.

1903—ൽ റോറിക്ക് തന്റെ ചിത്രങ്ങളുമായി ചിക്കാഗോകലാശാലയിലെ ഡയറക്ടറുടെ ക്ഷണം അനുസരിച്ചു അമേരിക്കയിൽ പോയി. ആ വർഷംതന്നെ ലണ്ടനിലും ന്യൂയാക്കിലും "റോറിക്ക ചിത്രങ്ങൾ" പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അമേരിക്കയിലെ പ്രഖ്യാതന്മാരായ കലാകാരന്മാർ റോറിക്കിനെ ആദരസമന്വിതം സ്വീകരിക്കയും അദ്ദേഹത്തോടു അവിടെ താമസിക്കണമെന്ന് സ്നേഹപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. അമേരിക്കമുഴുവൻ റോറിക്ക് ഒരു പര്യടനം നിർവ്വഹിച്ചു. 1924ൽ റോറിക്ക ന്യൂയാക്ക നഗരത്തിൽ ദി മാസ്റ്റർ ഇൻസ്റ്റിററ്യൂട്ട ആഫ് യുണൈറഡ് ആർട്ട്സ്, (The Master Institute of United Arts) കൊറോണമണ്ഡി, (Corona Mundi) ഇൻറർനാഷനൽ ആർട്ട്സ് സെൻറർ (International Arts Centre) എന്നീ കലാസ്ഥാപനങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. അതേവർഷംതന്നെ സുപ്രസിദ്ധമായ റോറിക്കമ്യൂസ്യം (Roerich Museum) സ്ഥാപിതമായി. 1924—ൽ റോറിക്ക മദ്ധ്യഏഷ്യൻ പര്യടനത്തിനു തിരിച്ചു. ഒരുസംഘം സുപ്രസിദ്ധന്മാരായ പാശ്ചാത്യഗവേഷകന്മാർ ഒരു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി തയാറാക്കിക്കൊണ്ടു ഏഷ്യയിൽ പര്യടനം നടത്തുന്നതിനായി ഭൂഗർഭശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധനായ റോറിക്കിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പുറപ്പെട്ടു. റോറിക്കിന്റെ ആൽട്ടായ് ഹിമാലയ (Altai Himalaya) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ശാസ്ത്രീയവും കലാപരവും ആയ ഈ പര്യവേഷണത്തിന്റെ ചരിത്രം ഹൃദയസ്പൃക്കാംവിധം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. തിരിയെ അദ്ദേഹം അമേരിക്കയിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങി.

1920-ൽ രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ ലണ്ടനിൽവച്ച് റോറിക്കിനെ സന്ദർശിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ ഭാരതത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹിമാലയപർവ്വതത്തിലുള്ള കുളു (Kulu) താഴ്വരയിൽ നാഗർ (Nagger) എന്ന സ്ഥലത്തു് ഉരുസ്വതി ഹിമാലയ

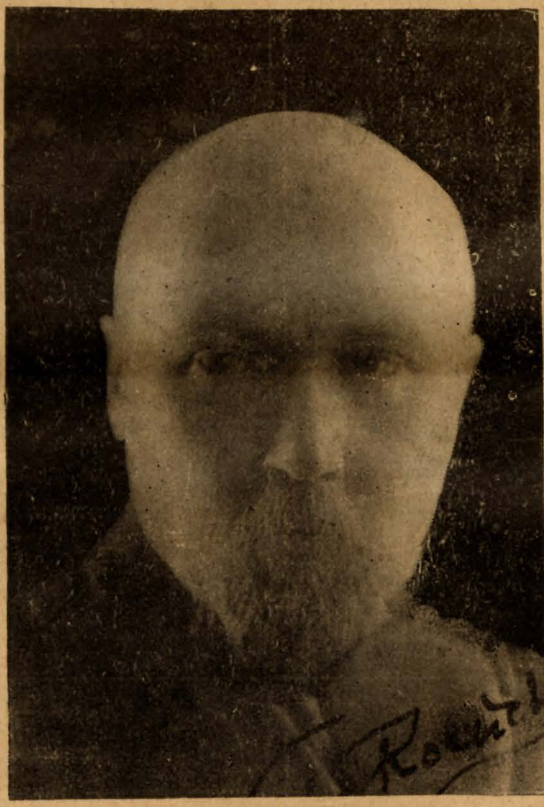

നിക്കോളാസ് റോറിക്ക്

കൂടെ വരുന്നോ?"

"അമ്മ"—ഗദ്ഗദം അവന്റെവാക്കുകളെ തടഞ്ഞു.

വാതലിന്റെ മറവിൽ നിന്നു് ഒരു നെടുവീർപ്പു്!

ഡാക്ടർ നമ്രമുഖനായി, ചിന്താഗ്രസ്തനായിനിന്നു. പെട്ടെന്നു തലയുയർത്തി അയാൾ പറഞ്ഞു—"കണ്ണേ!"—ഡാക്ടരുടെ ശബ്ദം പതറിയിരുന്നു — "നിന്റെ അച്ഛൻ —എന്റെ സുഹൃത്തു്—നിന്നെമാത്രമേ എന്നെ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളു. നിന്റെ അച്ഛനോടുള്ള എന്റെ കടമ നിറവേററുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഇനി ഈ നാട്ടിൽ താമസിക്കുവാൻ എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. ഞാൻപോകട്ടെ."—അയാൾ പിടിവിട്ടു്, പാക്കററിൽ നിന്നു കൈലേസ് എടുത്തു.

വാതലിന്റെമറവിൽ ഒരു വിങ്ങൽ!

ഡാക്ടർ കൈലേസുകൊണ്ടു കണ്ണുതുടച്ചു. അയാൾ ധിറുതിയിൽവാതുക്കലേക്കു നടന്നു.

"അമ്മാവാ!"—ബാലൻ ദയനീയമായി വിളിച്ചു. ഡാക്ടർ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അകത്തെ വാതുക്കൽ ചന്ദ്രികയുടെ മുഖം!............ബാഷ്പകലുഷിതമായ ആ നയനങ്ങൾ ഡാക്ടരുടെ കണ്ണുകളോടിടഞ്ഞു. രണ്ടു മൂന്നു നിമിഷങ്ങൾ!........ഡാക്ടർനമ്രമുഖനായി........ഒരു നെടുവീർപ്പ്! അയാൾ അതിവേഗം നടന്നു് ഗേററു കടന്നു.

"അമ്മാവാ!"—ബാലൻ മുരന്നാട്ടു ചാഞ്ഞു. പിറകിൽനിന്നു് ചന്ദ്രികയുടെ കൈകൾ അവനെ തടുത്തു. അവൻ പിറകോട്ടു ചാഞ്ഞു. അവൾ അവനെ മാർവ്വടത്തിൽചേർത്തു.

ഡാക്ടർ നടന്നു മറഞ്ഞു. അമ്മയും മകനും—ഇരുവരും ഡാക്ടറെ ചൊല്ലി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു

——

യൻ റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് (Urusvati Himalayan Research Institute) എന്ന പേരിൽ ഒരു വമ്പിച്ച ഗവേഷണശാല റോറിക്ക സ്ഥാപിച്ചു. മഹത്തായ ഈ സ്ഥാപനം ഏർപ്പെടുത്തിയത് 1928-ൽ ആണ്. ഈ സ്ഥാപനത്തിന് ശാസ്ത്രീയമായ പല പര്യവേക്ഷണങ്ങളും, ഗവേഷണങ്ങളും അഖിലലോകപ്രശസ്തന്മാരായ ശാസ്ത്രകാരന്മാർ റോറിക്കിന്റെ നേതൃത്വത്തിലും മേലധികാരത്തിലും നടത്തുന്നുണ്ട്. ഈ ഗവേഷണശാല റോറിക്കിന് ഭാരതത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ അത്യുത്കൃഷ്ടനിദർശനമാണ്. ഈ ഗവേഷണകേന്ദ്രത്തിലെ ഡയറക്ടറായ ഡാക്ടർ ജോർജ്ജ്സ് ഡി റോറിക്ക് (Dr· Georges de Roerich) നിക്കോളാസ് റോറിക്കിന്റെ പുത്രനും ടിബറ്റൻഭാഷ, സാഹിത്യം എന്നിവയിൽ പ്രശംസാവഹമായ പാണ്ഡിത്യമുള്ള ഒരു സഹൃദയനും ആണ്. റോറിക്കിന്റെ മറ്റൊരു പുത്രനായ സ്വെട്ടോസ്ലാവ് റോറിക്ക് (Svetoslav Roerich) ഒരു പ്രശസ്ത ചിത്രകാരനും ഈ ശാലയിലെ ഉപാദ്ധ്യക്ഷനുമാണ്. സ്വെട്ടോസ്ലാവ് ഒരു ഭിഷഗ്വരനും കൂടിയാണ്. ഹിമാലയപർവ്വതത്തിലുള്ള വിശിഷ്ടങ്ങളും അപൂർവ്വങ്ങളും ആയ ഔഷധച്ചെടികളെ ശേഖരിച്ചു അവയെ ശാസ്ത്രീയമായി പരിശോധിക്കുന്ന ജോലിയിൽ വ്യാപൃതനാണ് സ്വെട്ടോസ്ലാവ്. 1928 മുതൽ നിക്കോളസ് റോറിക്ക് സകുടുംബം നഗറിൽ തന്നെ സ്ഥിരമായി താമസം ഉറപ്പിച്ചിരിക്കയാണ്. ഇക്കഴിഞ്ഞ 12 സംവത്സരങ്ങളായി പൗരസ്ത്യകലാപ്രണയം നിറഞ്ഞ ഈ പാശ്ചാത്യതത്വജ്ഞാനി ഭാരതത്തെ രക്ഷാസങ്കേതമാക്കി ഒരു പരിപൂർണ്ണ ഭാരതീയനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 1928 ലെ ക്രിസ്തുമസ് അടുപ്പിച്ചാണ് റോറിക്ക് നഗറിൽ എത്തിയത്. നഗർ അതിപുരാതനമായ ഒരു പുണ്യഭൂമിയാണ്. അവിടെ അനവധി ക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ട്. കുളു താഴ്വരയിൽ 360 ദേവതകളുണ്ടെന്നാണ് ഹിന്ദുക്കളുടെ വിശ്വാസം. റോറിക്കിന്റെ മനസ്സിനിണങ്ങിയ സ്ഥലമാണ് നഗർ. ഹൃദയനിർവൃതി ഉണ്ടാകുവാൻ ഭാരതത്തെപ്പോലെ മറ്റൊരു ഭൂഖണ്ഡം ഇല്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അചഞ്ചലമായ ഉത്തമവിശ്വാസം. റോറിക്ക് നിവസിക്കുന്ന തോട്ടത്തിൽ അനേകം ചെറിയ ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഇവയിൽ ദിനംപ്രതി, വിധിപ്രകാരമുള്ള പൂജയും റോറിക്കിന്റെ ചിലവിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. ഹിന്ദുമതത്തെ ആരാധിക്കുന്ന ഒരു തത്വജ്ഞാനിയാണ് വിശ്വസാഹോദര്യത്തിന്റെ പ്രവാചകനായ റോറിക്ക്.

The Armageddon (A Painting by N. Roerich)

പർവ്വതപംക്തികളാൽ പരിശോഭിതമായ ധർമ്മഭൂമിയായ ഭാരതവർഷത്തിന്റെ സർവ്വോത്തമമായ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യ സമുത്കൃഷ്ടതയോടു് ഈ യഥാർത്ഥമുള്ള ഭക്തിപ്രകർഷമാണ് റോറിക്കിന്റെ ചിത്രങ്ങളിലെല്ലാം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുള്ള പ്രസിദ്ധങ്ങളായ പല മ്യൂസിയങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹിമാലയൻ ചിത്രസമൂഹങ്ങളിൽ പലതുകൊണ്ടും അലംകൃതങ്ങളാണ്. അത്ഭുതപൂർവ്വവും സൗന്ദര്യസമ്പൂർണ്ണവും ഒന്നിച്ചു സമ്മേളിക്കുന്ന ഈ ചിത്രങ്ങളിലെല്ലാം കലാവിലാസലാസ്യം നടത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഗുരുദേവ് നിക്കോളാസ് റോറിക്ക് മഹാചിന്തകനായ സാഹിത്യകാരനും, കവിയും ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗദ്യസരണിക്ക്, പദ്യത്തിന്റെ ലാളിത്യവും, സൗകുമാര്യവും, ഓജസ്സും ഉണ്ട്. റോറിക്കിന്റെ കൃതികളെല്ലാം സംസ്കാരത്തിന്റെയും, സാഹോദര്യത്തിന്റെയും, സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും മഹനീയതയെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നവയാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് ഫ്രഞ്ച്, പെർഷ്യൻ, സംസ്കൃതം, ടിബറ്റ്, ചീനം, എന്നീ വിവിധഭാഷകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യമുണ്ട്. ജ്ഞാനസമ്പൂർണ്ണനായ ഒരു മഹാവേദാന്തിയാണ് റോറിക്ക്. മാനവസമുദായത്തിന്റെ ആത്മീയമായ മോക്ഷപ്രാപ്തിക്ക് സംസ്കാരം മാത്രമേ സഹായമാവുകയുള്ളുവെന്നും, സ്വാർത്ഥത, അഹങ്കാരം എന്നിവയിൽ നിന്നും ലോകത്തെ വിമുക്തമാക്കുന്നതിനും വിശ്വസാഹോദര്യം സംസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും പര്യാപ്തമേറിയ ഏകമഹാശക്തി കലയെന്നുമാണ് ഈ ചിത്രകാരന്റെ അഭിപ്രായം. സംസ്കാരം, സമഭാവന, സാഹോദര്യം ശാന്തി എന്നിവയാൽ പ്രശോഭിതമായ ഒരു നവയുഗത്തിലേക്ക് — സത്യം, സൗന്ദര്യം, നീതി, എന്നീ ഉറച്ച അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പണികഴിക്കപ്പെട്ട ഒരു നവലോകത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ ആനയിക്കുകയാണ് കവിയും, കലാകാരനും, വേദാന്തിയും ആയ റോറിക്ക് ചെയ്യുന്നത്. "സംസ്കാരം എന്നത് നമ്മുടെ ദൈനംദിനജീവിതത്തിന്റെ അവിഭേദ്യമായ ഒരു ഘടകമായിരിക്കണം. സംസ്കാരത്തിന്റെ ചിറകുകളുടെ സ്പർശം തന്നെ ആശ്വാസപ്രദവും ആനന്ദസന്ദായകവുമാണ്. സംസ്കാരം, മനുഷ്യനെ ആത്മീയമായ ലോകത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. സംസ്കാരത്തിന്റെ വിളനിലമായ ഭൂമിയത്രെ സർവ്വേശ്വരന്റെ ചൈതന്യദൃശ്യമാ

Compassion (A Painting by Roerich)

The Chinthamani (A Painting by Roerich)

കുന്നു. സൗന്ദര്യം, വിജ്ഞാനം, സംസ്കാരം എന്നിവയാണ് വിശ്വസാഹോദര്യത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്" എന്നത്രേ മഹാചിന്തകനും, കർമ്മയോഗിയും ആയ റോറിക്ക് ഉൽഘോഷിക്കുന്നത്.

അഭ്യസ്തവിദ്യരുടെ ഇടയിൽ ആദരവും അഭിനന്ദനവും സമാർജ്ജിച്ച റോറിക്ക് പാക്റ്റ് (Roerich Pact) റോറിക്ക് ബാനർ ഓഫ് പീസ് (Roerich Banner of Peace) എന്നിവ മനുഷ്യരെ സമാധാനസമ്പൂർണ്ണവും സുന്ദരവും ആയ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള അനേകം രാജ്യങ്ങൾ ഈ പാക്റ്റിനെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. "സഹായിക്കുക, യുദ്ധംചെയ്യരുതു്, ശാന്തിയെ നശിപ്പിക്കരുതു്. കലഹത്തെ വളർത്തരുതു്". എന്നത്രെ ഈ കർമ്മയോഗി നമ്മോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതു്. റോറിക്ക് ഒരു ദീർഘദർശിയാണ്. കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധം സമാരംഭിക്കുന്നതിന് ഒന്നുരണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് റോറിക്ക എഴുതിയ ചിത്രങ്ങളിലെല്ലാം സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന എന്തോ ഒരു വലിയ വിപത്തിനെ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇക്കൂട്ടത്തിലുള്ള (Armageddon) നന്മതിന്മകൾ തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനം—എന്ന ചിത്രത്തിൽ ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തെ സ്പഷ്ടമായി പ്രഖ്യാപനംചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

റോറിക്ക് നവീനാശയാദർശങ്ങളുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസവിചക്ഷണനും ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയുടെ മൗലികതത്വം "സംസ്കാരം" അത്രേ. "പ്രതിബന്ധങ്ങൾ അനുഗ്രഹീതങ്ങളാണ്. അവയെ തരണംചെയ്തു നാം മുന്നോട്ട് പോകുന്നു എന്നത് ബോധനംചെയ്യുന്നവയാണ് യഥാർത്ഥഗുരു" എന്നത്രേ റോറിക്കിന്റെ നിർവ്വചനം. റോറിക്കിന്റെ നേതൃത്വത്തിലും, രക്ഷാധികാരത്തിലും അമേരിക്കയിലുള്ള കൊറോണമണ്ഡി (Corona Mandi) കോർ ആർഡെൻസ് (Cor Ardens,) അലാട്ടാസ് (Alatas) ദി മാസ്റ്റർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് യുണൈറ്റഡ് ആർട്ട്സ് (The Master Institute of United Arts) എന്ന കലാലയങ്ങളിൽ സാഹിത്യം, സംഗീതം, ചിത്രമെഴുത്ത്, ശില്പതക്ഷണം എന്നീ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും, കലകളിലും പരിശീലനം നൽകിവരുന്നു "ലോകം മുഴുവനും കലാലക്ഷ്മിയുടെ ആവാസരംഗമായിരിക്കണം. കാരാഗാരങ്ങൾ തന്നെയും കലാലയങ്ങളെപ്പോലെ, സമാകൃതമാകണം. കലകൾ മനുഷ്യന്റെ ആത്മവിജ്ഞാനത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കും" എന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിനാൽ സ്ഥാപിതമായ ഒരു കലാശാലയുടെ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ. വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി റോറിക്കിന്റെ അഭിപ്രായം ശ്രദ്ധേയമാണ്. 'വിദ്യാഭ്യാസം എന്നുള്ളത് സാങ്കേതികമായ കുറെ അറിവു നൽകുക എന്നതല്ല. യഥാർത്ഥ അദ്ധ്യാപകൻ സംസ്കാരത്തെ ആരാധിക്കുന്ന ഭക്തനാണ്. വിജ്ഞാനം എന്നത് ആത്മീയമായും, ദേഹികമായും ഉള്ള ജീവിതത്തെ വിഗണിക്കാത്ത യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ അടിയുറച്ചതാണ്.

അതിവിശിഷ്ടവും, അഭിനവവും, ആകർഷകവുമായ ഒരു കലാസാമ്രാജ്യത്തെ ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിക്കുകയാണ് പ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾക്ക് രമണീയങ്ങളായ ഭാവങ്ങളെ പ്രദാനംചെയ്യുന്ന ധാതാവായ നിക്കോളാസ് റോറിക്ക് സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഭാരതഭൂമിയേയും, ഭാരതീയസംസ്കാരത്തെയും ഹൃദയപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ യതിവര്യന്റെ അഭിപ്രായം "ആത്മീയചൈതന്യപ്രസരത്താൽ അനുഗ്രഹീതം ആണ് ഹിമാലയത്തിലെ സമീരണൻ തന്നെയും" എന്നാണ്. "ഞാൻ ഭാരതത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു, ബഹുമാനിക്കുന്നു. ഭാരതഭൂമിയിലെ അതിവിശിഷ്ടവും, സംപൂജ്യവും ആയ ഭാഗമായ ഹിമാലയത്തിലെ ആത്മീയകാന്തിപ്രസരത്തെ വർണ്ണത്തിലും വരയിലും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മഹാഭാഗ്യം എനിക്ക് സംസിദ്ധമായതിൽ ഞാൻ അതിയായി സന്തോഷിക്കുന്നു" എന്നാണ് ഗുരുദേവ് റോറിക്ക് അഭിമാനപൂർവ്വം പറയുന്നത്. ഒരവസരത്തിൽ റോറിക്കിനോട് ഒരാൾ "പൗരസ്ത്യപാശ്ചാത്യദേശങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സാമ്യം എന്താണ്?" എന്ന് ചോദിച്ചു സുസ്മേരവദനനായി റോറിക്ക് പ്രതിവചിച്ചു, "പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലും പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിലും ഉള്ള ഗുണമേറിയ റോസാപുഷ്പങ്ങൾ ഒന്നുപോലെ സൗരഭ്യമുള്ളവയാണ്."

"ശ്രീമഹാ വജ്റഭൈരവതന്ത്രം" എന്നൊരു പ്രാചീനഹൈന്ദവഗ്രന്ഥത്തിൽ യഥാർത്ഥകലാകൃത്തിനെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം ഒരു നിർവ്വചനം ഉണ്ട്. "ചിത്രകാരൻ പരിപാവനമായ ഹൃദയമുള്ളവനായിരിക്കണം. അലസനും, കോപിഷ്ഠനും, സ്വാർത്ഥതൽപ്പരനും, ദുരാഗ്രഹിയും ആയിരിക്കരുത്. പ്രത്യുത കലാകാരൻ പണ്ഡിതനും, പരിശുദ്ധനും, ഭക്തനും, ധർമ്മിഷ്ഠനും, ആത്മസംയമനം ഉള്ള സഹൃദയാഗ്രണിയും, ആയിരിക്കണം." കർമ്മയോഗിയും, ഒരു നവയുഗത്തിന്റെ പ്രവാചകനും വ്യാഖ്യാതാവും ആയ നിക്കോളാസ് റോറിക്കിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിപ്രൗഢമായ ഈ മഹൽനിർവ്വചനം അക്ഷരംപ്രതി അന്വർത്ഥമാണ്. ശാസ്ത്രീയലോകത്തിൽ

The Great Wall of China. (A Painting by N. Roerich)

പെൺകുഞ്ഞിന്റെ പ്രേമം

കാപ്പിൽ, കെ. പി. കേശവൻ ബി. ഏ.

"നോക്കൂ ആ പൂക്കൾ മുഴുവൻ പൊട്ടിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതെല്ലാം ചെടിയിൽ നിന്നുതന്നെ കൊഴിഞ്ഞെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നേനെ." പൂന്തോട്ടത്തിൽ പൂത്തൻ പൂവിട്ട റോസാച്ചെടികളെ നോക്കിക്കൊണ്ടു കവിതക്കാരനായ ശശിപറഞ്ഞു.

"എന്നാൽ പിന്നെ അവററയുടെ ഒരു പടം എഴുതിവെച്ചുനോക്കിയാൽ പോരെ" ചിത്രകാരിണിയായ ശാന്ത എതിർത്തു.

ശശി "എനിക്കാണെങ്കിൽ ഇതു രണ്ടും വേണ്ട. ശാന്തയുടെ മുഖം കണ്ടാൽമതി."

ശാന്ത — "കവികളെല്ലാം കള്ളന്മാരാണെന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്."

ശശി — "ശാന്തയുടെ ഹൃദയം കട്ടഞാൻതന്നെ അതിൽ ആദ്യകള്ളനെന്നും കൂടിപറയൂ."

ശാന്ത — "അപ്പോൾ കവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വലിഞ്ഞുകയറി ഒന്നാംസ്ഥാനം പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അല്ലെ"

ശശി — "(ശാന്തയെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു) കവിതാദേവി എനിക്കു വശപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ കവിയാണെന്നു വല്ലവരും വന്നുപറയണമോ."

ശാന്ത - "നിങ്ങൾ നാല്ക്കാലി ചമയ്ക്കുമെന്നല്ലാതെ കവിത എഴുതി ഞാൻ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല"

ശശി — "എന്റെ കലയും കവിതയുമെല്ലാം ശാന്തതന്നെയാണെന്നു ഞാൻ എപ്പോഴും പറയാറില്ലെ? നാല്ക്കാലിയോ ഇരുകാലിയോ എന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല."

ശാന്ത—"അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളിൽ കവിത പ്രസാദിക്കുന്ന കാലമുണ്ടാവില്ലല്ലോ."

ശശി—"എന്നുവെച്ചാൽ ശാന്തയ്ക്കു എന്നും എന്നിൽ പ്രണയകലഹമെന്നർത്ഥം അല്ലേ."

ശാന്ത—"പ്രണയം തിർച്ചപ്പെട്ടിട്ടു വേണ്ടെ കലഹം നിശ്ചയിക്കാൻ"

എയിൻസ്റ്റീനും (Einstein) വ്യവസായ ലോകത്തിൽ ഫോർഡിനും (Ford) ഉള്ള സ്ഥാനമാണ്, തത്വനിർഭരങ്ങളായ ചിത്രരചനയിൽ അപ്രതിമനും, അമേരിക്കൻ കലാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സംസ്ഥാപകനും ആയ നിക്കോളാസ് റോറിക്കിനു (Nicholas Roerich) കലാലോകത്തിലുള്ളതു്.

— —

ശശി—"പ്രണയത്തിൽ കലഹമല്ലെങ്കിൽ കലഹത്തിൽ പ്രണയമാണു്."

ശാന്ത "നിങ്ങൾ അർത്ഥമില്ലാതെ വാക്കുകൾകൊണ്ടു പടംകാണിക്കുകയാണ്."

ശശി—"നീ തൂലികകൊണ്ടു പടം കാണിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഭേദമായിട്ട്."

ശാന്ത—"തൂലികയുടേയും പടത്തിന്റേയും കാര്യം പറയാൻ നിങ്ങൾക്കു കാര്യമില്ല."

ശശി —"എന്തുകൊണ്ടു്".

ശാന്ത —"ചിത്രമെഴുത്തുമായി നിങ്ങൾക്കു ഇതുപര്യന്തം യാതൊരു

ബന്ധവുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു തന്നെ"

ശശി—"എനിക്കു നിയമമായി വല്ല ബന്ധവുമുണ്ടോ.?"

ശാന്ത –"ഉണ്ടെങ്കിൽ?"

ശശി —"നിന്നോടു ബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ നിന്നിലുള്ളതിനോടെല്ലാം എനിക്കു ബന്ധമുണ്ട്."

ശാന്ത—"എന്നിട്ടാണോ ഞാനെഴുതുന്ന ചിത്രങ്ങൾ എന്തിന്റെ ചിത്രങ്ങളെന്ന് എന്നോടു വന്നുചോദിക്കുന്നതു്."

ശശി —"അതു നിന്റെ പടങ്ങളുടെ മെച്ചംകൊണ്ടാണ്. അതിനകത്തു വല്ല മിസ്റ്റിസിസവുമുണ്ടെങ്കിൽ അതറിയാൻ."

ശാന്ത —"ജീവിതത്തിൽ ഒരു ചിത്രമെഴുതിയിട്ടില്ലാത്ത ആളുകൾക്ക് ചിത്രത്തെ കുററംപറയാൻ എന്തു യോഗ്യതയുണ്ട്."

ശശി.—"ഞാൻ ഒരൊന്നാന്തരം ചിത്രമെഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ശാന്ത —"ഏതാണതു്. ഇന്നുവരെ അങ്ങിനെ ഒന്നുണ്ടായിട്ടില്ല."

ശശി —"നിന്റെ ഒരു രസികൻ ഫോട്ടോ ഞാനെഴുതി തന്നിട്ടില്ലെ അതുതന്നെ. ആ കൊാക്കമുടിയും, നീണ്ട പുരികവും, നുണക്കുഴിയുള്ള കവിളും, എല്ലാം അതുപോലെ."

ശാന്ത - "അമ്പോ നുണ. ഇതെന്നായിരുന്നു."

ശശി —"അഞ്ചുവർഷം മുൻപെ."

ശാന്ത –'അഞ്ചുവർഷം മുൻപ് അങ്ങിനെയൊന്നുണ്ടായിട്ടില്ല."

ശശി—ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു ഇന്നും നീ അതെടുത്തുലാളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിട്ടും സംശയം! അല്ലേ?"

ശാന്ത –"നിങ്ങൾ എന്തോ തെറിപറകയാണ്."

ശശി —തെറിയാണെങ്കിൽ അതാ നോക്കൂ. തോട്ടത്തിലെ പൂമുഴവൻ പിച്ചിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നതു കണ്ടില്ലെ. എന്തോ കണ്ടാമണിക്കു ചീട്ടു വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്"

അവരുടെ കൊച്ചുമകൾ അങ്ങോട്ടു ഓടിവരികയായിരുന്നു. ശശിയുടേയും ശാന്തയുടേയും ജീവിതങ്ങളെ അഭേദ്യമായി ഇണക്കിച്ചേർത്ത ചങ്ങലക്കണ്ണിയാണു അവരുടെ ഏകപുത്രിയായ ബേബി. ബേബിക്കു അഞ്ചുവയസ്സു പ്രായമാണ്. ബേബിയെ പ്രസവിച്ചതിനുശേഷം ശാന്ത പിന്നെ ഗർഭം ധരിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടു പ്രകൃത്യാതന്നെ അപാരമായ അവരുടെ അർഭകവാത്സല്യം ബേബിയിൽ ഒരു ഭാരമാകത്തക്കവണ്ണം പതിഞ്ഞിരുന്നു.

"അതാ ചെല്ലണം." ശാന്ത പറഞ്ഞു "ആ മതിലിന്റെ പുറത്തെത്താക്കാൻ അവൾ ആളെത്തേടി വരികയാണ്."

"മതിലിന്റെ പുറത്തവൾക്കെന്താണ്." ശശി ചോദിച്ചു.

ശാന്ത "എന്താണോ. ഏതാനും ദിവസമായി അവൾ നാലുമണിയായാൽ മതിലേലേറി ഇരുന്നുകൊള്ളും. നേരം വൈകിയാൽതന്നെ നിലത്തിറങ്ങാൻ പണിയാ"

ശശി—"എല്ലാംഞാനിപ്പോൾ തെളിച്ചുതരാം. അവളിങ്ങുവരട്ടെ." അപ്പോഴേക്കും ബേബി ഓടിവന്ന് ശാന്തയുടെ സാരിത്തുമ്പിൽ പടിച്ചുവലിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "വാ അമ്മാ-ബേബിയെ മതിലിന്മേലെടുത്താക്കിത്താ"

ശശി — അവളെ കടന്നുപിടിച്ചു മടിയിലെടുത്തുവെച്ചു ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

"എന്തൊന്നാ ബേബി നിനക്കാ മതിലിന്മേല് അച്ഛനോടു പറ."

ബേബി –"അച്ഛനറിഞ്ഞില്ലല്ലോ. അതൊരു നല്ല കാര്യമാ".

ശശി –"അത്ര നല്ല കാര്യം എന്റെ മകളു് എന്തുകൊണ്ടു അച്ഛനോടു പറഞ്ഞില്ല."

ബേബി —"ഇപ്പം പറയാൻപോവയാ ബേവി."

ശശി—"പറയൂ കേൾക്കട്ടെ. പക്ഷെ ഇന്നുകൊണ്ടുതന്നെ പറഞ്ഞുതീർക്കുകയും വേണം."

ബേബി "അതന്ന—അന്നു്. അച്ഛൻ ബേവിക്കു ചാക്കെലെററ വാരിത്തന്നില്ലെ അന്നു അതു മേടിച്ചോണ്ടു ബേവി തോട്ടത്തിലോടിപ്പോയച്ചാ. നോക്കുമ്പം ആ വെള്ളച്ചിയിച്ചൊണ്ടു ഒരു വലിയ പൂവു കൊട്ട പോലെ വിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ബേബി മതിലേ പാററിപ്പിടിച്ചു കേറിപ്പറിച്ചു. അപ്പൊഴൊണ്ടു വഴിയിലു്............"

പറവൂർ കായലിന്റെ ഒരുഭാഗം

ശശി —."അപ്പോൾ നീ വഴിയിലെന്തൊന്നു കണ്ടു കുഞ്ഞേ"

ബേബി — "ആ വണ്ടിയിലങ്ങനെ പോവുവാ. ആ നല്ലമൊകം കണ്ടാ ഓമനയാവുമച്ചാ"

"എന്തു്!" ശശി ഉത്കണ്ഠയോടെ ചോദിച്ചു.

ബേബി — ബേവിയെ കണ്ടില്ലച്ചാ ബേവി നോക്കിയിരുന്നാച്ചു വണ്ടി തോനെ അങ്ങു പോയപ്പം എറങ്ങിക്കളഞ്ഞു. പിറേറന്നും ആ നേരത്തു മതിലേലുണ്ടായിരുന്നു ബേവി. അന്നും കണ്ടില്ല. അടുത്ത അന്നു ബേവിയെ കണ്ടച്ചാ."

ശാന്ത — "കൊള്ളാം; അതാണോ നിനക്കു മതിലിന്മേൽ ജോലി!?"

ശശി. "അപ്പോൾ നീ ഒരു യാത്രക്കാരന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു അല്ലെ ?"

ബേബി – "ബേവിയെ നോക്കിയച്ചാ, ബേവിയും നോക്കി. അത്രേ തന്നെ."

ശശി-"മതിയല്ലോ. പെൺകുഞ്ഞായാൽ കുറെ ഒതുക്കം വേണ്ടേ ബേബി."

ബേബി — ബേവിയടുത്തു മിണ്ടുല്ലച്ചാ. നാണമാ."

ശശി — "നീയല്ലായിരുന്നോ ബേബി നാണിക്കേണ്ടതു്"

ബേബി — പിറേറന്നു ആ നേരമായപ്പം മഴയാ. ബേവി മഴയത്തു പോയിരുന്നച്ചാ."

ശാന്ത — "അങ്ങനെവരട്ടെ. അതാം പെണ്ണിനു പനിവന്നതു്. ഞാനാണേ എത്രകണ്ടു വിഷമിച്ചു. കുഞ്ഞേ, നീ ഇങ്ങനെ നാശമുണ്ടാക്കി വെയ്ക്കുല്ലെ"

ശശി — "അപ്പോഴേ ബേബി. നിനക്കു അവനിൽ സ്നേഹമാണു് അല്ലേ."

ബേബി — "ആ വണ്ടി പിന്നെ ഈവഴി വന്നില്ലല്ലോ. ബേവി പനിതീർന്നപ്പം പോയി നോക്കില്ലെ വന്നേയില്ല"

ശശി — "നീ എന്നും അങ്ങിനെ ആ മതിലിന്റെ പുറത്തുചെന്നു കാത്തിരുന്നെന്നോ."

ബേബി "പിന്നല്ല്യോ. എന്നും ആ നേരത്തു് ആമയടുത്തു് ബേവിയുണ്ടു്. ബേവിക്കു അത്ര കണിശമാ."

ശശി — "അത്രതലതിരിച്ചിലാണെന്നു പറയു."

ബേബി — "അതമ്മക്കറിയാം."

ശാന്ത "വേണ്ട, വേണ്ട, നിന്റെ വിളച്ചിലിനൊന്നും അമ്മ കൂട്ടില്ല."

ശശി — "ഏതായാലും നീയും അവനുമായുള്ള ബന്ധം പിരിഞ്ഞോ ബേബി അതുകേൾക്കട്ടെ."

ബേബി — "ഇനിയും തോനെ പറയാനുണ്ടച്ചാ. അച്ചനെന്താ തിടുക്കം."

ശശി - "പറയു പറയു നിന്റെ ഭാഗ്യകഥ മുഴുവൻ കേൾക്കട്ടെ."

ബേബി — "അങ്ങനെ പറഞ്ഞാ ബേവി പറയുല്ല."

ശശി "ബേബി പിണങ്ങാതെ. പറയു അച്ഛൻ കേൾക്കാം."

ബേബി — "ഒരു ദെവസം ബേവി നോക്കിയപ്പഴാണു് ആ വണ്ടി വരുന്നച്ചാ. അടുത്തുവന്നപ്പം ബേവി ഒരു പൂപറിച്ചു ഇട്ടുകൊടുത്തു."

ശാന്ത — " പെണ്ണേന്തൊക്കെയാണിപ്പറയുന്നതു് !"

ശശി — "എന്നിട്ടു ആ പൂ അവനെടുത്തോ ബേബി."

ബേബി "ഇല്ലച്ചാ അതു കാററടിച്ചോണ്ടു ദൂരെക്കൊണ്ടിട്ടു. കണ്ടേയില്ല. അടുത്ത അന്നും ബേവി ഒരു പൂവിട്ടു"

ശശി-"അങ്ങനെ വരട്ടെ. അതാണു ആരും തൊടാതെ നിത്തിയേക്കണമെന്നു പറഞ്ഞ ആ മൈസൂർ റോസിലെ പൂവെല്ലാം കാണാതെപോയതു്. നിലത്തുവീണുപോയെന്നല്ലേ ബേബി നീ പറഞ്ഞതു്."

ബേബി — "ഞാനിട്ടപ്പം നിലത്താ വീണതു്."

ശശി — "അതിരിക്കട്ടെ. നിന്റെ കൂട്ടുകാരന്റെ പേരെന്താ ബേബി."

ബേബി — "ബാസിയെന്നാ. നല്ലപേരു് അല്ലേച്ചാ."

ശശി — "നിന്നോടു നിന്റെ ബാസി എന്തുപറയും ബേബി."

ബേബി — 'ഒന്നും പറയുല്ലച്ചാ. വലിയ നാണമാ. അടുത്തഅന്നും ബേവി ഒരു പൂവിട്ടുകൊടുത്തു. അതു വണ്ടിയിലാ വീണെ. ബാസി പൂവെടുത്തു ബേബിയെ നോക്കിയച്ചാ. ബേവിയും നോക്കി"

ശശി — "നിനക്കു നാണിക്കുന്നില്ലേ ബേബി"

ബേബി — "അതൊരു നല്ലതാണച്ചാ. ബേവി എന്നും കാത്തിരിക്കും. വരമ്പം ബേബി പൂനീട്ടിക്കൊടുക്കും ബാസി കൈനീട്ടും."

ശാന്ത — "പെണ്ണിനുമുഴുഭ്രാന്തായി."

ശശി — "നിന്റെ ഈ ഉപദ്രവം കൊണ്ടു അവനു നിന്നോടു വെറുപ്പു തോന്നിയില്ലേ ബേബി."

ബേബി — "ബേവിവിളിക്കും ബാസി ബാസീന്നു്. എങ്കിലും മിണ്ടുല്ലച്ചാ."

ശശി — "അവൻ മിണ്ടാത്തതു് നിന്റെ ഭ്രാന്തു അവനു പിടിക്കാഞ്ഞിട്ടാണു്."

ബേബി — "ബേവീടെ കൈയിന്നു പൂ വാങ്ങും — ചിരിക്കും. ബേവിയെ നോക്കുകയും ചെയ്യുമച്ചാ."

ശാന്ത — "ഏതായാലും ഇനി അടുത്തതവണ ആലുവായ്ക്കു പോകുമ്പോഴുണ്ടല്ലോ ഇവളെ കൂടികൊണ്ടുപോകണം. അവളെ മാമിയുടെ വീട്ടിൽ നിർത്തിയിട്ടുപോരണം. അല്ലെങ്കിൽ ഇവളു ഇവിടെ ആളെ വഴിപോവാൻ സമ്മതിക്കത്തില്ല."

ബേബി — "അപ്പഴാ അമ്മയും അച്ഛനും മാമീടെ ദെണ്ണം അറിയാൻ ആലുവായ്ക്കു് പോയെ. അന്നു ബേവി തനിച്ചായിരുന്നമ്മാ."

ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ പുഞ്ചിരി

ഊരൂട്ടമ്പലം, എ. ചക്രപാണി ബി. എ.

മധുരസ്മിതംതൂകിമാനസംമയക്കുന്ന
നഗരംവമിച്ചിടും നാറുമാമാലിന്യങ്ങൾ
നിറഞ്ഞമഷിപോലെ പായുമോരോടയ്ക്കുള്ളിൽ
തിരഞ്ഞുനോക്കീടുന്നതെന്തു ഭാനങ്ങാശാനൻ
അതുതാൻനോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കയാണതാ ദൂര-
ത്തുലോൽക്കണ്ഠയോടു നിസ്വനാംകിടാവേകൻ.
മർത്ത്യരാംഭ്രാതാക്കൾതൻ കരുണാഭാവംമൂലം
വൃത്തികെട്ടങ്ങാച്ചുറ്റും യാചനാജീവൻബാലൻ.
കാർനിറംപേറുംതന്റെ കായമപ്പാവംഹന്ത
കാണിതാൻമൂടീട്ടുണ്ടു കാളമാംക്രാത്തുണ്ടാൽ.
സത്വരംപാഞ്ഞങ്ങെത്തിപ്പട്ടിയെപ്പായിച്ചിട്ടാ
സത്വമച്ചാലിനുള്ളിൽ പാറിനാൻ പകയ്ക്കാതെ,
പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടീടുന്നതെന്തുവാനവനേവം?
സഞ്ചിതസ്വർണ്ണംപരം വല്ലതുംലഭിച്ചെന്നോ?
അഥവാനമുക്കല്ല വേണ്ടതിപ്പൊന്നും മണ്ണു;
അവനാത്മപ്പത്തർ തിന്നാൻ വല്ലതുംലഭിച്ചെന്നാൽ.
ഓടയിൽതടഞ്ഞുള്ള ജീർണ്ണമാമേതോപകം
ഗാഢമാംമോദം കലന്നൊട്ടുതിന്നാനവൻ.
ഇന്നിനിക്കഴിച്ചിടാമൊന്നുമേ വേണ്ടെന്നുണ്ണി
മന്ദമാംബാലൻപോയാൻ സസ്മിതംകളിക്കാനായ്.
ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയതീണ്ടിടാത്ത
ഭാവനാതീതാനന്ദചിത്തരാണിവരെല്ലാം
വല്ലതുംഭക്ഷിക്കാനുമല്പമൊന്നുടുക്കാനും
തെല്ലിടംകിടക്കാനും കിട്ടിയാൽപോരുംപോരും.
താണമേൽപാളമെന്നില്ലിണ്ടലഥവാ തറപററ-
ത്താണൊരിക്കീടങ്ങൾക്കു പിന്നെയുംതാഴാനുണ്ടോ?
നഗ്നമാംദാരിദ്ര്യത്തിൽ പുഞ്ചിരിക്കൊള്ളുംമോദ-
മഗ്നരേമർത്ത്യന്മാരിൽധന്യരേ, നമസ്കാരം
സന്തതാസംതൃപ്തരാം ധനവാന്മാരേ, കാണ്മിൻ
സന്തതംസംതൃപ്തരായ് വാഴുമിപ്പാവങ്ങളെ.

ശശി—"തനിച്ചോ? എങ്ങനെയാ തനിച്ചായതു്? ഇവിടെ വേലക്കാരൻ പാച്ചുവും തോട്ടക്കാരനുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെ."

ബേബി—"അവരെ പോവാൻ പറഞ്ഞു ബേവി."

ശശി—"എവിടെപ്പോകാൻ."

ബേബി—"മേക്കതിലെ കാവിടിപ്പൂയവും കൊട്ടും കാണാൻ."

ശശി—"ആരു പറഞ്ഞു അങ്ങനെ അവരെ പറഞ്ഞയക്കാൻ."

ബേബി—"അവരു കൊട്ടുകണ്ടോട്ടാന്നു അച്ഛൻ പറഞ്ഞോ."

ശശി—"എന്നിട്ടു നീ എന്തു കണ്ടാമണ്ടി കാണിച്ചു ഇവിടെ, അതു കേൾക്കട്ടെ."

"ബേബി "ബേവിക്കു തനിച്ചായപ്പം ദാസിയെ കാണണം. ബേവി എറങ്ങി ഓടി. ചോതിച്ചു ചോതിച്ചു പോയി ദാസീടെ അവിടെ ബേബി ചെന്നാച്ചും. അട്ടത്താ."

ശാന്ത—"പെണ്ണിന്റെ തേകച്ചില്ലു നോക്കണെ. ഞാനെന്തു പറയാനാണു്. വല്ല ശോസായിയോ കോരടെങ്കിയോ പിടിച്ചോണ്ടു പോയെങ്കിലോ?"

ബേബി—"ഈ അമ്മ ചുമ്മായിരിക്കുല്ലല്ലോ. കേട്ടാച്ചാ ബേവി ചെന്നു പടിക്കമുട്ടിയപ്പം ഒരാള് വന്നു പറയുന്നു. ദാസിക്കു പനിയാണു്."

ശശി—"നീ കടന്നു ചെന്നോ."

ബേബി—"പിന്നില്ല്യോ. ചെന്നു നോക്കിയച്ചാ ദാസീടെ അമ്മ പറഞ്ഞു ബേവിയോടു വലിയ ക്രൂറാണു്."

ശാന്ത—"പെണ്ണിനെ തൊടലിട്ടു പൂട്ടണം."

ബേബി—"ദാസിയെ കണ്ടപ്പം ബേവിക്കു ഒരു മുത്തംകൊടുക്കാൻ കൊതിയച്ചാ."

ശശി—"പിന്നെന്താ അങ്ങനെ ചെയ്യാഞ്ഞതു്."

ബേബി—"ദാസീടെ അമ്മ പറഞ്ഞു ബേവിക്കു പനിവരുമെന്നു്."

ശശി—"ഏതായാലും ബേബി ഒരു കാര്യം കേട്ടോളൂ. ദാസിക്കു പനിയായിരുന്നില്ലെ. അവൻ ഇപ്പോൾ തീർച്ചയായും ചത്തിരിക്കും. ഇനി ആ മതിലിന്മേലിരുന്നു നാശമുണ്ടാക്കേണ്ട."

ബേബി—"ദാസി ചാവുല്ലച്ചാ. ബേവി പനിവന്നപ്പം ചത്തോ. അച്ഛനും കണ്ടോ ഓമനേതാന്നും. ബേവി കാണിച്ചുതരാം"

ശശി—"വേണ്ടാ വേണ്ട. നീ ഇനി തോട്ടത്തിൽ കളിച്ചാൽ മതി. വഴിയെപോകുന്ന മനുഷ്യരെ ശല്യം ചെയ്യേണ്ട."

അപ്പോഴേക്കും ബേബിയുടെ കൂട്ടുകളിക്കാരായ രാജനും പ്രഭയും ചില പുതിയ കളിക്കോപ്പുകളുമായി വന്നു. ശശി ബേബിയെ മടിയിൽനിന്നും ഇറക്കി ആ കുഞ്ഞുങ്ങളോടു കൂടി അയച്ചു.

"പെണ്ണെന്താണാ ഈ പറയുന്നതു്" ശാന്ത ചോദിച്ചു.

ശശി—"ലക്ഷ്മി മന്ദിരത്തിലെ വിജയനോ മറ്റോ സ്കൂളിൽനിന്നും വരുന്നവഴി അവളെ ഇട്ടു കളിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും."

ശാന്ത—"വിജയനെ അവൾക്കറിയാമല്ലൊ."

ശശി—"പിന്നെന്താണാ നീ പറയുന്നതു്."

ശാന്ത—"കൊച്ചു പെൺകുട്ടികൾക്കിപ്പോഴെന്തറിയാം."

ശശി—"നീ കൊച്ചായിരുന്നപ്പോൾ എന്തൊക്കെ അറിയാമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ പറയാം."

ശാന്ത—"ഇതാ പറഞ്ഞതു്. എപ്പോഴും കളി. കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരു അവതരിച്ചു വന്നിരിക്കയാ."

ശശി—"അല്ല നിന്നെയിട്ടു തുള്ളിക്കാൻ."

ശാന്ത—"എന്നെ തുള്ളിക്കുന്ന നേരംകൊണ്ടു ആ കുഞ്ഞിനെയിട്ടു തുള്ളിക്കുന്ന കള്ളനെ ഒന്നു കണ്ടുപിടിക്കാമായിരുന്നല്ലൊ."

ശശി—"കാണുന്ന കാര്യം നീയേറെറങ്കിൽ പിടിക്കുന്ന കാര്യം ഞാനേററു."

ശാന്ത—"ഞാൻ കണ്ടിട്ടു നിങ്ങളാരെയും പിടിക്കുകയില്ല."

ശശി—"അല്ലാത്തപ്പോഴും ഞാനാരെയും പിടിക്കുകയില്ല."

ശാന്ത—"വഷളെന്തുണ്ടോ അതു മാത്രമാണു നിങ്ങൾക്കു പിടിത്തം."

ശശി—"അതാണല്ലൊനിയെന്റെ ഭാര്യയായിരിക്കുന്നതു്"

ശാന്ത—"വികടത്വം പറയാൻമാത്രം കൊള്ളാം." ശാന്തയ്ക്കു ശുണ്ഠി വന്നു. അവൾ എഴുന്നേററു് അരിശത്തിൽ കുതറി ഒന്നുരണ്ടു പൂച്ചട്ടിയും തട്ടിമറിച്ചുകൊണ്ടു് നടന്നുപോയി. ശശി കുറെനേരം മിഴിച്ചിരുന്നിട്ടു അവളെ കണ്ടുകൂടി സാന്ത്വനപ്പെടുത്താനായി പുറകെയും തിരിച്ചു.

* * *

ശശി ബേബിയുടെ 'പ്രണയകഥ'യെപ്പററി അത്രയൊന്നും കൂട്ടാക്കിയില്ലെങ്കിലും ശാന്ത പകച്ചിരുന്നു ചിന്തിച്ചു. "ഈ പ്രായത്തിൽ പെൺകുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ, നിശ്ചയമാണു്. എന്റെ പതിമൂന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്താണെന്നു് ശങ്കരയ്യർ സാറു ചോദിച്ചിട്ടു ഞാൻ മിഴിച്ചുനിന്നതു ഇന്നലെത്തെപ്പോലെ ഓർമ്മയുണ്ടു്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു സ്ത്രീ പ്രസവിക്കും പുരുഷൻ പ്രസവിക്കുകയില്ലഎന്നു്. എനിക്കു ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല. ബേബിയുടെ അച്ഛനെ ഞാൻ വിവാഹം കഴിച്ചതു തന്നെ എന്റെ ഇരുപത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിലാണു്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു അതിനുമുൻപ് ഒരു കുറി സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ടില്ല. ഏതായാലും വരട്ടെ ബേബികുഞ്ഞിനെ പററിയ അമളി എന്തെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുകതന്നെ വേണം." ശാന്ത ഗൂഢമായി ഓരോ അന്വേഷണം നടത്തി. അവൾ ആ വൃത്താന്തം അയൽപക്കത്തെ പെണ്ണുങ്ങളോടും പറഞ്ഞു. അവർക്കും ഉത്കണ്ഠയായി. എല്ലാവരും ബേബിയുടെ കാമുകനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഉറക്കാത്തു. ഇതിന്റെ എല്ലാം ഇടയിൽ മറവുള്ളവരുടെ കണ്ണുമറച്ചു ബേബി മതിലിന്റെ പുറത്തു കടന്നു കൂടാറുണ്ടായിരുന്നു.

* * *

അന്നൊരു ഒഴിവുദിവസമാണ്. തേച്ചുകുളിയും ഉച്ചഊണും കഴിഞ്ഞു കുത്തുകൾക്കെല്ലാം മറുപടി എഴുതിയിട്ടു ശശി ഒരു ചാരുകസേരയിൽ കിടന്നു് "ടൈംസി"ന്റെ ചിത്രവാരിക മറിച്ചുമറിച്ചു നോക്കുകയായിരുന്നു. ശാന്ത കുളിച്ചുചീകിയ മുടിയുടെ തുമ്പ് മുണ്ടിന്റെ അകത്തിട്ടു ഉടുത്തുകൊണ്ടു്, കസേരയുടെ കൈത്താങ്ങലിയിൽ അർദ്ധനിതംബം കൊടുത്തിരുന്നു്, ശശി മറിക്കുന്ന ഓരോ വശത്തെയും ചിത്രങ്ങളെ നോക്കി നിരൂപണം ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. പൂന്തോട്ടത്തിലെ ഊഞ്ഞാലിൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഒച്ചയിട്ടു ശബ്ദം കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നതു് നിമിഷനേരത്തേക്കു നിലച്ചു. ബേബി തിടുക്കത്തിൽ മുറിക്കകത്തേക്കു ഓടി വന്നു് ശശിയുടെ കൈവിരലുകളിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു:

"വാ അച്ഛാ വാ, കാണണമെങ്കിൽ" അതാ വന്നിട്ടൊണ്ടു്.

"ആരു്" ശശി ചോദിച്ചു.

"ദാസിയേ, ദാസി."

"എവിടെ" ശാന്ത അറിയാതെ ഒന്നു കുതിച്ചു

"അതാ വഴിയിലൊണ്ടു്. അമ്മയും വാ."

ശശി വാരിക മേശപ്പുറത്തേയ്ക്കെറിഞ്ഞിട്ടു ചാടിഎഴുന്നേററു് ഗേററിലേക്കു ഓടി. ശാന്ത കസേരയിൽ കിടന്ന ശശിയുടെ നേരിയതും എത്തിയെടുത്തു തോളിലിട്ടുകൊണ്ടു പുറകെ കുതിച്ചു. ഈ ബഹളമെല്ലാം കണ്ടു അടുക്കളപ്പണിയിൽനിന്നു വേലക്കാ

സദാചാരവും ജീവൽസാഹിത്യവും

കെ. കാർത്തികേയൻ ബി. ഏ. (ആനേഴ്സ്)

ജീവൽസാഹിത്യം സദാചാരനിബന്ധനകളെ ധിക്കരിച്ചു കാണുന്നുവെന്ന് ഒരു പരാതി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വ്യഭിചാരം, മോഷണം, കൊല മുതലായ സമുദായദ്രോഹങ്ങളെ അവ സാരമായി ഗണിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് പറയുന്നത്. യഥാസ്ഥിതിക സാഹിത്യം ആദർശങ്ങളുടെ ആത്യന്തികമായ വിജയത്തെ കീർത്തിക്കുന്നവയാണെന്നും ജീവൽസാഹിത്യം അത്തരം ഉന്നതാദർശങ്ങളുടെ പരാജയത്തെയാണ് ചിത്രണം ചെയ്യുന്നതെന്നുമാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഈ അപവാദം എത്രത്തോളം ശരിയാണെന്നു മാത്രമേ ഈ ലേഖനത്തിൽ ചർച്ചചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂ.

യഥാസ്ഥിതിക സാഹിത്യത്തിൽ പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതിഹാസം, പുരാണം, കാവ്യം, നാടകം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം യഥാസ്ഥിതികസാഹിത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. സർവ്വഗുണസമ്പൂർണ്ണനായ രാമൻ പതിവ്രതാരത്നമായ സീതയെ വേളികഴിച്ചു. അതിസുന്ദരിയും യൗവനയുക്തയുമായ സീതയെ പ്രതാപശാലിയായ രാവണൻ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയി രണ്ടുകാലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ ഗൂഢമായി താമസിപ്പിച്ചു. എന്തൊക്കെ പ്രലോഭനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും അചഞ്ചലമായ പാതിവ്രത്യനിഷ്ഠ സീത കൈക്കൊണ്ടു. ഒടുവിൽ പതിവ്രതാധർമ്മം വിജയിച്ചു എന്ന് രാമായണം. ഒരു സുഖസ്വപ്നംപോലെ മനോഹരമായ കഥ. ലോകത്ത് ഇങ്ങിനെ എപ്പോഴും സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു. പക്ഷേ അനേകകോടി സ്ത്രീകൾ ലോകത്തു ജനിക്കുന്നു; ജീവിക്കുന്നു; മരിക്കുന്നു. അവരെല്ലാം യാതൊരു പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും വഴിപ്പെടാതെ, യാതൊരു ദാസ്യയോഗത്തിലും വികാരം ഭവിക്കാതെ, ഉറച്ച "പുരാണകിട്ടം"പോലെയുള്ള മനസ്സുള്ളവരല്ല. പട്ടിണിയുടെയും പ്രാരബ്ധത്തിന്റെയും, അധികാരശക്തിയുടെയും ഇടയിൽകിടന്നു വെമ്പുന്ന സാധുസഹോദരിമാരുടെ കുറ്റങ്ങളേയും കുറവുകളേയും സദാചാരമാനദണ്ഡംകൊണ്ട് ഇമ്മിയ്ക്കുതെറ്റാതെ അളന്നു പുറംതള്ളുന്ന അതിനിഷ്ഠുരമായ ന്യായാധിപകൃത്യത്തിനു മുമ്പിൽ, അവരുടെ ഭാഗം സങ്കടം അറിയിക്കേണ്ടതുകൂടി ദയാപൂർവ്വം ഒന്നു ചെവിക്കൊള്ളണമെന്നു മാത്രമേ ജീവൽസാഹിത്യം ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ. കൊലക്കുറ്റം ചെയ്യുവനപോലും സ്വന്തം നില വിശദമാക്കാൻ അവസരംകൊടുക്കുന്ന നീതിന്യായപദ്ധതിയെ നാമെല്ലാം സ്വാഗതംചെയ്യുന്ന ഏകാന്തദീപ്തമായ ഇക്കാലത്ത് സാഹിത്യത്തിലെ കുറ്റവാളികളെ സ്വന്തസമാധാനം ബോധിപ്പിക്കാനുള്ള അവസരംപോലും കൊടുക്കാതെ "പുറജാതി"ക്കാരായി പുറം തള്ളണമെന്നു ശഠിക്കുന്ന നിർബന്ധബുദ്ധി തീരെ അനുചിതമാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല.

ഒരു ഉദാഹരണംകൊണ്ട് ഇതിനെ വിശദമാക്കാം. ദരിദ്രനായ ഒരു കൃഷിവേലക്കാരനും അവന്റെ യുവതിയായ ഭാര്യയും ഒരു കുഞ്ഞും, സ്വാധീനശക്തിയും പ്രതാപവുമുള്ള ഒരു കഠിനഹൃദയനായ മുതലാളിയുടെ പറമ്പിൽ ഒരു ചെറ്റക്കുടിലിൽ പാർക്കുന്നു. പകൽ മുഴുവൻ അതികഠിനമായി അദ്ധ്വാനിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന അല്പകൂലികൊണ്ട് അവൻ കഷ്ടിച്ചു കുടുംബഭാരം നിർവ്വഹിച്ചുവന്നു. മുതലാളിയുടെ വേണ്ടാതനത്തിനു വഴിപ്പെടാത്ത ഭാര്യയുടെ ഭർത്താവിനു നാട്ടിൽ ജോലികിട്ടാതായി. വീട്ടിൽ പട്ടിണി മുഴുത്തു. കഞ്ഞിവെള്ളംപോലും കിട്ടാതെ കുഞ്ഞിക്കിടാവ് നെഞ്ചുന്തി, ആസനം കൂർത്ത്, കണ്ണുകുഴിഞ്ഞ് പരലോകം കണ്ടുതുടങ്ങി. കുടുംബത്തിനു താങ്ങായിനിന്ന പുരുഷൻ രോഗംപിടിച്ചു കിടപ്പിലുമായി. പതിവ്രതയായ ഭാര്യ രോഗാതുരനായ ഭർത്താവിനെയും കുഞ്ഞിനെയും ശുശ്രൂഷിച്ചുനില്ക്കുന്നു. കുടിക്കാൻ കഞ്ഞിത്തെളിപോലും ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിയ്ക്ക് രോഗിയ്ക്കു മരുന്നു വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നതെങ്ങിനെ? വേലയ്ക്കു വെളിയിൽ പോകാമെന്നുവെച്ചാൽ ഭർത്താവും കുഞ്ഞും മരിക്കും. അവരെ രക്ഷിക്കേണ്ടത് അവളുടെ ധർമ്മം. അതിനുവേണ്ടി എന്തും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതും നല്ലതുതന്നെയെന്ന് അവളുടെ ത്യാഗബുദ്ധി ഉപദേശിക്കുന്നു. പൊറുതിമുട്ടി, ഈശ്വരനുപോലും നിരക്കാത്തതെന്ന് അവളുടെ അന്തഃകരണം വിളിച്ചുപറയുന്നപ്രവൃത്തിതന്നെ ചെയ്യും, സ്വന്തം ജീവനെക്കാളും അവൾ സ്നേഹിക്കുന്ന ഭർത്താവിനെയും കുഞ്ഞിനെയും രക്ഷിക്കണമെന്ന് അവൾ ഒരു വിധത്തിൽ ഉറയ്ക്കുന്നു; അടുത്തനിമിഷത്തിൽ അറയ്ക്കുന്നു; വീണ്ടും ആലോചിക്കുന്നു. എന്തിനധികം. അവളുടെ സർവ്വസുഖങ്ങളും, ആദർശങ്ങളും, അഭിമാനം തന്നെയും ത്യജിച്ച്, അധമാധമനായ മുതലാളിയുടെ നീചമായ അഭിലാഷത്തിന് വഴങ്ങി ആ നരജീവികളെ, അവളുടെ പ്രാണനെക്കാളും പ്രിയതരരായ ഭർത്താവിനെയും കുഞ്ഞിനെയും രക്ഷിക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്നു, എന്നിരിക്കട്ടെ. അവളുടെ നിത്യയാതനയെ ആദർശത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടമായി കണ്ട് സായുജ്യമടഞ്ഞിരുന്ന യഥാസ്ഥിതികലോകം ഉടനെ ചന്ദ്രഹാസ

ൻ പാച്ചുവും പിന്നാലെ ചാടി. അയലത്തെ പാച്ചിയും പത്മാക്ഷിയും എല്ലാം ഓടിവന്നു. എല്ലാവരും മുൻപെ ബേബിയും ഗേറ്റിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ശശി ചെന്നു നോക്കുമ്പോൾ പുരുഷന്മാരെ ആരെയും കാണ്മാനില്ല. ഒരു ഉന്തുവണ്ടിതള്ളിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരു ആയയെ ഒഴിച്ചാൽ ആ ഇടവഴി ശൂന്യമായിരുന്നു. ശശി ചോദിച്ചു: "എവിടയാ ബേബി നിന്റെ മാമി" ബേബി ഓടിച്ചെന്നു അടുത്തുവന്ന ഉന്തുവണ്ടിയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"ഇതാ കണ്ടില്ല ഇതിനകത്തുണ്ട്. ബേബിയെ നോക്കി ചിരിക്കയാ."

ശശി നോക്കുമ്പോൾ കഷ്ടിച്ചു ഒന്നരവയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു ആൺകുഞ്ഞ് ആ ഉന്തുവണ്ടിയിൽ കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരും മിഴിച്ചു നിന്നു

"ഇതാണോ നിന്റെ മാമി." ശശി ചോദിച്ചു.

പിന്നല്ല്യ. ബേബിപറഞ്ഞില്ലേ അച്ഛൻ കാണുമ്പം ഓമനയാവുന്ന്" എന്നാലും മിണ്ടുല്ലച്ചാ നാണമാ."

ശശി ബേബിയെ വാരിയെടുത്തു തെരുതെരെ ചുംബിച്ചുകൊണ്ടു വീട്ടിനകത്തേക്കു ഓടിപ്പോയി. ശാന്തയും പാച്ചുവും അയലത്തെ പെണ്ണുങ്ങളും അപ്പോഴും ഗേറ്റിൽകിടന്നു ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

——

ഒരു ഏകാങ്കനാടകം

ജാതിവഴക്ക്

സി. വി. കുഞ്ഞുരാമൻ

[ബ്രഹ്മാവും സരസ്വതിയും പത്മാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവ് ഗ്രന്ഥം നോക്കി വേദപാരായണം ചെയ്യുന്നു. പ്രഭാതമായതുകൊണ്ട് സരസ്വതി വീണയിൽ ഭൂപാളരാഗം വിസ്തരിക്കുന്നു. തുംബുരുവും നാരദനും അവരുടെ മുമ്പിൽ ഓരോ പീഠത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു..]

ബ്രഹ്മാവ്—അഗ്നിമീളേ പുരോഹിതം
യജ്ഞസ്യദേവമൃത്വിജം
ഹോതാരം രത്നധാതമം

[അണിയറയിൽ]

സാമോദം സത്യലോകപ്രമദവനസരോമണ്ഡപത്തിങ്കൽ വിശ്വം
വ്യാമോഹിപ്പിച്ചു വെള്ളക്കമലമലരതിൽ കാലുമേൽ കാലുമേറി
സീമാതീതം രസിക്കും സഖികൾ നടുവു സംഗീതരംഗത്തിൽ മേവും
വാമാംഗീ വീണ വായിപ്പവൾ വരമരുളീടേണമെൻ വാണിമാതാ.

ബ്രഹ്മാവ്:—[വേദപാരായണം നിറുത്തിയിട്ട്] എന്താണീ കേൾക്കുന്നത്?

തുംബുരു:—പ്രണവം പോലെ മധുരമായ ഒരു ഗാനം.

ബ്രഹ്മാവ് എവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു?

[എല്ലാവരും നാലുഭാഗത്തേക്കും നോക്കുന്നു. ദൂരെനിന്നു രണ്ടു ബ്രഹ്മചാരികൾ പ്രവേശിക്കുന്നു]

സരസ്വതി:—ശിവഗിരിയിലെ ശാരദാമഠത്തിൽ ബ്രഹ്മചാരികൾ എന്നെ സ്തോത്രം ചെയ്യുകയാണ്. അവരുടെ തേജസ്സുകൾ തന്നെ ഉടലെടുത്ത് എന്നെ ആരാധിക്കുവാനായി ഇങ്ങോട്ടു വരികയാണ്.

[ബ്രഹ്മചാരികൾ പ്രവേശിച്ചു പാടുന്നു]

ഓമൽസംഗീതവും സാഹിതിയുമുടലതായ് തിങ്ങിവിങ്ങുന്നയേ നീ-
യീമന്നിൽ പൂവിലോലും മധുവുമുദിത നിർഹാരി സൗരഭ്യവും പോൽ
ആമോദം ലോകമെല്ലുന്നതു പുനരതിനാലാണു കല്യാണരൂപേ!
നാമോതാം നീ വെടിഞ്ഞാൽ ഭുവനമഖിലവും ശാരദേ! സാരഹീനം.

സരസ്വതി—വത്സന്മാരെ. നിങ്ങൾക്കു മംഗളം ഭവിക്കട്ടെ (എന്നനുഗ്രഹിക്കുന്നു)

നാരദൻ:—എഴുന്നേറ്റു ദൂരെ നോക്കിയിട്ട്—ഒരു ബ്രഹ്മർഷി വരുന്നുണ്ട്. വസിഷ്ഠമഹർഷി തന്നെ. (സരസ്വതിയോട്) ദേവി ആ ബ്രഹ്മചാരി തേജസ്സുകളെ ഉപസംഹരിക്കണെ.

തുംബുരു:—അതെന്തിനാണ്?

നാരദൻ:—അവർണ്ണരായ അവരെ ഈ ബ്രഹ്മസദസ്സിൽവച്ചു കണ്ടാൽ വസിഷ്ഠൻ നിശ്ചയമായും ശണ്ഠകൂട്ടും.

സരസ്വതി—(ബ്രഹ്മചാരികളോട്) വത്സന്മാരെ, നിങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടൊന്നു മാറിനിൽക്കുവിൻ.

നാരദൻ—(പിന്നെയും നോക്കിയിട്ട്) അല്ല! മഹർഷിചക്രവർത്തിയായ വിശ്വാമിത്രനും കൂടിയുണ്ടോ? (ചിരിച്ചിട്ട്) ആനയും സിംഹവും ഒന്നുകൂടി നടക്കുകയാണ്.

(വസിഷ്ഠനും വിശ്വാമിത്രനും പ്രവേശിക്കുന്നു. ആചാരോപചാരം ചെയ്ത് എല്ലാവരും ഇരിക്കുന്നു.)

ബ്രഹ്മാ—രണ്ടുപേരും യോജിച്ച് എന്താണിങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടത്?

വസി—അല്പം വിശേഷമുണ്ട്.

നാരദൻ—നിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള മത്സരം നിശ്ശേഷം ശമിച്ചപോലെ തോന്നുന്നു

വിശ്വാമി—ശമിച്ചില്ലെങ്കിൽ തന്നെയെന്താണ്? ലോകത്തിന്റെ പുരോഗതിയിൽ വിഭിന്നവർണ്ണ തേജസ്സുകൾക്കു ഏകീഭാവം സംഭവിക്കാതെ നിർവാഹമില്ലല്ലൊ.

വസി—ബ്രാഹ്മണതേജസ്സും, ക്ഷത്രിയതേജസ്സും ബ്രഹ്മപ്രളയമായാലും ഭിന്നതേജസ്സുകൾ തന്നെ.

നാരദൻ—(തുംബുരുവിനോട് അപവാര്യ) തുടങ്ങി, കീരിയും പാമ്പും

ബ്രഹ്മാവ്—(വസിഷ്ഠനോട്) ലോകത്തിൽ ബ്രാഹ്മണവംശം സർവോൽക്കർഷേണ വർത്തിക്കുന്നുണ്ടല്ലൊ.

വസി—ക്ഷത്രിയനായിരുന്ന വിശ്വാമിത്രന്നു ബ്രാഹ്മണ്യം ലഭിച്ചതോടുകൂടി ബ്രാഹ്മണവംശം അപകർഷത്തിലായി അധഃപതിച്ചു.

നാരദൻ—(തുംബുരുവിനോട്) വിശ്വാമിത്രന്റെ വീർത്തുമിളക്കി.

വിശ്വാമിത്രൻ—(കോപത്തോടുകൂടി) ഈ പുംശ്ചലീപുത്രൻ എന്താണ് പുലമ്പുന്നത്? ബ്രാഹ്മണ്യം ജന്മസിദ്ധമാണെന്നോ?

വസി—സാക്ഷാൽ ബ്രഹ്മപുത്രനായ ഞാൻ, പുഴുവെട്ടാവെളിയനായപോലെ, ക്ഷത്രിയൻ മൂത്തു ബ്രാഹ്മണനായവനല്ല.

നാരദൻ—(തുംബുരുവിനോട്) നല്ല നാഗാസ്ത്രം.

വിശ്വാമി—ഞാൻ വേശ്യപെറ്റുണ്ടായവനല്ല.

നാരദൻ—(തുംബുരുവിനോട്) ശരിയായ പ്രത്യസ്ത്രം. (വിശ്വാമിത്രനോടു പ്രത്യക്ഷമായിട്ട്) ഭഗവാൻ ബ്രഹ്മാവിനോടു സായൂജ്യസമാനമായ സമാഗമം സംഭവിച്ചതുനിമിത്തം സംശുദ്ധയായ ആ അപ്സരസ്സുന്ദരിക്കു വേശ്യാദോഷമുണ്ടോ?

സരസ്വതി—(ബ്രഹ്മാവിനോടു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു അപവാര്യ) നാണംകെട്ട ആ പഴയ കഥ ഇളകിവരുന്നു. വാങ്ങിച്ചു കെട്ടിക്കൊള്ളണം.

വസി (ബ്രഹ്മാവിനോട്) അച്ഛൻ തിരുമനസ്സിനെ തന്നെയാണ് വിശ്വാമിത്രൻ അധിക്ഷേപിക്കുന്നത്.

തുംബുരു—(നാരദനോടു) തമ്മിൽ കൂട്ടുകാരെ തിരക്കുന്നു.

ബ്രഹ്മാ—വിശ്വാമിത്രൻ എന്താണ് പറഞ്ഞത്? അച്ഛൻ ഞാനായിരിക്കുമ്പോൾ വസിഷ്ഠന്നു ബ്രാഹ്മണ്യം ജന്മസിദ്ധമല്ലെ?

വിശ്വാമി—ഞാൻ വസിഷ്ഠന്റെ അമ്മയുടെ കാര്യമേ പറഞ്ഞുള്ളു.

ബ്രഹ്മാവ്—അമ്മ ഒരു അപ്സരസ്സായിരുന്നല്ലൊ. അപ്സരസ്സുകൾക്കു ചാരിത്രഭംഗമില്ലെന്നു വിശ്വാമിത്രന് അറിഞ്ഞുകൂടെ?

വിശ്വാമിത്രൻ:—അപ്സരസ്സുകൾ ജാതിഭേദവിചാരമില്ലാത്ത വേശ്യകളാണെന്നുമറിയാം.

നാരദൻ:—അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ വേശ്യാദോഷം വിശ്വാമിത്രനുമുണ്ടല്ലൊ

സരസ്വതി:—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അജ്ഞപുത്രനു ആ ദോഷമുണ്ടെന്നു നിങ്ങളാരും പറയരുതെ! (ബ്രഹ്മചാരികൾ) വത്സന്മാരെ, നിങ്ങൾക്കു കേൾക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന വർത്തമാനങ്ങളല്ല ഇതൊന്നും. നിങ്ങൾ ഇതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതെ നാരായണനാമം ജപിച്ചു കാതുപൊത്തി കണ്ണടച്ചു നിന്നുകൊൾവിൻ.

മെട്ടക്കയായി. അവരുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ അന്നുമുതൽ അവൾ വെറും വ്യഭിചാരിണി. സദാചാരത്തെ സദാ—ചാരമാക്കിയവൾ. ഇതാണ് വിധി. പ്രിയസഹോദരരെ, ആ കൊച്ചു സഹോദരിയുടെ കേസ് ദയാപുരസ്സരം, ഇരുവശവും ചിന്തിച്ച് നിങ്ങളുടെ വിധിയെ ഒന്നുമയപ്പെടുത്തുവിൻ, എന്ന് ഏദയവിശാലതയോടെ അപേക്ഷിക്കുന്ന ജീവൽസാഹിത്യകാരൻ സദാചാരവിധ്വംസകൻ! ഇതാണ് നിങ്ങളുടെ ന്യായാധിപകൃത്യമെങ്കിൽ, ആ ന്യായാധിപവേദിയെ ഞങ്ങൾ അവഗണിക്കുന്നുവെന്ന് ജീവൽസാഹിത്യകാരൻ പറയുന്നതിൽ അരിശം കൊണ്ടിട്ടു കാര്യമില്ല. ദിനംതോറും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ലോകം നിങ്ങളുടെ ദോഷക്കളെ ദീർഘകാലം വകവച്ചുതരികയില്ല ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ നിങ്ങളുടെ പഴഞ്ചൻ പീനൽ കോഡുകളെ അവർ ചുട്ടെരിക്കും. അതിനാൽ

'മാറവിൻ ചട്ടങ്ങളെ സ്വയമല്ലെങ്കിൽ
മാറ്റുമതുകളീ നിങ്ങളെത്താൻ."

——

അഷ്ടമുടിക്കായൽ

തുംബുരു:—നിങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടു പോന്ന കാര്യം എന്താണെന്നു പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. അതു മറന്നു ബ്രഹ്മർഷികളായ നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ കലഹിച്ചു തുടങ്ങിയാലൊ?

വസിഷ്ഠൻ:—ബ്രഹ്മർഷി! വിശ്വാമിത്രനും ബ്രഹ്മർഷി! (എന്നു പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടു വിശ്വാമിത്രനെ അർത്ഥഗർഭമായി നോക്കുന്നു)

വിശ്വാമിത്രൻ:—(അമർഷത്തോടെ) പുംശ്ചലീപുത്രനു പിതൃകാരുണ്യംകൊണ്ടു ഇഷ്ടദാനം ലഭിച്ചതല്ല എന്റെ ബ്രാഹ്മണ്യം. ദീർഘകാലം അതികഠിനമായ തപസ്സുചെയ്തു സ്വപ്രയത്നത്താൽ സമ്പാദിച്ചതാണ്.

തുംബുരു:—ഒന്നു ജന്മഫലം, മറ്റേതു് കർമ്മഫലം. രണ്ടിലുംവച്ചു മഹാത്മ്യമേതിനാണു്?

നാരദൻ:—ജന്മസിദ്ധമായതു് ശ്രേഷ്ഠമെന്നു വസിഷ്ഠനും, കർമ്മസിദ്ധമായതു ശ്രേഷ്ഠമെന്നു വിശ്വാമിത്രനും അഭിപ്രായമുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു.

(ബ്രഹ്മാവിനോടു) ഭഗവാൻതന്നെയാണ് ഈ തർക്കത്തിനു വിധികല്പിക്കേണ്ടതു്.

ബ്രഹ്മാവ്:—ഇവർ ഇങ്ങോട്ടുപോന്ന കാര്യംപറഞ്ഞില്ലല്ലൊ. അതറിഞ്ഞിട്ടു ഈ ദുർഘടവിഷയത്തിൽ പ്രവേശിക്കാം.

വസിഷ്ഠൻ:—ഞങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ടുപോന്നതു തന്നെ വാസ്തവത്തിൽ ഈ തർക്കനിവൃത്തിക്കാണ്. ഭൂമിയിപ്പോൾ വലുതായ ജാതിമത്സരം നടക്കുന്നു. ജന്മമാഹാത്മ്യത്തെ ധിക്കരിച്ചു കർമ്മകുശലതയാൽ ശ്രേഷ്ഠത സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നുള്ള ഒരു ശ്രമം സർവ്വത്ര നടന്നുവരുന്നു. തന്മൂലം ലോകത്തിൽ ധർമ്മം ക്ഷയിക്കുകയും അധർമ്മം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിനെന്താണു നിവൃത്തിയെന്നാലോചിക്കാൻ നൈമിശാരണ്യത്തിൽ ബ്രഹ്മർഷിമാരുടെ ഒരു മഹായോഗം കൂടിയിരുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ വിശ്വാമിത്രനും വന്നിരുന്നു. ജന്മമാഹാത്മ്യത്തെ ധിക്കരിച്ചു കർമ്മമാഹാത്മ്യത്തെ സമ്മതിച്ചാൽ ലോകത്തിനു ധർമ്മപ്രതിഷ്ഠയുണ്ടാകുകയില്ലെന്നു ഞാനും, ജന്മത്തെ ഗണിക്കാതെ കർമ്മമാഹാത്മ്യത്താൽ ധർമ്മപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തുകൊണ്ടു ലോകം പുരോഗമിക്കയാണെന്നു വിശ്വാമിത്രനും വാദിച്ചു. തർക്കനിവൃത്തി വരാഞ്ഞിട്ടു എല്ലാവരുംകൂടി ഭിന്നപക്ഷക്കാരായ ഞങ്ങളെ ഇങ്ങോട്ടയച്ചിരിക്കുകയാണു്.

തുംബുരു—(ബ്രഹ്മചാരികളെ നോക്കിയിട്ടു) തേജസ്വികളായ ഈ ബ്രാഹ്മണകുമാരന്മാരാരാണു്?

വിശ്വാമി—ഉത്തമ ബ്രഹ്മചാരികൾ! ആരെന്നറിവാൻ എനിക്കും കൌതുകമുണ്ടു്.

വസി—ഈ ഉണ്ണികളെക്കണ്ടാൽ "പൂർണ്ണം ബ്രാഹ്മണ്യം" എന്നു് ആരും സമ്മതിക്കും.

സരസ്വതി—അവർ നല്ല പാട്ടുകാരാണ്. അവരുടെ ഒരു പാട്ടു നിങ്ങളുടെ ഈ തർക്കത്തിനു് ഒരു സമാധാനമായിരിക്കും.

തുംബുരു—കേൾക്കട്ടെ. കേൾക്കട്ടെ. ആ പാട്ടു്.

ബ്രഹ്മചാരികൾ:—(പാടുന്നു)

വല്ലിതന്നഗ്രത്തിൽനിന്നോ—ദ്വിജൻ
ചൊല്ലുകമേഘത്തിൽനിന്നോ
യാഗാഗ്നിപോലെശമിതൻ—ഖണ്ഡ
യോഗത്തിൽനിന്നോ ജനിപ്പൂ:
അജ്ജാതിരക്തത്തിലുണ്ടോ?—അസ്ഥി
മജ്ജയിതുകളിലുണ്ടോ?
പുണ്ഡ്രമോ പൂണുനൂൽതാനൊ—ശിഖാ
ഷണ്ഡമൊ ജന്മജമാണോ?
അക്ഷരബ്രഹ്മം ദ്വിജന്മാർ—സ്വയം
ശിക്ഷക്കൂടാതറിയുന്നോ?
എല്ലാകൃമികളുംപോലെ—ജനി
ച്ചില്ലാതാം മർത്ത്യരെയെല്ലാം
കല്യമാം കർമ്മനിയതി—കര
പല്ലവംതാൻ ചെയ്യുകയല്ലേ?

വിശ്വാ:—ഉണ്ണികളെ, നിങ്ങളുടെ ഗാനങ്ങൾ സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കുന്നു. കുതർക്കിയായ വസിഷ്ഠൻ ഇതിനൊക്കെ എന്തു സമാധാനം പറയുമെന്നു കേൾക്കാൻ കൌതുകമുണ്ടു്.

വസിഷ്ഠൻ:—ഉണ്ണികളെ, ബ്രാഹ്മണകുമാരന്മാരായ നിങ്ങൾ സനാതനധർമ്മത്തിനു വിരുദ്ധമായ നാസ്തികവാദങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഈ പാട്ടുകളൊക്കെ മറന്നുകളയണം.

ഒരു ബ്രഹ്മചാരി:—ഞങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണകുമാരന്മാരല്ല.

വസിഷ്ഠൻ:—(ആശ്ചര്യത്തോടെ) പിന്നെയാരാണ്? (സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ടു) ഓ, ശരിതന്നെ. ഞാനന്ധാളിച്ചു. ഉപനയിച്ചു ഉപവീതം ധരിച്ചു കാണുന്നില്ലല്ലൊ. നിങ്ങൾ പൈതങ്ങൾ ജാതിയിലാരാണ്?

ബ്രഹ്മചാരി:—ഞങ്ങൾ ജാതിയിൽ പറയരാണ്.

വസിഷ്ഠൻ:—(കണ്ണുതുറിച്ചു) എന്തു്? പറയരൊ? (വിറക്കുന്നു)

ബ്രഹ്മചാരി:—(മന്ദഹാസത്തോടെ) പറയരെന്ന മലയാളപ്പേർ സ്വാമിക്കു മനസ്സിലായില്ലായിരിക്കാം. ഞങ്ങൾ ജാതിയിൽ ചണ്ഡാലന്മാരാണു്.

വസിഷ്ഠൻ:—(തീവ്രകോപത്തോടെ പീഠം പിറകോട്ടു നീക്കിയിട്ടു) എന്തു്? ചണ്ഡാലന്മാരൊ? കഷ്ടം! കഷ്ടം! ബ്രഹ്മലോകത്തെ അശുദ്ധമാക്കിയ ചണ്ഡാലാധമന്മാരെ (എഴുന്നേററു) ദൂരെ, ദൂരെ. മാറില്ലയോ?

സരസ്വ:—വത്സന്മാരെ, എന്റെ അടുക്കലേക്കു മാറിനില്ക്കുവിൻ. വസിഷ്ഠന്റെ കോപം ജ്വലിച്ചിരിക്കുന്നു.

(ബ്രഹ്മചാരികൾ രണ്ടുപേരും സരസ്വതിയുടെ പിൻഭാഗത്തു മാറി പത്മാസനത്തിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു)

ബ്രഹ്മചാരി:— അമ്മെ, ഭഗവതി നമസ്കാരം. തിരുവടിയുടെ കാരുണ്യത്താൽ വസിഷ്ഠഭഗവാന്റെ കോപംകൊണ്ടു അടിയങ്ങൾ സാലോക്യത്തിൽനിന്നു സാമീപ്യം സംപ്രാപ്തമായി.

വസിഷ്ഠ:— മഹാപാപികളായ ചണ്ഡാലധമന്മാരെ, പത്മാസനത്തെ സ്പർശിച്ചു അശുദ്ധമാക്കുന്നോ? മാറു ദൂരത്തു് മാറിയില്ലെങ്കിലിപ്പോൾ— (ശപിക്കാനൊരുങ്ങുന്നു)

നാരദൻ:— വത്സന്മാരെ, ബ്രാഹ്മണകോപം ബഹുമാനിക്കേണ്ടതാണ്.

ബ്രഹ്മചാരി:— അകാരണമായ ആരുടെ കോപത്തിലും ഞങ്ങൾക്കു തീരെ ബഹുമാനമില്ല.

നാരദ:— വസിഷ്ഠമഹർഷി ശപിച്ചെങ്കിലൊ?

ബ്രഹ്മചാരി:— കാരണമില്ലാതെ കലഹിക്കുന്നവരുടെ കലുഷഹൃദയത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ശാപവചനങ്ങൾ ഗുരുകാരുണ്യത്താൽ ഞങ്ങളുടെമേൽ നിഷ്ഫലമായേ ഭവിക്കയുള്ളു.

വസിഷ്ഠ:— ഗുരുകാരുണ്യം!, ഗുരുകാരുണ്യം! ആരെടാ ചണ്ഡാലാ, നിന്റെ ഗുരു?

ബ്രഹ്മചാരി:— സാക്ഷാൽ ശ്രീനാരായണ പരമഹംസൻ.

വസിഷ്ഠ:— ആര്? ആരെടാ ചണ്ഡാലഗുരുവായ നാരായണപരമഹംസൻ?

ബ്രഹ്മചാരി:— അല്ല, അവിടുന്നു ഇതേവരെ അറിഞ്ഞില്ലെന്നോ? അങ്ങു ബ്രഹ്മർഷിയാണെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ആശ്ചര്യം! ആശ്ചര്യം! കന്യാശ്രമപ്രദേശമെന്ന പ്രസിദ്ധിയുള്ള ശ്രീ വല്ലഭത്തിലെ ശിവഗിരിയിൽ വിദ്യാഭഗവതിയുടെ പ്രതിഷ്ഠയുള്ള ശാരദാമഠവും, അദ്വൈത മതസ്ഥാപകനായ ശങ്കരഭഗവാന്റെ ജന്മത്താൽപവിത്രമായ പൂർണ്ണാതീരത്തിൽ അദ്വൈതാശ്രമവും സ്ഥാപിച്ചു കേരളത്തിലുള്ള അനവധി ലക്ഷം സാധുക്കളുടെ ഹൃദയപത്മങ്ങളെ ജ്ഞാനോപദേശംകൊണ്ടു വികസിപ്പിച്ചു ലോകാനുഗ്രഹത്തിനായി ശരീരധാരണംചെയ്യുന്ന സാക്ഷാൽ ശ്രീനാരായണ പരമഹംസദേവനാകുന്ന ആ ബ്രഹ്മവിദ്യോപദേഷ്ടാവിനെ അറിയാത്ത ബ്രഹ്മർഷിമുഖ്യന്മാർ ഇന്നാരെങ്കിലുമുണ്ടോ?

വിശ്വാമി:— (വിസ്മയത്തോടുകൂടി) ഈ ബാലന്റെ വാഗ്മിത്വം വിസ്മയാവഹമായിരിക്കുന്നു. ആത്മവിശ്വാസവും ധീരതയും അതിലേറെ വിസ്മയാവഹം.

വസിഷ്ഠ:— (ആലോചനയോടുകൂടി) ബ്രഹ്മവിദ്യോപദേഷ്ടാവോ? ബ്രാഹ്മണകുലത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു ബ്രഹ്മശ്രീമാൻ അവതീർണ്ണനായതായി നൈമിശാരണ്യത്തിൽ ഇതേവരെ ആരും ഒരു വർത്തമാനവും കൊണ്ടു വന്നിട്ടില്ലല്ലോ. (നാരദനെയും തുംബുരുവിനെയും നോക്കിയിട്ടു) ബ്രഹ്മർഷികളായ നിങ്ങളാരെങ്കിലും ഇങ്ങനെയൊരു ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയെ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ബ്രഹ്മചാരി:— ആ പരമഗുരു അവിടത്തെ അർത്ഥപ്രകാരമുള്ള ബ്രഹ്മജ്ഞാനിയല്ല. സാക്ഷാൽ പരബ്രഹ്മതേജസ്സ് മൂർത്തിയെടുത്തു ഇന്നാകുലത്തിലെ അവതരിക്കു എന്നുണ്ടോ? ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാന്റെ ജന്മത്താൽ പവിത്രമായ യാദവകുലം ബ്രാഹ്മണകുലമായിരുന്നോ? സ്വാമിയാണല്ലൊ ശ്രീരാമഭഗവാന്റെ ഗുരുസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന സൂര്യകുലാചാര്യൻ. സൂര്യകുലം ബ്രാഹ്മണകുലമായിരുന്നോ? എന്തിനധികം വിസ്തരിക്കുന്നു? ഞാനൊന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പരബ്രഹ്മമൂർത്തി "പൂർണ്ണം ബ്രാഹ്മണ്യ"മായി അബ്രാഹ്മണകുലങ്ങളിലല്ലാതെ ബ്രാഹ്മണകുലത്തിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും അവതരിച്ചതായി ഇതിഹാസപുരാണങ്ങളിൽ എവിടെയെങ്കിലും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ടോ?

വിശ്വാ:— (ആത്മഗതം) ഞാനും ആലോചിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഗംഭീരപ്രശ്നം! വസിഷ്ഠനെ ഈ വിരുതൻ ഇന്നു അടിയറവാക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.

വസിഷ്ഠ:— കേരളക്ഷേത്രം നിർമ്മിച്ച സാക്ഷാൽ ശ്രീ പരശുരാമൻ ബ്രാഹ്മണകുലജാതനായിരുന്നുവെന്നു നീ കേട്ടിട്ടില്ലേ?

ബ്രഹ്മചാരി:— മാതൃഹന്താവായ അദ്ദേഹം ബ്രഹ്മക്ഷത്രതേജസ്വിയായിരുന്നുവെന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പൂർണ്ണം ബ്രാഹ്മണ്യത്തിന്റെ ലക്ഷണമായ ശുദ്ധസാത്വികബ്രഹ്മതേജസ്സ് ഒരിക്കലും അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രകാശിച്ചുകണ്ടിട്ടില്ല.

ബ്രഹ്മാവ്:— (സരസ്വതിയോടു സ്വകാര്യം) പ്രിയെ, ഭവതിയുടെ ഭക്തനായ നാരായണശിഷ്യൻ വസിഷ്ഠനെ വല്ലാതെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നല്ലൊ.

സരസ്വ:— കുലഗർവ്വം വസിഷ്ഠന് പണ്ടേ തന്നെ യുള്ളതാണല്ലൊ. എന്റെ വത്സൻ അതിനെ നിർവ്വീര്യമാക്കി വസിഷ്ഠനു ബ്രഹ്മസായൂജ്യമാർഗ്ഗം അപ്രതിഹതമാക്കിത്തീർക്കട്ടെ.

വസിഷ്ഠ:— എടാ, ധിക്കാരി. അല്പജ്ഞനായ നീ, മൂന്നുലോകത്തെയും മൂന്നടികൊണ്ടളന്ന സാക്ഷാൽ വാമനമൂർത്തിയെ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ബ്രഹ്മചാരി.— മഹാധർമ്മിഷ്ഠനായ ഒരു മഹാരാജാവിനെ വഞ്ചിച്ചു നാടു കരസ്ഥമാക്കാൻ മഹാവിഷ്ണു ബ്രാഹ്മണവേഷമെടുത്തു എന്നു പുരാണം നിർമ്മിച്ച സരസൻ ബ്രാഹ്മണവംശത്തെ സൽക്കരിക്കയാണൊ, അസൽക്കരിക്കയാണൊ ചെയ്യുന്നതു്?

വസിഷ്ഠ:— ബ്രാഹ്മണോപാലംഭം ചെയ്യുന്ന ചണ്ഡാലച്ചെറുക്കാ, ബ്രാഹ്മണകുലത്തിലല്ലാതെ ക്ഷത്രിയകുലത്തിലൊ മറ്റേതെങ്കിലും കുലത്തിലൊ ശുദ്ധസാത്വികത്വം മാത്രംകൊണ്ടു പരിശോഭിതനായ ഒരു മഹാത്മാവിന്റെ പേരു നിനക്കു പറയാമൊ?

ബ്രഹ്മചാരി— ബ്രാഹ്മണോപാലംഭം ഞാൻ ചെയ്യുകയില്ല. അവിടത്തെ ചോദ്യത്തിൽ ജാതിഗർവ്വം സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അതിനു പറയുന്ന ഉത്തരത്തെ ബ്രാഹ്മണോപാലംഭമെന്നു അവിടുന്നു വൃഥാ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കയാണ്. അവിടുന്നെന്താണ് ചോദിച്ചതു്? പൂർണ്ണം ബ്രാഹ്മണ്യമായി ഒരവതാരപുരുഷൻ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നല്ലേ? ശ്രീനാരായണപരമഹംസൻ ശരീരധാരണം ചെയ്യുന്ന കാലത്തു ഈ ചോദ്യത്തിനവകാശമില്ലായിരുന്നു. അതിരിക്കട്ടെ. വിശ്വവിഖ്യാതനായ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ സ്വാമി കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? (തുംബുരുവും നാരദനും എഴുന്നേററുനിന്നു മഹാത്മാഗാന്ധി കീജെ) പരമസാത്വികത്വത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണാവസ്ഥയുള്ള പരമാദരണീയനായ ആ മഹാത്മജി ബ്രാഹ്മണനാണോ? ശ്രീബുദ്ധഭഗവാൻ ക്ഷത്രിയകുലത്തിലാണു ജാതനായതെങ്കിലും വിശ്വൈകവന്ദ്യനായ ആ സാക്ഷാൽ ലോകഗുരുവിനു തുല്യം പ്രശാന്തഗംഭീരമായ സാത്വികതേജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷമൂർത്തിയായ ഒരവതാരപുരുഷൻ എപ്പോഴെങ്കിലും ഭൂമിദേവിയുടെ ഉത്സംഗത്തെ അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

വിശ്വാ:— (സ്വഗതം) ഉത്തരം നല്ലകണക്കിനു പാററി.

നാരദൻ:— (തുംബുരുവിനോടു) ശ്രീബുദ്ധന്റെ ക്ഷത്രിയത്വം വിശ്വാമിത്രനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചുവെന്നു മുഖഭാവംകൊണ്ടു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്.

വസിഷ്ഠ:— എടൊ, ആ ബൌദ്ധന്റെ മതത്തെ പാടെ ഖണ്ഡിച്ചു വേദാന്തമതം സ്ഥാപിച്ച ശ്രീ ശങ്കരാചാര്യർ ഏതു വംശജനായിരുന്നുവെന്നു നീ അറിയുന്നുണ്ടോ?

ബ്രഹ്മചാരി:— കാശിയിൽ വെച്ചു ചണ്ഡാളനെ ഗുരുവായിവരിച്ചു "മനീഷാപഞ്ചകം നിർമ്മിച്ച ആദിശങ്കരാചാര്യരെ കുറിച്ചല്ലേ അവിടുന്നു ചോദിക്കുന്നതു്? ഞാൻ അറിയും. പ്രച്ഛന്ന ബുദ്ധനായ ആ ശങ്കരഭഗവാന്റെ വംശവും, ശങ്കരഭഗവാന്റെ വേദാന്ത ഭാഷ്യത്തിനു മൂലമായ ബ്രഹ്മസൂത്രം നിർമ്മിച്ച വ്യാസഭഗവാന്റെ വംശവും, വ്യാസഭഗവാന്റെ അമ്മയുടെ വംശമായ എന്റെ വംശവും എനിക്കറിയാം.

വിശ്വാമി:— (തലയാട്ടികൊണ്ടു സ്വഗതം) ഭേഷായ്!

വസിഷ്ഠ:— (ആത്മഗതം) ഈ ചണ്ഡാലച്ചെറുക്കനോടു ഞാൻ മടങ്ങേണ്ടിവരുമൊ? വിശ്വാമിത്രന്റെ മുമ്പിൽവച്ചു ഈ അവമതി ഞാനെങ്ങനെ സഹിക്കും? (ഹാസ്യമായിട്ടു പ്രകാശം) നിന്റെ വംശം വളരെ വിശേഷമായതുതന്നെ.

ബ്രഹ്മചാരി:— (പൌരുഷത്തോടുകൂടി) എന്റെ വംശം നരവംശമാണ്. നരജന്മത്തേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു ജന്മമില്ലെന്നാണ് മഹാചാര്യന്മാർ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. നരവംശത്തിൽ ജനിച്ച എനിക്കു സ്വാമിയെക്കാൾ ജന്മനിമിത്തമായി ഒരു വിശേഷക്കുറവും ഞാൻ അറിയുന്നില്ല.

വസിഷ്ഠ:— ഞാൻ സാക്ഷാൽ സൃഷ്ടികർത്താവായ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഇഷ്ടപുത്രനാണെന്നു നീ അറിയുന്നുണ്ടോ?

ബ്രഹ്മചാരി:— ബ്രഹ്മസൃഷ്ടിയായതുകൊണ്ടു ഞാനും ബ്രഹ്മാവിന്റെ പുത്രൻതന്നെയാണ്. ഇഷ്ടപുത്രനാവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

സരസ്വ:— വത്സാ,

ബ്രഹ്മചാരി:— അമ്മെ, ഭഗവതി, നമസ്കാരം.

സരസ്വ:— നിന്റെ ശ്രമം സഫലമായിത്തീരട്ടെ.

സരോജാ പൌഡർ
തീണ്ടാരിക്കാലത്തെ വയററുവേദനയെ നിശ്ശേഷം മാററും. ഒരു ഡസ്സൻ പായ്ക്കററിന് വില അണ 10
സരോജാഫാർമസി ഗ്രാൻറ്—ഇൻ—എയിഡ്
ആനയറ—പേട്ട, തിരുവനന്തപുരം.

തുംബുരു:—(നാരദനോട്) ഈ ബാലൻ യുക്തിവാദത്തിൽ സവിശേഷം സമർത്ഥനായിരിക്കുന്നു.

നാരദൻ:—(തുംബുരുവിനോട്) വസിഷ്ഠന്റെ പരാജയത്തിൽ വിശ്വാമിത്രനുള്ള ചാരിതാർത്ഥ്യം പ്രസ്ഫുടമായിരിക്കുന്നു.

വസിഷ്ഠ:—നീയും ബ്രഹ്മസൂനുവത്രെ. പശുമാംസം തിന്നുന്ന ബ്രഹ്മസൂനു! പറക്കഴുതയുടെ ധിക്കാരം!

ബ്രഹ്മചാരി:—എന്റെ വംശക്കാരുടെ ഗോമാംസാഹാരത്തെയാണോ സ്വാമി ആക്ഷേപിക്കുന്നതു്? വാത്മീകിമഹർഷി ഗോമാംസംകൊണ്ടു സ്വാമിക്കു ആതിഥ്യം നൽകിയതായും, സ്വാമി അതിൽ ഒരു കഷണവും കളയാതെ ഉള്ളിലാക്കിയതായും ഉത്തരരാമചരിതത്തിൽ ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളൊക്കെ പശുക്കളെ കൊന്നു തിന്നുന്നു, പാവങ്ങളായ എന്റെ വംശക്കാർ കൊല്ലാതെ തിന്നുന്നു. രണ്ടിലുംവച്ചു മഹാപാതകം ഏതിനാണ്?

നാരദൻ:—(തുംബുരുവിനോട്) ഈ ബാലന്റെ അവിതർക്കിതോത്തരങ്ങൾ നിശിതശരങ്ങളെപ്പോലെ വസിഷ്ഠന്റെ മർമ്മസന്ധികളെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നു.

വസിഷ്ഠ:—(കോപത്തോടുകൂടി എഴുന്നേററ) പരിശുദ്ധമായ ബ്രഹ്മസദസ്സിനെ അശുദ്ധമാക്കിയ ചണ്ഡാലാധമാ, അച്ഛന്റെ തിരുമുമ്പിൽവച്ചു നീയെന്നെ ധിക്കരിച്ചതിന്റെ വൈഷമ്യം ഞാനിപ്പോൾ കാണിച്ചുതരുന്നുണ്ട്. നീയും നിന്റെ വംശവും—(ശപിക്കാൻ ഭാവിക്കുന്നു)

ബ്രഹ്മചാരി:—ഓഹോ! നടക്കട്ടെ, നടക്കട്ടെ! എന്തുശാപമാണ് എന്നിൽ ഏല്പിക്കാൻ പോകുന്നതെന്നു കേൾക്കട്ടെ. (എന്നു പറഞ്ഞു വസിഷ്ഠന്റെ കൈയിൽ നോക്കിച്ചിരിക്കുന്നു)

വിശ്വാമി:—എഴുന്നേററ ബാലനെ പിടിച്ചു തന്റെ പുറകിലാക്കിക്കൊണ്ടു വസിഷ്ഠനോട്) ഉത്തരംമുട്ടിയെന്നു കണ്ടപ്പോൾ വസിഷ്ഠൻ ഈ ബാലനെ ശപിക്കാനാണു ഭാവമെങ്കിൽ ആ ശാപം അവനിൽ ഫലിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല. ഞാൻ അവനെ നിശ്ചയമായും രക്ഷിക്കും.

വസിഷ്ഠ:—എടാ ക്ഷത്രിയാധമാ! (വിശ്വാമിത്രൻ വസിഷ്ഠന്റെ താടിക്കുപിടിച്ചു കൈ ഓങ്ങുന്നു)

നാരദൻ:—(തുംബുരുവിനോട്) ഒരു നല്ല സമരം ഇവിടെ നടക്കും (നഖം ചൊറിയുന്നു)

ബ്രഹ്മാവ്:—(എഴുന്നേററ തടുത്തുകൊണ്ടു) എന്റെ മുമ്പാകെ വച്ചോ ദ്വന്ദ്വയുദ്ധം? ഈ അവിവേകം കണ്ടു ഈ ബാലന്മാർ ചിരിക്കുന്നതു് ബ്രഹ്മർഷികളായ നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലെ? ലജ്ജാവഹം! ലജ്ജാവഹം! (രണ്ടുപേരും പിടിവിട്ടു സലജ്ജം പിറകോട്ടു മാറുന്നു)

രണ്ടാമത്തെ ബ്രഹ്മചാരി:—ബ്രഹ്മർഷി മുഖ്യന്മാരായ ഭഗവാന്മാരെ (നമസ്കരിക്കുന്നു വസിഷ്ഠൻ കാലെടുത്തു ചവിട്ടാൻ ഓങ്ങുന്നു) വളരെക്കാലം അതികഠിനമായ തപസ്സുചെയ്തു ശമനിയമാദികൾ അഭ്യസിച്ചു രാഗദ്വേഷാദിമനോദോഷങ്ങളിൽനിന്നു നിവൃത്തന്മാരായിരിക്കുന്ന ഭവാദൃശന്മാർ അല്പജ്ഞന്മാരായ ഈ ശബരബാലന്മാരോടു കൃപയററു കോപിച്ചാൽ സംസാരപ്രപഞ്ചത്തിൽ ധർമ്മപ്രതിഷ്ഠ വരുത്തണമെന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ മോഹം എങ്ങനെ സഫലമാകും?

തുംബുരു:—ന്യായമായ ചോദ്യം.

നാരദൻ:—വിനയമധുരമായ സംഭാഷണം

ബ്രഹ്മാവ്:—വൽസാ! നിന്റെ പേരെന്താണു?

ബാലൻ:—രാഘവനെന്നാണ്.

വസിഷ്ഠൻ:—ശബരപരിഷകളുടെ പേരുകൂടി മാറിപ്പോയി. രാഘവൻ! രാഘവൻ!! അഹോ! ഇക്ഷ്വാകുവംശപ്രദീപമായ രാമഭദ്രന്റെ പേരു ഒരു ശബരബാലൻ ഉപയോഗിക്കയോ? കഷ്ടം! കഷ്ടം! (ചെവിപൊത്തുന്നു.)

ബ്രഹ്മാവ്:—അവന്റെ പേരെന്താണു?

രാഘവൻ:—അയ്യപ്പനെന്നാണ്.

വസിഷ്ഠൻ:—(ബ്രഹ്മാവിനോട്) അച്ഛന്റെ സന്നിധിയിൽ വച്ചു ആ ശബരനയ്യപ്പൻ കാണിച്ച ധിക്കാരം അച്ഛൻ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നല്ലോ. എന്നിട്ടും ഇവരെ ലാളിക്കാനോ ഭാവിക്കുന്നതു്

അയ്യപ്പൻ:—ഞാൻ ഒരു ധിക്കാരവും കാണിച്ചില്ലല്ലോ. സ്വാമിയല്ലേ ബ്രഹ്മസന്നിധിയിൽവച്ചു ഗുസ്തി കൊരുക്കിയതു്.

വസിഷ്ഠൻ:—(കോപത്തോടെ) നിന്നോടാണോ ഞാൻ സംസാരിച്ചതു്. ധിക്കാരി! കാണണോ. (ശപിക്കാൻ ഭാവിക്കുന്നു.) വിശ്വാമിത്രൻ എഴുന്നേററു തടുക്കാൻ ഭാവിക്കുന്നു.)

രാഘവൻ:—സ്വാമി! അവിടുന്നു ഞങ്ങളെ പലതവണ ശപിക്കാനൊരുങ്ങി. അവിടത്തെ ശാപം ഞങ്ങൾ നീചജാതിക്കാരാണെന്നുള്ള കാരണത്താലാണെങ്കിൽ അതു പ്രകാരം തന്നെ ഞങ്ങൾക്കു അനുഗ്രഹമായിട്ടല്ലേ തീരുകയുള്ളു.

വസിഷ്ഠൻ:—എന്റെ ശാപം നിനക്കനുഗ്രഹമോ? അധികപ്രസംഗത്തിന്റെ തികച്ചിൽ

രാഘവൻ:—എന്താണങ്ങനെ കല്പിക്കുന്നതു്; സ്വാമി ഞങ്ങളെ എന്തു പറഞ്ഞു ശപിക്കും.

വസിഷ്ഠൻ:—എന്റെ ജിഹ്വാഗ്രത്തിൽ അതു അപ്പോൾ ഉദിക്കും.

രാഘവൻ:—ദീർഘദർശികളായ ഭവാദൃശന്മാർ വീണ്ടുവിചാരംകൂടാതെ തോന്നിയതു കല്പിക്കുന്നതു യുക്തമല്ലല്ലോ?

വസിഷ്ഠൻ:—പശുമാംസം തിന്നുന്ന നിന്നെ ഞാനിപ്പോൾ പശുവാക്കും.

രാഘവൻ:—വളരെ അനുഗ്രഹമായി. ചണ്ഡാലന്മാരെ രക്ഷിക്കാൻ ഉടയവരില്ലാത്ത ഭാരതഭൂമിയിൽ ഗോരക്ഷണസംഘങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ധാരാളമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യനെക്കാൾ മാട്ടിനു വിലയേറുന്ന നാട്ടിൽ ചണ്ഡാലനായി ജീവിച്ചിരിക്കയേക്കാൾ മരിച്ചു മാടായിട്ടു ജീവിക്കുന്നതുതന്നെ കൊള്ളാം.

മന്നാത്താൽമാത്രം കയക്കുമവരററയോ
ടൊന്നായിവരെയും നാംഗണിച്ചാൽ
പാരം പവിത്രങ്ങൾ പൈക്കളിപ്പാവങ്ങൾ
ദൂരത്തുംതീണ്ടുള്ള നീചരല്ലോ.

എന്നു ശ്രീകുമാരകവി പാടിയിട്ടുള്ളതു എത്രയും പരമാർത്ഥമാണ്.

വസിഷ്ഠൻ:—നിന്നെ ഞാൻ പശു തിന്നുന്ന പുല്ലായിപ്പോകട്ടെയെന്നു ശപിക്കും.

രാഘവൻ:—ദർഭയോ കുശയോ ആയിട്ടാണെങ്കിൽ ഭവാന്മാർക്കു പൂജാസാധനങ്ങളായിത്തീരാം. മററു പുല്ലുകളായാലും പർണ്ണാശ്രമങ്ങളുടെ മേല്പുരയിൽ ഭവാന്മാരെക്കാൾ ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തിരുന്നു ഹോമധൂമം ഏൽക്കാം. പുരുഷനായിരിക്കുകയേക്കാൾ പുല്ലായിരിക്കുകയാണു നല്ലതു്. എല്ലാവർക്കും വഴിവഴക്കങ്ങളുണ്ടു ഞങ്ങൾ പുല്ലായാൽ ആർക്കും വഴിവഴക്കങ്ങളല്ലോ.

വസിഷ്ഠൻ:—നീ പിശാചായിപ്പോകട്ടെയെന്നു ഞാൻ ശപിക്കും.

രാഘവൻ:—പരമസുഖമായി. ആർക്കും വഴിമാറിക്കൊടുക്കാതെ അന്തഃപുരത്തിലും പ്രവേശിക്കാം. അന്തർജ്ജനങ്ങളെയും പിടിക്കാം.

വസിഷ്ഠൻ:—നിന്നെ ഞാനിപ്പോൾ ശപിച്ചു ഭസ്മമാക്കുന്നുണ്ടു്

രാഘവൻ:—സംഹാരമൂർത്തിയായ പരമശിവന്റെ തിരുമേനിയെ അലങ്കരിക്കുന്ന വിഭൂതിയായി പ്രമോഷൻ ലഭിക്കുന്നതു എത്രവലിയ അനുഗ്രഹമാണ്.

വസി:—നിന്നെ ഒരു മഹാനിചരാക്ഷസനായി പോകട്ടെ എന്നു ശപിക്കാൻതന്നെ തീർച്ചയാക്കി. (കോപത്താൽ വിറച്ചുകൊണ്ടു കമണ്ഡലു എടുത്തു കയ്യിൽ വെള്ളം പകർന്നു ജപിച്ചു എറിയാൻ ഭാവിക്കുന്നു)

അയ്യ:—സ്വാമി അബദ്ധമാണേ കാണിക്കാൻപോകുന്നതു്. മുനിമാരെ പച്ചയായെ തിന്നുന്ന രാക്ഷസനായാൽ ഞാൻ ആദ്യം സ്വാമിയെത്തന്നെ സാപ്പിടും.

(വസിഷ്ഠന്റെ കൈയ്യിൽനിന്നു കമണ്ഡലു താഴെ വീഴുന്നു)

(അണിയറകിൽ ശംഖനാദവും സ്വാമിയെ ശരണമയ്യപ്പാ എന്ന വിളിയും കേൾക്കുന്നു)

സന്ദർശിക്കുക!! ത്വരപ്പെടുക!!

ഏററവും നവീനമായ രീതിയിൽ തയ്യാർചെയ്തിട്ടുള്ളതും, ആകർഷണീയമായ രീതിയിൽ സംഭരിച്ചിട്ടുള്ളതും ആയ സകല ബേക്കറിസാമാനങ്ങളും, മീററ് പ്രിപ്പരേഷനും

തിരുവനന്തപുരം

ജം റസ്റ്റാറന്റ് & ററി കിയാസ്ക്

റിഫ്രഷ്മെന്റ് റൂമിൽ എപ്പോഴുംകിട്ടുന്നതാണ്.

പുത്തൻകച്ചേരിക്ക് എതിർവശം.

മെയിൻറോഡ്, തിരുവനന്തപുരം.

Manager, K. J. Eapen

ററി. എൻ. ഗോപിനാഥൻനായരുടെ കൃതികൾ

1. "നിലാവും നിഴലും" (നാടകം) തിരുവനന്തപുരത്തു് മൂന്നുപ്രാവശ്യവും അതുകഴിഞ്ഞു് ആലപ്പുഴ, കൊല്ലം, കരുവാററ, ചവറ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും തിങ്ങിയ സദസ്സുകളിൽ ഈ നാലുമാസത്തിനുള്ളിൽ അഭിനയിച്ച സാമുദായികനാടകം. വില 8 ണ.

2. "വിധിയെവിധി" ഒരു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും 20-ൽപരം പ്രാവശ്യം അഭിനയിച്ച നാടകം. വില 8 ണ.

3. "കളിത്തോണി" (16 സ്വതന്ത്രഗാനങ്ങൾ) ഒന്നാംപതിപ്പു മുഴുവനും വിററുകഴിഞ്ഞു. സൌന്ദര്യത്തിന്റെ ചിററോളങ്ങളിൽ അലസമായൊഴുകുന്ന ഈ തോണിയിൽ ഉല്ലാസമായി യാത്രചെയ്യാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നു. വില 8 ണ.

4. "മുകുളമാല" (15 സ്വതന്ത്രഗാനങ്ങൾ) ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ആദ്യത്തെകൃതി. വില 8 ണ.

S. R. V. പ്രസ്സ് കൊല്ലം, തിരുവനന്തപുരം, ആലപ്പുഴ.

മനസ്സും ചിന്തയും

(വക്കം എം. അബ്ദുൽഖാദർ)

'മനുഷ്യൻ തന്റെ മനസ്സിനെ അറിയുവാനോ പഠിക്കുവാനോ ശ്രമിക്കുന്നില്ല' എന്നാണ് മനുഷ്യനെപ്പററി ഉന്നതത്തെ മുതിർന്ന മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിലൊരാളായ മി. ജങ്ങ്' (അമേരിക്ക) പറയുന്ന ഏററവും ഗൗരവതരമായ പരാതി. വളരെയൊക്കെ അറിയുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെന്ന് വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന 'വലിയ ആളുകൾ'പോലും അവരെ കുറിച്ചു അറിയാതിരിക്കുന്ന ദയനീയാവസ്ഥയെ മി. ജങ്ങ് ചിന്താസുന്ദരമായി വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. "രസകരവും വിജ്ഞാനപ്രദവും ആയ ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുതരുന്ന നൂറു വിജ്ഞാനികളോട്, മനസ്സിനെപ്പററി എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞുതരുന്നതിന് നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുക, അവരിൽ ഒരാൾക്കെങ്കിലും അതിനു കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ ഭാഗ്യമായി" എന്ന പ്രിസ്റ്റ്ലെൻ ബ്രാഡ്ഷി പറയുന്നതിനെ നമുക്കു വില വെയ്ക്കാതിരിക്കാൻ കഴികയില്ല. മററനേകം സംഗതികൾ പഠിച്ചുവെയ്ക്കുകയും പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യൻ അവനെ പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു രസകരമായ, പരിതാപകരമായ, ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. മനുഷ്യന്റെ വലിപ്പം അവൻ ആർജ്ജിക്കുന്ന വിജ്ഞാനത്തിന്റെയോ ഭൗതികമായ സ്ഥാനമാനാദികളുടെയോ വലിപ്പമല്ലെന്നു അറിയുന്നവർ നമ്മിൽ കുറവാണ്. മനസ്സിന്റെ വലിപ്പമാണ് മനുഷ്യന്റെ വലിപ്പം. മനസ്സിന്റെ കഴിവുകളെ കണ്ടുപിടിക്കുക; മനസ്സു നമ്മെ നിയന്ത്രിക്കാതെ, നാം അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുക, അതിലാണ് നമ്മുടെ വിജയവും സുഖവും സമാധാനവും ലയിച്ചിരിക്കുന്നത്. മനസ്സിനെ എന്തും ചെയ്യുവാൻ അഴിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ട് ആരും മഹാപുരുഷന്മാരായിട്ടില്ല; ജീവിതവിജയവും ജീവിതസുഖവും വരിച്ചിട്ടില്ല. മനസ്സിന്റെ അടിമകളെയാണ് മി. ജങ്ങ് പരാജിതരെന്നും പരവശരെന്നും അസമാധാന ചിത്തരെന്നും പലപേരിൽ വിളിക്കുന്നത്. വലിയവലിയ ആളുകളെന്ന് ഗണിക്കപ്പെടുന്ന എത്രയോപേർ, മനസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, എത്ര ചെറിയചെറിയ ആളുകളാണെന്ന് അവരുടെ മനസ്സിൽ കടന്നുനോക്കിയാൽ നമുക്കു അറിയാൻ കഴിയും. നാം അറിയുന്ന വലിയ ആളുകളിൽ അധികംപേരും യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെറിയ ആളുകളായിരിക്കും. 'ഒരു മഹാപുരുഷൻ കുറച്ചുമാത്രമേ അറിയപ്പെടുന്നുള്ളു' എന്ന് കാർലൈൽ പറഞ്ഞതു അർത്ഥഗർഭമാകുന്നു.

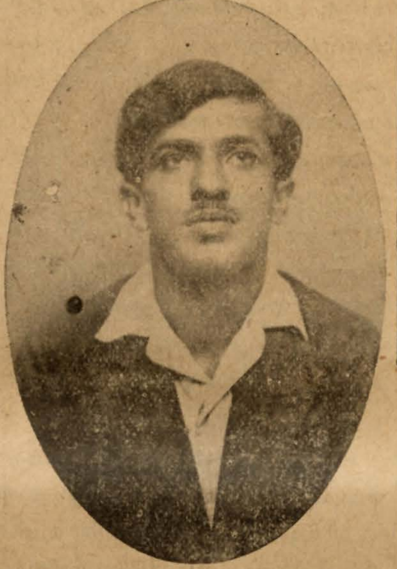

പുരാതന ഈജിപ്തിലെ, പുരോഹിതരിൽ വയോവൃദ്ധനായ ഒരാൾ ഒരിക്കൽ ÷ സോളനോട് (സോളമനോടല്ല) ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: * "ഹെല്ലൻസ്' നിങ്ങളെല്ലാം വെറും കുട്ടികളാണ്, ഈ വാക്കുകൾകൊണ്ടു താൻ വിവക്ഷിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് സോളൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ പ്രസ്തുത പുരോഹിതൻ പറഞ്ഞു: "മാനസികമായി നോക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളൊക്കെ വളരെ ചെറിയവരാണെന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം." പ്ലേറേറായും അരിസ്റ്റോട്ടലും ആ പുരോഹിതന്റെ മറുപടിയെപ്പററി വളരെ ചിന്തിച്ചിരുന്നു.

ചിന്തിക്കുന്നവരുണ്ടെങ്കിലും ചിന്തയെപ്പററി ചിന്തിക്കുന്നവർ വളരെ കുറവാണ്. മി. ബെർട്രാൻഡ് റസ്സൽ പറയുന്നതുപോലെ, ചിന്തയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നവരിൽ, ശരിയായി, സ്വതന്ത്രമായി, ധീരമായി ചിന്തിക്കുന്നവരെത്ര കുറവാണ്. ചിന്തയെ ചിന്താവിഷയമാക്കുന്നവർക്ക് മനസ്സിനെയോ ജീവിതത്തെയോ വിസ്മരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. മി. എച്ച്. ജി. വെൽസിന്റെ ഹൃദയംഗമമായ അഭിനന്ദനത്തിന് പാത്രമായ 'The Mind in the Making' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു പ്രധാന ചിന്തകനായ മി. ജെയിംസ് ഹാർവെ റോബിൻസൺ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: നാം ചിന്തയെപ്പററി വേണ്ടത്ര ചിന്തിക്കാറില്ല. ഇന്നു ചിന്തയെസംബന്ധിച്ച് നമുക്കുള്ള അബദ്ധധാരണകളാണ് നമ്മുടെ മിക്ക കുഴപ്പത്തിന്റെയും കാരണം

പുരാതന തത്വചിന്തകന്മാരും വിജ്ഞാനികളും സത്യാന്വേഷകന്മാരും നമ്മുടെ ജീവിതത്തെയും ആത്മാവിനെയും സംബന്ധിച്ച് അർത്ഥഗർഭമായി, ആലോചനാമൃതമായി പലതും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മനസ്സിന്റെ ഘടകങ്ങളെയും, അതിന്റെ സൂക്ഷ്മപ്രവർത്തനങ്ങളെയും സ്വഭാവത്തെയും പററി പഠിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ അത്യുൽസുകനായ ഒരു അദ്ധ്യേതാവിന് (Student of Mind) അന്നത്തെ വിജ്ഞാനികളുടെ തത്വകഥനങ്ങൾ തൃപ്തിനൽകുന്നില്ല. പ്ലേറേറാ, അരിസ്റ്റോട്ടൽ, ബെക്കൺ, ഡെക്കാർട്ടെ, (Descortes) ലോക്, ക്യാന്റ്, മിൽട്ടൺ, ആൻറണികൊല്ലിൻസ്, ഡിഡെരോട്ട്, ജാൺസ്റ്റവാർട്ട്മിൽ മുതലായവർ മനസ്സിനെ അതിന്റെ വിവിധബന്ധങ്ങളിൽനിന്നു വിമോചിപ്പിക്കുവാനും അതെന്താണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുവാനും അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ്. എൺപതുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപ് സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച തന്റെ ഗ്രന്ഥം മിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതോടുകൂടി നമ്മുടെ ചരിത്രപരമായ വിജ്ഞാനത്തിനു വിപുലത വർദ്ധിച്ചു. മനസ്സിനെ സംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന് വിപ്ലവകരമായ പല പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ പ്രധാനകാരണം നമുക്കു ലഭിച്ച ചരിത്രപരമായ വിവരങ്ങളും അറിവുകളുമാണെന്ന് പറഞ്ഞേതീരു.

മുൻപറഞ്ഞ തത്വജ്ഞാനികൾ 'യുക്തി (Reason)യെക്കുറിച്ചാണ് കൂടുതൽ വാദിച്ചിരുന്നത്. വിജ്ഞാനപരമായ തത്വചിന്തയുടെ ഒരു കാല് കിരാതന്റേതും മറേറതു കഴുതയുടേതുമാണെന്നാണ് ഹോബ്സ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ഇതുതന്നെയാണ് നമ്മുടെ ഇന്നത്തെയും അവസ്ഥയെന്നു പ്രൊ. റോബിൻസനും വെൽസും റസ്സലും സമർത്ഥിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ചരണം ആശാപരവശവും പ്രബലവുമായിത്തീരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ ചിന്തയാകുന്ന കാല് നടക്കാതെ നിന്നുപോകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ബുദ്ധിയിലും (intelligence) ജ്ഞാനത്തിലും (Knowledge) കൂടിയാണ് ഗ്രീക്ക്ചിന്തകന്മാരെല്ലാം മോക്ഷത്തെ ദർശിക്കാൻ തുനിഞ്ഞിരുന്നത്. എന്നാൽ യുക്തിയും വിശ്വാസവുമാണ് മോക്ഷത്തിന്റെ മുകുരങ്ങളെന്നു മറെറാരു കൂട്ടം ചിന്തകന്മാർ, പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു.

മനുഷ്യന് രണ്ട് ആത്മാവുണ്ടെന്നല്ലാതെ ഇന്നത്തെപ്പോലെ രണ്ടുമനസ്സ് (1) ബോധമനസ്സ് (2) ഉപബോധമനസ്സ്) ഉണ്ടെന്നു അന്നത്തെ വിജ്ഞാനികളും വേദാന്തികളും ചിന്തകന്മാരും പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നില്ല. മനസ്സിന്റെ മഹിമയേയും അതിന്റെ വിവരണാതീതമായ സാദ്ധ്യതകളേയും കുറിച്ച് പലകാര്യങ്ങളും മധുരമായി ഹൃദയസ്പൃക്കമായി അവൻ വെളിപ്പെടുത്തിയതു തത്വചിന്തയിൽ കൂടിയായിരുന്നു.

അവർ വിതരണംചെയ്ത വിശിഷ്ടതത്വങ്ങളിൽ കയറിനിന്നുകൊണ്ട്' ആധുനികകാലഘട്ടം മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച വിഭ്രമജനകമായ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളും അന്വേഷണങ്ങളും നടത്തുന്നു. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും ചിന്തകന്മാരുടെയും സേവനങ്ങൾ വിശാലവിശിഷ്ടങ്ങളായ അനേകം രഹസ്യമാർഗ്ഗങ്ങളെ നമുക്കു തുറന്നു കാണിച്ചുതരുന്നു.

ഫ്രായിഡ്, ജങ്ങ്, ഹാവ്ലോക് എല്ലിസ്, സർ ക്ലിഫോർഡ് ആൽബർട്ട്, സൈറിൽബർട്ട്, റാബർട്ട് എസ്. വുഡ്വർത്ത്, ആൽഫ്രെഡ്ഹക്, അലെക്സിസ് കാറെൽ

÷ ഗ്രീസിലെ സപ്തർഷികളിൽ ഒരാൾ. സോളൻ വിഖ്യാതനായ ഒരു നിയമപണ്ഡിതനും കവിയുമായിരുന്നു.

* കായികവും പ്രജ്ഞാപരവും (intellectual) ആയ ഗ്രീക്ക് ആദർശത്തെ അനുസരിച്ച് തദനുസരണം ജീവിക്കുന്നവരെയാണ് 'ഹെല്ലൻസ്' എന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്.

നാരദൻ:— എന്താണത്? ജഗതിരാക്ഷസഹന്താവായ ആ പുലയനയ്യപ്പന്റെ പുറപ്പാടാണോ?

സരസ്വതി:—വത്സന്മാരേ! നിങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കൊക്കെ ശമനം വരുത്തുവാൻ ശ്രീ ചിത്തിര തിരുനാളിൽ ഒരുമഹാരാജാവ് അവതരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൊയ്ക്കൊൾവിൻ! എല്ലാം മംഗളമായി ഭവിക്കും.

(എല്ലാവരും പോയി)

[28-5-99-ൽ വടതലവച്ച് എഴുതിയത്]

ഡാക്ടർ മൺസ്റ്റർ ബർഗ്ഗ്, സി. ഇ. എം. ജോഡ്, ജാൺഡെവി, ജെ. എ. ഹോബ്സൻ, ജി. ഡി. എച്ച്. കോൾ, എച്ച്. ജി. വെൽസ്, ബെർട്രാൻ റസ്സൽ, ഡാക്ടർ വിൽഡ്യൂറൻറ്, ഗ്രഹാംവാലസ് മുതലായവരുടെ നിരീക്ഷണങ്ങളും പരീക്ഷണങ്ങളും പരിചിന്തനങ്ങളും ഈ കാലദശയിൽ, മനുഷ്യജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് എത്ര വെളിച്ചം വീശിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ചിന്തിക്കുക. മനസ്സിനോടും ചിന്തയോടും അവർ എത്രത്തോളം അടുത്തിട്ടുണ്ടോ അത്രത്തോളം അവർ ജീവിതത്തോടും അടുത്തിട്ടുണ്ട്.

മനസ്സിന്റെ പ്രയോഗികമായ വിസ്മയശക്തിവിലാസങ്ങളെ മെസ്മർ (1734-1815) വെളിപ്പെടുത്തിയകാലത്തു യൂറോപ്പിലെ ശാസ്ത്രീയസ്ഥാപനങ്ങളും വിദ്യാപീഠങ്ങളും അവയെ അവിശ്വസിക്കയാണ് ചെയ്തതു്. മനുഷ്യനിൽ നിദ്രകൊള്ളുന്ന നിഗൂഢശക്തികളെ ഉണർത്തി അനുഗൃഹീതമായ തന്റെ കഴിവുകളെ അവനും ലോകത്തിനും വേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന മെസ്മിരിസത്തെ അല്ലെങ്കിൽ ഹിപ്നട്ടിസത്തെ അപലപിക്കുന്ന അവിവേകികളും അജ്ഞന്മാരും ഇന്നും കുറവല്ല. എന്നാൽ ഇന്നു ജർമ്മനി, അമേരിക്കാ, ഇംഗ്ലണ്ട്, ഫ്രാൻസ്, മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ ഔദ്യോഗികമായും അനൗദ്യോഗികമായും ഹിപ്നട്ടിസത്തിനു സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന അംഗീകരണത്തെ ആർക്കും നിഷേധിക്കാൻ കഴികയില്ല. മാനസികപരിപോഷക സമിതികളും മനഃശാസ്ത്രജ്ഞ സംഘങ്ങളും ഇന്നു ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുകാണുന്നു.

ഹിപ്നട്ടിസത്തെക്കാൾ അത്ഭുതകരമായ സംഗതികൾ കുറവാണെന്നു ഒരു ഹിപ്നട്ടിസ്റ്റ് കൂടിയായ മിഷെൽസ 'Science of Life' എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു. ഇന്നത്തെ പല നായകചിന്തകന്മാരും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഹിപ്നട്ടിസത്തിന്റെ സാദ്ധ്യതകളെ സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതീന്ദ്രദർശനം (Clairvoyance) വിദൂരശ്രവണം (Clairadiance) പരമനഃപ്രവേശനം (Telepathy) എന്നിവ മനസ്സിന്റെ നേട്ടങ്ങളാകുന്നു. സർ ഒലിവർലാഡ്ജിന്റെ ശാസ്ത്രീയപരീക്ഷണങ്ങൾ ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. Suggestionന്റെ അനിരുദ്ധപ്രവർത്തനത്തെ നമുക്കു വിശ്വസിക്കാതിരിക്കാൻ കഴികയില്ല. പ്രൊഫസർ റിഷേററ്, ഡാക്ടർ ബ്രൈഡ്, ഡാക്ടർ വിൻസി, ഡി. മെദർ, ഡാക്ടർ ബെർനാർഡ് ഹാളൻ ഡർബ്ബർ ലാറൻസ്, പീററർ ഫെഌഷർ, മുതലായ ഇന്നത്തെ ഹിപ്നട്ടിസഗവേഷകന്മാരായ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്ന പ്രായോഗിക മനഃശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വളരെ രസാവഹമാകുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഇച്ഛാശക്തി (Will Power) ഏകാഗ്രചിന്ത (Concentration) ആത്മനിയന്ത്രണം (Self Control) മുതലായവയുടെ പ്രഭാവങ്ങളെ നാം കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിക്കുന്നതു ഇവരിൽ നിന്നാകുന്നു. ചില നിശ്ചിത പരിശീലനങ്ങളാൽ പരിപുഷ്ടമാക്കപ്പെടുന്ന ഇച്ഛാശക്തികൊണ്ടുമാത്രം പുരുഷസംയോഗം കൂടാതെ സ്ത്രീകളിൽ ഗർഭം ധരിപ്പിക്കുക; അപ്രകാരം ഇച്ഛാശക്തിമാത്രം പ്രയോഗിച്ച് ഗർഭം അലസിപ്പിക്കുക, എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിളക്കു കെടുത്തുക, കാററുവിരമിച്ച വേളയിൽ പട്ടം പറത്തുക പദാർത്ഥങ്ങളെ, ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾകൊണ്ടു സ്പർശിക്കാതെ, യഥേഷ്ടം ചലിപ്പിക്കുക മുതലായ പല സംഗതികളും പലരെയും വിസ്മയപരതന്ത്രരാക്കുന്നതാണ്.

യോഗാഭ്യാസത്തിന്റെ സിദ്ധി (ഐശ്വര്യങ്ങൾ) കളെപ്പററി യോഗശാസ്ത്രം വായിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കറിയാം. പതഞ്ജലി, രാമാനുജൻ, ശങ്കരാചാര്യർ മുതലായവരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മനസ്സിന്റെ മഹിമയെയാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു്. മുസ്ലിങ്ങളുടെയും ക്രൈസ്തവരുടെയും ഇടയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന 'സൂഫിസ'ത്തെയും നമുക്കു മറക്കാൻ കഴികയില്ല. പേർഷ്യയിൽ ഒരു കാലത്തു പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്ന ആദ്ധ്യാത്മികപ്രസ്ഥാനം, മനസ്സിന്റെ അമ്പരപ്പിക്കുന്ന കഴിവുകളെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. യോഗികളുടെയും സൂഫികളുടെയും ജീവിതഗതി പലപ്പോഴും നിശിതമായ നിരൂപണത്തിനു വിഷയമാകാറുണ്ട്. മനസ്സിനെ വളർത്തുവാൻ, മനുഷ്യരെ വെടിഞ്ഞു മലകയറുന്ന സമ്പ്രദായം ജീവിതനിയമത്തിനു യോജിക്കുന്നതല്ലെന്ന വാദം ഇന്നു ശക്തമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. സാമൂഹ്യജീവിതത്തെ സന്ത്യജിക്കുന്ന യോഗികളുടെയും സൂഫികളുടെയും "അഹംബ്രഹ്മാസ്മി", "അനൽഹക്ക്" (I am the Reality) എന്ന സിദ്ധാന്തത്തെ സ്പെയിനിലെ സുപ്രസിദ്ധ മുസ്ലിംകവി, 'ഇബ്നു അറബി' എതിർത്തതു ഇങ്ങനെയാണ് 'ദൈവം എത്ര അധഃപതിച്ചാലും അവൻ ദൈവംതന്നെ, മനുഷ്യൻ എത്ര ഉത്കൃഷ്ടനായാലും അവൻ മനുഷ്യൻതന്നെ." ഈ വാക്കുകൾ അന്നത്തെ അനേകം ആദ്ധ്യാത്മിക ചിന്തകന്മാരിൽ മാനസിക വിപ്ലവം വരുത്തിയിരുന്നു.

ലോകത്തെ അനേകം അവസ്ഥാന്തരങ്ങളിൽ കൂടി ഇന്നു കാണുന്ന അവസ്ഥയിലെത്തിച്ചതു മനസ്സും ചിന്തയുമാണ്. മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കു മാററം സംഭവിക്കയില്ലെന്ന ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തെ നമുക്കു ആദരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാലും മനുഷ്യലോകത്തിനു ധാരാളം മാററങ്ങളും പരിവർത്തനങ്ങളുമുണ്ടാകുകയില്ലെന്നു നമുക്കു ഒരു നിമിഷത്തേക്കുപോലും വിശ്വസിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. പരിഷ്കാരമെന്നും സംസ്കാരമെന്നും നാഗരികതയെന്നും മററും നാം പറയുന്നതു മനസ്സിന്റെയും ചിന്തയുടെയും സൃഷ്ടികൾ മാത്രമാകുന്നു.

മനസ്സും ചിന്തയും എന്താണെന്നു പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുക അതികഠിനമായ ഒരു ജോലിയാണ്. വാല്യക്കണക്കായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെഴുതുവാൻതക്ക അതിവിപുലവും അതിഗഹനവും ആയ വിഷയമാണിതു്. മനസ്സിനെക്കുറിച്ചറിയണമെങ്കിൽ ശരീരത്തെയും ശരീരത്തെക്കുറിച്ചറിയണമെങ്കിൽ മനസ്സിനെയും നമ്മൾ അറിയണം. വളർച്ചയിലും പ്രവൃത്തിയിലും അവ പരസ്പരം ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നതു്. ശരീരത്തെ നോക്കാതെ മനസ്സിനെയോ മനസ്സിനെ നോക്കാതെ ശരീരത്തെയോ നമുക്കു പരിപാലിക്കാൻ കഴികയില്ല. ഒന്നു മററതിനെകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഓരോ ചിന്തയും ശരീരത്തിലൂടെ പ്രതിധ്വനിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. കായികമായി നമ്മിൽ സംഭവിക്കുന്ന മാററങ്ങൾ നമ്മുടെ മനോഭാവത്തിനും ബാധകമായിത്തീരുന്നു. മനഃശരീരങ്ങളുടെ പരസ്പരബന്ധത്തെയും അവയുടെ നിഗൂഢപ്രവർത്തനങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് ഇന്നു വിജ്ഞേയമായ അനേകം നവീനഗ്രന്ഥങ്ങൾ വെളിക്കു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മനസ്സിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും സംബന്ധമറിയാതിരുന്ന പുരാതന തത്വചിന്തകന്മാർ വളരെ പ്രായം ചെന്നിട്ടും തങ്ങൾ ശിശുക്കളും പിഞ്ചുകിടാങ്ങളുമായിരുന്നുവെന്ന സംഗതി അവർ മറന്നുകളഞ്ഞതായി തോന്നുന്നുവെന്നു' ജെയിംസ്ഹാർവേ റാബിൻസൺ പറയുന്നു.

മനസ്സ് പദാർത്ഥസംഘടിതമായ (വസ്തു) ഒന്നാണെന്നു പ്രൊഫസ്സർ ബെർഗ്സൺ മുൻപേ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. മസ്തിഷ്കത്തിൽ ഉത്ഭവിക്കുന്ന ഒരു ആലക്തിക ചലനമായ ചിന്ത മററു ഭൗതികവസ്തുക്കളെപോലെ ഒരു വസ്തുവാകുന്നു. ചൂടും വെളിച്ചവും വ്യാപരിക്കുന്നതുപോലെ ചിന്തയും വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ടെലിപതി പരിശീലിക്കുന്നവർക്കു ചിന്തയുടെ പ്രവർത്തനം, എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. വസ്തുവായ ചിന്തയുടെ ഫോട്ടോ എടുക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ നമ്മിൽ എത്ര പേർ അത്ഭുതപ്പെടും?

ഹിപ്നട്ടിസത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രമുഖഗവേഷകനായ കമാൻഡർ ഡാർജററ് നടത്തിയ ഒരു പരീക്ഷണത്തെപ്പററി അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

'ഫോട്ടോ എടുക്കാനുള്ള ഒരു വസ്തുവിനെ കടുത്ത ചുവപ്പു വെളിച്ചത്തുവച്ചു തന്റെ മുഴുശ്രദ്ധയെയും അതിൽ ചെലുത്തി, വളരെനേരം ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനു ശേഷം, ഡാർജററ്, ഒരു ഇരുട്ടുമുറിയിൽ, മുൻകൂട്ടി, ഒരു "ഡീവലപ്പറി"ൽ താഴ്ത്തിയിരുന്ന ഫോട്ടോഗ്രാഫിക് പ്ലേററിൽ തന്റെ സകല ഇച്ഛാശക്തിയോടും കൂടി നോട്ടം ഉറപ്പിച്ചു. കാൽമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്ക്, ആ വസ്തുവിന്റെ ചിത്രം 'നെഗററീ'വിൽ പതിഞ്ഞു.

ഇതാണ് ചിന്തയുടെ പ്രവർത്തനം. ഈ നിലയിലെല്ലാം എത്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന നമ്മുടെ മനസ്സിനെയും ചിന്തയെയും നാം നിയന്ത്രിക്കാൻ പരിശീലിപ്പിക്കാതെ, അ

FOR Ecxellent Tution, Moderate Terms, Guaranteed Success

ENSURE A SEET AT

The Modern Tutorial College

STATUE ROAD, TRIVANDRUM

Judge our efficiency from the brilliant Results.
The long experience of its staff
Your Harbinger of Success.

New Session Begin on NOVEMBER 1st for

INTER, B. A., B. Sc., (ALL PARTS)

(Travancore & Madras Universities) &

Travancore Middle School Public Examination

NO PASS, NO MONEY

Written Guarantee a Special Feature

Apply for Terms to: **Principal.**

ഫിച്ചുവിട്ടാൽ നമുക്കു നമ്മെ അറിയുവാനോ നമ്മെ ജയിക്കുവാനോ കഴിയുകയില്ല. പ്രശസ്തിയും സുഖവും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ട്. ലാർഡ്ബൈയറൺ ആംഗ്ലേയകവികളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ കീർത്തി നേടിയ ആളായിരുന്നു എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം അസുഖവും അസമാധാനവും കൊണ്ടു അടഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന പരമാർത്ഥം നാം മറക്കരുത്. കാർലൈൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരുന്നതു വളരെ മോശമായ ഒരു അഭിപ്രായമായിരുന്നു. 'കൃത്രിമമായി ഒരുക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു ബൈയറന്റെ ജീവിതമെന്നാണ്' കാർലൈൽ എഴുതിയതു്. അധികമാളുകളിലും നാം ഇങ്ങനെയുള്ള കൃത്രിമത്വം കാണുന്നില്ലേ?

അസ്ഥിരമാനസനും വികാരത്തിന്റെ അടിമയും ആയിരുന്ന റൂസോ മനോനിയന്ത്രണത്തിന്റെ ഗുണം അറിഞ്ഞതു ഒരു അവസരത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നു "എന്നെ ഞാൻ കീഴടക്കിയതിൽ ഞാൻ അനുഭവിച്ച ആനന്ദമായിരുന്നു എന്റെ ഏറ്റവും വമ്പിച്ച ആനന്ദം" എന്നു റൂസ്സോ സമ്മതിക്കുന്നു.

"തനിക്കു ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നതിനെ ചെയ്യുന്നതിനു ഇച്ഛിക്കുക; താൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെ ചെയ്യുവാൻ തന്നെ കഴിവുള്ളവനാകുക" ഇതാണ് വിജയത്തിന്റെ രഹസ്യമെന്നു ബാർനാർഡ് ഹാലൻഡർ തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ (The Psychology of Miscenduct Vice and Crime) പറയുന്നു. മാനസികദൗർബല്യമാണ് ദുഷ്ടന്മാരുടെയും ദുഃശീലത്തിന്റെയും ഏറ്റവും സാധാരണ കാരണമെന്ന് അദ്ദേഹം തെളിയിക്കുന്നു.

പ്രകൃതി നിയമങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു മാത്രമെ നമുക്കു പ്രകൃതിയെ കീഴടക്കുവാൻ കഴികയുള്ളു. അപ്രകാരം ജീവിതനിയമങ്ങളെ അനുസരിച്ചാൽ മാത്രമെ നമുക്കു ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധിക്കൂ. അനുസരണ നായകത്വത്തിനു ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. നമ്മുടെ മനസ്സിനും ചിന്തക്കും അനുസരണമായിട്ടായിരിക്കും നമ്മുടെ നേട്ടം. സ്വഭാവപരിപോഷണത്തിനും മനസ്സിനും നാം പരിശീലനം നൽകണം. അതിലാണ് നമ്മുടെ സുഖാസുഖങ്ങൾ ലയിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

മനസ്സിനെ ശരിപ്പെടുത്തി ശരിയാംവണ്ണം നാം ചിന്തിച്ചാൽ നമുക്കും ജീവിതത്തിൽ വിജയിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ 'അങ്ങനെതന്നെ'.

— —

കരുമ്പാണ്ടി — ഒരു കാണിപ്പെണ്ണ്

എൻ. പി. ചെല്ലപ്പൻനായർ ബി. ഏ., ബി. എൽ.

"മച്ചമ്പീ! തൊടാതെ പിടിക്കാണ്ടിരി." കരുമ്പാണ്ടി ആ യുവകോമളന്റെ കൈ തട്ടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "ഇത്തിരിയെല്ലാം അറിക്കാം ഒതുക്കാം. വേണ്ട അറനാട്ടു ചാത്താവിന്റെ കനിവുകൊണ്ട് നമ്പടെ കല്യാണം അങ്ങു കഴിയാമ്പോവല്ലെ. പന്തലിനു കാലു നീട്ടി, കാലിനെല്ലാം മൊളയും കെട്ടി. പിന്നെന്തിനാ ഈ വെപ്രാളം മച്ചമ്പി."

നമ്മടെ കല്യാണത്തിനു്. കല്യാണം കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ മച്ചമ്പിയുടേതായില്ലേ. പിന്നെ എന്റെ മച്ചമ്പിക്ക് എത്രഎത്ര ഉമ്മ വേണം.'

ആ യുവാവു് ദീർഘമായൊന്നു നിശ്വസിച്ചു. ഏഴുദിവസംകൂടി കഴിഞ്ഞ അയാൾക്കു് തന്റെ പ്രേമഭാജനത്തിന്റെ ഒരു ചുംബനം ലഭിക്കുകയുള്ളു. അയാൾ ആ യുവതിയുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി. പരിശുദ്ധപ്രേമത്തിന്റെ ഒരു സുവിസ്തൃത തടാകമാണതു്. നേരിയ അല

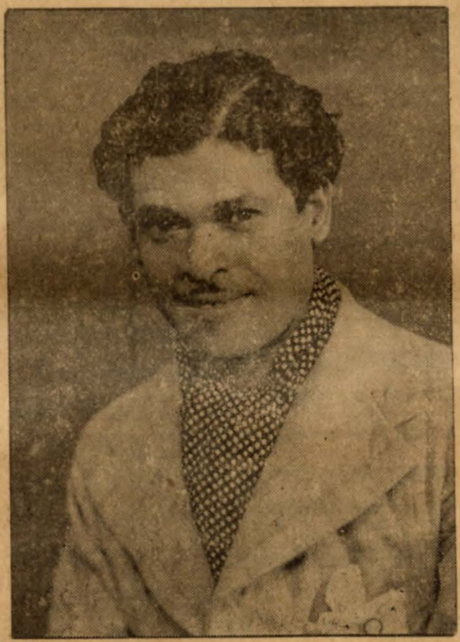

"എന്നാലും കരുമ്പാണ്ടി, ഈ പൂമേനിയുടെ ചന്തം കണ്ടോണ്ടു എത്ര നേരമെന്നു വച്ചാ ഞാൻ വെറുതെ ഇരിക്കുന്നെ." ആലുന്തറക്കോട്ടയിലെ കൊച്ചാതിച്ചൻ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു. "എന്റെ കരുമ്പാണ്ടിയല്ലെ. ഒരു ഉമ്മതാ; എല്ലാവരും മിററത്താ. കല്യാണപ്പന്തലിനു് ഈറവയ്ക്കുവാ, ഇവിടെങ്ങും ഒരു നായും പൂച്ചയും പോലുമില്ല. വെക്കം ഒരുമ്മയാ."

"അങ്ങിനെ പറയാതെ മച്ചമ്പീ! മച്ചമ്പി എന്റെ ഉയിരാ. മച്ചമ്പിയെ വിചാരിച്ചു വിചാരിച്ചു കഴിയുന്നോളാ ഞാൻ. എന്നാലും മച്ചമ്പീ! നമ്മളു കാണിക്കാരല്ലെ. തലവും കുലവും നോക്കാതെ നേരോം കാലോം വരാതെ ഇതൊക്കെച്ചെയ്യാമോ. നാളേഴല്ലേയുള്ളു

കൾ അതിന്റെ മുകൾപ്പരപ്പിൽ പരസ്പരം മർദ്ദിച്ചു്, ആശ്ലേഷിച്ചു് അമരുന്നുണ്ടു്. അത്യധികം ശ്രമപ്പെട്ടു് ഒരു കല്ലണകെട്ടി നിയന്ത്രിച്ചിരിക്കുകയാണു് അവൾ ആ പ്രേമസരസ്സിനെ. ആതിച്ചൻ അതു കണ്ടു: അവളുടെ പ്രേമത്തിന്റെ തീവ്രത: അതു നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള ആ കുമാരിയുടെ ശ്രമം. അയാൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"ഇല്ല കരുമ്പാണ്ടി, കൊച്ചാതിച്ചൻ എങ്ങിനെയെങ്കിലും ആ ഏഴുനാളു കഴിച്ചോളാം. കരുമ്പാണ്ടിയുടെ വ്രതം ഞാൻ മുടക്കുന്നില്ല. മുടക്കാൻ നിന്നോടൊട്ടു പറയത്തുമില്ല. ഉച്ചിനിക്കാളിയാണെ നേരു്, "അല്ലെങ്കിൽ നീക്കമ്പോ മുറിയാമ്പാച്ചിയോ നാട്ടാമൂടേവാകൊണ്ടു് എല്ലുകല്ലുസാമിയോ തമ്പുരാട്ടിയമ്മയോ എന്നെ അങ്ങു കൊന്നോട്ടെ"

ആതിച്ചൻ അവളെ ആശ്ലേഷിക്കുവാനായി നീട്ടിയ കൈകൾ ഉപസംഹരിച്ചു

"അങ്ങിനെ ചൊല്ലല്ലെ മച്ചമ്പീ, മച്ചമ്പിക്കൊരുകെടുതി വന്നിട്ടു് കരുമ്പാണ്ടി പിന്നെ ജീവിച്ചിരിക്കുമോ. എന്റെ മുത്തിഅമ്മേ! എന്റെ മച്ചമ്പിക്ക് ഒരു ദണ്ഡവും ദീനവും വരുത്താതെ ഇരിക്കണെ. ഒരു വെട്ടോ മുറിവോ ഏൽക്കാതെ കാക്കണേ." അവൾ കൈകൂപ്പി കുലദൈവങ്ങളെ തൊഴുതു.

ii

വീരാനല്ലൂർ കോട്ടയിൽ ഒരു മഹോൽസവത്തിന്റെ പൊടിപൂരമാണ്. തങ്ങളുടെ നായകനായ വീരപ്പനു് വീരമാർത്താണ്ഡൻ അരയൻ എന്ന സ്ഥാനവും പൊന്നും പൊരുളും, അടിപ്പാണ്ടി, നട്ടപ്പാണ്ടി, തലപ്പാണ്ടി എന്നി ദേശങ്ങളിൽ ചൊല്ലും പിരിവും നടത്താനുള്ള അധികാരങ്ങളും നാടുവാഴിയായ ആററിങ്ങൽ തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചു നൽകിയതിൽ പിന്നെ കാണിക്കാർക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ആദ്യത്തെ ആഘോഷമാണതു്. വീരമാർത്താണ്ഡൻ അരയന്റെ ഏകപുത്രി കരുമ്പാണ്ടി കാണിക്കാരുടെയെല്ലാം കാണപ്പെട്ട ദൈവമാണ്. അവളുടെ സൌന്ദര്യവും സാമർത്ഥ്യവും സൽസ്വഭാവവും അവരുടെയെല്ലാം ആദരവിനെ എത്രമാത്രം സമാർജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ടു്? ആനന്ദത്തെ വളർത്തിയിട്ടുണ്ടു്; ആശയെ ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ കരുമ്പാണ്ടിയുടെ കല്യാണമാണ്.

പന്തൽവിതാനത്തിൽ അത്യന്തം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് വീരമാർത്താണ്ഡൻ അരയനും അയാളുടെ കീഴിലുള്ള എഴുപത്തിരണ്ടു കാണിക്കുടികളിലെ പ്രമാണികളും മുററത്തു് മുറുക്കിത്തുപ്പിക്കൊണ്ടങ്ങനെയിരിക്കുകയാണ്. കാട്ടുകാഴ്ചകളും കുടിക്കാഴ്ചകളും ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ തങ്ങളുടെ നായകനെ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. അയാൾ അതെല്ലാം മൂളിക്കേട്ടു. കല്യാണത്തിനുവന്ന കാളകളെല്ലാം കുന്നുപോലെ കൂട്ടിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു് അരയൻ ഒന്നു പുഞ്ചിരിതൂകി. അപ്പോഴേക്കും അടിപ്പാണ്ടി, നട്ടപ്പാണ്ടി, തലപ്പാണ്ടി, എന്നീ ദേശങ്ങളിലെ പ്രമാണികളെ കല്യാണത്തിനു ക്ഷണിക്കുവാൻ പോയിരുന്ന ചെനാല്ലൂർ കോട്ടയിലെ ശീതങ്കൻ അരയനും മന്നാൻ പട

കോട്ടയിലെ മാർത്താണ്ഡൻ അരയനും വഴിനടന്നു വാടിത്തളർന്ന് പന്തലിൽ വന്നു കേറി.

"എന്തെല്ലാം കൂട്ടരെ. ആ പറപ്പാണ്ടികളെന്തൊന്നു ചൊന്നെന്നു പറയിൻ." വീരമാർത്താണ്ഡൻ അരയൻ സംഭാഷണം തുടങ്ങി.

"കാണിക്കാരുടെ ക്രൂരകല്യാണത്തിന് പണ്ടും പാണ്ടികള് വന്നിട്ടില്ലെന്ന്. അവരാരും വരത്തില്ല മൂപ്പാ. വരുമെന്നൊട്ടുനമുക്കും വേണ്ട," മാർത്താണ്ഡൻ ബോധിപ്പിച്ചു.

"ഓഹോ! അത്ര മുള്ളോ?" വീരമാർത്താണ്ഡന്റെ മുഖമൊന്നു തുടുത്തു. "എന്നാലതൊന്നു കാണണമല്ലോ. കാണിക്കാര് അവന്മാരുടെ മലവേലന്മാരോ."

"അവർക്കെന്താണ്ടന്ന. മുത്തന്മാരുടെ നന്മകൊണ്ടു് ആറുതോടെല്ലാമുണ്ടവർക്കു വെള്ളം കുടിക്കാൻ. ആട്ടുമാടെല്ലാമുണ്ടു് പാലുകുടിക്കാൻ. പിന്നെന്തിനാ അവര് കാണി അരയന്മാരുടെ കല്യാണത്തിന് കോപ്പുകൂട്ടാൻ വരുന്നതെന്നേ." പരമ്പെടുത്തു നിവർത്തുകൊണ്ടു നിന്ന പരപ്പനരയൻ പറഞ്ഞു.

"അതുതന്നെയാ പരപ്പാ ഞാനും പറേന്നെ. അയ്മൂട്ട തമ്പുരാനാണെ വൃശ്ചികത്തിക്കൊട്ടതിയുണ്ണും അറിയ മൂത്തന്റെ പുലിച്ചാവണെ ഞാനും പ്പാണ്ടികളെ ഒന്നു പിടിക്കാമേമ്പാവാ. കോതയും പറളിയും മണിമുത്തിയും ചെമ്പരുത്തിയുമാ ആ കെണ്ണന്തങ്ങക്കിത്ര നെറിയില്ലാതാക്കിയതു ആ പൊഴകളൊരു കല്ലണകെട്ടിയടച്ചിട്ടു കാര്യം. കരുമ്പാണ്ടിയുടെ കല്യാണം മാററിവക്കാമെടാ മാളോരെ. മമ്മട്ടിയും കന്താലിയും എടുത്തോണ്ടിറങ്ങി കല്ലണയൊന്നങ്ങു തീർക്കിൻ. കുടിക്കാൻ തേനും തിന്നാൻ തിനയും. മതിയെടാ മതി. വേണം വെള്ളംകുടിമുട്ടി പാണ്ടിയൊന്നു പതറണം. കള്ളിപ്പാലുകുടിച്ചു് ആ കയ്യന്മാരൊന്നു കറങ്ങണം.

iii

കോത, പറളി, മണിമുത്തി, ചെമ്പരുത്തി എന്നീ നദികൾ ഇന്ന് കോതയാററായി ഗംഭീരഭാവത്തോടെ തിരുവട്ടാർ, കുഴിത്തുറ, മുഞ്ചിറ മുടങ്ങിയ തീരസ്ഥലങ്ങളെ ഫലസമൃദ്ധമാക്കിച്ചെയ്തുകൊണ്ടു് സാഗരാഭിമുഖമായി ഒഴുകുന്നു. കൊല്ലവർഷം മുന്നൂറാമാണ്ടിടക്ക്, ഈ കഥ നടന്നകാലത്തു് അവ നാലും സഹ്യാദ്രിയിലെ തുംഗങ്ങളായ ശൃംഗപടവികളിൽ വച്ചുതന്നെ ഒന്നായിച്ചേർന്ന് പാണ്ടിദേശത്തേക്കും പാഞ്ഞിരുന്നു. ആ നദിയുടെ മുഖമടക്കി ഒരു കല്ലണകെട്ടി അടിപ്പാണ്ടി നടപ്പാണ്ടി തലപ്പാണ്ടി എന്നീ ദേശത്തുള്ളവരോട് കുടിപ്പക വീട്ടുവാനായിരുന്നു വീരാനല്ലൂർ കോട്ടയിലെ ഉഗ്രനായ വീരപ്പനെന്ന വീരമാർത്താണ്ഡനരയന്റെ ഉദ്യമം. കല്പനകൊടുക്കാത്ത താമസം. കല്ലണകെട്ടിപ്പടുത്തുതുടങ്ങി കാണിക്കാർ കണക്കററ ശ്രമിച്ചു; പേരിനും പൊരുമയ്ക്കും വേണ്ടി ഉഴച്ചു. കല്ലണ ഉയർന്നുതുടങ്ങി. ഒരാൾപൊക്കം, രണ്ടാൾപ്പൊക്കം. അങ്ങിനെ കെട്ടിക്കയററി. പക്ഷെ എന്തൊരു നിരാശയാണവർക്കുണ്ടായതു്. കല്ലണമുഖം അടയുന്നില്ല നദീപ്രവാഹം തടയുവാൻ അവർക്കു കഴിയുന്നില്ല. അറിയപ്പെട്ട മുത്തന്മാർക്കും കേൾവിപ്പെട്ട ദൈവങ്ങൾക്കും കൊട്ടതികളും നേർച്ചകളും നേർന്നു. വെളിച്ചപ്പാടിനെ വിളിച്ചിരുത്തി രാപ്പകൽ മന്ത്രങ്ങൾ ഉരുവിടുവിച്ചു. പക്ഷെ പ്രയോജനം ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. പ്രകൃതിയെ വെന്നുകഴിഞ്ഞ ആ വനവാസികൾ ആദ്യമായി ആ ശക്തിക്കു കീഴടങ്ങി. അവരുടെ ഉത്സാഹം അസ്തമിച്ചു. പ്രവൃത്തിശക്തി ക്ഷയിച്ചു. വീരനായ വീരപ്പൻപോലും തന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലശൂന്യതയിൽ ലജ്ജിച്ചു തലതാഴ്ത്തി.

കല്ലണയുടെ കന്നിമേൽ കോണിൽ കളം വരച്ചു പൂവും ഇട്ടു്, കോഴിയെക്കൊന്ന് കോടാലിച്ചാവിന് കുരുതിയും കൊടുത്തിരുന്നിരുന്നതിനിടയിൽ വെളിച്ചപ്പാട് തുള്ളത്തുടങ്ങി. ശരീരം ഉലച്ചുകൊണ്ടുള്ള തുള്ളൽ: ഉഗ്രമായ അട്ടഹാസം: കണ്ണു ഉറിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നില. കാണിക്കാരെല്ലാം ഭയന്നു ചൂളിപ്പോയി. "ആരാ? ആരാ?" ഒരുവൻ ചോദിച്ചു. "മാടൻ. മാടൻ! മാടനാ ഞാൻ. കൊണ്ടുത്താ വീരപ്പാ, കരുമ്പാണ്ടിയെ കൊണ്ടുത്താ. കല്ലണയ്ക്കും എനിക്കും ആ ഒററയ്ക്കൊരു സന്തതിയെ കഴുത്തുവെട്ടി കുരുതിതാ. എന്നാൽ കല്ലണ നിൽക്കും." വെളിച്ചപ്പാട് അലറിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

വീരമാർത്താണ്ഡൻ അരയൻ കാട്ടാളയിടിയേററ വേങ്ങമരംപോലെ നിലത്തുവീണു. കരുമ്പാണ്ടിയുടെ വീരന്മാരായ മാതുലന്മാരേഴും നെഞ്ചത്തടിച്ചു നിലവിളിച്ചു. എഴുപത്തിരണ്ടു കാണിക്കുടികളിലേയും നായകന്മാർ കണ്ണുനീരൊഴുക്കി. കരുമ്പാണ്ടിയെ, വീരമാർത്താണ്ഡനരയന്റെ അരുമസന്തതിയെ, വീരാനല്ലൂർ കോട്ടയിലെ കണ്മണിയെ മാടൻതമ്പുരാനു ബലികൊടുക്കാൻ!

iv

ആ മയക്കത്തിൽ കരുമ്പാണ്ടി പല സ്വപ്നങ്ങളും കണ്ടു. ഉഷസ്സിനെപ്പോലെ കോമളനായ തന്റെ മച്ചമ്പിയുടെ മടിയിൽ തലയും വച്ചുകൊണ്ടു് വൃക്ഷത്തണലിൽ ഉറങ്ങുന്നതു്. കല്യാണത്തിനു ശേഷമുള്ള ആദ്യരാത്രിയിൽ നാത്തുനാൽ കമനന്റെ മണിയറയിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ട താൻ ആ കാമുകമല്ലന്റെ കരവലയങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വിഗളിതവസനയായി കിടന്നു പിടയുന്നതു്: ചിറേറത്തൻ കലയും ചെറു കദളിക്കുലയും ആനക്കൊമ്പും വെരുകിൻ ചട്ടവുമായി താനും തന്റെ ഭർത്താവുംകൂടി ആറുവങ്ങൽ തമ്പുരാനെ മുഖംകാണിക്കാൻ പോകുന്നതു്: ഒടുവിൽ—ഒടുവിൽ—കല്ലണയ്ക്കു കുരുതികൊടുക്കാൻ വെളിച്ചപ്പാട് അവളെ ആവശ്യപ്പെടുന്നതും അവളുടെ പ്രിയപിതാവും മാതുലന്മാരും വേപഥുഗാത്രരായി കല്ലണച്ചിറയിൽ വീഴുന്നതും.

കരുമ്പാണ്ടി ഞെട്ടിഉണർന്നു അവൾ നാലുപാടും നോക്കി. നേരം മദ്ധ്യാഹ്നമായിരിക്കുന്നു. കല്ലണച്ചിറയിൽനിന്നും ഓടിക്കിതച്ചുവന്ന ഒരു യുവാവിനോട് ഉദ്വേഗത്തോടെ അവൾ ചോദിച്ചു.

"കല്ലണവരമ്പത്തുന്ന് നീറിപ്പാഞ്ഞിവരുന്നതെന്തുണ്ണാ? കോളുകേട്ടവല്ലതും കുലത്തിനു വന്നോന്നു ചൊല്ലിൻ."

ആ യുവാവു വിമ്മിവിമ്മിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടു് കല്ലണച്ചിറയിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഒരുവിധം വിസ്തരിച്ചവളെ ധരിപ്പിച്ചു.

"ഓഹോ! അത്രയൊള്ളോ. എന്റെ കാണിക്കുടിമുത്തിയമ്മേ ഞാൻ നിനച്ചുപോയി അപ്പനോ അമ്മാച്ചന്മാർക്കോ കെടുതി ഏതാണ്ടു പിണഞ്ഞെന്നു്. അണ്ണൻ ഇവിടാരോടും ഇതൊന്നും ചൊല്ലല്ലെ"

അവൾ തെററാടിയിൽനിന്നു ചാണ്ടിയ ഉളിപോലെ ആ രംഗത്തുനിന്നും നിഷ്ക്രമിച്ചു. തനിക്കു വേഗം ഭക്ഷണം നൽകുന്നതിനായി അവൾ മാതാവിനോടപേക്ഷിച്ചു. ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു് അവൾ എണ്ണയും താളിയും തേച്ചു് കുളികഴിച്ചു. ചങ്ങാതിമാർ അവളുടെ തല കോതിമുടിഞ്ഞു. അമ്മാവിമാർ പൊട്ടുതൊടുവിച്ചു. മടവിമാരും തോഴിമാരും ചേർന്നവളെ ഉടുപ്പിച്ചൊരുക്കി; അവളുടെ കല്യാണവേളയിലേക്കു വാങ്ങിത്തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന ആടയും ആഭരണങ്ങളും ചാർത്തി.

"പെററതള്ളേ! ചോറുതരിൻ" അവൾ അടുക്കളത്തിണ്ണയിലേക്കോടി. ആക്കും അവളുടെ ആ ബഹളങ്ങളുടെ അർത്ഥം ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല. ചോദിക്കുന്നവരോടു് പറയാം പറയാം എന്നു മാത്രം അവൾ പറയും.

ഊണുകഴിഞ്ഞു.

"അമ്മേ! എനിക്കൊരു മുത്തം തരിൻ." കരുമ്പാണ്ടി അമ്മയോടപേക്ഷിച്ചു. "ഒന്നല്ല പത്തു മുത്തം തരാമല്ലോ പൊന്നുമോളെ. കൊച്ചാതിച്ചന്റെ കൂടെ നീ ഇങ്ങു് പോയാപ്പിന്നെ ആർക്കുകൊടുക്കും മോളെ ഞാനൊരു മുത്തം." ആ വൃദ്ധ തന്റെ ഏക പുത്രിയെ മാറോടു ചേർത്താശ്ലേഷിച്ചു. അവൾ മാതാവിന്റെ വക്ഷസ്സോടുചേർന്നുനിന്നു പരമാനന്ദം അനുഭവിച്ചു. അതിനുശേഷം അവൾ മുത്തിയമ്മമാരോടും പേരമ്മമാരോടും യാത്രചോദിച്ചുകൊണ്ടു് അറയുറന്ന് ആറുവങ്ങൽ തമ്പുരാൻ തൃക്കൈയിൽനിന്നും തന്റെ പിതാവിന്റെ വീരപരാക്രമങ്ങൾക്കു പാരിതോഷികമായി ലഭിച്ച സ്വർണ്ണപ്പിടിയുള്ള ആ വാൾ കൈയിലെടുത്തു. "അറ പൂട്ടിക്കൊള്ളിൻ" ഒരാജ്ഞനൾകിയിട്ടു് അവൾ പുറത്തിറങ്ങി. ആ കല്യാണപ്പന്തൽ, തന്റെ താലികെട്ടുകല്യാണത്തിനുവേണ്ടി തന്റെ പ്രിയപിതാവു് ആളും പൊരുളും വ്യയംചെയ്തു് അതിമനോഹരമായി പടുത്ത ആ പന്തൽ, അവൾ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അതുമേഞ്ഞിരുന്ന ഈററച്ചില്ലകളിലെ ഇലകൾ ചെറുകാററിൽ ഇളകിത്താളം പിടിക്കുന്നു. അവളുടെ നേത്രങ്ങൾ ബാഷ്പാകുലങ്ങളായി.

V

ഖഡ്ഗവുമേന്തിയുള്ള കരുമ്പാണ്ടിയുടെ വരവുകണ്ടു് കല്ലണച്ചിറയിൽ കൂടിനിന്ന കാണിക്കാരെല്ലാം വെരണ്ടു വിരമ്പിപ്പോയി.

"പോ പെണ്ണേ പുറന്തിരിഞ്ഞു്." ആ കുമാരിയുടെ സംരംഭം ഏതാണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയ അവളുടെ മൂത്തകാരണവൻ ഗർജ്ജിച്ചു.

"കുലത്തിനുവരുന്ന കുറവുകണ്ടോണ്ടു് കരുമ്പാണ്ടിയ്ക്കിരിക്കണോ അമ്മാവാ. കല്ലണയിലേക്കു വന്ന ഞാൻ പുറന്തിരിഞ്ഞു പോവാനല്ലൊണ്ടു ചൊല്ലല്ലെ." ആ മുഗ്ദ്ധ മറുപടിപറഞ്ഞു.

"പൊന്നുമോളെ! അരിമ്പുറാവേ! നീപോയിട്ടെന്തിനാ എനിക്കൊരു കൊലോംനലോം. വാ കരുമ്പാണ്ടി! നമുക്കു നമ്മുടെ കുടിപ്പോകാം. കല്ലണ തീർന്നില്ലെങ്കിലും നീർച്ചാലു നീങ്ങിയില്ലെങ്കിലും വീരപ്പനു ഒല്ല്." വീരപ്പൻ അവളെപിടിച്ചു തന്റെ മടിയിൽ ഇരുത്തി മൂർദ്ധാവിൽ തെരുതെരെ ചുംബിച്ചു.

കരുമ്പാണ്ടി തന്റെ പിതാവിന്റെ ഉഗ്രമായ മേൽമീശ തടവിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

"അപ്പാ! അങ്ങിനെ നച്ചെല്ല ചെല്ലല്ലെ ഒരു പതിരു പെണ്ണിനെ കുരുതികൊടുക്കാൻ മടിച്ചു് കുലംകൊണ്ട വീരപ്പൻ കല്ലണയിട്ടിട്ടോടിയെന്നു കേട്ടാൽ മാളോരും മലവേടന്മാരും ചിരിക്കും. കാണിയില്ലങ്ങളുപത്തും കൊറപറയും. മാരിയമ്മനും മാടനും കലമ്പും. ഞാൻ ചത്തെന്നാ കാറുകാറേറാടുപോകും, മണ്ണുമണ്ണോടുപോകും അല്ലാണ്ടെന്താ. ഇത്രയും കാലത്തിനകം കരുമ്പാണ്ടിയൊന്നും വരുത്തിവച്ചിട്ടില്ല കുലത്തിനൊരു കോട്ടം. ഞാമ്പിറന്ന കുലം പെരുമയോടെ കഴിയണം അപ്പാ അതുകൊണ്ടൊന്നുമുള്ളു്. കല്ലണയങ്ങടയട്ടെ. പാണ്ടികളുടെ പിടപ്പൊന്നൊതുങ്ങട്ടെ. ഉം. പറ."

വീരമാർത്താണ്ഡൻ അരയൻ, ആജ്ഞാനിഷേധം എന്തെന്നറിഞ്ഞിട്ടി

ല്ലാത്ത ആ പ്രാകൃതപ്രഭാവൻ, കനിഞ്ഞിരുന്ന കരയുകയാണ്. കരുമ്പാണ്ടി അതുകണ്ടു. തന്റെ പ്രിയ പിതാവിന്റെ കണ്ണുകളിൽനിന്നും ധാരധാരയായി പുറപ്പെടുന്ന കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകൊണ്ട് അവൾ പറഞ്ഞു.

"ഛേ! ഛേ! വല്യതമ്പുരാന്റെ കൊട്ടാരത്തിച്ചെന്ന് വീശ്ശും കാട്ടി വിരമാർത്താണ്ഡപ്പട്ടവും വിരുതുകളും വാങ്ങിയ വീരാനല്ലൂക്കോട്ടയിലെ കാണിമൂപ്പനാണോ ഈ പടോളിക്കുന്നത്. അപ്പാ! മൂത്തന്മാരും പെറിയപ്പന്മാരും കേട്ടാൽ കൊറവല്ലെ. അണ്ണൻ തമ്പിവകക്കാരു നാമളെത്തൊട്ട് അപ്പനെ കണ്ടാൽ പല്ലുകാട്ടി ഇളിക്കില്ലേ! അയ്യേ. അയ്യേ."

"എന്നാലും ആറനാട്ടു ചാത്താവിന കണ്ണില്ലാതായിപ്പോയല്ലോ തൈവങ്ങളെ." അയാൾ കേണു "നീയില്ലാണ്ട ഞാനെങ്ങിനെ ചീവിക്കും മോളെ. വീരാനല്ലൂക്കോട്ടയിലെ വെട്ടും പോയാപ്പിന്നെ കാണിക്കുടി എഴുപത്തിരണ്ടും ഞാനെപ്പോലരുമല്ലോ അമ്മിണീ. മാടൻതമ്പ്രാന വേണേങ്കി എന്റെ തല കൊയ്യാമല്ലോ. കല്ലണയ്ക്കു കൊടുതിവേണങ്കി വീരപ്പനോട് ചൊന്നാപ്പോരെ. എന്നാലും ഈ അരുംകൊല."

"വെളിച്ചപ്പാട് ചൊല്ലുന്നതു പൊയ്യാണോ അപ്പാ. ഞാൻപോന്നു. അപ്പനെന്നെ തടുക്കം അരുത്. അമ്മാവന്മാരാരും എന്നെച്ചൊല്ലി കണ്ണുനീര് ചൊരികേം അരുത്. അപ്പാ! കാണിപ്പെണ്ണു നൂറു പോയാലും കാണിക്കുലം തഴക്കണം."

ആ യുവതി തന്റെ അഭിവന്ദ്യപിതാവിന്റെ പാദത്തിൽവീണു നമസ്കരിച്ചു. അനന്തരം ആ ഊററൻ ഖഡ്ഗവുമെടുത്തുകൊണ്ട് അവൾ കല്ലണ മുഖത്തേക്കു നടന്നു. ആരും അവളുടെ ഗതി നിരോധിക്കയാൻ ശക്തരായില്ല. ഒരു വനദേവതയുടെ സൌന്ദര്യവായ്പോടെ ക്ഷണനേരം അവൾ ആ നീർച്ചാലിന്റെ ഗതി നോക്കിനിന്നു. ഗംഭീരാരവത്തോടുകൂടിയുള്ള ഭയങ്കര ജലപ്രവാഹം, പാണ്ടിദേശത്തേക്ക്, കൂലം ഇടിച്ചിട്ടും കൊണ്ടൊഴുകുകയാണ്. ചരമാർക്കന്റെ ചെങ്കതിരുകൾ തട്ടിത്തൊറിവുള്ള സുവർണ്ണ പാളികൾപോലെ തിളങ്ങുന്നു ആ നദീതടം.

എന്തോ ഒന്നു മറന്നതുപോലെ കരുമ്പാണ്ടി തിരിഞ്ഞു നോക്കി. "എന്റെ മച്ചമ്പി എങ്ങെന്നു ചൊല്ലിൻ." അവൾ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

Vi

ആലന്തറക്കോട്ടയിലെ കൊച്ചാതിച്ചൻ, മന്ദഭാഗ്യനായ ആ കാമുകൻ, കല്ലണച്ചിറയ്ക്കടുത്തുള്ള ഒരു പേരാലിൻ ചുവട്ടിൽ മുട്ടിൽമേൽ തലയും താങ്ങി കുനിഞ്ഞുകുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. കാണിക്കാരുടെ പ്രവാചകനും പുരോഹിതപ്രമാണിയും

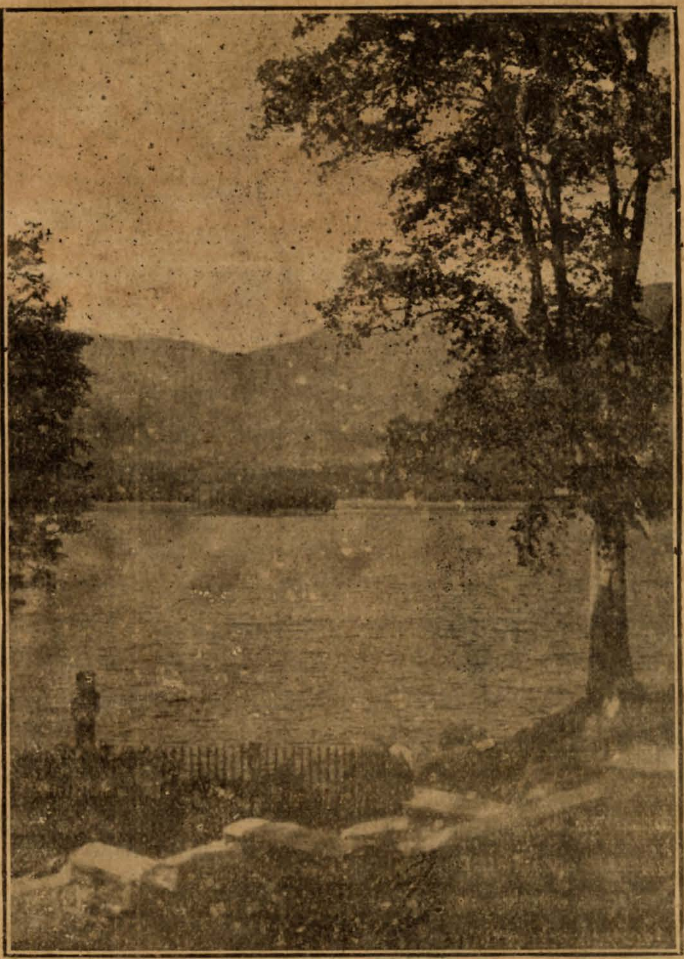

കോതയാർ തടാകം

മന്ത്രവാദിയും എല്ലാം ആയ ആ വെളിച്ചപ്പാടിന്റെ നിർഘൃണം കേട്ടതുമുതൽ തീവ്രയാതന അനുഭവിക്കുകയാണയാൾ. കാണിപ്പരിഷകളാരും കരുമ്പാണ്ടിയെ കരുതിക്കൊടുത്ത് കല്ലണമുഖമടയ്ക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയില്ലെന്നയാൾക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്. എങ്കിലും തന്റെ പ്രേമഭാജനത്തിന്റെ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തെപ്പററി എത്താണ്ടൊരു ബോധമുണ്ടായിരുന്ന ആ യുവാവ് എന്തോ ഒരു ദുരന്തത്തെപ്പററിച്ചിന്തിച്ചു നടുങ്ങി. അവളെക്കൂടാതെയുള്ള ഒരു ലോകത്തെപ്പററി കരുകൊണ്ടു കൊച്ചാതിച്ചന് സ്മരിക്കുവാൻകൂടി കഴിഞ്ഞില്ല.

"എന്റെ മച്ചമ്പി എങ്ങെന്നു ചൊല്ലിൻ" മണിനാദംപോലെ മലഞ്ചെരിവിൽ മുഴങ്ങിയ ആ വാക്കുകൾ അയാൾ കേട്ടു. അയാൾ തല ഉയർത്തി കല്ലണമുഖത്തിനു നേരെ നോക്കി. തന്റെ ജീവസഖി മിന്നലൊളിപോലെ നിൽക്കുന്നുണ്ടവിടെ, കരാളമായ ഒരു ഖഡ്ഗവുമേന്തി. തന്നെ തിരയുകയാണ് കറുത്തു നീണ്ട അവളുടെ ആ കണ്ണുകൾ. ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ നിന്നും ഉദിച്ചുയർന്ന ഒരു ദീനശബ്ദം മുഴക്കികൊണ്ട് അയാൾ അവളുടെ നേരെ ഓടി.

"എന്റെ പൊന്നുമച്ചമ്പിക്കെന്നോടരുമയുണ്ടെങ്കിൽ ഇന്നാപിടി ഈ വാള്. ഞാൻ ചിറവുതിരിഞ്ഞു നില്ലാം. എന്റെ മച്ചമ്പി ചിറവിച്ചുവീശിയൊരു വെട്ടുവെട്ടണം. തല ചെന്നു കല്ലണയിൽ ധിമിനെന്നു വീഴണം."

ആ ഖഡ്ഗം അയാളുടെ കയ്യിലാതി പ്രബോധത്തോടെ വാങ്ങിയതല്ല. അന്ധനായിത്തീർന്നപോയ ആ യുവാവ് എന്തോ പറയുവാൻ ശ്രമിച്ചു ചില അവ്യക്തശബ്ദങ്ങൾ അയാളുടെ ഓഷ്ഠാധരങ്ങളെ ഭേദിച്ചു പുറത്തു വന്നു.

"വേണ്ട മച്ചമ്പി. മച്ചമ്പിയൊന്നും ഉരിയാടണ്ട. മച്ചമ്പിക്കെന്നോടുള്ള അൻപ് എനിക്കു നല്ല നെനവൊണ്ട്. എനിക്കെന്നവച്ചാ മച്ചമ്പിയല്ലാണ്ടേതു മണവാളൻ. കാണിപ്പെണ്ണായാലും കന്നിച്ചാവായാലും കരുമ്പാണ്ടി മച്ചമ്പിക്കൊള്ള മൊറപ്പെണ്ണുതന്നെ, മച്ചമ്പിയല്ലാണ്ട മറെറാരുത്തൻ ചീവിക്കമ്പൊഴും ചാകമ്പൊഴും അവളെ തൊട്ടുക്കൂടാ. അതാണു മച്ചമ്പീ ആ വാളേങ്ങൊട്ടുതന്നു്. കൊലത്തിനു പൊല്ലാക്കാലം നാമാരുമൊള്ളപ്പോൾ വന്നുകൂടാ മച്ചമ്പി. കരുമ്പാണ്ടിപോയാ പോട്ടെന്നു വയ്. കല്ലണമുഖമടയണെന്ന് കാണാമൂത്തന്മാരേയും പുലിച്ചാവിനേയും പടച്ചതമ്പ്രാനേയും ഉള്ളി നെനച്ചോണ്ട് ആഞ്ഞുവീശിയൊരു വെട്ടുവെട്ട്. ഉം."

നീണ്ടുതഴച്ച് നിലംപററിക്കിടന്നിരുന്ന ആ വാർകൂന്തൽ ഇടത്തുകൈകൊണ്ടു ചുരുട്ടിമാററി കഴുത്തു കാണിച്ചു കൊണ്ടവൾ തിരിഞ്ഞുനിന്നു; അവളുടെ നിരതകണ്ഠത്തിൽ നിന്നും പായുന്ന ചുടുനിണം കുടിക്കുവാൻ അക്ഷമപ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇരമ്പലോടെ മുന്നോട്ടു പായുന്ന ആ അരുവിയുടെ അഗാധതയിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട്.

"ഉം. എന്തുമച്ചമ്പി! പെണ്ണിനേപ്പോലെ പേച്ചുപിടിച്ചോണ്ടു നക്കുന്നേ. എന്റെ പൊന്നുമച്ചമ്പിയല്ലെ. പെററതള്ളയും പേട്ടമൂപ്പനും വന്ന് മറ ചൊല്ലുന്നേനുമുമ്പ് ആഞ്ഞാഞ്ഞൊരു വെട്ടു വെട്ട്."

വാളിന്റെ ഒരു ചീററൽ. മിന്നൽപോലെ ഒരു പ്രകാശം. കടയിൽനിന്നു വേർപെട്ട കരുമ്പാണ്ടിയുടെ തല നദിയുടെ നടുക്കായിച്ചെന്നു വീണു. ജലപ്രവാഹം നിലച്ചു. കല്ലണ മുഖം അടഞ്ഞു.

* * *

കോതയുടേയും പറളിയുടേയും ഉല്പത്തിസ്ഥാനങ്ങൾക്കു മേക്ക് വിരമാർത്താണ്ഡനമ്പൻ വാണ വീരാനല്ലൂർ കോട്ടയുടെ നഷ്ടശിഷ്ടങ്ങൾ ഇന്നും അങ്ങിനെ കിടപ്പുണ്ട്, കിഴക്കുനിന്നുയരുന്ന കാററിനൊത്തു ദീർഘമായി നിശ്വസിക്കുവാൻ. ഒരു കാതംവഴി അപ്പുറത്തായി കാണിക്കാർ പടുത്ത ആ കല്ലണയും ഉറങ്ങി വറണ്ട പാണ്ടിയരുവിയും. നിശാമദ്ധ്യത്തിൽ ആ ഘോരവനത്തിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നവർക്ക് ഇന്നും കേൾക്കാം, കപ്പിവളകളുടെ കിലുകിലാരവത്തോടൊത്ത് "എന്റെ മച്ചമ്പിയെങ്ങെന്നു ചൊല്ലിൻ" എന്ന് സുവ്യക്ത മധുരസ്വരത്തിലുള്ള ഒരാജ്ഞ.

[ചിറ ഉറയ്ക്കാൻ നരബലി നടത്തുന്ന പതിവിന് സിലോൺ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. അവിടത്തെ ഒരു രാജാവ് ഒരു ചിറ ഉണ്ടാക്കിയതു് പലതവണ ഉറപ്പിച്ചിട്ടും ഉറയ്ക്കാതിരുന്നതിന് ഹേതുവെന്തെന്ന് ദൈവജ്ഞന്മാരോട് അന്വേഷണം നടത്തിയപ്പോൾ ഒരു രാജകുമാരനെ ബലികൊടുത്തെങ്കിൽ മാത്രമേ ചിറ പൊട്ടിച്ചുകളയുന്ന ഭൂതം തൃപ്തിപ്പെടുകയുള്ളു എന്നു മനസ്സിലായി. ആ രാജാവ് തന്റെ ഭാര്യമാരോടു ആലോചിച്ചതിൽ ഒരു ഭാര്യയും അവരുടെ പുത്രന്മാരിൽ ആരേയും കൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധയായില്ല. രാജാവിന്റെ സഹോദരി സ്വന്തമനസ്സാലെ തന്റെ കുട്ടിയെ കൊടുക്കാമെന്നു പറകയും ആ രാജകുമാരനെ ബലികഴിച്ചതോടുകൂടി ചിറ ഉറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നുമുതൽക്ക് സിംഹള രാജാക്കന്മാരുടെ പിന്തുടർച്ചക്രമം മരുമക്കവഴിക്കായി എന്നും അങ്ങനെയാണ് സിംഹളന്മാരുടെയിടയിൽ മരുമക്കത്തായം നടപ്പായതെന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നു.]

ന. ജി. പ]

ബർത്തൊലോമ്യ കണ്ട രാമവർമ്മമഹാരാജാവ്

പി. കെ. പരമേശ്വരൻനായർ ബി. എ.

വഞ്ചിരാജ്യചരിത്രത്തിൻെറ സുവർണ്ണാദ്ധ്യായങ്ങൾ പലതിനും കാരണഭൂതരായ മഹാന്മാരെപ്പററി ഇന്നുവരെ നമുക്ക ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ രാജ്യചരിത്ര പഠിതാക്കളെ നിരാശാഭരിതരാക്കത്തക്കവിധം കേവലം അപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിൻെറ സംസ്ഥാപകനായ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവ്, സംരക്ഷകനും സമ്പൽക്കാരകനുമായ രാമവർമ്മമഹാരാജാവ്, പ്രസ്തുത രാജപുരുഷന്മാരുടെ വലംകൈകളായി ശോഭിച്ചിരുന്ന രണ്ടു മന്ത്രിസത്തമൻമാർ, വീരശ്രീമാനായ വേലുത്തമ്പിദളവാ, ദക്ഷിണഭോജനെന്ന അപരാഭിധാനത്താൽ അറിയപ്പെടുന്ന സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവ്. എന്നിങ്ങനെ നാമശ്രവണത്തിൽത്തന്നെ രാജ്യാഭിമാനികൾക്കു പുളകം കൊള്ളിക്കുന്ന മഹാന്മാരെപ്പററി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ചരിത്രവിവരങ്ങൾ വായിക്കുന്ന ജിജ്ഞാസുക്കൾ പൂർണ്ണമായി ശമനം ലഭിക്കാത്ത പിപാസുക്കളെപ്പോലെ അസംതൃപ്തരായി പിൻതിരിയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. രാജ്യഭരണപരമായോ യുദ്ധസംബന്ധമായോ ഉള്ള വിവരങ്ങൾ ഈ വക ചരിത്രങ്ങളിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ അപ്രകാരമുള്ള രേഖകൾകൊണ്ടു മാത്രം പരിപൂർണ്ണമോ യഥാർത്ഥമോ ആയ ചരിത്രം നമുക്കു ഉപലബ്ധമായി എന്ന് തൃപ്തിപ്പെടാവുന്നതല്ല. രാജ്യതന്ത്രകൃത്യങ്ങളും ഭരണപരിഷ്കാരപരിപാടികളും മററും ചരിത്രത്തിൻെറ അപ്രധാനമായ ഘടകങ്ങൾ മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. ചരിത്രപുരുഷന്മാരെ വിജയസോപാനത്തിലേക്കു നയിച്ച അവരുടെ ജീവിതപരിപാടികളുടെ സൂക്ഷ്മവും വിശാലവുമായ വിവരണമാണ് ചരിത്രത്തിൻെറ ഏററവും പ്രധാനമായ അംശം. ഈ അംശത്തിൽത്തന്നെയത്രെ നമ്മുടെ ചരിത്രം ഏററവും ശുഷ്കമായിരിക്കുന്നതും. ഈ ഖണ്ഡികയുടെ ആരംഭത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട മഹാന്മാരെപ്പററിത്തന്നെ നമുക്കെന്തറിയാം? അവരെ വിജയത്തിലേക്കു നയിച്ച പരിതഃസ്ഥിതികൾ ഏവ? അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ രീതി പരിശീലനക്രമം, ജീവിതചര്യ, അഭിപ്രായഗതികൾ എന്നിവ ഏതുവിധത്തിലുള്ളവയായിരുന്നു? ഏതാദൃശമായ വിവരങ്ങളുടെ അഭാവത്തിൽ പ്രസ്തുത മഹാപുരുഷന്മാരുടെ ചരിത്രം നമുക്കു പൂർണ്ണമായി അറിയാമെന്ന് എങ്ങനെ അഭിമാനിക്കാം?

സമകാലിക ചരിത്രവിവരങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതാണ് മേൽപറഞ്ഞ കുറവി

ൻെറ പ്രധാനകാരണമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കേരളചരിത്രത്തിൽ സമകാലിക വിവരങ്ങൾ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു് വല്ല യൂറോപ്യൻ മിഷനറിമാരോ, യാത്രക്കാരോ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവ മാത്രമാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ചുരുക്കം ചില രേഖകളിൽ ഏററവും വിജ്ഞേയമായ ഒന്നിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പുണ്യശ്ലോകനായ രാമവർമ്മമഹാരാജാവിനെപററി ചിലതു പ്രസ്താവിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ഈ ലേഖനംകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്.

പതിനെട്ടാം ശതകത്തിൻെറ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ കേരളത്തിൽവന്നു് ഇവിടെ പതിമൂന്നു വർഷക്കാലത്തിലധികം താമസിച്ച് പല വിവരങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള Fra-Paolino De San Bartulomeo' എന്ന കാർമ്മലൈററു പാതിരി പലപ്രാവശ്യവും ഓരോ സംഗതിവശാൽ മഹാരാജാവുമായി അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തുകയും അവിടുത്തെ പ്രത്യേക തിരുവുള്ളത്തിന് പാത്രീഭവിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി Voyages to the East Indies (ഈസ്റ്റിൻഡീസ് പര്യടനം) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു മിഷനറിയുടെ മനോഭാവത്തോടുകൂടിയുള്ള പല പ്രസ്താവനകളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും കേരളീയ മഹാന്മാരിൽവച്ച് പ്രഥമ ഗണനീയനായ ഒരു പുണ്യപുരുഷനെപ്പററി അന്യത്ര സുലഭമല്ലാത്ത പല സൂക്ഷ്മവിവരങ്ങളും ഇതിൽനിന്നും നമുക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു!

1780 ജൂൺമാസം 20-ാംതീയതിയാണ് പ്രസ്തുതസഞ്ചാരി ആദ്യമായി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിനെ സന്ദർശിച്ചതു്. രാജസന്ദർശനത്തിനനുയോജ്യമായ കാഴ്ചദ്രവ്യങ്ങളോടും, മാർപാപ്പായുടെ വകയായി മഹാരാജാവിനു സമർപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു സന്ദേശത്തോടുംകൂടി അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരം കൊട്ടാരവാതുക്കൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ പരിചാരകന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ ക്രമോപചാരപുരസ്സരം സ്വീകരിച്ചു. കൊട്ടാരമതിലിനകത്തുവച്ച് സേനാനായകൻ അദ്ദേഹത്തെ അഭിവന്ദനം ചെയ്തു അകത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ സംസ്ഥാനത്തെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാലും പ്രഭുജനങ്ങളാലും പരിസേവിതനായി, മഹാരാജാവു നില്പുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുന്നു പോപ്പിൻെറ സന്ദേശകാരനെ സ്വാഗതം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, പൗരസ്ത്യസമ്പ്രദായത്തിൽ മോടി പിടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു കവറിനുള്ളിൽ അടക്കം ചെയ്തിരുന്ന സന്ദേശത്തെ ബർത്തൊലോമ്യ ആചാരസമന്വിതം സമ്പ്രതി കേശവപിള്ളയുടെ കൈയിൽ നൽകുകയും, കേശവപിള്ള ആയതിനെ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ തൃക്കൈയിൽ സമർപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അനന്തരം, അടുത്തു കിടന്നിരുന്ന മൂന്നു കസാലകളിലൊന്നിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ശേഷിച്ചവയിൽ ബർത്തൊലോമ്യവും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂട്ടുകാരനും ആസനസ്ഥരായി. പിന്നീടുണ്ടായ സംഭാഷണം മലയാളഭാഷയിലായിരുന്നുവെന്നും പദോച്ചാരണത്തിനു കോട്ടംതട്ടാതെ മലയാളഭാഷ സംസാരിച്ച പാതിരിയെ മഹാരാജാവ് വളരെ അഭിനന്ദിച്ചുവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അമരകോശം മുതലായ സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങൾ താൻ വായിച്ചുവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തന്നെ അത്യന്തം ശ്ലാഘിച്ചുവെന്നും അനന്തരകാലത്തു തിരുമനസ്സിലേക്കു തന്നോടുണ്ടായ പ്രത്യേകതിരുവുള്ളത്തിന് തൻെറ പൌരസ്ത്യസംസ്കാരപ്രണയം പ്രേരകമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ബർത്തൊലോമ്യ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമതത്തിൻെറ പ്രചാരത്തിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കാണിച്ച ദാക്ഷിണ്യത്തെ പാതിരി കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മേല്പറഞ്ഞ കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ വിവരണത്തിൽ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിനെപ്പററി അദ്ദേഹം പറയുന്ന ഭാഗം പ്രത്യേകം സ്മരണീയമായിരിക്കുന്നു.

"ഈ രാജപുരുഷൻെറ ഹൃദയനൈർമ്മല്യത്തേയും, ദാക്ഷിണ്യശീലത്തേയും, ധാർമ്മികബുദ്ധിയേയും സർവ്വോപരി അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനാഡംബരജീവിതരീതിയേയും എനിക്കു പ്രശംസിക്കാതിരിപ്പാൻ നിർവാഹമില്ല. ആ അവസരത്തിൽ കൊട്ടാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രഭുജനങ്ങൾപോലും ധരിച്ചിരുന്നതു് കേവലം ഓരോ ഒററമുണ്ടുകൾ മാത്രമായിരുന്നു. തൻെറ പരിവാരങ്ങളിൽനിന്നു കൂടുതലായി മഹാരാജാവിനുണ്ടായിരുന്ന വസ്ത്രവിധാനം, അവിടുന്നു തലയിൽ ധരിച്ചിരുന്ന സുവർണ്ണരേഖാങ്കിതമായ ഒരു ശിരോവേഷ്ടൻ മാത്രമായിരുന്നു.

അടുത്ത ദിവസം മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ അറപ്പുര വിചാരിപ്പുകാരനായ പയ്യമ്പള്ളിക്കുറുപ്പ് ബർത്തൊലോമ്യവിനെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ വസതിയിൽവച്ചു സന്ദർശിച്ചതായും, ഇംഗ്ലീഷ് വ്യാകരണ സംബന്ധമായി തിരുമനസ്സിലേക്കു തോന്നിയ ചില സംശയങ്ങൾ നിവാരണം ചെയ്യണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടതായും കാണുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ ഇംഗ്ലീഷു് ഭാഷാദ്ധ്യാപകനു മലയാളഭാഷ വശമില്ലാതിരുന്നതിനാലാണ് ഇങ്ങനെ സഹായം ആവശ്യപ്പെടേണ്ടിവന്നതു്. പാതിരി നൽകിയ അദ്ധ്യയനത്തിൻെറ ഫലമായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അത്യന്തം സംതൃപ്തനാവുകയും അദ്ദേഹത്തെ ഗുരുവെന്നു അഭിസംബോധനം ചെയ്കയും ചെയ്തതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മഹാരാജാവിനെ സന്ദർശിച്ച സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം അതിഥി എന്നുള്ള നിലയ്ക്കു് തന്നോടു മഹാരാജാവിൻെറ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാണിച്ച ദാക്ഷിണ്യവും സൗജന്യവും മററും ബർത്തൊലോമ്യവിൻെറ കൃതജ്ഞതാപുരസ്സരമുള്ള സ്മരണക്കു് പാത്രീഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉയർന്നനിലയിലുള്ള സംസ്ഥാനാതിഥികളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇന്നു ചെയ്തുവരാറുള്ളതുപോലെ ബർത്തൊലോമ്യവിൻെറ യാത്രക്കും താമസത്തിനും മററുമുള്ള സകല ചിലവുകളും സർക്കാരിൽനി

ന്നതന്നെ നിർവഹിച്ചതായും കാണുന്നു.

പിന്നീടുണ്ടായ മറെറാരു സന്ദർശനത്തിൽ ബെത്തൊലോമ്യൊതന്നെ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വ്യാകരണഗ്രന്ഥം മഹാരാജാവിനു സമർപ്പിക്കയുണ്ടായി. മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ്, പോർട്ടുഗീസ് എന്നീ ഭാഷകൾ പരസ്പരസഹായത്തോടുകൂടി പഠിക്കത്തക്കവണ്ണമായിരുന്നു ഈ * ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നിർമ്മാണം. ഈ സന്ദർശനത്തെ ബെത്തൊലോമ്യൊ ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. "ഞാൻ തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിൽ ആനീതനായപ്പോൾ, തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കൊട്ടാരത്തിന്റെ വരാന്തയിൽ, ഒരു പേർഷ്യൻ കമ്പിളിവിരിപ്പിന്മേൽ ആസനസ്ഥനായി സുവർണ്ണമയമായ ഒരു പട്ടുചാവട്ടയിൽ ചാരിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു............ആ വ്യാകരണഗ്രന്ഥം സമർപ്പിച്ചപ്പോൾ തിരുമനസ്സിലെ ആനന്ദം അപരിമിതമായിരുന്നു. ഉടൻതന്നെ പ്രഭുക്കളായ രണ്ടു പരിജനങ്ങളെ വരുത്തി അവരോടു പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥം നല്ലപോലെ പഠിക്കണമെന്നു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടുപദേശിച്ചു. യൂറോപ്യൻ രാജ്യക്കാരുമായി പൗരസ്ത്യദേശക്കാർക്ക് അനുദിനം വർദ്ധമാനമായി വരുന്ന സമ്പർക്കംമൂലം പാശ്ചാത്യഭാഷകളുടെ പഠനം ഈ നാട്ടിലെ രാജാക്കന്മാർക്കും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാർക്കും അനുപേക്ഷണീയമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അവരോടു കല്പിച്ചു. അനന്തരം അവിടുന്ന് ഒരു സ്വർണ്ണമാലയും സ്വർണ്ണനാരായവും പേനാക്കത്തിയും എനിക്കു സമ്മാനിച്ചു."

1784 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ ബെത്തൊലോമ്യൊ പത്മനാഭപുരത്തുവച്ചുതന്നെ മഹാരാജാവുതിരുമേനിയെ വീണ്ടും സന്ദർശിക്കയുണ്ടായി. രണ്ടു പ്രധാനകാര്യങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരുന്നു ഈ സന്ദർശനം നടന്നത്. മലബാർതീരത്തെ ക്രിസ്തീയവൈദികന്മാർ അവരുടെ ഇടവകകളിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളിൽനിന്നും അന്യായമായി പിരിച്ചുതുടങ്ങിയ ചില നികുതികൾ നിർത്തൽചെയ്യുന്നതിന് മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിൽ ജനങ്ങൾ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു. രണ്ടാമതായി അമ്പലപ്പുഴ കല്ലൂർക്കാട്ടിടവകയിലെ (ചമ്പക്കുളം) ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഇതരജാതിക്കാരിലും സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലും നിന്ന് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചില ഉപദ്രവങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനൊരപേക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഒരു തീരു

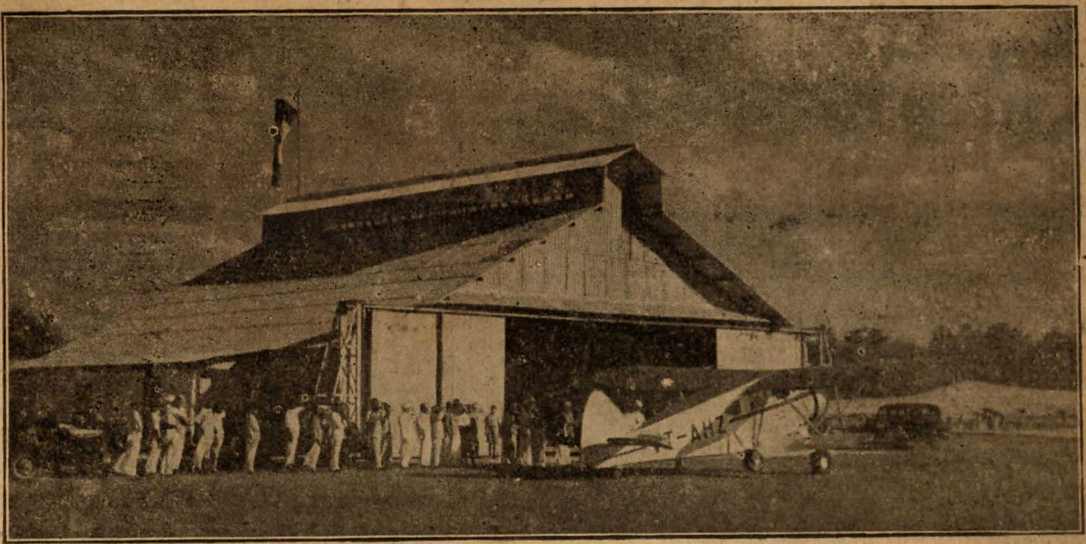

തിരുവനന്തപുരത്തെ വിമാനത്താവളം

മാനമുണ്ടാക്കുവാൻ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സർവ്വാധി നാഗൻപിള്ളയേയും സമ്പ്രതി കേശവപിള്ളയേയും നിയോഗിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ ആലോചനയുടെ ഫലമായി കുമാരൻചെമ്പകരാമൻപിള്ളയുടെ കൈയൊപ്പോടുകൂടി "അമ്പലപ്പുഴ മുഖത്തു" സർവ്വാധികാര്യക്കാർക്ക് ഒരു "സാധനം" പുറപ്പെട്ടു. ഈ സാധനത്തിന്റെ പരിഭാഷ ബെത്തൊലോമ്യൊ തന്റെ യാത്രാവിവരങ്ങളിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലും അക്രമികളിലും നിന്ന് രക്ഷ നേടുവാൻ സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുന്നവർക്ക് മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് നൽകുന്ന അഭയദാനത്തിന്റെ ശീഘ്രതയെ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം എടുത്തുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ ഒരു കല്പനക്ക് എത്രമാത്രം ശക്തിയും തീക്ഷ്ണതയും കാര്യക്ഷമതയുമുണ്ടെന്നുള്ളതിന് തെളിവായിട്ടാണ് ബെത്തൊലോമ്യൊ മേൽപറഞ്ഞ ഉത്തരവിനെയും അതിന്റെ പ്രയോഗരീതിയേയും ദൃഷ്ടാന്തീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അമ്പലപ്പുഴക്കാര്യക്കാർ കല്പന നിർവഹിപ്പിക്കുന്നതുവരെ 'സാധനം'കൊണ്ടു ചെല്ലുന്ന വേൽക്കാരൻ ആ ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണെന്ന് ആ 'സാധനത്തി'ൽ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. ഈ സംഗതിയെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടു ബെത്തൊലോമ്യൊ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു "യൂറോപ്യന്മാർ സാധാരണയായി അപരിഷ്കൃതരെന്ന് ആക്ഷേപിച്ചുപോരുന്ന ഒരു വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇടയ്ക്ക് പ്രതിഭാശക്തിക്കും യുക്തിക്കും എത്രമാത്രം പ്രചാരമുണ്ടെന്നുള്ളതിന് ഒരു ഏതദ്ദേശീയരാജാവിൽനിന്നുമുള്ള മേൽ പറഞ്ഞ കല്പന സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതാണ്. ഈ രാജാവിന്റെ ആധിപത്യത്തിലുള്ള ഭരണക്രമം അതിന്റെ പ്രായോഗികവശത്തിൽ എത്രമാത്രം കാര്യക്ഷമതയുള്ളതായിരുന്നുവെന്നും ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. രാജാവിൽനിന്നും ഒരു കല്പന പുറപ്പെടുകമാത്രം; അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ അതു അക്ഷരംപ്രതി നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നു. പാശ്ചാത്യഭരണമേധാവികളുടെ ഉത്തരവുകൾ അവരുടെ മന്ത്രിമാർ തുടങ്ങിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സ്വാധീനശക്തിമൂലം ദുർബലമായി പരിണമിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഈ കൊട്ടാരങ്ങളിൽ നടപ്പില്ല. രാജാവിന്റെ വാഗ്രൂപേണയുള്ള ഒരു കല്പന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ വിട്ടുവാതുക്കൽ തൂക്കിയിടുന്ന ഒരടയാളസാധനം, ഇത്രയുമൊക്കെ മതി ഒരുദ്യോഗസ്ഥനേയോ പൗരനേയോ കൊണ്ടു രാജകല്പന അനുസരിപ്പിക്കുവാൻ. ഇതൊന്നും ഫലവത്താവാത്തപക്ഷം മാത്രമേ തടവുശിക്ഷ മുതലായ ദണ്ഡനീതികളിലേക്കു കടക്കേണ്ടിവരികയുള്ളൂ."

ബെത്തൊലോമ്യൊവിന്റെ യാത്രാവിവരങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലെ മഹാസംഭവങ്ങളെയൊന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിലും സാധാരണചരിത്രരേഖകളിൽ അസുലഭമായ പല വിജ്ഞേയവിവരങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. കാർത്തികതിരുനാൾ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യം, കൊട്ടാരത്തിലെ ലളിതമായ ജീവിതരീതി, രാജകല്പനകൾ നിർവഹിപ്പിക്കുന്നതിന് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശുഷ്കാന്തി, സർവ്വോപരി വഞ്ചിരാജ്യകുടുംബത്തിന്റെ സഞ്ചിതസമ്പത്തായ ധാർമ്മികബുദ്ധി, മതസഹിഷ്ണുത എന്നീ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഈ യാത്രാവിവരങ്ങൾ അത്യന്തം ഉപകരിക്കുന്നു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഗുണമഹിമകളാലും പ്രതാപൈശ്വര്യങ്ങളാലും ആകൃഷ്ടനായ ഈ മിഷനറി അപ്രകാരമുള്ള ഒരു മഹാനെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു ലഭിക്കുന്നതിന്റെ അഭിലഷണീയതയെ ഉദ്യോതിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല. ഇത്ര സന്മാർഗ്ഗബോധവും നീതിനിഷ്ഠയുമുള്ള ഒരു മഹാരാജാവ് ഒരു വിഗ്രഹാരാധനക്കാരനായിപ്പോയതിൽ അദ്ദേഹം വിലപിക്കുകൂടിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ വിശാലമനസ്കത മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ ഈ മിഷനറി മതവിഷയത്തിൽ ഇത്ര സങ്കുചിതബുദ്ധിയായിപ്പോയല്ലോ എന്ന് നമുക്കും വിലപിക്കാതെ നിർവ്വാഹമില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രാവിവരങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന വിലയേറിയ ചരിത്രവസ്തുതകളെ സ്മരിക്കുമ്പോൾ ഏതൊരു കേരളീയനും അദ്ദേഹത്തോടു കൃതജ്ഞതയല്ലേ അവകാശമുള്ളൂ.

അസ്ഥിസ്രാവത്തിന് ശാസ്ത്രീയമായ ചികിത്സ

"12 ദിവസത്തേയ്ക്കുള്ള മരുന്നു സൗജന്യം"

അനവധി രോഗിണികൾ സുഖംപ്രാപിച്ചു വരുന്നു.

(വൈദ്യകലാനിധി, പി. കെ. വൈദ്യർ തൈക്കാട്ടുശ്ശേരി)

ഇതു പുരുഷന്മാർക്കു മൂത്രമാർഗ്ഗത്തെ ആശ്രയിച്ചുണ്ടാകുന്ന പൂയസ്രാവം (ഗൊണോറിയാ) ശുക്ലസ്രാവം മുതലായ രോഗങ്ങളിൽ വളരെപ്പേർ ഉപയോഗിച്ചു ഫലം കണ്ടിട്ടുള്ളതും "സർട്ടിഫിക്കററ്" ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

24 പാക്കററിന് 3-ക.
വി. പി. ചാർജ്ജ് ഇനാം.

ഇതു് കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന എത്ര ഭയങ്കരമായ നിലങ്കാരച്ചുമയേയും ഏററവും ചുരുങ്ങിയദിവസംകൊണ്ടു നിശ്ശേഷം ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

താഴെക്കാണുന്നമേൽവിലാസം സൂക്ഷിക്കുകയും രോഗം പിടിപെടുമ്പോൾ ഉടനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

2 ഔ. കുപ്പി 1-ക്കു് 1-ക.
വി. പി. ചാർജ്ജ് പുറമേ.

N. B. മരുന്നിനു ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ രോഗിയുടെ പ്രായം, രോഗത്തിന്റെ പഴക്കം, സ്വഭാവം, മററുപദ്രവങ്ങൾ മുതലായവകളെ വിശദമായി അറിയിക്കുകയും, വി. വി. ചാർജ്ജിനു 3ണയ്ക്കുള്ള സ്റ്റാമ്പുകൂടി അയക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മേൽവിലാസം വിശദമായി എഴുതിയിരിക്കണം. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ മറുപടിക്കുശേഷം.

പി. കെ. വൈദ്യർ S. N. G. S ഫാർമസി, തൈക്കാട്ടുശ്ശേരി A. O.
പി. കെ. വൈദ്യർ, വല്ലുർമഠം, വൈക്കം P. O.

* ഈ ഗ്രന്ഥം കൊട്ടാരം ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽനിന്നോ മറേറാ കണ്ടെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചാൽ അതു മലയാളഭാഷാ ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തിന് ഒരു പുതിയ നേട്ടമായിരിക്കും.—ലേ,

ജീവൽസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം

നെട്ടൂർ പി. ദാമോദരൻ

രാഷ്ട്രീയമായും സാമുദായികമായും ദൈനംദിനം അത്ഭുതകരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു ജീവൽസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു സജീവപ്രശ്നമായിത്തീർന്നതിൽ അത്ഭുതത്തിന്നു അവകാശമില്ല. ജീവൽസാഹിത്യമെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ നെററി ചുളിക്കുന്നവരുണ്ട്. അതു കാൺഗ്രസ്സിന്റെയോ വേണമെങ്കിൽ സോഷ്യലിസത്തിന്റെയോ എന്തോ ഒരു വകഭേദമാണെന്നുവെച്ചു അവജ്ഞയോടുകൂടി പുറംതള്ളുന്ന മററുകൂട്ടരുണ്ട്. ജീവൽസാഹിത്യമെന്നത് എന്താണെന്നു തിട്ടമായി അറിയുകയില്ലെങ്കിലും അതൊരു 'കുണ്ടാമണ്ടിക്കൂട്ടക്ക'യാണെന്നുമാത്രം മനസ്സിലാക്കി അതിനെ പുച്ഛിക്കുന്നവരുണ്ട്. ജീവൽസാഹിത്യം യഥാസ്ഥിതികത്വത്തോടുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളിയാണെന്നു മാത്രം കരുതി അതിനെ വെറുക്കുന്ന യഥാസ്ഥിതികന്മാരുണ്ട്. ഇന്നത്തെ കവിസാർവ്വഭൌമന്മാരേയും സാഹിത്യപഞ്ചാനനൻമാരേയും സാഹിത്യഗവേഷകന്മാരെയും സാഹിത്യകളരിയിൽനിന്നു ഗളഹസ്തംചെയ്ത് അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു കൈക്കലാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കണ്ഠക്ഷോഭം ചെയ്യുന്ന ഏതാനും ചില ചെറുപ്പക്കാരുടെ താന്തോന്നിത്തരമാണ് ജീവൽസാഹിത്യമെന്നുവച്ച് അതിനെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യയും ചെറുതല്ല. ജനനത്തിൽതന്നെ ഇത്രഅധികം ആക്ഷേപങ്ങൾക്കും അധിക്ഷേപങ്ങൾക്കും പാത്രീഭവിച്ച മറെറാരു പ്രസ്ഥാനം സാഹിത്യത്തിൽ ഇതിന്നു മുമ്പു ഉണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നതു് സംശയമാണ്. ഇങ്ങിനെ ഓരോരുത്തരുടെ ആവശ്യത്തിനും അഭിപ്രായത്തിനും അനുസരിച്ച് അനേകംപേരാൽ അനേകവിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്ന ജീവൽസാഹിത്യമെന്താണെന്നറിയുവാൻ പലക്കും ആഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കും.

മനുഷ്യനെ മനുഷ്യജീവിതത്തോടടുപ്പിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന സാഹിത്യമാണ് ജീവൽ സാഹിത്യം. കടുത്ത ദാരിദ്ര്യവും മുഴുത്ത പട്ടിണിയും അവകളുടെ വാ പൊളിച്ച് സമുദായത്തെതന്നെ വിഴുങ്ങുവാൻ വരുമ്പോൾ പട്ടുമെത്തയിലിരുന്നു പൊൻതൂലികകൊണ്ടു ദേവേന്ദ്രന്റെ ആനയുടെ കൊമ്പിന്റെ മഹിമയും മഹാലക്ഷ്മിയുടെ കചഭാരത്തിന്റെ മേന്മയും വിവരിക്കുന്ന സാഹിത്യം ജീവൽ സാഹിത്യമല്ല. അതാണ് സാക്ഷാൽ 'ചാവൻ' സാഹിത്യം. 'ചാവൻ' സാഹിത്യമെന്നാൽ ഉള്ളില്ലാത്ത സാഹിത്യമെന്നോ ചാവാനിരിക്കുന്ന സാഹിത്യമെന്നോ ചത്താൽ വേണ്ടുന്ന സാഹിത്യമെന്നോ ഇഷ്ടപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതാണ്. ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്ന സാഹിത്യമാണ് നമുക്കിന്നാവശ്യം. വിഷയലമ്പടത്വവും യാഥാസ്ഥിതികത്വവും പുലർത്തുന്ന സാഹിത്യം നമുക്കിന്നാവശ്യമില്ല. പ്രഭുജീവിതത്തെയും വൈദികജീവിതത്തെയുംപററി മാത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്ന സാഹിത്യം കൊണ്ടു നാം തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. ജീവിതത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളേയും ദർപ്പണത്തിലെന്നപോലെ പ്രതിബിംബിപ്പിച്ചു കാണിച്ചുതരുന്ന സാഹിത്യമാണ് നമ്മെ ആകർഷിക്കുന്നതു്. ഈ തോതു് വെച്ചു നാം നമ്മുടെ മലയാള സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഒന്നു പരിശോധിക്കുക. എഴുത്തച്ഛന്റെ രാമായണം, ഭാരതം, ചെറുശ്ശേരിയുടെ കൃഷ്ണഗാഥ എന്നിവകളാണല്ലോ നമ്മുടെ പദ്യസാഹിത്യത്തിലെ ചില പഴയ പ്രധാന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. പ്രസ്തുത മഹാകവികളുടെ കൃതികൾക്കെല്ലാം ധാരാളം സാഹിത്യഗുണമുണ്ടെന്നിരിക്കിലും അവയിൽ ഒന്നിനേയും ജീവൽസാഹിത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതല്ല. തുഞ്ചന്റേയോ ചെറുശ്ശേരിയുടേയോ കാലത്തെ കേരളത്തിലേയോ ഭാരതത്തിലേയോ സാമുദായിക ജീവിതത്തെപററി അവരുടെ കൃതികളിൽനിന്നു നമുക്കൊന്നും മനസ്സിലാവുന്നില്ല.

രാജാക്കന്മാരെപ്പററിയോ ദേവന്മാരെപ്പററിയോ ബ്രാഹ്മണന്മാരെപ്പററിയോ അല്ലാതെ പണ്ടാരും സാഹിത്യം എഴുതാറില്ല. പൌരാണികസാഹിത്യം പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ ഈ മൂന്നു വർഗ്ഗക്കാരും ഏതാനും ചില അസുരന്മാരും രാക്ഷസന്മാരും അല്ലാതെ ആ കാലങ്ങളിൽ വേറെ ആരും ജീവിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുകൂടി തോന്നിപ്പോകും. ഇതിന്നുള്ള കാരണം പരിശോധിക്കുന്നതു് രസകരമായിരിക്കും. അന്നത്തെ കവികളും സാഹിത്യകാരന്മാരുമെല്ലാം രാജസേവകന്മാരായിരുന്നു. അവരിൽ തൊണ്ണൂറു് ശതമാനം ബ്രാഹ്മണരുമായിരുന്നു. അന്നത്തെ ബ്രാഹ്മണർ ഭക്തന്മാരായിരുന്നിരിക്കണമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഭക്തന്മാരും രാജസേവകന്മാരുമായ ബ്രാഹ്മണർ എഴുതിയ സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ദേവന്മാരെപ്പററിയും രാജാക്കന്മാരെപ്പററിയും ബ്രാഹ്മണന്മാരെപ്പററിയും മാത്രമേ എഴുതിക്കാണുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ അതിൽ അത്ഭുതത്തിന്നു അവകാശമില്ലല്ലോ. അന്നത്തെ സാഹിത്യകാരന്മാരും കവികളും ദേവപ്രീതിക്കുവേണ്ടിയും ബ്രാഹ്മണപ്രീതിക്കു വേണ്ടിയും രാജപ്രീതിക്കുവേണ്ടിയും വയററുപിഴപ്പിന്നു വേണ്ടിയും മാത്രം കവിത എഴുതിയവരാണ്. യാഥാസ്ഥിതികമല്ലാത്തതും കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യവുമായ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ജീവിക്കുവാൻ അവക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരിൽനിന്നു അനർഘങ്ങളും അമൂല്യങ്ങളുമായ അനവധി ജീവൽ സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിക്കുമായിരുന്നുവെന്നു ഊഹിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. ജീവൽസാഹിത്യത്തിലുൾപ്പെടുത്താവുന്ന ഏതാനും ചില വരികൾ കുഞ്ചന്റെ തുള്ളലുകളിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത എന്റെ ഊഹത്തെ ബലപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്.

ഇനി നമ്മുടെ നോവൽ സാഹിത്യത്തെ ഒന്നു പരിശോധിക്കുക. ചന്തുമേനോന്റെ കാലംമുതൽ ഇന്നുവരേയും കേരളത്തിൽ നോവലെഴുത്തുകാർക്കും നോവലുകൾക്കും പഞ്ഞമുണ്ടായിട്ടില്ല. അക്ഷരങ്ങൾ കൂട്ടിവായിക്കുവാനും എഴുതുവാനും കഴിയുന്നവരെല്ലാം നോവലെഴുത്തുകാരും കഥാകൃത്തുക്കളുമായിട്ടുണ്ട്. ഇത്ര അധികം നോവലുകളും നോവലെഴുത്തുകാരുമെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടും ജീവൽസാഹിത്യത്തിലുൾപ്പെടാവുന്ന ഒരൊററ നോവലെങ്കിലും ഇതുവരെയായി മലയാളഭാഷയിൽ വല്ലവരും എഴുതീട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളതു് സംശയമാണ്. ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ ഞാൻ ഇനിയും അതു കാണുവാൻ ഇരിക്കുന്നതേയുള്ളു. ജീവൽസാഹിത്യത്തിലുൾപ്പെടുത്താവുന്ന ചില നോവലുകളുടെ തർജ്ജിമകളും അനുകരണങ്ങളും മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ അറിയായ്കയല്ല. വിക്ടർ യൂഗോവിന്റെ 'പാവങ്ങൾ' അതിന്നു ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. സ്വതന്ത്രനോവലുകളെപററി മാത്രമാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. നിലവിലുള്ള മലയാളനോവലുകളെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ മററു ഭാഷകളിലോ തർജ്ജിമചെയ്ത് മലയാളിയല്ലാത്ത വല്ലവക്കും വായിക്കുവാൻ കൊടുക്കുന്നതായാൽ മലബാറിനെപററിയും മലയാളികളെപററിയും അവരുടെ സാമുദായിക ജീവിതത്തെപററിയും അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നതു് ഏതാണ്ടു് ഇപ്രകാരമായിരിക്കും. "മലബാർ മേനോൻമാരുടെയും നായന്മാരുടേയും പിള്ളമാരുടേയും നമ്പൂതിരിമാരുടേയും അത്യാവശ്യം പട്ടന്മാരുടേയും ഒരു രാജ്യമാണ്. മേനോന്മാരും പിള്ളമാരും മററും നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവരും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായിരിക്കും. നമ്പൂതിരിമാർ അധികവും ജന്മിമാരാണെങ്കിലും മിക്കവരും വിഡ്ഢികളായിരിക്കും. പട്ടന്മാരുടെ ജോലി അരിവെപ്പും സേവപിടിക്കലും സംബന്ധംവെപ്പും മററുമായിരിക്കും." ഇതിൽ അതിശയോക്തിയുടെ കണികപോലും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതു്. ആർ എന്തു നോവൽ എഴുതിയാലും കഥാപാത്രങ്ങൾ വല്ല ശേഖരമേനോനോ കുമാരൻനായരോ വേലുപ്പിള്ളയോ ആവാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നാണ് വന്നിരിക്കുന്നതു്. അതുതന്നേയും സമുദായത്തിൽ ഉയർന്ന പടിയിലുള്ളവരായിരിക്കണം. താഴ്ന്നനിലയിലുള്ളവരെല്ലാം കഥാപാത്രങ്ങളാവാൻ കൊള്ളരുതാത്തവരായിരിക്കാം. ഒരു നായകനും നായികയും ഇല്ലാത്ത നോവൽ മലയാളത്തിൽ അചിന്ത്യമാണ്. പുസ്തകം ഒരു നോവലാവണമെങ്കിൽ ഒരു നായകന്റേയും നായികയുടേയും സാന്നിദ്ധ്യം അത്യാവശ്യമാണെന്നാണ് വെപ്പ്. നായകൻ ബി. എ.യും മിക്കപ്പോഴും ഒരു ബി. എൽ-ഉം പാസ്സായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. പഠിപ്പുമുഴുവനും നടത്തീട്ടുള്ളതു് മദിരാശിയിൽ വെച്ചായിരിക്കും. എന്നു മാത്രമല്ല "നായകന്മാർ" പഠിക്കുന്ന കോളേജുകൾ മിക്കപ്പോഴും 'പ്രസിഡൻസികാളേജും' 'ലോകോളേജും' മാത്രമായിരിക്കും. ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഒന്നാമനായിട്ടല്ലാതെ നായകൻ ഒരു പരീക്ഷയും പാസ്സാവാറില്ല. പഠിക്കുമ്പോഴെല്ലാം നായികയെ അവൻ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടുമി

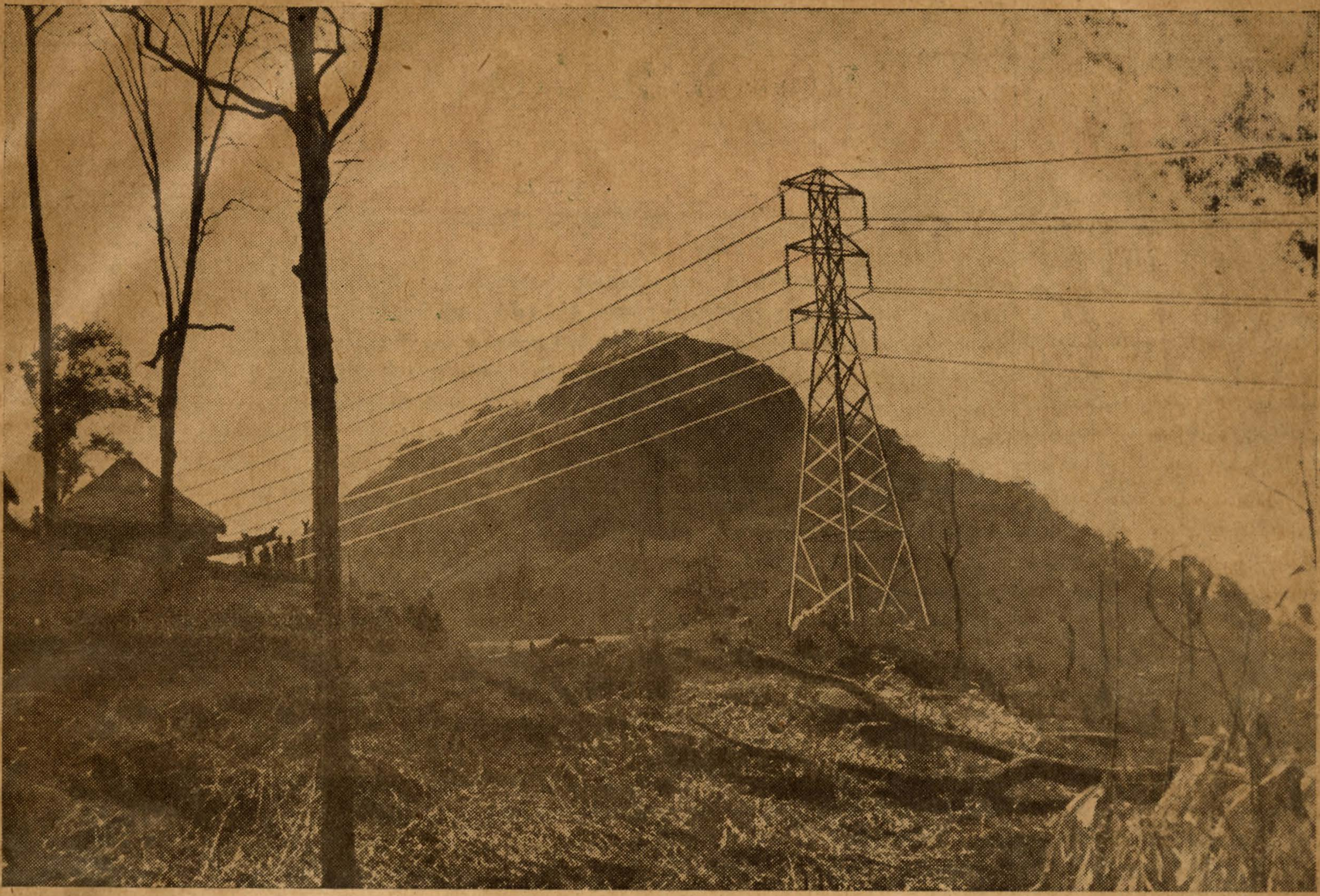

പള്ളിവാസൽ ഹൈ ടെൻഷൻ ലൈൻ

രിക്കും. നായികയാണെങ്കിൽ അവൾ സർവ്വഗുണസംപൂർണ്ണയാണ്. നിറം തനി നാരങ്ങാവർണ്ണവുമാണ്. വിവാഹത്തിനു ആദ്യം ചില തടസ്സങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാവുമെങ്കിലും ഒടുവിൽ അതെല്ലാം നീങ്ങുമെന്നു മാത്രമല്ല, നായകൻ നായികയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പോ പിമ്പോ അവനു ഒരു വലിയ ഗവമ്മെൻറ് ഉദ്യോഗവും കിട്ടാതിരിക്കുകയുമില്ല. മലയാളത്തിലെ മിക്ക നോവലുകളിലെയും ഇതിവൃത്തം ഇതല്ലെങ്കിൽ ഏതാണ്ടു ഇതിനനുസരിച്ചതായിരിക്കും. സമുദായത്തിലെ ഉയർന്ന ജാതിക്കാരെന്നു പറയപ്പെടുന്നവരിൽപെട്ട ഉയർന്നവർഗ്ഗത്തിലെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവർക്കല്ലാതെ മലയാളനോവലുകളിൽ സ്ഥാനമില്ല. കഥാപാത്രങ്ങൾ ആകുവാനുള്ള അവകാശം തൊഴിലാളികൾക്കും കർഷകന്മാക്കും ഹരിജനങ്ങൾക്കും പാവപ്പെട്ടവർക്കും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. ഉന്നതകുലജാതരായ നായന്മാരും മേനോന്മാരും മററും മാത്രമല്ല കേരളത്തിലുള്ളത്. നായന്മാക്കും മേനവന്മാക്കും നമ്പൂതിരിമാക്കും പകരം ക്രിസ്ത്യാനികളെയോ തീയ്യരേയോ മാപ്പിളമാരേയോ കഥാപാത്രങ്ങളാക്കണം എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല, പറയുകയുമില്ല. നോവലെഴുത്തുകാർ നായരത്വമുള്ള നായന്മാരായതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ കഥാപാത്രങ്ങൾ അധികവും നായന്മാരും മേനോന്മാരുമായിപ്പോയത്. തിയ്യത്വമുള്ള തീയ്യർ എഴുതിയാൽ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം തീയ്യരാകുമെന്നതിനു എനിക്കു സംശയമില്ല. വേണമെങ്കിൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ എടുത്തുകാട്ടുവാനും എനിക്കു സാധിക്കും. നോവലുകളിൽ ഒരു സമുദായപ്രാതിനിധ്യം അനുവദിക്കണമെന്നല്ല എൻെറ വാദം. അങ്ങിനെ ഞാൻ വാദിച്ചിട്ടില്ല. വാദിക്കുകയുമില്ല. വക്കീൽ കരുണാകരമേനോനെ പോലെയും ദിവാൻപേഷ്കാർ ശങ്കരക്കുറുപ്പിനെപോലെയും അരിവെപ്പുകാരൻ വൈത്തിപ്പട്ടരെപ്പോലെയും കഥാപാത്രങ്ങളാകുവാനുള്ള അധികാരം ചെത്തുകാരൻ കണ്ണനും മത്തിവിൽക്കുന്ന കാതർക്കും പാടത്തു പണിയുന്ന കൊറുമ്പനും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് എൻെറ വാദം.

ഇനി നമുക്കു ചില ആധുനികമഹാകവികളുടെ കവിതകളെപ്പററി ഒന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ സാഹിത്യാന്തരീക്ഷത്തെ ഇത്രയും ശോഭായമാനമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ള മൂന്നു അത്യുജ്ജ്വലതാരങ്ങൾ ഉള്ളൂർ, വള്ളത്തോൾ, ആശാൻ എന്നീ മഹാകവികളാണല്ലോ. മൂന്നുപേരുടേയും കവിതകളിൽ നമ്മുടെ പഴയ കവികളുടെ കവിതകളെ അപേക്ഷിച്ച് ജീവൽസാഹിത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്ന വളരെ അധികം വരികൾ കാണാവുന്നതാണ്. ആശാൻെറ ദുരവസ്ഥയും ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകിയും അനേകശതം യാഥാസ്ഥിതിക ഹൃദയങ്ങളെ കൊടുംപിരികൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. എണ്ണമററ അനാചാര കരിങ്കാട്ടുകളെ നിലംപതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാകവി വള്ളത്തോളിൻെറ "പോരാ, പോരാ," എന്ന വരികൾ ഏതൊരു കേരളീയ ഹൃദയത്തെയാണ് അഭിമാന വിജൃംഭിതമാക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളത്. സാഹിത്യത്തിനു സമുദായത്തിൻെറ മേൽ എത്ര വലിയ സ്വാധീനശക്തിയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ രണ്ടു കേരളീയ മഹാകവികൾ ആശാനും വള്ളത്തോളുമാണ്. സാഹിത്യം കോവിലകങ്ങളിലും അമ്പലങ്ങളിലും മാത്രം തങ്ങിനിന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു സാഹിത്യത്തിൽ കൈകാര്യം നടത്തിയിരുന്നതു പ്രഭുക്കന്മാരും വൈദികന്മാരും മാത്രമായിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലമെല്ലാം ഇങ്ങിനിവരാതവണ്ണം ഓടി പമ്പകടന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നു തൊഴിലാളികൾക്കും കർഷകന്മാക്കും സ്ത്രീകൾക്കും ബാലന്മാക്കും സാഹിത്യത്തിൽ കൈകാര്യം നടത്താമെന്ന നില വന്നിരിക്കുന്നു. പണ്ടു താമരപ്പൊയ്കയിലും ആകാശഗംഗയിലും പൂങ്കാവനത്തിലും അമ്പിളിക്കലയിലും മാത്രം കണ്ടുവന്നിരുന്ന സാഹിത്യം ഇന്നു പട്ടിണിക്കുടിലിലും വേശ്യത്തെരുവിലും ചവററുകൊട്ടയിലും ഇറങ്ങി സ്വച്ഛന്ദം വിഹരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പുരാണങ്ങളിലും ഇതിഹാസങ്ങളിലും ഒളിച്ചൊതുങ്ങിയിരുന്ന സാഹിത്യം രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങളിലും സാമുദായിക കാര്യങ്ങളിലും കൈകടത്തുവാൻ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു ഏതു രാഷ്ട്രത്തിൻെറ പിന്നണിയിലും അകമ്പടി നില്ക്കുന്ന പ്രേരണാശക്തികളിൽ മുഖ്യമായ ഒന്നു സാഹിത്യമാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ദിവ്യചക്ഷുസ്സൊന്നും ആവശ്യമില്ല. റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിൻെറ പിന്നണിയിൽ നിന്നിരുന്നതു മാക്സിം ഗോർക്കിയുടേയും ലെനിൻേറയും ലേഖനപരമ്പരകളല്ലെ? ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിനു ശക്തിയായ ഒരു അകമ്പടിയായി നില്ക്കുന്നതു റെഡ്യാഡ് കിപ്ലിങ്ങിൻെറ (Rudyard kipling)ൻെറ പുസ്തകങ്ങളല്ലെ? മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ, ബങ്കിം ചാറററർജി, സരോജിനീനായിഡു എന്നിവരുടെ സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങൾ ഭാരതീയരെ ഗാഢനിദ്രയിൽനിന്നും തട്ടിയുണത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായിട്ടില്ലെ? ഏതു രാഷ്ട്രീയ പരിവത്തനത്തിലും വിപ്ലവച്ചോര തിളച്ചൊഴുകുന്ന സാഹിത്യത്തിൻെറ കൈകാണാം. "The ink of a scholar is more precious than the blood of a martyr" രക്തസാക്ഷിയുടെ രക്തത്തേക്കാൾ പണ്ഡിതൻെറ മഷിയാണ് കൂടുതൽവിലയേറിയതു് എന്നു പറയുന്നതിൻെറ കാരണവും അതുതന്നെയാണ്. ജീവൽസാഹിത്യത്തിൻെറ അകമ്പടിയോടുകൂടി രാ

ഷ്ടം താരിതഗമനം ചെയ്യുന്നു. ജീവൽ സാഹിത്യത്തിൻ്റെ അഭാവത്തിൽ രാഷ്ട്രം നിർജ്ജീവമാകുന്നു

ജീവൽസാഹിത്യകാർ മില്ലുകളിലെ തൊഴിലാളികളെപ്പററിയും പാടത്തു പണിയുന്ന പുലയനെപ്പററിയും മാത്രമേ സാഹിത്യകാരന്മാർ പുസ്തകങ്ങളെഴുതാവൂ എന്നു നിർബ്ബന്ധിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടരാണെന്നു ചിലക്ക് ഒരു തെററിദ്ധാരണയുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു. അതിനു യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല. സാഹിത്യത്തെ സമുദായത്തിൻ്റെ ഉന്നമനത്തിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കണമെന്നു മാത്രമേ അവർ പറയുന്നുള്ളു. ജീവൽസാഹിത്യമല്ലാത്ത ഒന്നും സാഹിത്യമല്ല എന്നൊന്നും അവർ പറയുന്നില്ല. ആശാൻ 'വീണപൂവ്' എഴുതിയതുകൊണ്ടു ജീവൽസാഹിത്യകാരുടെ കണ്ണിൽ കുററക്കാരനാകുന്നില്ല. വള്ളത്തോളിൻ്റെ 'മഗ്ദലനമറിയം' തുപ്പൽ കോളാമ്പിയാണെന്നും അവർ പറയുന്നില്ല. അതൊന്നും മനുഷ്യജീവിതത്തോടു നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെട്ടവയല്ലെന്നും ജീവൽസാഹിത്യമല്ലെന്നും അവർ പറയുമായിരിക്കാം. ജീവൽസാഹിത്യമല്ലാത്ത സാഹിത്യം നമുക്കു വേണ്ടത്ര കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. ജീവൽസാഹിത്യം മലയാളഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇന്നും ഗർഭത്തിലിരിക്കുകയാണെന്നു വേണം പറയുവാൻ. അതുകൊണ്ടു ഇന്നുള്ള യുവസാഹിത്യകാരന്മാരുടേയും കവികളുടേയും സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധ ജീവൽസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനത്തിൻ്റെ നേരെ പതിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പഴഞ്ചന്മാരും യാഥാസ്ഥിതികന്മാരുമായ സാഹിത്യകാരന്മാരിൽനിന്നു നമുക്കു ജീവൽസാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അവർ ജീവൽസാഹിത്യമെഴുതേണമെന്നു ഉദ്ദേശിച്ചു എഴുതിയാലും അതു ജീവൽസാഹിത്യമാവുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു യുവസാഹിത്യകാരന്മാരും യുവകവികളും ജീവൽസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനത്തിൻ്റെ പരിപോഷണത്തിനുവേണ്ടി കൊണ്ടുപിടിച്ചു ഉത്സാഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു സാഹിത്യത്തിലെ യാഥാസ്ഥിതികന്മാർക്കും മമൂൽ പ്രിയന്മാർക്കും അടുത്തുതൻ കൊട്ടും പിരിച്ചുവെക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ജീവൽസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനത്തിൻ്റെ ആവിർഭാവം അവരെയെല്ലാം കണക്കിലേറെ കുപിതരാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. 'The old order changeth giving place to new' പഴയ സമ്പ്രദായങ്ങൾ പുതിയവയ്ക്കു വഴി മാറിക്കൊടുക്കുന്നുവെന്നുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പഴമൊഴി സാർത്ഥകമാക്കാത്തവണ്ണം ജീവൽസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം അടുത്തുതന്നെ നമ്മുടെ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലെ ഒരു സജീവപ്രശ്നമായിത്തീരുമെന്നു നമുക്കു ആശിക്കാം. ഉത്പതിഷ്ണുത്വത്തിൻ്റെ കതിച്ചുയരലാണ് ജീവൽസാഹിത്യം, യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിൻ്റെ മങ്ങിമറയലാണ് ജീവൽസാഹിത്യം.

——

അവർ

പൊൻകുന്നം വി. എ. വർക്കി

സ്വർഗ്ഗം!!—എൻ്റെ ഏകാന്തതയുടെ മുമ്പിൽ വന്നുനിന്നുകൊണ്ട് അവർ വിളിച്ചുപറയുന്നു "സ്വർഗ്ഗംവേണൊ, സ്വർഗ്ഗം?" അവരെ കാണുമ്പോൾ എൻ്റെ സ്വൈരത തകരുന്നു; ചിന്തയിൽ തീപിടിത്തമുണ്ടാകുന്നു. അവർ തുടരുന്നു—"നരകം," "മോക്ഷം," "ദൈവം" അവരുടെ കെട്ടുകളിൽ അവനിറച്ചിരിക്കുന്നു. സർഗ്ഗത്തെ അവഗണിക്കുന്നവരുടെ നേർക്കു നരകത്തെ അഴിച്ചുവിടുകയായി! അവരുടെ കോപം കാണുമ്പോൾ സമുദായം നടുങ്ങുന്നു.

ഞാൻ നിശ്ശനനാണ്. എൻ്റെ കൈയിൽ ഒരു കാശുപോലുമില്ല. വിലകൊടുത്തു വാങ്ങേണ്ട സ്വർഗ്ഗമെ, നിസ്സാരായ എൻ്റെ അനേകായിരം സഹോദരങ്ങൾക്കു ആശ്രയമാകുവാൻ നിനക്കു ശക്തിയില്ല. ദരിദ്രസഹോദരങ്ങളുടെ മുമ്പിൽനിന്നു നീ മറഞ്ഞുകൊള്ളുക. നാണയവൃത്തത്തിൽ ചുരുങ്ങിനില്ക്കുന്ന നിന്നെക്കാൾ എത്ര അഭിമാനാർഹമല്ല, സ്വാതന്ത്ര്യമായ നരകം. അവിടെ, അവതിയില്ലാത്ത വേദനകൊണ്ടു ഉഴലുന്ന സഹോദരങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും സേവനം നൽകി ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായിക്കൊള്ളാം.

അവർ—എൻ്റെ വായ് അടയ്ക്കുന്നു. തരുന്നതു സ്വാദുനോക്കാതെ വിഴുങ്ങിക്കൊള്ളാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ചിന്തയുടെ കഴുത്തിൽ വിലങ്ങുതടിവച്ച് അമർത്തുന്നു. നിശിതമായ വാൾ ഊരിനിൽക്കുന്ന ശാസ്ത്രത്തെക്കണ്ടു മുരമുരക്കുന്നു.

ആഴിപോലും അലച്ചുതല്ലിപ്പാടുപെടുന്നു. ഭൂമിയുടെ മാറിലൂടി വിയർപ്പുചാലുകൾ നദികളായി രാപ്പകലില്ലാതെ ഒഴുകുന്നു. ജനനത്തിൻ്റെയും, മരണത്തിൻ്റെയും മദ്ധ്യത്തിൽ കിടന്നു മനുഷ്യത്വം വേദനിക്കുന്നു അവരോ, അദ്ധ്വാനിക്കാതെ ആഹാരംകഴിക്കുന്നു. വിയർക്കാതെ, സമ്പാദിക്കുന്നു. ചൂടില്ലാതെ തീപിടിപ്പിക്കുന്നു. വെളിച്ചമില്ലാതെ വിളക്കു കത്തിക്കുന്നു. എൻ്റെ വിയർപ്പു ക്രൂരി പാറിക്കൊണ്ടു പ്രസംഗിക്കുന്നു. അവർ നിഷ്കാമസേവനം അചരിക്കുമ്പോൾ, ആ കീശയിൽ കിടക്കുന്ന എൻ്റെ പണം എന്നെ നോക്കി ഉപഹസിക്കുന്നു മൂങ്ങാ അതുകേട്ടു മൂളുന്നു. ചക്രവാളച്ചെരുവിൽ നിന്നു പാതിരാ എത്തിനോക്കുന്നു. അലയാഴി പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

എൻ്റെ അന്ധതയിലാണ്, അവരുടെ വിജയം. എൻ്റെ ചോദ്യം ചെയ്യലിലാണ്, അവരുടെ മരണവേദന. ഞാൻ ഈ അധികാരമന്വേഷിക്കുമ്പോൾ, ഈശ്വരനിൽ എനിക്കുള്ള മുടക്കുമുതൽ അവർ കണ്ടുകെട്ടുന്നു. എന്നെ പാളയത്തിൽനിന്നു പുറന്തള്ളുന്നു. അത് ഈശ്വരവിശ്വാസം പരക്കാത്ത ഒരു സ്ഥലത്തേക്കായിരുന്നെങ്കിൽ!!

ഹാ! വിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ആ മാറാല!! അതിൽകിടന്നു കുരുങ്ങുന്ന ജീവിതം!!!

അവർ, ക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ചു. ദിവ്യനായ നബിയെ, മെദീനവരെ ഓടിച്ചു. ഈശ്വരൻ താമസിക്കുന്ന വീടിന് അധിപരായി!! അദ്ദേഹമെഴുതിയ പുസ്തകത്തിൻ്റെ പ്രസാധകന്മാരായി!! ഭൂമിയുടെ കവിൾത്തടത്തിൽ ഉണങ്ങാതെ കാണുന്ന രക്തകണങ്ങൾ പലതിൻ്റെയും ഉത്തരവാദികൾ അവരാണ് അന്യായവിധികൾ പലതും അവരുടേതാണ്. ഇന്നും, ദണ്ഡനീതി അവരുടേതായിരുന്നെങ്കിൽ, ഹാ!!

അവർ പറയുന്നു—"ഈശ്വരൻ കോപിക്കും." ഇതു കേൾക്കുമ്പോൾ ചിന്തയുടെ ആരോഗ്യസ്തംഭങ്ങൾ ഒന്നായിക്കുലുങ്ങുന്നു. തീർച്ചയായും കോപം, ഈശ്വരൻ്റെ ഒരു ദുർബ്ബലതയാണ്. അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ മഹിമകൾ പാടാനുള്ള ഒരു യന്ത്രമാണെ, ഞാനെങ്കിൽ കഷ്ടം, മുഖസ്തുതി കൊതിക്കുന്ന ഒരു ദുർബ്ബലനെ, എനിക്കു കാണാൻ കഴിയും. എനിക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അവർ എൻ്റെ ആത്മാവിൻ്റെ അധികാരികളായി. ഗോളശാസ്ത്രത്തിന് അതീതമായി ചില ലോകനാമങ്ങൾ അവർ കണ്ടുപിടിച്ചു. അതോടുകൂടി വ്യവസ്ഥാപിതമായ ചൂഷണത്തിന് അധികാരികളുമായി. ഇതു ശരിയല്ല. ആ മഹാടവിയിൽ കാട്ടുതീ ഉയർന്നുകൊള്ളട്ടെ. അനീതിയുടെ നെറുകയിൽ ജീവകാരുണ്യത്തിൻ്റെ തൃപ്പാദങ്ങൾ അമർന്നു കൊള്ളട്ടെ.

സനാതനമായ ആ സൗന്ദര്യം പ്രപഞ്ചതലത്തിൽ ഓളം വെട്ടിത്തുളുമ്പുന്നു. ഏതു വലിയ കൈക്കുമ്പിളിലും അത് ഒതുങ്ങുന്നില്ല. ആ സ്വാതന്ത്ര്യസ്വർഗ്ഗത്തിൻ്റെ സന്നിധിയിൽ എൻ്റെ കൂപ്പുകൈ ഉയർന്നുകൊള്ളട്ടെ. ആ കുഞ്ഞലചാർത്തുകളെ സ്വൈരമായി ഞാൻ തഴുകിക്കൊള്ളട്ടെ. ഭാഗ്യനക്ഷത്രം പുഞ്ചിരി തൂകുന്ന ആകാശവും, ഇളം തെന്നലിൻ്റെ പിഞ്ചുപാദങ്ങൾ പതിയുന്ന ചില്ലിക്കൊമ്പുകളും, ചന്ദ്രിക കിക്കിളിയിട്ടു നിൽക്കുന്ന പൂവനവും, എൻ്റെ സഹോദരങ്ങളുടെ ദീനരോദനമുയരുന്ന സങ്കേതങ്ങളും വിട്ട്, ആരാധനയ്ക്കു എവിടെപ്പോകണമെന്ന് ഞാൻ അറിയുന്നില്ല. കീറിയമുണ്ടുടുത്തു പിച്ചപ്പാത്രവുമായി ഈശ്വരൻ എൻ്റെ മുമ്പിൽ വന്നു നിൽക്കുമ്പോൾ, മണിക്കിരീടം ചൂടിയ രഥാരൂഢമായ പ്രതീതികളിൽ ഞാൻ അയവിറക്കണം!!!

സ്വാമിൻ, ഞങ്ങൾ ദുർബ്ബലരാണ്. അപൂർണ്ണരാണ്. ഇത് അവിടുന്ന് അറിയുന്നു. പരവശരായ ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഉഴലുമ്പോൾ, അമരന്മാരുടെ ഗാനാലാപം നുകർന്ന് അങ്ങു വിദൂരതകളിൽ പള്ളികൊള്ളുമെന്നോ!!! എങ്കിൽ, പ്രഭോ അങ്ങയെ ഞാൻ എങ്ങനെ അന്വേഷിക്കും? അങ്ങു ഈ വ്യാപാരികളുടെ വലകളിൽ നിന്നു സ്വതന്ത്രനായി വർത്തിക്കട്ടെ. നമുക്ക് എന്തുകൊണ്ട് ഒരുമിച്ചിരുന്ന് ഹൃദയങ്ങൾ പകർന്നുകൂടാ. അവരോട് ഒരു വിളിപ്പാട് അടുക്കുമ്പോൾ, ദേവാലയങ്ങൾ അങ്ങിൽ നിന്ന് അനേകം കാതം അകലുന്നു.

——

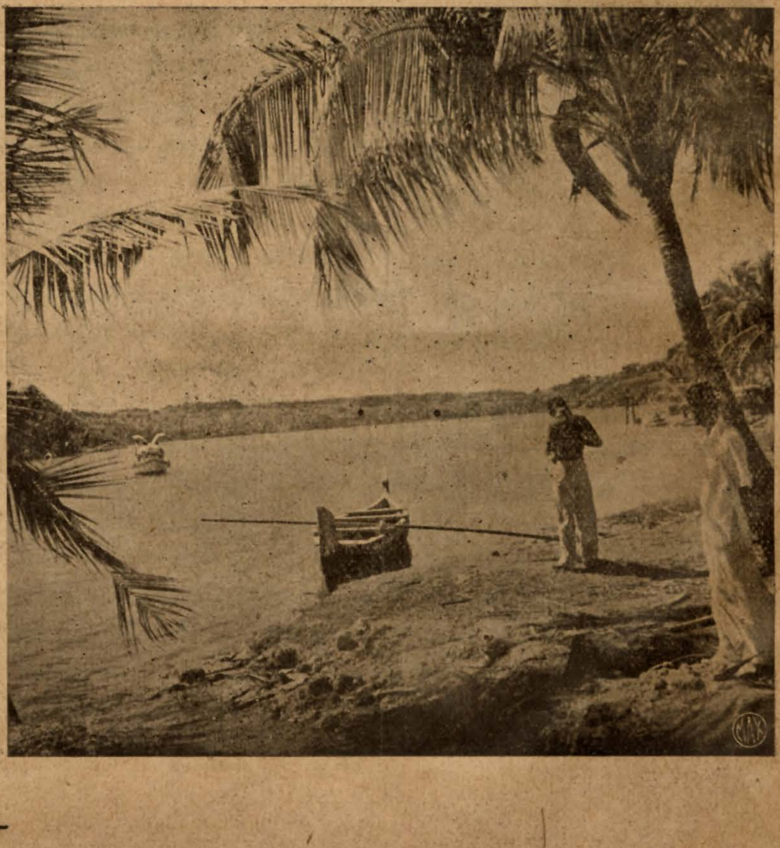

ആരാണുത്തരവാദി?

വി. സി. ചാക്കോ, എം.എ. (ഓണേഴ്സ്)

"രാധെ! മണി എഴടിച്ചല്ലോ. ഇതുവരെ എവിടെ ആയിരുന്നു? ഞങ്ങൾ ആകപ്പാടെ വിഷമിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അന്വേഷിച്ച് ഇറങ്ങണമോ എന്നുപോലും വിചാരിച്ചു."

"പാവം ലീല. വല്ലാതെ ഭയന്നുപോയോ എന്നെ വല്ലവരും മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി എന്ന് വിചാരിച്ചിരിക്കും. അതോ വല്ലവരുടേയുംകൂടി ഒളിച്ചോടിപ്പോയെന്നോ?"

"അതുരണ്ടും ഉണ്ടാവില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. പക്ഷെ രാധെ ഞാൻ കാര്യമായിട്ട് പറയുകയാ. കുറെ കൂടി സൂക്ഷിക്കണം. അസമയത്ത് പുറത്തിറങ്ങി നടന്നാൽ ആളുകൾ എന്തുപറയും."

"എന്റെ ലീലെ നീ ഒന്ന് വെറുതെ ഇരിക്കൂ. ആളുകൾ പറയുന്നു. എന്തുപറയാനാ. പറയുന്നെങ്കിൽ പറയട്ടെ. എന്റെ കാര്യം നോക്കാൻ എനിക്കറിയാം."

"കാര്യം നോക്കാൻ അറിയാൻ പാടില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല, അറിവ് കൂടി പോയതുകൊണ്ടെ ഉള്ളൂ. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ഒരതിരൊക്കെയുണ്ട്."

"പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് മാത്രം, അല്ലേ. ആണുങ്ങൾക്ക് ഈ അതിരൊന്നുമില്ലല്ലോ. ഞാൻ ഒന്ന് ചോദിക്കട്ടെ ലീലേ, ഈ പാർക്കും ബീച്ചുമൊക്കെ ആണുങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിന് മാത്രമാണോ. അവർക്ക് മാത്രമേ കാററുകൊള്ളാനും കാഴ്ച കാണാനും യോഗ്യതയുള്ളോ. നാണമില്ലല്ലോ ഈ അഭിപ്രായം ഇനിയും വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ."

"കാററുകൊള്ളണ്ടന്നോ കാഴ്ച കാണരുതെന്നോ ഒന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. അസമയത്ത് പാർക്കിലും മററും തനിച്ച് പോകുന്നത് നന്നല്ലന്നേ ഞാൻ പറഞ്ഞുള്ളൂ. പോരെങ്കിൽ നേരത്തെ ഒരഭിപ്രായം വീണു കഴിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്, നമ്മെപ്പോലുള്ള പഠിത്തക്കാരികളെ, പ്രത്യേകിച്ച് ഉദ്യോഗമുള്ളവരെ, വിശ്വസിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന്. അല്ല ഭാർഗ്ഗവി!"

ഭാർഗ്ഗവി ഒന്നു മന്ദഹസിക്കുകമാത്രം ചെയ്തു. രാധയുമായി തർക്കിച്ചതുകൊണ്ട് ഫലമൊന്നുമില്ലെന്ന് അവൾക്കറിയാം. അതുമല്ല ലീലയെപ്പോലെ അവൾ അത്ര യാഥാസ്ഥിതികയുമല്ല.

രാധ പറഞ്ഞു:—"ആരാണീ അഭിപ്രായമൊക്കെ പറയുന്നത്. നിങ്ങളുടെ ആഫീസിലെ മി. മേനോനെപ്പോലെയുള്ളവരല്ലെ"

"മേനോന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോഴല്ലെ ഒരു കാര്യം ഓർത്തത്. എന്റെ രാധേ നീ ആ മി. രാമചന്ദ്രനെ ഇങ്ങിനെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നതെന്തിനാണ്. മേനോനും മററും അയാളെ ആക്ഷേപിക്കാൻ ഇനി ബാക്കി ഒന്നും വച്ചിട്ടില്ല, നിന്റെ പേരും പറഞ്ഞ്."

"അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണല്ലോ ഞാൻ ഇന്ന് മി. രാമചന്ദ്രന്റെ കൂടെ ആറരമണിവരെ പാർക്കിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. എന്നെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് വിട്ടതും അദ്ദേഹംതന്നെയാണ്."

"എന്റെ രാധേ നീ എന്താണ് പറയുന്നത്. ഇതു മഹാകഷ്ടമാണ്. നിനക്ക് വിവാഹം ചെയ്യുന്നത് ഇഷ്ടമില്ല, ഒരിക്കലും വിവാഹം ചെയ്യുകയുമില്ല എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. പിന്നെ എന്തിനാണ് മി. രാമചന്ദ്രന് വെറുതെ ആശകൊടുക്കുന്നത്."

"ലീല ഇത്ര മറയിയാണെ്ാ" ഭാർഗ്ഗവി ചോദിച്ചു. "ഇതുപോലെ എത്രപേർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിവാഹം ചെയ്യുന്നില്ലപോലും"

"ഒരു സ്ത്രീയും പുരുഷനും കുറെ സ്വാതന്ത്ര്യമായി പെരുമാറി എന്ന് വച്ച് അവർ തമ്മിൽ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്ന് നിർബ്ബന്ധമുണ്ടോ. ആണുങ്ങൾക്കുള്ളത്ര സ്വാതന്ത്ര്യം പെണ്ണുങ്ങൾക്കും വേണം. ആരുപറഞ്ഞാലും ഞാൻ ഈ അഭിപ്രായം മാററുകയും ഇല്ല." എന്ന് രാധ മറുപടിപറഞ്ഞു.

"എനിക്കൊന്നുമില്ല. എങ്ങിനെയെങ്കിലും ആയിക്കൊള്ളൂ. അബദ്ധം പററുമ്പോൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും."

"അബദ്ധം പററിയാൽ ഞാൻ സഹിച്ചുകൊള്ളാം. നിങ്ങളാരും വിഷമിക്കണമെന്നില്ല."

രാധ ലീലയുടെ മറുപടി കേൾക്കാൻ നില്ക്കാതെ മുറിയ്ക്കകത്തേക്ക് പോയി.

പുത്തൻകച്ചേരി മണി പതിനൊന്നടിച്ചു. കൂട്ടുകാർ രണ്ടുപേരും ഉറക്കം പിടിച്ചിട്ട് കുറെനേരം ആയെങ്കിലും രാധ ഇനിയും ഉറങ്ങിയിട്ടില്ല. അവൾ കുറെനേരം വിളക്കിന് സമീപം എന്തൊ ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കണ്ണാടി എടുത്ത് അതിൽതന്നെ നോക്കികൊണ്ടിരുന്നു. ജനാലയിൽകൂടി അടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മന്ദമാരുതൻ അവളുടെ അളകങ്ങൾ ഇളക്കികൊണ്ടിരുന്നു. അവയുടെ ആകർഷണീയതയെപ്പററി മി. രാമചന്ദ്രൻ അന്ന് സൂചിപ്പിച്ചത് ഓർത്ത് അവൾ പുഞ്ചിരിതൂകി തലമുടി പല രീതിയിൽ കെട്ടിവച്ച് തിരിഞ്ഞും പിരിഞ്ഞും കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി. വെള്ളക്കല്ല് പതിച്ച കമ്മൽ അവൾക്ക് നന്നായിട്ട് യോജിക്കുന്നുണ്ട്. പുത്തനായി വാങ്ങിയ ഒരു സിൽക്ക്സാരിയാണ് അവൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ പച്ച നിറത്തിലുള്ള ബോർഡർ വലതു വക്ഷോജത്തെ അല്പംസ്പർശിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇട്ടുകൊണ്ട് അതിന്റെ ഭംഗിനോക്കി. ചുണ്ട് കടിച്ച് അമർത്തി പിന്നെയും കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി. കുറെനേരം ആ നിലയിൽ നിന്നു. അവളുടെ മനസ്സിൽ കൂടി വിവിധവിചാരങ്ങൾ കടന്നുപോയി. നെടുതായി ഒന്നു നിശ്വസിച്ചു. വിളക്കണച്ച് കട്ടിലിൽ പോയി കിടന്നു. അവൾ വിചാരിച്ചു. "ലീലയുടെ നേരെ അത്ര കയർക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. പാവം അവൾ നല്ലവളാണ്. അവൾ പറഞ്ഞതിൽ അല്പം കാര്യമില്ലാതില്ല. പക്ഷെ, ഈ ആണുങ്ങൾ വെറും സ്വാർത്ഥന്മാർ. അവരെ എന്തിന് പൂജിക്കണം."

രാധ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്നുകൊണ്ട് പിന്നെയും വിചാരിച്ചു. "മി. രാമചന്ദ്രൻ. വളരെ നല്ലവനാണ്. എനിക്ക് വേണ്ടി എന്തും ചെയ്യും. ഏതു സ്ത്രീയും ആഗ്രഹിക്കുന്ന സൌന്ദര്യമുണ്ട്, സ്വത്തുണ്ട്, വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ട് അയാൾക്ക്. മി. രാമചന്ദ്രനെ എന്തുകൊണ്ട് വിവാഹംചെയ്തുകൂടാ എന്നാണ് ലീലചോദിക്കുന്നത്. പാവം അവൾ എന്തറിഞ്ഞു.

വാസ്തവമാണ്. രാധയുടെ ചരിത്രം അവളുടെ സഖികൾക്ക് ശരിയായി അറിഞ്ഞുകൂടാ. സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി തീവ്രമായി വാദിച്ച് പുറമെ ചിരിച്ചും രസിച്ചും രസിപ്പിച്ചും നടക്കുന്ന രാധ എന്തുമാത്രം മനോവ്യഥ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവൾക്കു മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂടൂ.

രാധ ഒരു കുലീനകുടുംബത്തിലെ അംഗമാണ്. ബഹുമാന്യരായ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ നിഷ്കൃഷ്ടമായ മേൽനോട്ടത്തിലാണ് അവൾ വളർന്നത്. അനാവശ്യമായി സഹപാഠികളുമായി സല്ലപിക്കുന്നതിനും മററും അവൾക്ക് അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. കൂട്ടുകൂടിയാൽ ദുഷിച്ചുപോകുമെന്നായിരുന്നു അവളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ദൃഢമായ അഭിപ്രായം. ചുരുക്കത്തിൽ സസ്യമന്ദിരത്തിൽ വളർത്തപ്പെട്ട ഒരു പൂച്ചെടിപോലെ ആയിരുന്നു അവൾ. "സൽസ്വഭാവി" എന്ന പേര് അവൾ അനായാസേന സമ്പാദിച്ചു. സ്കൂൾഫൈനൽ പാസ്സായതോടുകൂടി അവളുടെ വിവാഹം നടന്നു. വരന്റെ പിതാവ് അവളുടെ അച്ഛന്റെ ഒരു ഉററമിത്രമായിരുന്നു. വിവാഹത്തിനുമുൻപ് പലപ്പോഴും മോഹനൻ അവളുടെ സഹോദരന്റെകൂടി വീട്ടിൽ ചെന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവർ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. മോഹനനെപ്പററി എല്ലാവർക്കും വലിയ മതിപ്പാണ്. അത് മാത്രമെ അവൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടൂ. വിവാഹം നടന്ന് കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മോഹനൻ ഒരു ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിതനായി. കൊല്ലത്ത് കടലിന്നഭിമുഖമായി പണിചെയ്തിരുന്ന ഒരു ചെറിയ മന്ദിരത്തിലാണ് ആ യുവദമ്പതികൾ താമസമാക്കിയത്.

മോഹനൻ ഒരു ഉത്തമഭർത്താവായിരുന്നു. അവളുടെ ഏതു് അഭീഷ്ടവും സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ അയാൾ എപ്പോഴും ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. സായാഹ്നസമയങ്ങളിൽ അവർ കടപ്പുറത്ത് നടക്കാൻ പോവുക പതിവാണ്. ചിത്രശലഭങ്ങൾപോലെ ഉടുത്തൊരുങ്ങി കടപ്പുറത്ത് വിഹരിക്കുന്ന യുവതികളെ രാധ അതിനിശിതമായി വിമർശിക്കാറുണ്ട്. വേഷവിധാനങ്ങളിലും മററും രാധയ്ക്ക് അക്കാലത്ത് തീരെ ശ്രദ്ധ ഇല്ലായിരുന്നു. പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള വേഷങ്ങൾ ധരിച്ച് വിലാസിനികളായി നടക്കുന്നത് കുലവധൂടികൾക്ക് ചേർന്നതല്ലെന്ന് അവളുടെ മാതാവിൽനിന്ന് അവൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. സായാഹ്നസവാരിക്ക് പോകുന്നതുതന്നെ മോഹനന്റെ നിർബന്ധംകൊണ്ടാണ്. വെറുതെ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നതാണ് അവൾക്ക് കൂടുതൽ ഇഷ്ടം. പക്ഷെ മോഹനൻ എപ്പോഴും സമീപെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. കഥകളും കവിതകളും മറ്റും വായിക്കുന്നത് അവൾക്ക് വലിയ വിരോധമായിരുന്നു. അങ്ങിനെയൊരു അഭ്യസനമാണ് അവൾ

വെളിച്ചത്തിൻെറ വെളിപാടു്

നാലാങ്കൽ

എന്നെ, നിർദ്ദയം കൈവിട്ടെറിഞ്ഞ നീ,
നിന്നുടെ വഴിപൊയ്പോയി, മോദമായ്;
ക്രൂരരോരോരുത്തരെ ലാളിച്ചുനിന്നെ, യോ-
ർത്തെരിയുന്ന വിരഹാനലൻതന്നിൽ,
നീറിനീറിയെരിയുകയില്ല ഞാൻ
നിർദ്ദയയാണു, നിഷ്ഠുരയാണു, നീ,
സുന്ദരമാം ഭവദീയവിഗ്രഹം
പൊന്നിനാൽ തീർത്ത പ്രേമമാം വേദിയിൽ,
വെച്ചനാരതം പൂജിക്കയെന്നുള്ള
നിശ്ചയവും കഴിച്ചുമൂടട്ടെ ഞാൻ;
കഷ്ടകാലങ്ങളോർത്തു കേഴില്ല ഞാൻ,
വിഷ്ടപത്തിനു കാതില്ല കേൾക്കുവാൻ.
യൗവ്വനം—മദിരോത്സവം തിങ്ങിടും
യൗവ്വനം—മിന്നൽപോലെപൊയ്പോമല്ലൊ;
വാരൊളിതൻ നിറകുടം ചാർത്തിടും
വാസന്തോത്സവം തീരും ഞൊടിയ്ക്കിടെ;
പുഞ്ചിരിച്ചാർത്തു, ചാഞ്ചാടിനിന്നിടും
പിഞ്ചുപൂക്കളുമെത്രനാൾ മിന്നിടും?
യൗവനമെന്നതോർക്കുകിൽ താമര
ത്താളിൽ മിന്നും ഹിമകണമല്ലയോ?
അല്പനേരം പ്രകാശിച്ച ശേഷമ-
ക്കൊച്ചുനീർത്തുള്ളിയെങ്ങോ മറഞ്ഞിടും;

....
....

എന്നെയീവിധം ഘോരനിരാശയിൽ,
ദൈന്യതയി, ലെറിഞ്ഞൊരെൻ നായികേ!

നിന്നെയോർത്തോർത്തു കേഴുന്നതിൽപ്പരം
അന്ധതയില്ല ലോകത്തിലൊന്നുമേ;
എന്നെയുംവിട്ടു പിൻതിരിഞ്ഞോടിയ
നിന്നെ, യോർക്കുന്ന മൂഢനല്ലീയിവൻ

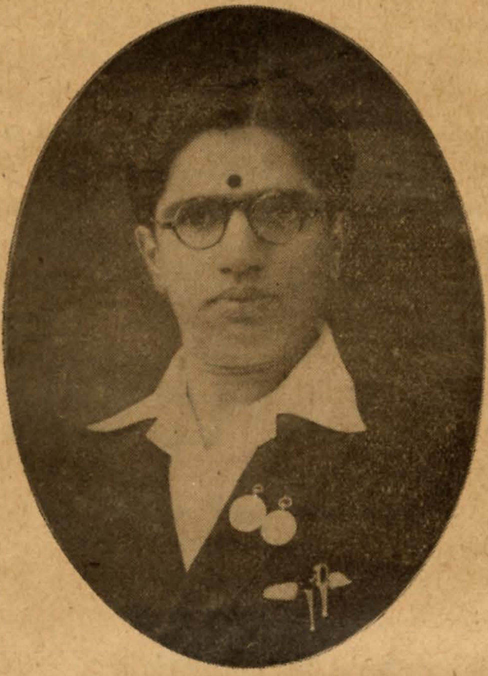

പാഞ്ഞൊലിക്കുമരുവികണക്കിനെ
പാഞ്ഞുപോയിടും ഉന്മാദയൗവ്വനം,
കണ്ണുനീരു തുടച്ചിനിജ്ജീവിത-
ത്തേൻ നിറയെ നുകർന്നു സംതൃപ്തനായ്,

ശിഷ്ടജീവിതമെങ്കിലും മംഗളോൽ-
കൃഷ്ടമായി നയിക്കാനുറച്ചു ഞാൻ;
നിന്നെയോർത്തെൻെറ ദിവ്യമാം യൗവ്വനം
ഇന്നിമേലിൽ ഞാൻ പാഴാക്കുകില്ലഹോ!!

....
....

മാരിയെങ്ങും ചൊരിയുന്ന കാർമുകിൽ
മാലകളാൽ നിറഞ്ഞൊട്ടെയംബരം;
പുഞ്ചിരിച്ചാലുമോമൽ വസന്തമേ!
സഞ്ചരിക്കട്ടെ നിന്നിലെൻ മാനസം;
ചുംബനങ്ങൾ പൊഴിച്ചാലുമെൻെറ മേൽ
സാന്ദ്രശീതളമാം കുളിർ ചന്ദ്രികേ!
സുന്ദരികളേ, വേഗമണയുവിൻ
മന്ദഹാസമണിഞ്ഞ മുഖത്തൊടും;
മർത്ത്യജീവിതദൈർഘ്യം പരിമിതം
ചിത്തമോദത്തിൽ മുങ്ങി മറയുവിൻ;
പ്രേമനൈരാശ്യമൊക്കെ മറക്കുവിൻ
ജീവിതം സുഖിക്കാനെന്നുമോർക്കുവിൻ;

....
....

എൻ ഹൃദന്തം തകർത്തോളെയോർത്തു ഞാൻ
ഖിന്നനാകില്ലൊരല്പനിമേഷവും.
ഭാവിയാകും യവനിക നീക്കി, ഹാ!
ഭാസുരാംഗിയൊരാളെന്നെ നോക്കുന്നു.
കണ്ണുനീരു തുടച്ചിനിക്കൈവല്യം
കൈവരുത്തുമപ്പൂമുഖം നോക്കട്ടെ;
സ്വല്പനേരമേയുള്ളെനിക്കെങ്കിലു-
മപ്സരസ്സൊത്ത പൊന്നിൻകുമാരിയെ,
പുൽകിടട്ടെൻെറ ജീവിതവല്ലിയിൽ
പൂമ്പുളകങ്ങൾ മൊട്ടിട്ടുനില്ക്കട്ടെ.

ക്കു ലഭിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ മോഹനനാകട്ടെ ഒരു യഥാർത്ഥസഹൃദയനാണു്, സാഹിത്യരസികനാണു്. രാധയ്ക്കു് സാഹിത്യത്തിലും മററുമുള്ള വിപ്രതിപത്തി മോഹനനെ വിഷമിപ്പിക്കാറുണ്ടു്. പക്ഷെ രാധയ്ക്കു് അഹിതമായി ഒരക്ഷരംപോലും അയാൾ ഉരിയാടാറില്ല. അയാൾ അവളെ അത്രകണ്ടു് സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഒരുവർഷം അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു. രാധയുടെ അലസത പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിച്ചു. നിത്യവും സ്നാനം ചെയ്യുന്നതിനു പോലും അവൾക്കു് മടിയാണു്. മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു് അവളെ മോഹനൻ പലപ്പോഴും കാണാറുണ്ടു്. അപ്പോഴൊക്കെ അയാൾ സ്നേഹപുരസ്സരം അവളെ ആക്ഷേപിക്കും. "ഓ! വീട്ടിൽ ഇരിക്കുന്ന പെണ്ണുങ്ങൾ തിലോത്തമ ചമഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്തിനാണു്" എന്നവൾ മറുപടി പറയും.

കുറെനാളുകളായി മോഹനൻ ആഫീസിൽനിന്നു് വളരെ താമസിച്ചേ വീട്ടിൽ എത്താറുള്ളൂ. ജോലിത്തിരക്കുകൊണ്ടാണെന്നു് അയാൾ സമാധാനംപറയും. "നേരത്തെ വീട്ടിൽ വന്നില്ലെങ്കിൽ എനിക്കു് പേടിയാവും" എന്നു് പറഞ്ഞു് രാധ ചിലപ്പോൾ കരയാറുണ്ടു്. അപ്പോഴൊക്കെ എന്തെങ്കിലും തമാശപറഞ്ഞു് മോഹനൻ അവളെ ചിരിപ്പിക്കും. രാധയ്ക്കു് മോഹനനെ ഒട്ടും സംശയമില്ല മാസങ്ങൾ പിന്നെയും പലതുകഴിഞ്ഞു. രാധയിൽ ഗർഭത്തിൻെറ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. മോഹനനു അവളുടെ ആരോഗ്യത്തെപ്പററി പ്രത്യേകം കരുതലുണ്ടു്. പക്ഷെ അയാളുടെ പെരുമാററത്തിൽ എന്തോ ഒരു അസ്വാഭാവികത തോന്നിക്കുന്നുണ്ടു്. നയനങ്ങളിൽ ഒരു വിഷാദഛായ നിഴലിച്ചു കാണുന്നു. രാധയുടെ മുൻപിൽ ഒരു കുററവാളിയെപ്പോലെ അയാൾ ചിലപ്പോൾ പരുങ്ങും. എന്നാൽ രാധ ഇതൊന്നും അത്ര ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.

പൂർണ്ണഗർഭിണിയായ രാധ ഒരു ദിവസം വീട്ടിൽ തനിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. മോഹനൻ ആഫീസിൽനിന്നും വരാൻ സമയമായിട്ടില്ല

"കുഞ്ഞേ ഒരു സ്ത്രീ വന്നു പുറത്തു നില്ക്കുന്നു" എന്നു് വൃദ്ധയായ പരിചാരിക പറയുന്നതു് കേട്ടു് രാധ വരാന്തയിലേയ്ക്കിറങ്ങി. വിശേഷവസ്ത്രാലംകൃതയായ ഒരു കൃശാംഗിയുണ്ടു് ഒരു ശിശുവിനേയും എടുത്തുകൊണ്ടു് അവിടെനില്ക്കുന്നു. പെട്ടെന്നു് ഒരാപത്ശങ്ക രാധയുടെ മനസ്സിലുദിച്ചു."

"അദ്ദേഹം ഇവിടെയില്ലേ?" ആഗത ചോദിച്ചു.

"ഇല്ല. ആഫീസിൽ പോയിരിക്കുന്നു. എന്തുവേണം. എന്നോടു പറയാമല്ലൊ. എന്നു രാധ പ്രത്യുത്തരം നൽകി.

"അല്ല അദ്ദേഹം വരട്ടെ. ഞാനിവിടെ ഇരിക്കാം."

"കാര്യമെന്താണെന്നു പറയണം. ഞാനദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാര്യയാണു്." രാധ ഈർഷ്യയോടുകൂടി പറഞ്ഞു.

"നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ എനിക്കു കാര്യമൊന്നുമില്ല, അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവാണെങ്കിൽ എൻെറ ഈ കുഞ്ഞിൻെറ അച്ഛനുമാണു്. അതുകൊണ്ടു് കുറേക്കൂടി മര്യാദയായി സംസാരിക്കണം."

ആകസ്മികമായുണ്ടായ ഈ മറുപടികേട്ടു് രാധയുടെ സപ്തനാഡികളും തളർന്നു. "ഇറങ്ങടീ പുറത്തു്" എന്നവൾ ഗർജ്ജിച്ചതായി മാത്രം അവൾ ഓർക്കുന്നുണ്ടു്. പിന്നീടു കണ്ണുതുറന്നപ്പോൾ കണ്ടതു് അവൾ ഒരു കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്നതായിട്ടാണു്. മോഹനൻ ഉദ്വേഗത്തോടുകൂടി അവളെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുറേ നേരത്തേയ്ക്കു് അവൾക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല. പെട്ടെന്നവൾക്കു് ഓർമ്മവന്നു. അടക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഹൃദയവേദനയോടുകൂടി അവൾ മുഖം തിരിച്ചുകളഞ്ഞു. മോഹനൻ അവളുടെ കൈത്തണ്ടിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു്

സന്ദർശിക്കുക— തൃപ്തിപ്പെടുക
ഏററവും നവീനമായ രീതിയിലുള്ള ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളും—കാപ്പി, ചായ, ഓവൽടിൻ മുതലായ പാനീയപദാർത്ഥങ്ങളും "നൃകൃഷ്ണവിലാസം" ഹോട്ടലിൽ എപ്പോഴും തയ്യാർ.
12 കൊല്ലം സുസ്ഥിരമായി നടത്തിവരുന്നതു്
പുത്തൻചന്ത
തിരുവനന്തപുരം
Prop: കെ. ഗോപാലപിള്ള

ഫാഷൻ ടൈലറിംഗ് ഹൌസ്,
മെയിൻറോഡ്—പാളയം, തിരുവനന്തപുരം.
എല്ലാവിധത്തിലുള്ള തയ്യൽവേലകളും കൃത്യസമയത്തു്, ഹിതമനുസരിച്ചും, പുതിയഫാഷൻ അനുസരിച്ചും, ഏററവും ഭംഗിയായിചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതിനു് എപ്പോഴും തയ്യാർ.
ഞങ്ങളുടെ ഫാഷൻ ടൈലറിംഗ് ഹൌസ് സന്ദർശിക്കുക! തൃപ്തിപ്പെടുക!!
സി. ചെല്ലപ്പൻ.

ദയനീയമായ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു. "എന്റെ പൊന്നുരാധേ! എന്നോടു ക്ഷമിക്കണേ. ഞാനെല്ലാം പറയാം. ഇനിയും ഒരിക്കലും ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാവില്ല. ഞാൻ ചെയ്ത തെററിന് വേണ്ടുവോളം മനോവേദന അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഞാനിതാ സത്യം ചെയ്യുന്നു, ഇതെന്റെ ആദ്യത്തേയും അവസാനത്തേയും അപരാധമാണെന്ന്."

"അയ്യോ അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞതു ശരിയാണോ. ഈശ്വരാ" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് രാധ വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചു. മോഹനൻ കട്ടിലിനു സമീപം മുട്ടുകുത്തിനിന്നുകൊണ്ട് അവളെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ രാധയുടെ സങ്കടം വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളു. അവൾ മോഹനന്റെ മുഖത്തു നോക്കുകപോലും ചെയ്തില്ല.

ദിവസങ്ങൾ പിന്നെയും പലതു കഴിഞ്ഞു. രാധ കട്ടിലിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണ്. കൂടെക്കൂടെ മോഹാലസ്യം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. മോഹനൻ ഒരു ഡോക്ടറെ വിളിച്ച് മുറയ്ക്ക് ചികിത്സ തുടങ്ങി. പ്രത്യേകം ഒരു നേഴ്സിനേയും ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. ഓരോ നിമിഷവും അയാൾ ഉൽക്കണ്ഠാകുലനായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഒരു ദിവസം രാധയുടെ മുറിയിൽനിന്നും ഹൃദയഭേദകമായ ഒരു നിലവിളി കേട്ട് മോഹനൻ അക്ഷമനായി വാതിലിനു വെളിയിൽ ചെന്നുനിന്നു. ഡോക്ടറും നേഴ്സും അകത്തുണ്ട്. മോഹനൻ നഖശിഖാന്തം വിറച്ചു വിയർത്തു നിലകൊണ്ടു. കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞ് ഡോക്ടർ വെളിയിൽ വന്നു പറഞ്ഞു—"പ്രസവിച്ചു. പക്ഷെ അതോടുകൂടി അവർ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടുപോയി. അതാണിത്രയും താമസിച്ചത്. ഇപ്പോൾ കുറച്ചു ഭേദമുണ്ട്. പക്ഷെ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുട്ടിയെ കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും തള്ളയെ കിട്ടി."

മോഹനൻ കേവലം ബോധരഹിതനെപ്പോലെ തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ട് നിന്നതേയുള്ളു.

രാധ രോഗശയ്യയിൽ നിന്നെണീററതു രണ്ടുമാസത്തിനു ശേഷമാണ്. അവൾക്ക് ഹൃദയക്ഷോഭത്തിനിടയാകരുതേയെന്നു ഭയന്ന് മോഹനൻ വളരെ ചുരുക്കമായിട്ടേ അവളുടെ മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. പൂർണ്ണസുഖമാവട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ച് അയാൾ നോക്കിപ്പാർത്തിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അയാൾ പുറത്തെവിടെയോ പോയി തിരിയെ വന്നപ്പോൾ രാധയെ അവിടെയെങ്ങും കണ്ടില്ല. മേശപ്പുറത്തൊരെഴുത്തിരിപ്പുണ്ട്. അതെടുത്ത് അയാൾ വായിച്ചു.

"ഞാനിതാ യാത്ര പറയുന്നു. എന്നോട് അല്പമെങ്കിലും സ്നേഹം ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ അന്വേഷിക്കാതിരിക്കണം. നാമിനിയും ഒരുമിച്ചു താമസിക്കുന്നത് ശരിയല്ല — രാധ."

വെറും കാര്യമാത്രപ്രസക്തമായ ഈ കുറിപ്പ് മോഹനന്റെ സകല ആശകളേയും നശിപ്പിച്ചു.

രണ്ടുമൂന്നുവർഷങ്ങൾക്കുമുൻപു നടന്ന ഈ സംഭവങ്ങൾ ഒരു ചലനചിത്രത്തിലെന്നപോലെ അന്നു രാത്രിയിലും രാധ പതിവുപോലെ സ്മരിച്ചു. മോഹനനെ പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം അവളുടെ ഇഷ്ടപ്പാഴത്തെ സഖിമാരെ കണ്ടുമുട്ടിയതും അവരുടെ ഉപദേശാനുസരണം ഒരുദ്യോഗം സമ്പാദിച്ച് തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ താമസിക്കാൻ തുടങ്ങിയതും അതിനോടിടയ്ക്ക് അവൾക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്ന പല കഷ്ടപ്പാടുകളെപ്പററിയും അവൾ ഓർത്തു. മോഹനന്റെ മോഹനരൂപം അവളുടെ മനസ്സിലിപ്പോഴും തങ്ങിനിൽപുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ ഒന്നു കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ എന്നവൾ പലപ്പോഴും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അയാൾ എന്തുകൊണ്ട് തന്നെ അന്വേഷിച്ചു വരുന്നില്ല എന്നോർത്ത് അവൾ അവളുടെ ഹൃദയം കഠിനമാക്കും. പലപ്പോഴും മോഹനനേയും രാമചന്ദ്രനേയും തമ്മിൽ അവൾ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവളുടെ ഹൃദയം മോഹനനു വേണ്ടി വാദിക്കുന്നുവെങ്കിലും പ്രതികാരേച്ഛ രാമചന്ദ്രനുമായി ദുസ്സ്വാതന്ത്ര്യം കാണിക്കുന്നതിന് അവളെ ചിലപ്പോൾ പ്രേരിപ്പിക്കും. ചെറുപ്പക്കാരായ പുരുഷന്മാരുമായി ഇടപെടുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ രാധയ്ക്കു ഇഷ്ടമില്ല. പക്ഷെ ഒരു പുരുഷൻ തന്നോടു കാണിച്ച അവിശ്വസ്തതയ്ക്ക് അതുമാത്രമേ തക്കതായ ഒരു പ്രതിവിധിയായി കരുതുള്ളു എന്ന് ഒരു ദുർവാശി അവൾക്കു തോന്നി. പുരുഷന്മാരെ വശപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഉപായങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്ന് ഇതിനിടയ്ക്ക് അവൾക്കു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. അവൾ രാമചന്ദ്രനോട് ചില അവസരങ്ങളിൽ വളരെ സ്വാതന്ത്ര്യം കാണിക്കും. മോക്ഷം പ്രാപിച്ചുപോയി എന്നു ആ സാധു വിചാരിക്കും. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ അയാളുടെ സകല കോട്ടകളും തകർന്നുവീഴും അവളുടെ നിരാശാജനകമായ അലസഭാവം കാണുമ്പോൾ. പുരുഷഹൃദയം കൊതിക്കുന്നതു് എന്തെല്ലാമെന്നു അവൾ നന്നായി പഠിച്ചു. പക്ഷെ ഈ അറിവുകൊണ്ട് ഇനിയും എന്തു ഫലമാണുള്ളത് രാമചന്ദ്രനിൽ അവൾക്കു യാതൊരു അഭിനിവേശവുമില്ല. അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഇപ്പോഴും അധിരാജനായിരിക്കുന്നത് മോഹനൻ തന്നെയാണ്. ആ മോഹനനോ എന്നെന്നേക്കും തിരസ്കൃതനായും പോയി.

അന്നുരാത്രി മുഴുവൻ അവൾ ഇത്തരത്തിലുള്ള വിചാരങ്ങളിൽ മുഴുകി നിദ്രാരഹിതയായി കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ii

"ഇന്നും തനിച്ചായിപ്പോയോ."

രാധ തെല്ലൊന്നമ്പരന്നുപോയി. അവൾ പാർക്കിൽ പക്ഷികളെ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന മന്ദിരത്തിലേക്ക് അലസഗമനം ചെയ്യുമ്പോൾ സമീപെയുള്ള ഒരു ലതാനികുഞ്ജത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ ചോദ്യം പുറപ്പെട്ടത്. മറുപടി പറയുവാൻ രാമചന്ദ്രന്റെ നേരെ നോക്കിയ നോട്ടത്തിൽ അശേഷം ആശ്ചര്യം സ്ഫുരിച്ചില്ല. അവൾ പറഞ്ഞു:—"അതെ തനിച്ചായിപ്പോയി. കൂട്ടുകാർ എവിടെയോ അത്യാവശ്യമായി പോയിരിക്കുന്നു. അതുപോകട്ടെ ഈ പടപ്പിനിടയിൽ എ

തടവിൽ

മേരി ജോൺ കൂത്താട്ടുകുളം

മലരണിക്കാടും ഗിരിനിരയും
മരതകമോഹനപുൽപ്പുറപ്പും
വനരാഗം പാടിപ്പുതഞ്ഞൊഴുകും
പലപല കല്യയും കണ്ടു കണ്ടു,
അകലെകുലായത്തിൽ തന്നൊയു കാ-
ത്തൊരുനല്ലപച്ചിലച്ചാർത്തിനുള്ളിൽ
അമരും പ്രണയവിലാസിനിതൻ
മധുര സ്മരണയിൽ മുങ്ങിമുങ്ങി,
അപരാഹ്നകാന്തിയിൽ മിന്നിടുംപു-
ഞ്ചിറകുകൾ ചാലെ വിരിച്ചുവീശി
അറിയാതെ തൻചുണ്ടിൽനിന്നതിന്നു
മൃദുഗാനപല്ലവി മൂളിമൂളി,
അവനങ്ങുതാനെ പറന്നിടുമ്പോ-
ളൊരുനല്ലതാമരപ്പൊയ്കകാണായ്.
ഹരിതതൃണാവലി തിങ്ങിനിൽക്കും
പുളിനങ്ങളാന്നൊരപ്പത്മിനിയിൽ
കനകാഭചിന്തും കതിരവന്റെ
കനകക്കുടങ്ങളാം കണ്മണികൾ
കമലങ്ങൾ വൈവിധ്യവർണ്ണമാർന്നു
പുതുമന്ദഹാസം പൊഴിച്ചുനിന്നു.
മൃദുലമനസ്സുനാമാപതംഗ-
തരുണനടനങ്ങു താണിറങ്ങി
സുമഗന്ധപൂർണ്ണസുഖദമാകും
കുളിർനീരിൽ മുങ്ങിക്കുളികഴിഞ്ഞ്
ഉടനെയൊന്നു മെല്ലെക്കുടഞ്ഞുണക്കാ-
നൊരുമഞ്ജുസൂനത്തിൽ ചെന്നിരുന്നു.
അരികത്തണഞ്ഞൊരപ്പൊൻകിളിയെ
പരിതോഷതങ്കലിണക്കുവാനായ്
ഹൃദയം കവരും മണംപൊഴിഞ്ഞാ
കുസുമവിലാസിനി സൽക്കരിച്ചു.
മധുരമരന്ദസുഗന്ധിയാകു-
മവിടത്തെ ശുദ്ധമാമന്തരീക്ഷം
അവനെ—യക്കൊച്ചു വിഹംഗമത്തെ—
പുളകപ്പുതപ്പിൽ പൊതിഞ്ഞു വേഗം.
അതിരറെറാരാനന്ദമാധുരിയവ-
നവിടെസ്സുദീർഘമൊന്നു വിശ്രമിക്കെ
മലയജക്കാടും മലർനിരയും
മലയും പുണർന്നു കിഴക്കുനിന്നും
പരിചിലണഞ്ഞൊരു മന്ദവാതം
തഴുകിത്തുടങ്ങി സരോവരത്തെ.
അരുമക്കിടാവിനെയമ്മപോല-
ങ്ങവനെസ്സമീരണൻ സാനുകമ്പം
അഴകേററമേറുമാ പങ്കജത്തോ-
ടൊരുമിച്ചു മെല്ലെ വട്ടിയപ്പോൾ
പുളകിപ്പിക്കും മധു പരിമ്പം
കലരുന്നതാരാട്ടു പാടിനിന്നു.
കനകചിത്രാഞ്ചിതത്തൊട്ടിലിൽ തൻ
കമനീയമാം പട്ടുമെത്തതന്നിൽ
മൃദുമെയ്യണച്ചങ്ങു നിദ്രചെയ്യും
അരിയപൊന്നോമനപൈതലപ്പോൾ
അനുപമാനന്ദാനുഭൂതിചേർക്കു-
മമലസുഷുപ്തിയിൽ മുങ്ങിയേവം
കമലത്തിലാകിളി നിദ്രകൊൾകെ
കമലാമണാളനങ്ങസ്തമിച്ചു.
അതുകണ്ടപാരം പരവശയായ്
കമലം നിജദളം കൂപ്പിനിന്നു.
ഹതഭാഗ്യനാമവനാമനോജ്ഞ-
കുസുമത്തിൽ ഹന്ത! തടവിലുമായ്.

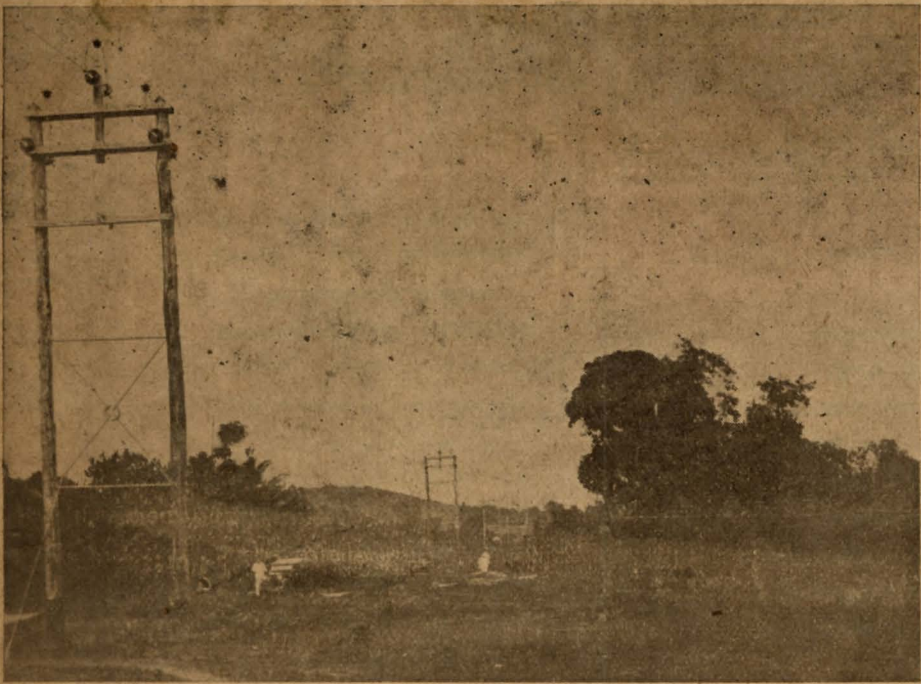

പള്ളിവാസൽ

പള്ളിവാസൽ വെള്ളച്ചാട്ടം

ത്തിനാണ് ഇങ്ങനെ തപസ്സുചെയ്യുന്നത്?"

രാമചന്ദ്രൻ—എന്റെ ദേവി എന്നിൽ പ്രസാദിക്കുവാൻ.

ആ പ്രേമാരാധകന്റെ ഹൃദയംമുഴുവൻ ഈ മറുപടിയിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. അവൾ അവിടെനിന്നു ഓടിക്കളയട്ടോ എന്നു വിചാരിച്ചു. ഛെ! അതു ഭീരുത്വം എന്ന് അഭിമാനം അവളെ വിലക്കി. ധൈര്യം അവലംബിച്ചു അവൾ രാമചന്ദ്രന്റെ മുഖത്തും ദൂരെ നില്ക്കുന്ന മുളങ്കൂട്ടങ്ങളിലും മാറിമാറി നോക്കിക്കൊണ്ട് കടന്നുപോകുവാൻ ഭാവിച്ചു. ആ മീൻമിഴികളുടെ അധീര ചലനവും കവിളിണകളിലെ നിറപ്പകർച്ചയും രാമചന്ദ്രനെ ഭ്രാന്തുപിടിപ്പിച്ചു.

"ദയവ്ചെയ്ത് കുറെനേരം അവിടെ നില്ക്കുമോ" രാമചന്ദ്രൻ അപേക്ഷിച്ചു.

രാധ തിരിഞ്ഞുനിന്നു നാലുപാടും കണ്ണോടിച്ചു. ആ സ്ഥലത്തെങ്ങും മററാരെയും കണ്ടില്ല.

"നേരം നന്നാ വൈകിയിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് പോകാൻ ധൃതിയായി" രാധ പിന്നെയും പോകാൻ ഭാവിച്ചു.

രാമചന്ദ്രൻ മാർഗ്ഗതടസ്സം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു "ഒരൊററ വാക്കുമാത്രം."

അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ അടക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു ആവേശം സ്ഫുരിച്ചിരുന്നു. ചുണ്ടുകൾ അല്പം വിറക്കുന്നതായി കണ്ടു. രാധയ്ക്കു ഭയമായി. "എനിക്കൊന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല" എന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു.

രാമചന്ദ്രൻ—"രാധയ്ക്കിത്ര ദയയില്ലയോ? ഭവതിയുടെ ഒരൊററവാക്കിന് എന്നെ ഭാഗ്യസോപാനത്തിലുയർത്തുവാനും നിരാശാഗർത്തത്തിലാഴ്ത്തുവാനും ശക്തിയുണ്ട്. രണ്ടിലൊന്ന് ഇപ്പോൾ പറയണം. ഇനിയും ക്ഷമിച്ചിരിക്കാൻ ഞാൻ അശക്തനാണ് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായോ".

ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്ക് രാധ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. രാമചന്ദ്രന്റെ മുഖത്ത് നോക്കാൻ അന്ന് ആദ്യമായി അവൾ ഭയപ്പെട്ടു. ആ വിഷമഘട്ടം തരണം ചെയ്യേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്ന് അവൾ ആലോചിച്ചു. രാമചന്ദ്രൻ സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യൻതന്നെ പക്ഷെ അതിനവളെന്തുവേണം. അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ മോഹനനല്ലാതെ മററാർക്കും സ്ഥാനമില്ല. ആ രഹസ്യം ഇവിടെ എന്തിന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. എന്തു പറയുന്നു എന്നറിയാതെ അവൾ നമ്രമുഖിയായിരുന്നു. അവളുടെ ഒരു ദീർഘനിശ്വാസം രാമചന്ദ്രന്റെ ഹൃദയ ചലനം ദ്രുതതരമാക്കി. അയാൾ അക്ഷമനായി. ഹൃദയോദ്വേഗം അയാളുടെ വിവേകത്തെ ഹനിച്ചു. അയാൾ മുന്നോട്ടടുത്ത് ആ മനോഹരമുഖം ഇരുകരങ്ങൾകൊണ്ടു മുയർത്തിതന്റെ അധരങ്ങളോടടുപ്പിച്ചു തന്നെ ചുംബിക്കാനടുത്ത ആ പതനത്തിൽ മോഹനന്റെ പ്രണയാർദ്രമായ മുഖകമലം അല്പനേരത്തേക്ക് അവൾ സങ്കല്പത്തിൽ ദർശിച്ചു. പക്ഷെ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം ഒരു മിന്നൽകണക്കെ അവൾക്ക് ബോധപ്പെട്ടു. അതുവരെ കേവലം ഒരു മാർബിൾ പ്രതിമപോലെ നിശ്ചേഷ്ടയായി നിന്ന രാധപെട്ടെന്ന് പിടഞ്ഞുമാറി. അവൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ ഓടി. മെയിൻറോഡിലെ തിക്കുംതിരക്കും ഒന്നും അവൾ അറിയുന്നില്ല. ചിന്ത അവളുടെ കാലുകൾക്ക് വേഗതകൂട്ടി. ഹൃദയാന്തർഭാഗത്ത് "അണലിപ്പാമ്പ് കണക്കെ" നിദ്രചെയ്തിരുന്ന പ്രണയം തലപൊക്കികഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ പ്രചോദനത്താൽ അവൾ മുന്നോട്ടുപാഞ്ഞു. ലോഡ്ജിൽ എത്തിയ രാധ സഖിമാരുമായി സംസാരിക്കാൻ നില്ക്കാതെ മുറിയിൽ കയറി കതകടച്ച് ശയ്യയിൽ വീണു. ലീലയും ഭാർഗ്ഗവിയും കാര്യമൊന്നും മനസ്സിലാകാതെ മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കിയിരുന്നു.

iii

"കുറെക്കൂടി വേഗം വിടണം. അതാ കുഴലുവിളിക്കുന്നല്ലോ. വണ്ടി വിടാറായെന്നു തോന്നുന്നു." രാധ അക്ഷമയോടെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. വണ്ടിക്കാരൻ ചാട്ടയെടുത്തു വീശി കുതിരയെ വായുവേഗത്തിൽ പായിച്ചു. സ്റ്റേഷനിലെത്തിയ ഉടൻ അവൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന വലിയ ഘടികാരത്തിലേയ്ക്കു നോക്കി. മൂന്നുമിനിററുമാത്രം. അവൾ ററിക്കററുവാങ്ങിക്കാൻ തിടുക്കത്തിൽ നടന്നു. "അമ്മാ! ചാർജ്ജ്" വണ്ടിക്കാരൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. രാധ ഒരെട്ടണായെടുത്ത് ജാള്യതയോടും ഈർഷ്യയോടും കൂടി വണ്ടിക്കാരന്റെ നേർക്കെറിഞ്ഞു. "ഇതാ കൂടുതലുണ്ട് എടുത്തുകൊള്ളൂ' അവൾ മുന്നോട്ടുപാഞ്ഞു. ററിക്കററുകൊടുക്കുന്ന സ്ഥലത്തുചെന്ന് "ഒരു ടിക്കററ്" എന്നു പറഞ്ഞു.

"പണം?"

രാധ ലജ്ജിച്ച് ഒരു രൂപായെടുത്ത് വെച്ചുകൊടുത്തു.

"എങ്ങോട്ട്?"

"മോഹനൻ?"

"മോഹനനോ?"

"അല്ല കൊല്ലം" അവൾ നാണിച്ച് തലകുനിച്ചു. അയാൾ അർത്ഥഗർഭമായി ഒന്നു മന്ദഹസിച്ചുകൊണ്ട് ററിക്കററു കൊടുത്തു. അതെടുത്തുകൊണ്ടവൾ ഓടാൻ തുടങ്ങി.

"ഇതാ ബാക്കി"

അവൾ തിരിഞ്ഞുനിന്നു. ഇടയ്ക്ക് വണ്ടിവിട്ടോയെന്ന് നോക്കി. പണം വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവേഗം നടന്നു. അപ്പോളതാ ആ ശവിയൻ വണ്ടിക്കാരൻമുൻപിൽനില്ക്കുന്നു. "അമ്മാ ഇതുകൂടെട്ടെ

"നിർബന്ധമാണ്"

ഈ കൊടിയവേനൽക്കാലത്ത് ചെരിപ്പുധരിക്കണം. ആരോഗ്യത്തിന് അത്യാവശ്യം. പക്ഷേ, ചെരിപ്പുകൾ നോക്കിവാങ്ങണം. മഴയിലും, വേനലിലും ഉപയോഗിക്കത്തക്ക ചെരിപ്പുകൾ ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും വില്പനനടത്തിവരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കടയിൽ നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി എല്ലാ തുകൽസാമാനങ്ങളും വില്പനയ്ക്കു തയാറാണ്. കൗതുകതരമായ ചെരിപ്പുകൾ വാങ്ങിച്ച് കൂടുതൽകാലം ഉപയോഗിക്കണമെങ്കിൽ ട്രിവാൻഡ്രം ലതർ വർക്ക്സ് സന്ദർശിക്കണം

ട്രിവാൻഡ്രം ലതർ വർക്ക്സ്,
ലാക്കാളേജിനുസമീപം, തിരുവനന്തപുരം.

COME! VISIT! TRY!

Minerva Tailoring House

Our only aim is to satisfy our Customers
TRY ONCE & BE CONVINCED
Ladies & Gents Fashions
The only fully equipped Tailoring House for All Tastes & Fashions
Cantonment, TRIVANDRUM.

ധർമ്മക്കഞ്ഞി

ഡാക്ടർ നാരായണദാസ്, വെട്ടിക്കവല

അക്കായൽത്തീരത്തുള്ള കുടിലിന്നുള്ളിൽക്കൂടി
ശുഷ്കമായ്ജ്ജീർണ്ണിച്ചോരു ജീവിതം കാണാമാക്കും
ദാരിദ്ര്യം പ്രസവിച്ചോരക്കൊച്ചുകുടിലിനെ
ക്രൂരിരുട്ടല്ലാതൊന്നുമെത്തിനോക്കുവാനില്ല.
തരിമ്പും കാരുണ്യമില്ലാതുള്ള നീതിയ്ക്കൊപ്പ-
മിരമ്പിപ്പുളയ്ക്കുന്ന കായലിൻ കല്ലോലങ്ങൾ
സാഹസം! ശ്വാസം മുട്ടിച്ചിട്ടമാറുയരുന്ന
സാമൂഹ്യനിയമം പോൽ വീശുന്നു കൊടുങ്കാറ്റും
ധനികപ്രഭുത്വത്തിലാറാട്ടമനാവശ്യ
വ്യയമെന്നോണം ഘോരം പേമാരി പെയ്തീടുന്നു!!

പാതിരാവായീ നേരമച്ചെറ്റപ്പുരയുടെ
പാഴ്മണൽത്തറയോടു പറ്റിയ കീറപ്പായിൽ
പാതിയും ജീവൻ പോയോരസ്ഥിപഞ്ജരം കാണാം
പാരിച്ച രോഗത്തിന്റെ ഭീകരസ്വരൂപമായ്.
ചാരത്തു 'നെരിപ്പോടി'ലെരിയും ചിരട്ടത്തീ
ദാരിദ്ര്യദുർഭൂതത്തിൻ നാക്കുപോലാളീടുന്നു.
രോഗവും ദാരിദ്ര്യവുമൊന്നുപോൽ ദ്രവിപ്പിച്ച
പാവത്തിന്നുടൽ താങ്ങിയിരിപ്പുണ്ടൊരു രൂപം.
പ്രാണവേദനപൊങ്ങും നെടുവീർപ്പോടെ തന്റെ
പ്രാണനാഥനെ നോക്കിക്കണ്ണുനീരൊഴുക്കുവോൾ!!

ആ നെടുവീർപ്പും ചുടുകണ്ണീരും മൗനത്തിന്റെ
ആഴത്തിലൂടെ മന്ത്രിച്ചീടുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ, —
ഉന്മത്തപ്രഭുത്വത്താൽ ജീവിതം ക്രൗര്യത്തിന്റെ
മുന്നിലേയ്ക്കൂപ്പിച്ചവരെങ്ങനെയറിയുന്നു?
'ശുഭശൂന്യത'യിങ്കൽ 'നിത്യശാന്തി'യെക്കാണും
'സത്യവാൻ' വേദാന്തിയുമറികില്ലണുപോലും!!
നിസ്വാർത്ഥം 'സമുദായം പൊക്കി'യെന്നഭിമാന
ഗ്രസ്തനായ് കഴിയുന്ന നേതാവുമറികില്ല.

പാവങ്ങൾ നരകിയ്ക്കും കാഴ്ചയിൽ കണ്ണില്ലാത്ത
ലോകമേ, മനുഷ്യരായവരും ജനിച്ചുപോയ്!!

ആ മഹാരോഗിയ്ക്കടുത്താഹന്ത! കിടക്കയോ-
ടന്നാമനസ്സന്താനങ്ങൾ മൂന്നു പൈതങ്ങൾ ചുറ്റും
നാലഞ്ചുനാളായ് പച്ചവെള്ളവും കണ്ണീരുമാ-
ണാകൊച്ചുകുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുമാഹാരം, ശാന്തം! പാപം!!
എന്തിനായ് ജനിച്ചിവർ? ഭാവിയിൽ പൗരന്മാരായ്
വന്നിടാനെന്നും ചിലർ ചൊല്ലിടാം ജ്ഞാനികളും
മുജ്ജന്മപാപത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നും കൂടി
വിസ്തരിച്ചുരച്ചീടാം പണ്ഡിതവരേണ്യന്മാർ
'മൃത്യുവിൻ ശേഷം സ്വർഗ്ഗം പൂകുവാനനവര-
സത്തെഴും സമ്പാദ്യങ്ങൾ നേടുവാരിവരിപ്പോൾ'
ഇങ്ങനെക്കൂടീച്ചിലർ മഹാദുരിതത്തെ
ഭംഗിയായ് വ്യാഖ്യാനിച്ചു ദൈവത്തിൽ സമർപ്പിക്കാം.
മയങ്ങിക്കിടന്നൊരു കുഞ്ഞുണർന്നെഴുന്നേല്ക്കാൻ
ശ്രമിച്ചു തലവീണ്ടും തളർന്നു തറപറ്റി
അക്കിടപ്പിലും "കഞ്ഞി" "കഞ്ഞി"യെന്നാഹാ! നീരു
വറ്റിയ തൊണ്ടയ്ക്കുള്ളിൽ കേട്ടിടാം ദയനീയം!!
അക്കുഞ്ഞിൻ പിടച്ചിലേറ്റുണർന്നിട്ടു തമ്മട്ടി-
ലുച്ചരിച്ചുരുളുന്നു മറ്റു പൈതങ്ങൾ കൂടി!!
രോഗിയാം ജനകന്റെ ഹൃദയം പൊട്ടിത്താനേ
ധാരയായ് കവിളിലൂടൊഴുകി ചുടുകണ്ണീർ
പിടയും കരളോടക്കണ്ണുനീർ തുടച്ചവ-
ളരുമക്കിടാങ്ങളോടോതിനാൾ സഗദ്ഗദം!!
"മക്കളേ പൊന്നമ്പിരാൻ തിരുനാളത്രേ നാളെ
വച്ചിടും "ധർമ്മക്കഞ്ഞി" കച്ചേരിമൈതാനത്തിൽ
രാവിലെ പോയിക്കുറെ കൊണ്ടുവന്നെന്മക്കൾക്കു
ദാഹവും വിശപ്പും ഞാനടക്കാമൊരുമട്ടിൽ
നമ്മുടെ കാണപ്പെട്ട തമ്പ്രാന്റെ തിരുനാളിൽ
നമ്മൾക്കും നാഴിക്കഞ്ഞിയ്ക്കിടയാക്കീടും ദൈവം"

ക്കുകയില്ല" രാധയ്ക്കു കലശലായ കോപം വന്നു. ലോകം മുഴുവൻ അവൾക്കെതിരായി ഒരു ഗൂഢാലോചനയിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നോ എന്നവൾക്കു തോന്നി. എടുക്കാത്ത തുട്ട് തിരിയെ വാങ്ങി അവളുടെ കയ്യിലിരുന്ന ചില്ലറ എണ്ണാതെ തന്നെ വണ്ടിക്കാരന്റെ കയ്യിലേയ്ക്കു പകർന്നുകൊണ്ട് അവൾ വീണ്ടും ഓടി. ആ സാധു വായും പിളർന്ന് നോക്കിനിന്നു. തീവണ്ടി നീങ്ങിയതും രാധ അകത്തു കയറി ആസനസ്ഥയായതും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു. അവൾ ഒന്നു നെടുതായി നിശ്വസിച്ചു ചുറ്റുപാടും നോക്കി. എവിടെയും മോഹനന്റെ കോമളരൂപം കാണുന്നതായി അവൾക്കു തോന്നി.

റോഡും തോടും മേടും കാടും വയലും കായലും മേടയും കുടിലും എല്ലാം പിന്നിട്ടുകൊണ്ട് വണ്ടി മുന്നോട്ടു പായുകയാണ്. അതിനേക്കാൾ വേഗത്തിൽ അവളുടെ വിചാരങ്ങളും പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു തൊടിനേരംകൊണ്ട് കൊല്ലത്തു പറന്നെത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നവൾ ആശിച്ചു. മോഹനനെക്കൂടാതെയുള്ള ജീവിതം അശക്യം എന്നവൾ തീരുമാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു. തലേന്നാൾ പാർക്കിൽ വച്ചുനടന്ന ആ സംഭവമാണ് മൂന്നുകൊല്ലത്തെ സുഷുപ്താവസ്ഥയിൽ നിന്നും അവളെ തട്ടിയുണർത്തിയത്. മൂന്നു നീണ്ടനീണ്ട വർഷങ്ങൾ വെറുതെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയല്ലോ എന്നവൾ പശ്ചാത്തപിച്ചു. അമർത്താൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു അഭിവാഞ്ഛയ്ക്ക് അവൾ വശംവദയായി. അടുത്തുണ്ടാവാൻ പോകുന്ന പുനസ്സമാഗമത്തെപ്പറ്റി ഓർത്തപ്പോൾ അവളുടെ ശരീരം കോരിത്തരിച്ചു. 'ഞാനെല്ലാം ഏറ്റുപറയും. പാദങ്ങൾ ചുംബനങ്ങൾകൊണ്ടഭിഷേകം ചെയ്യും. ഞാനിപ്പോഴും അകളങ്കിതയെന്ന പരമാർത്ഥം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കും. ആ വിസ്തൃതമാറിടത്തിൽ ഞാൻ തലചായ്ക്കും" അവളുടെ വിചാരം ഈ ഘട്ടത്തിലെത്തിയപ്പോൾ "കാഫിവടൈ, കാഫിവടൈ" എന്നുള്ള വിളികേട്ടു അവൾ ഞെട്ടിയുണർന്നു. വണ്ടി കടയ്ക്കാവൂർ സ്റ്റേഷനിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. അവൾ ജനാലയിൽക്കൂടി പുറത്തേയ്ക്കു തലയിട്ടുനോക്കി. ആളുകൾ ഇറങ്ങുകയും കയറുകയും ചെയ്യുന്നു. അതാ ദൂരെ കാണുന്ന കാഴ്ചയെന്താണ്? അവൾ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. പട്ടിൽപൊതിഞ്ഞ മൃതശരീരവും വഹിച്ചുകൊണ്ട് കുറെ ആളുകൾ പോവുകയാണ്, ശ്മശാനത്തിലേക്ക്. രാധ സംഭ്രാന്തയായി. മരണം. അതിനെപ്പറ്റി അവൾ ചിന്തിച്ചിരുന്നതേ ഇല്ല. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരിക്കുമോ. മൂന്നു വർഷമായിട്ട് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഒരു വിവരവും അവൾ അറിയുന്നില്ല. അവളുടെ മനസ്സിടിഞ്ഞു. പലവിധത്തിലുള്ള ആശങ്കകൾ അവളുടെ മനസ്സിൽ തിങ്ങിക്കൂടി. മുഖം വിളറി. ശരീരം വിറച്ചു. വിയർപ്പ് ധാരധാരയായൊഴുകി. ആകപ്പാടെ ഇരുട്ട് വ്യാപിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. ഇല്ല. അദ്ദേഹം മരിച്ചിരിക്കുകയില്ല. ഈശ്വരൻ അത്ര നിർദ്ദയനല്ല. പക്ഷെ ഒരു കാര്യം. അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുപ്പുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ രണ്ടാമതു വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ. അത് അവൾക്ക് ഓർക്കാൻ വയ്യാ. ഇല്ല. ഒരിക്കലുമില്ല. മോഹനൻ അതു ചെയ്യുകയില്ല.

വണ്ടി ഇരമ്പിപ്പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. സഹയാത്രക്കാർ ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും തമിഴിലുമൊക്കെ എന്തൊക്കെയെല്ലാമോ പൊടിപൊടിക്കുന്നുണ്ട്. അവൾ അതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല.

ക്രമികമായിട്ട് വണ്ടി കൊല്ലത്തെത്തി. രാധ സാവധാനത്തിൽ എണീറ്റ് പുറത്തേക്കിറങ്ങി. അന്തിക്കുളിർ കാറ്റ് അവളുടെ കു

കൗൺസിൽമന്ദിരം — തിരുവനന്തപുരം

നിരകൾ ചാഞ്ചാടി. അവൾക്ക് ഒരു വല്ലാത്ത കുളിരുതോന്നി. നെററിയിൽ കൈവച്ചു് നോക്കി. പനിയുണ്ടോ എന്ന് അവൾ സംശയിച്ചു. "കൊല്ലം—കോട്ടയം" ബീഡി മുറുക്കാൻ" പഞ്ചാംഗംപാട്ടുപുസ്തകം" എന്നീ വിളികൾക്കിടയിൽക്കൂടി അവൾ ഒരുവിധത്തിൽ സ്റ്റേഷന് വെളിയിൽ ഇറങ്ങി. നാലുഭാഗത്തും നോക്കി, അവളുടെ മോഹനൻ ഇവിടെയെങ്ങാനും ഉണ്ടോ എന്ന്. റിക്ഷാക്കാരും ററാക്സിക്കാരും അവളുടെ ചുററും കൂടി. ഒരു റിക്ഷായിൽ കയറി "കടപ്പുറത്തു് രാധാവിലാസ്" എന്നു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ഇപ്പോഴും ആ പേരുതന്നെയായിരിക്കുമോ എന്നും അവൾ ശങ്കിക്കാതിരുന്നില്ല. തിക്കും തിരക്കിനുമിടയിൽക്കൂടി റിക്ഷാ മുന്നോട്ടുപോയി. ആശയും നിരാശയും മാറിമാറി അവളുടെ മനസ്സിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചു. അവൾ തല ഉയർത്തി നോക്കി. ചക്രവാളത്തിന് അല്പം മുകളിലായി വെൺമേഘശകലങ്ങൾക്കിടക്കുള്ള നീലത്തട്ടിൽ ചന്ദ്രക്കല നൃത്തംചെയ്യുന്നു. അന്നു വെള്ളിയാഴ്ചയാണ്. അവൾ ഒന്നു നെടുവീർപ്പിട്ടു സുപരിചിതങ്ങളായ റോഡുകളും വീടുകളും കാണുന്തോറും അവൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ വികാരഭരിതയായി. അവൾ ഉപേക്ഷിച്ചുംവച്ചു് പോയ അവളുടെ ഭവനം അതാ കാണുന്നു. അവൾ ഭയചകിതയായി. റിക്ഷായിൽ നിന്നിറങ്ങി, കൂലികൊടുത്തു് വണ്ടിക്കാരനെ യാത്രയാക്കിയുംവച്ചു് കുറെനേരം റോഡിൽതന്നെ നിന്നു.

സർവ്വത്രനിശ്ശബ്ദം. അവിടെങ്ങും ആരെയും കാണാനില്ല. കല്ലോലമാലകളുടെ ഹുങ്കാരധ്വനിയും കടൽ കാററിലുലയുന്ന തരുശിഖരങ്ങളുടെ മർമ്മരശബ്ദവും മാത്രം കേൾക്കാനുണ്ട്. രാധ സാവധാനത്തിൽ നടന്ന് പടികടന്നു. അവളുടെ നെഞ്ചിടിപ്പു് ദ്രുതതരമായി. കതകടച്ചിരിക്കുകയാണ്. തുറന്നുകിടന്ന ജനാലയിൽക്കൂടി അകത്തേക്കു നോക്കി. ഒരു വിളക്ക് അകത്തു് മേശമേൽ ഇരുന്ന് എരിയുന്നുണ്ട്. അവൾ കുറെനേരം നിശ്ചേഷ്ടയായി നിന്നു. പൂർവ്വകാലസ്മരണകൾ അവളുടെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചുയർന്നു. തിരികെ പൊയ്ക്കളഞ്ഞാലോ എന്ന് അവൾ സംശയിച്ചു. അവളറിയാതെതന്നെ മുന്നോട്ടു നടന്നു. കതകിന് മുട്ടി. "ഇതാ വരുന്നേ" എന്നൊരു ശബ്ദം അകത്തു്നിന്ന് കേട്ടു. അവളുടെ പഴയ പരിചാരികയുടെ ശബ്ദമാണ് അതു്. അവൾ ആശാഭരിതയായി. അല്പനിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കതക് തുറന്ന് വൃദ്ധ പുറത്തേക്ക് നോക്കി. "കൊച്ചെജമാനനല്ലെന്ന് തോന്നുന്നല്ലോ. പിന്നെ ഇതാരാണ്?" ഇരുട്ട് വ്യാപിച്ചു് തുടങ്ങിയിരുന്നതിനാൽ കിഴവിക്ക് ആളു മനസ്സിലായില്ല.

"നാണിഅക്കച്ചി" രാധ വളരെ പതുക്കെ വിളിച്ചു.

"അയ്യോ! അതെൻെറ രാധക്കുഞ്ഞിൻെറ ഒച്ചയല്ലെ. എൻെറ തങ്കക്കുടത്തിൻെറ"

ആ പാവപ്പെട്ട കിഴവി, രാധയെ കെട്ടിപിടിച്ചു് കരഞ്ഞു.

രാധ പറഞ്ഞു —"ബഹളം കാട്ടാതെ. ശാന്തമായിരിക്കൂ. അദ്ദേഹമെവിടെ.'

"കൊച്ചെജമാനൻ ഇപ്പോൾ വരും. എൻെറ കുഞ്ഞ് ഇതേവരെ എവിടെയായിരുന്നു.

രാധ:—"അതൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ കുറെയുണ്ട്. നാണി അക്കച്ചിക്ക് എന്നോടു സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഒരുകാര്യം ചെയ്യണം. ഞാൻ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം അദ്ദേഹത്തോടു പറയരുത്. ഞാൻ സൌകര്യംപോലെ അറിയിച്ചുകൊള്ളാം. എനിക്കു വഴിയ ക്ഷീണം തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്.

നാണി—കുഞ്ഞിൻെറ ഇഷ്ടംപോലെയാകട്ടെ. ഇനിയും ഓടിക്കളയാതിരുന്നാൽ മതി.

വാതില്ക്കൽ ആരുടേയോ കാൽപെരുമാററം കേട്ടു. രാധ പെട്ടെന്ന് കിഴവിയെ വിട്ടുമാറി അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറിയ മുറിയിൽ ഒളിച്ചു. അവളുടെ ദേഹം ആലില പോലെ വിറച്ചു. അവശയായ അവൾ ഭിത്തിയിൽ ചാരിനിന്നുകൊണ്ട് വാതിൽക്കലേക്ക് കണ്ണയച്ചു. അതാ അവളുടെ മോഹനൻ. തല ഒരുവശത്തേക്കു ചായിച്ച് ചിന്താധീനനായി അകത്തേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. ഒളുക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ജിജ്ഞാസയോടെ അവൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. അദ്ദേഹം നന്നെ ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നു. സുന്ദരമായ ആ മുഖത്തു് സന്തോഷത്തിൻെറ കണികപോലുമില്ല. അദ്ദേഹം സാവധാനത്തിൽ നടന്ന് പ്രധാനമുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. "കിഴവീ, വെള്ളംകൊണ്ടുവരൂ" എന്ന് പറഞ്ഞു. ഹാ! ആ ശബ്ദം. രാധയുടെ സിരകളിൽക്കൂടി ഒരു വിദ്യുത്പ്രവാഹം ഉണ്ടായി. കിഴവി ഒരു വലിയ ചെമ്പുപാത്രത്തിൽ വെള്ളം കൊണ്ടു് ചെന്ന് നടയിൽ വച്ചിട്ടുപോയി. മോഹനൻ പുറത്തേക്കിറങ്ങി കൈകാലുകൾ കഴുകി തിരിഞ്ഞു് മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. വിളക്കിൻെറ തിരി അല്പം ഉയർത്തി. കുറേനേരം എന്തോ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു് നിന്നു. ദീർഘമായി ഒന്ന് നിശ്വസിച്ചു.

ചുവരോട്ട് ചേർത്തു് ഇട്ടിരുന്ന ഒരു

ഇൻഡ്യൻ റിലീഫ് ബാങ്ക് (ക്ലിപ്തം)

അംഗങ്ങളുടെ ബാദ്ധ്യത പരിമിതമാണ്

(ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടത്)

അതു നഷ്ടപ്പെടാതെ ഇരിക്കണമെങ്കിൽ! ഏതുകാലത്തും നിങ്ങൾക്കു ഉപകരിക്കത്തക്കവിധം അതു വർദ്ധമാനമാകണമെങ്കിൽ!!

പലിശ:—6-12-18—24 മാസക്കാലാവധിക്കു യഥാക്രമം 4, 5, 5½, 6 ശതമാനംവീതം.

ഹെഡാഫീസ്, ബ്രാഞ്ചുകൾ,

പി. കെ. തോമസ്,
B. A. B. L. & B. Com.
Managing Director.

എം. കൃഷ്ണമൂർത്തി B. A.
ഏജൻറ്,
കൊല്ലം.

റിയലിസത്തിന്റെ തനിനിറം

വെണ്ണകുളം പരമേശ്വരൻപിള്ള

പ്രോത്സാഹനീയവും ആസ്വാദനീയവും ആയ പല പ്രസ്ഥാനവിശേഷങ്ങളും പാശ്ചാത്യലോകത്തുനിന്ന് മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ കേരളീയർ കാണിച്ചുപോരുന്ന ശുഷ്കാന്തി സർവ്വഥാ കൊണ്ടാടപ്പെടേണ്ടതുതന്നെയാണ്. നോവൽ, ചെറുകഥ, ഗദ്യനാടകം, നിരൂപണം, ഉപന്യാസം, സങ്കല്പസംഭാഷണം സങ്കല്പലേഖം, പത്രപ്രവർത്തനം, തുടങ്ങിയ ഗദ്യശാഖയെ അനവദ്യ സുന്ദരവും നിതരാം പ്രയോജനകരവും ആക്കുന്ന ഒട്ടധികം പുതിയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആവിർഭൂതമായതും ആംഗലഭാഷയുമായി മലയാളികൾക്കുള്ള നിരന്തരസാഹചര്യം കൊണ്ടാണെന്നുള്ളത് നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിക്കേണ്ട വസ്തുതതന്നെ. ഗുണത്തിനോ ദോഷത്തിനോ ആകട്ടെ, അക്കൂട്ടത്തിൽ വന്നു കയറിയിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ് "റിയലിസം"

മേശമേൽ ഒരു വലിയ ചിത്രം ഇരിപ്പുണ്ട്. അത് അവളുടെ ചിത്രമാണ്. മോഹനൻ ആ ചിത്രത്തിന് മുൻപിൽ ചെന്നുനിന്നു. രാധയുടെ ഹൃദയം വല്ലാതെ മിടിച്ചു. അതാ മോഹനൻ ആ ചിത്രത്തിന്റെ മുൻപിൽ തലകുനിക്കുന്നു. രാധയുടെ ഹൃദയത്തിൽക്കൂടി ഒരു മിന്നൽപിണർ കടന്നുപോയി. ഈ കാഴ്ച കണ്ടുകൊണ്ട് നില്ക്കാൻ അവൾ അശക്തയായി. ആനന്ദത്തിന്റെ തിരത്തള്ളലിൽ പ്രത്യാശയുടെ വേലിയേറ്റത്തിൽ അവളുടെ തലകറങ്ങി. മോഹനൻ കരയുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗദ്ഗദോക്തികൾ അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ തറച്ചുകയറി. അവളുടെ കണ്ണുകൾ താനേ അടഞ്ഞു. കൈകാലുകൾ തളർന്നു. ഒരു നിലവിളിയോടുകൂടി താഴെവീണു.

അവൾ ഞെട്ടിയുണർന്നപ്പോൾ മോഹനന്റെ മടിയിൽ കിടക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടത്. അയാളുടെ പ്രശാന്തസുന്ദരമായ നയനങ്ങളിൽനിന്ന് രണ്ട് അശ്രുബിന്ദുക്കൾ അവളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ അടർന്നുവീണു.

"രാധേ"....തുടർന്നു പറയുന്നതിന് അയാൾ അശക്തനായി.

അവൾ എന്തോ അസ്പഷ്ടമായിപറഞ്ഞു.

ഹൃദയസ്പർശിയായ ഈ രംഗം കണ്ടുനില്ക്കാൻ കെല്പില്ലാതെ ആ പാവപ്പെട്ട കിഴവി എങ്ങികരഞ്ഞുകൊണ്ട് അടുക്കളയിലേക്ക് പൊയ്ക്കളഞ്ഞു.

---

1 ലക്ഷണം.

വസ്തുതകളെ കണ്ടതുപോലെ വിവരിച്ചും വിശദീകരിച്ചും, വർണ്ണിച്ചും വിശകലനം ചെയ്തും കാണിക്കുന്ന സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം എന്ന പേരിൽ ഇതിന് "യഥാതഥാപ്രസ്ഥാനം" എന്ന് ഒരു ഭാഷാന്തരവും ഭാഷാഭിമാനികൾ നല്കിയിരിക്കുന്നു. അടുത്തകാലത്തുമാത്രം ആവിർഭൂതമായി, അനുദിനം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചും നിമിഷംപ്രതി ലോകമെങ്ങും വ്യാപിച്ചും വരുന്ന ഈ സമ്മോഹന പ്രസ്ഥാന ശിശുവിന്റെ കിളിക്കൊഞ്ചലുകൾ മലയാളികളും ശ്രവിച്ച് ആനന്ദതുന്ദിലരും അഗാധചിന്തകരും വിദേശ്യസദൃശരും വിപുല സാഹിത്യസമ്പന്നരും ആയിത്തീർന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്നുള്ള സദുദ്ദേശ്യമാണ് ഇതിന്റെ അവതാരകന്മാർക്കും പരിചാരകന്മാർക്കും പ്രോത്സാഹകന്മാർക്കും ഉദ്ധാരകന്മാർക്കും ഉള്ളതെന്നുള്ളതിന് സംശയം അശേഷമില്ല.

നടന്നതിനെ നടന്നതുപോലെ ചിത്രീകരിച്ചു കാണിക്കുന്നതിൽ വാസനയും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും ഉള്ള സാഹിത്യസേവകന്മാർ പൂർവ്വകാലത്തും ധാരാളമാസ്സുണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണമനുഷ്യരുടെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽ നിന്ന് അതീതമായ സംഭവപരമ്പരകൾ മാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു കവി ദീർഘായുഷ്മാനോ ദീർഘചിന്തകനോ ആയി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. ദേവലോകജീവികളുടെ ജീവിതം വർണ്ണിക്കുന്നതായാൽ പോലും അതിൽ മനുഷ്യലോക സാധാരണമായ സംഭവങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മതരംഗങ്ങൾ ധാരാളമായി കാണാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് പരിവർത്തനശതങ്ങൾ തരണംചെയ്തും, അനേകസഹസ്രം സംവത്സരക്കാലം ജീവിതം നയിച്ചും, വാല്മീകി കാളിദാസാദി കവീന്ദ്രന്മാർ ഇന്നും ലോകവാസികളുടെ അകലതകൾക്കു ആശ്വാസവും ആഹ്ളാദവും ഉദ്ബുദ്ധതയും ഉത്തേജനവും നൽകി വന്ദനീയസ്ഥാനം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ഇത്തരം നിത്യമഹാകവികളുടെ വർണ്ണനയ്ക്കും വിവരണത്തിനും വിഷയീഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സംഗതികളെയാണ് പ്രധാനമായി റിയലിസക്കാർ തങ്ങളുടെ സാഹിത്യവ്യവസായത്തിന് വിഷയങ്ങളാക്കി എടുക്കാറുള്ളത്.

നിർമ്മല സ്നേഹത്തിന്റെ മർമ്മരംഗങ്ങളാണ് എന്ന വിശ്വാസത്തോടെ കാമകച്ചാടകേളികളുടെ വിവിധവശങ്ങൾ വെളിവായി ചിത്രീകരിക്കുകയത്രേ യഥാതഥാപ്രസ്ഥാനക്കാരുടെ പ്രധാന കൃത്യം (?) അതുകൊണ്ടാണ് ആക്സ്ഫോർഡ് സർവ്വകലാശാലയിലെ ശബ്ദോൽപത്തി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ "അസംതൃപ്തിജനകമോ ഗർഹണീയമോ ആയ പ്രകൃതത്തിന്റെ വിവരണങ്ങൾകൊണ്ട് പലപ്പോഴും" റിയലിസം മലീമസമായിത്തീരുന്നതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു.

ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ദുരിതനൃത്തമോ, അനാചാരത്തിന്റെ ഉച്ഛൃംഖലതയോ, മുതലാളിയുടെ മൂർഖതയോ, ചട്ടവട്ടങ്ങളുടെ നിഷ്ഠുരതയോ, ഭരണകൂടത്തിന്റെ തകരാറുകളോ എന്തുതന്നെ വർണ്ണനയ്ക്കു വിഷയമായിക്കൊള്ളട്ടെ അവയിലെല്ലാം വ്യഭിചാരത്തിന്റെ വിളയാട്ടം തോരണമായിൽ തൂക്കുന്നതാണും, കാളിദാസ കവിതകളിൽ ഉപമയെന്നതാണും ആദ്യന്തം കോർത്തിണക്കുക റിയലിസക്കാരുടെ പ്രകൃതമാകുന്നു. ആനന്ദസന്ദായകമായി ആലോകനംചെയ്യുന്ന ലോകത്തെ പരമാധിവിലാസമായി, ബീഭത്സസങ്കേതമായി, അപകൃത്യങ്ങളുടെ ക്രൂരരംഗമായി, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിന്റെ കേളീസൗധമായി കാണിച്ചെങ്കിൽ അതൊരു കവിതയായി എന്ന് ഇക്കൂട്ടർ വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നു. റിയലിസത്തിന്റെ ഉത്പാദകനായ ഫ്രാൻസിലെ ഫ്ളാബർട്ടു മുതൽ അടുത്തകാലത്തു അന്തരിച്ചുപോയ തോമസ് ഹാർഡിവരെയുള്ള പ്രഥിതകഥികന്മാരുടെ ജീവിതവും തൂലികാസന്താനങ്ങളും ഈ ലക്ഷണങ്ങളെ അക്ഷരംപ്രതി ഉദ്ഘോഷണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

2 ഉത്ഭവം

1820-മുതൽ 1860വരെ ഫ്രാൻസിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഫ്ളാബർട്ട് ആണ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് അടിസ്ഥാനക്കല്ലിട്ടത്. മറച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നതിനെ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതിന് സംശയവും സങ്കോചവും ഇല്ലാതാകണമെങ്കിൽ, അനുരൂപമായ ഒരു ജീവിതം അക്കൂട്ടർക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാകണമല്ലോ. ലൂഷ്യൻ കോബ്ട്ട് എന്ന ആളിന്റെ കളത്രവുമായി എട്ടുവർഷം അനാശാസ്യബന്ധം പുലർത്തി അസന്തോഷത്തിൽ അവസാനിപ്പിച്ച നികൃഷ്ടസ്നേഹത്തിന്റെ അനുഭവജ്ഞാനമാണ് ഈ സാഹിത്യകാരന് സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നത്. ചാരിത്ര ശാലിനിയായ ഒരു തരുണീമണിയുമായി നർമ്മസല്ലാപം നടത്തുന്നതിനോ, ദാമ്പത്യജീവിതം നയിക്കുന്നതിനോ നിർഭാഗ്യം നിരോധിച്ചിരുന്ന ഫ്ളാബർട്ട് ഒടുവിൽ "നീതിയുടെ നാശകാരിണിയാണ് സ്ത്രീ" എന്നും, "യാതൊന്നിനെയും സ്നേഹിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു" എന്നുമാറും ആത്മാർത്ഥതാരഹിതവും അനർത്ഥകരവും ആയ അഭിപ്രായങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യലോകത്തെ സ്നേഹിക്കാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്ന ആ നോവലെഴുത്തുകാരൻ ദീനനായി രോദനംചെയ്യുന്നതു കേൾക്കുക:— "ഞാനിതാ ലോകത്തിനാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കുന്നു........ എന്റെ നിർഭാഗ്യത്തിൽ അനുകമ്പയുള്ളവരായി ഞാൻ ആരെയും കാണുന്നില്ല. മനുഷ്യവർഗ്ഗം എനിക്കു എന്തു നൽകിയോ അതുതന്നെ—ഉദാസീനത—ഞാൻ ലോകത്തിനു ദാനം ചെയ്യുന്നു."

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സ്നേഹിക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്ത ഒരാളിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്ന സാഹിത്യസന്താനങ്ങൾ എത്ര നിരാശാജനകവും ജുഗുപ്സാവഹവും ആയിരിക്കണം എന്നുള്ളത് ഏകദേശം ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. മനുഷ്യവിദ്വേഷിയായ ഫ്ളാബർട്ട് അസൂയാജന്യമായ പ്രതികാരബുദ്ധിയോടെ പരിസരങ്ങളിലുള്ളവരിൽ ചിലരുടെ ഹീനമനഃസ്ഥിതിയെ ഹീനഹീനമായി ചിത്രീകരിച്ചു. മുപ്പത്താറാം വയസ്സിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ "മാഡം ബോവറി" എന്ന നോവലിലെ ദുർമാർഗ്ഗപ്രചരണോത്സുകതയെ ഫ്രഞ്ചുഗവണ്മെന്റ അവഹേളിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ കേസ് നടത്തി. "പ്രതി കുററവാളിയല്ല" എന്നൊരുവിധി സമ്പാദിക്കാൻ ഫ്ളാബർട്ടിന് കഴിഞ്ഞു എങ്കിലും, "ദയചെയ്തു ഇത്തരത്തിൽ മേലാൽ പ്രവർത്തിക്കരുത്." എന്നൊരു ശാസനംകൂടി ജഡ്ജിമെന്റിൽ അടങ്ങിയിരുന്നു.

ഫ്ളാബർട്ട് അതുകൊണ്ടു തൃപ്തിയാക്കിയില്ല. അന്യരുടെ ചോര കുടിക്കുകയല്ലാതെ കൊതുകിന്നു വേറെ ഗതിയുണ്ടോ? മുദ്രണവ്യവസായത്തിന്റെ അവ്യവസ്ഥിതസ്ഥിതിനിമിത്തം പിന്നെയും എഴുതിവിടുകയായി. വ്യഭിചാരപ്രതിപാദനമായതുകൊണ്ട് അവിവാഹിതരു വിവാഹജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു അധിക

കാലമായിട്ടില്ലാത്തവരും ആയ ബഹുജനലക്ഷങ്ങളുടെ അനുമോദനങ്ങളും ആശംസകളും ആർജ്ജിച്ചുകൊണ്ട് ഫ്ളാബെർട്ട് അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു അവയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനം അസ്പഷ്ടമാണെങ്കിലും അക്കാലത്തു അവ പരന്ത്രീസ് സാഹിത്യലോകത്തു് ഒരു ശബ്ദമുണ്ടാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

താഴ്ന്നതരം വായനക്കാരെ സമാകർഷിക്കുന്നുള്ള അസന്മാർഗ്ഗികവൃത്തികളുടെ നഗ്നമായ പ്രതിപാദനത്തോടൊപ്പം, സ്വന്തം ശൈലിയെ മനോഹരമാക്കിത്തീർക്കാനും കൂടി ഫ്ളാബെർട്ട് നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾക്കുള്ള പ്രചാരാധിക്യത്തിനു നിദാനം. എന്നാൽ അവ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ശൈലീഭംഗി ഭംഗമായി കാവ്യഭാഗം വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു വികൃതമായിപ്പോകാതെ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ.

“മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഞങ്ങളെ വെറുക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ അതിനെ സേവിക്കുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ അതിനെ വിദ്വേഷിക്കുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു ഞങ്ങളെ മുറിപ്പെടുത്തി വേദനിപ്പിക്കുന്നു!! ഇപ്രകാരം തന്നത്താൻ ഫ്ളാബെർട്ട് തന്നെ എഴുതിവിടണമെങ്കിൽ ഭൂരിപക്ഷം വായനക്കാർക്ക് അദ്ദേഹത്തോടു തോന്നിയിരുന്ന മനോഭാവം എന്തായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

പാരിസിൽകണ്ട ദൃശ്യങ്ങളെയായിരിക്കാം ഈ ദോഷൈകദൃക്ക് സ്വഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു വിഷയമാക്കിത്തീർത്തതു്. ഇത്തരം കൃതികൾക്കു ശാശ്വതമായ മാന്യസ്ഥാനം സാഹിത്യത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതല്ലെന്നു' അവയുടെ പരിതാപകരമായ തിരോധാനംതന്നെ വേണ്ട തെളിവു തരുന്നുണ്ട്.

വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ നിരൂപകപ്രവീണന്മാരിൽ പ്രതിഷ്ഠിതഖ്യാതിമാനായിരിക്കുന്ന സെയിൻറ്സ്ബറി തന്റെ “ഫ്രഞ്ച്നോവൽചരിത്ര”ത്തിന്റെ രണ്ടാംവാല്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:—

“അത്യന്തം തത്പരതയോടും ആഹ്ളാദത്തോടും കൂടിയത്രേ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ (ഫ്ളാബെർട്ട്) പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു തീർത്തതു്; കഥാപാത്രങ്ങളുടെ മനുഷ്യത്വം യാഥാർത്ഥ്യം എന്നിവയെ നിങ്ങൾ വേർതിരിച്ചറിയുന്നെങ്കിലും അവയെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തെ നിങ്ങൾ വിലമതിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, നിങ്ങൾക്കു അവരോടു കുറെയൊക്കെ അനുഭാവം തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും, മഹത്തമങ്ങളായ നോവലുകളിലെ ഭൂരിപക്ഷം കഥാപാത്രങ്ങളോടും തോന്നുന്നതുപോലെ മനുഷ്യരെന്ന ബോധത്തോടെ തോന്നുന്ന ഒരു സാധിക്യം അവയോട് നിങ്ങൾക്കു അഥവാ എനിക്കു —ഒരിക്കലും തോന്നുന്നില്ലതന്നെ ”

ഫ്ളാബെർട്ടിന്റെ കീർത്തി അനശ്വരവും, രചനാസാമർത്ഥ്യം അവർണ്ണനീയവും, സാഹിത്യവ്യവസായം അനുകരണീയവും ആണെന്നു് കേരളത്തിലെ ചില അനുകരണക്കാർ ഉദ്ഘോഷണം നടത്തിയിട്ടുള്ളതിന്റെ ഉള്ളുകള്ളി ഇത്രമാത്രമാണ്.

3 അഭിവൃദ്ധി

ഫ്ളാബെർട്ടിന്റെ കാലത്തു തന്നെ റിയലിസത്തിനുവേണ്ടി ബദ്ധപ്പെട്ട രണ്ടുപേരാണ് ഗൺകോർട്ട് സഹോദരന്മാർ. കലാവിമർശനം, കലാചരിത്രനിർമ്മാണം, നാടകരചന തുടങ്ങിയുള്ള സാഹിത്യവ്യവസായങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു ഒന്നുപോലെ പരാജയം പ്രാപിച്ചിരുന്ന ഒരുവനായിരുന്ന മൂത്തസഹോദരൻ അയാളുടെ അന്ത്യഘട്ടത്തിനോടടുത്തു അനുകരിക്കാൻ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു പന്ഥാവത്രേ ഈ അടുത്തകാലത്തു അന്തരിച്ചുപോയ റീയലിസം! പാരീസിലെ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ രഹസ്യജീവിതത്തിലുണ്ടായിരുന്ന കുത്സിതഭാഗങ്ങൾ വിശദവും നിർല്ലജ്ജവും ആയി നോവൽരൂപത്തിൽ അദ്ദേഹം എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കയുണ്ടായി. ജനങ്ങളുടെ താത്കാലിക ശ്രദ്ധയെ സമാകർഷിക്കുവാൻ മറെറന്താണ് വേണ്ടതു്? പ്രശസ്ത സാ

(ശേഷം 57-ാംപേജിൽ)

Tel: "SWARAJYA" Alwaye

SWARAJYA PHARMACY
(REGISTERED)
ALWAYE—TRAVANCORE

ഞങ്ങളുടെ ചില സുപ്രസിദ്ധ ഔഷധങ്ങൾ

CHYAVANAPRAS

ഏററവും ഏദ്ധ്യവും രുചികരവുമായ ഈ രസായനം ആബാലവൃദ്ധം ഉപയോഗിക്കാം. ബുദ്ധിശക്തി, ഓർമ്മശക്തി, ഇവകളെ വർദ്ധിപ്പിക്കും. ആരോഗ്യപൂർണ്ണമായ ജീവിതസുഖത്തെ അനുഭവിച്ചറിയണമെന്നുള്ളവർ ഞങ്ങളുടെ “ച്യവനപ്രാശം” ഉപയോഗിപ്പിൻ!!

വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഇതൊരനുഗ്രഹമത്രെ!!

റാത്തൽ 1-ക്ക് വില ക. 1—8—0

AJAMAMSA RASAM

ഇതു് കാശിരാജന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചുള്ള അജമാംസത്തിൽ മററനേകം ദിവ്യമൂലികകൾചേർത്തു് നവീനരീതിയിൽ തയാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു വിശിഷ്ട ഔഷധമാകുന്നു. ക്ഷയം, ചുമ, എക്കൾ തുടങ്ങിയുള്ള ദീർഘരോഗങ്ങൾ പിടിപെട്ട് കേവലം അസ്ഥിശേഷന്മാരായി ജീവിതം മുഴുവൻ രോഗശയ്യയിൽ കിടന്നു് മരണവേദന അനുഭവിക്കുന്ന മഹാരോഗികൾ ഞങ്ങളുടെ ഈ “അജമാംസരസം” സേവിച്ചാൽ പൂർവാധികം ശക്തിയും, ധാതുവൃദ്ധിയും, കാന്തിയും ഉണ്ടാകുന്നതു കൂടാതെ കുതിരക്കുട്ടിയെപ്പോലെ കുതിച്ചുചാടി പ്രവൃത്തി ചെയ്യത്തക്ക ത്രാണിയും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കും ക്യാററലോഗിനും എഴുതുക

ക്ഷയരോഗത്തിന് ഇതിലും ഫലപ്രദമായ മറെറാരൗഷധം ആയുർവേദത്തിൽ ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ഒരിക്കൽ പരീക്ഷിപ്പിൻ!!

24 ഔൺസ് കുപ്പി 1—ക്കു വില 2—8—0

സ്വരാജ്യഫാർമസി
(കല്ക്കട്ടയിൽ രജി: ചെയ്യപ്പെട്ടതു്)
ആലുവാ—തിരുവിതാംകൂർ
ബ്രാഞ്ച്:— ബ്രോഡ് വേ — എറണാകുളം.

കലാവലോകനം

കമുകറ എൻ. നാരായണക്കുറുപ്പ് ബി.എ.

കലാനാം പൂർണ്ണമാണീ പ്രപഞ്ചം. കലാദേവിയുടെ കാഞ്ചനക്കാൽച്ചിലമ്പൊലി കേൾക്കാത്ത യാതൊന്നുമില്ല. സമീരണനെന്നപോലെ സർവ്വജഗൽ പ്രാണനായി, സഹൃദയരുടെ സന്തോഷാനന്ദങ്ങൾക്ക് നിദാനമായി, അതു സമുല്ലസിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ മറെറാരു പകപ്പാണ് കലയിൽകൂടെ നാം ദർശിക്കുന്നത്. പ്രപഞ്ചസൗന്ദര്യത്തെ കുറെക്കൂടെ ആസ്വാദ്യതരമാക്കി കാണിച്ചുതരുന്ന കണ്ണാടിയാണത്. കലാസാന്നിദ്ധ്യമില്ലാത്ത ഏതൊരു വസ്തുവും വിരസപ്രദമായിട്ടേ ഇരിക്കുകയുള്ളു. അങ്ങിനെ സർവ്വാന്തര്യാമിയാണ് 'കല' എന്നുപറയാം.

പ്രവൃത്തികൾ പൂർണ്ണമായ വിജയത്തിൽ കലാശിക്കണമെങ്കിൽ അനുഭവരസികത്വം വേണം. ഈദൃശ്യമായ രസികത്വം സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ അവ തന്മയത്വമുള്ളവയായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരം അനുഭവരസികത്വവും തന്മയത്വവുംകൂടെ സമ്മേളിക്കുമ്പോഴുളവാകുന്ന പ്രഭാവിശേഷത്തെ 'കല'യായിട്ട് പണ്ഡിതന്മാർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ നോക്കുമ്പോൾ ജീവിത നിർവ്വഹണത്തിൻെറ ഗൌരവമായ ഒരുഭാഗം 'കല' വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കാണാം.

'കല' എന്ന പദംതന്നെ സഹൃദയ ലോകത്തിന് ശ്രുതിമധുരമാണ്! ഒരുസഹൃദയൻെറ ജീവിതംതന്നെ കലാരാധനയ്ക്കായി സമർപ്പണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്! പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയോടൊന്നിച്ചുതന്നെ കലകളും ഉണ്ടായതായിട്ടുവേണം ഊഹിക്കുവാൻ. എന്നാൽ വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമേ അതുകണ്ടുപിടിക്കുവാൻ മനുഷ്യനുകഴിഞ്ഞുള്ളു. അനന്തരം അതു പലപല പരിവർത്തനങ്ങൾക്കും വിധേയമായി. ഇപ്പോൾ ശാഖോപശാഖകളോടുകൂടെ അതു പരിലസിക്കുന്നു. ലളിത കലകൾ, സുകുമാരകലകൾ എന്നെല്ലാമുള്ള പേരുകളും ക്രമേണ ലബ്ധമായി.

എന്നാൽ എന്താണീ'കല' എന്ന പദംകൊണ്ടു നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്? അതിൻെറ അർത്ഥം എന്താണ്? എന്നു ചോദിച്ചാൽ, ശരിയായ ഉത്തരം കിട്ടുവാൻ അത്ര എളുപ്പമല്ല. 'കവിതാ' നിർവ്വചനത്തിൽ ഉള്ള വൈഷമ്യമാണിവിടെയും കാണുന്നത്. എല്ലാംപേക്ഷം രസിക്കാനറിയാം! കലകളുടെ സാന്നിധ്യം കണ്ടുപിടിക്കാനറിയാം! അതിനെക്കുറിച്ച് വർണ്ണിക്കാനുമറിയാം. പക്ഷെ കലകളുടെ താത്വികയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ശാസ്ത്രീയരീത്യാ നിർവ്വചിക്കുവാൻ അധികം ആരും ഒരുമ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല.

"അന്തരാത്മാവിൽനിന്ന് സർവ്വതോമുഖമായി പ്രസരിക്കുന്ന ദിവ്യചൈതന്യകിരണങ്ങൾ, പദാർത്ഥങ്ങളെ സംവരണംചെയ്ത് പ്രതിനിവർത്തിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ആനന്ദാനുഭൂതിയാണ് കല," എന്നും, "മനുഷ്യനെ പുരോഗതിയിലേക്ക് ഉന്നമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ശക്തി വിശേഷമാണ് കല" എന്നും അഭിജ്ഞന്മാർ പറയുന്നുണ്ട്. "ജീവിതം, കല, എന്നിവ പ്രകൃതി മനുഷ്യനു നല്കിയിട്ടുള്ള അമൂല്യപാരിതോഷികങ്ങളാണ്" എന്നത്രേ വിശ്വകവി രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോറിൻെറ അഭിപ്രായം. തന്നിൽ അവഗൂഹനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സൌന്ദര്യനിർഝരിയെ കല മനുഷ്യനിലേക്ക് പ്രവഹിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻെറ പ്രതിഭാവിലാസവും, പ്രകൃതിയുടെ സൌന്ദര്യസമ്പത്തും കൂടിച്ചേരാതെ ഒരിക്കലും ഒരു കലാപ്രകടനം സാധിക്കുന്നതല്ല.

കലകളുടെ നിദാനം എന്താണ്? സൌന്ദര്യമാണ്! പലരും ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. കലാകാരൻെറ ഹൃദയസാഗരത്തിൽ അനുഭവപ്രചോദിതമായിരിക്കുന്ന വികാരവീചികളാണ് കലാപ്രകടനത്തിന് അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. വികാരരഹിതനായ ഒരു അരസികൻ ഒരിക്കലും ഒരു കലാകുതുകിയായിരിക്കയില്ല. സർവ്വത്ര ഒരു വിരക്തിയാണവന്! അവനു ചുറ്റും ബീഭത്സപൂർണ്ണമായ ഒരു കൂററിരുട്ടാണ്! സൌന്ദര്യത്തിന് അവിടെ സ്ഥാനമില്ല. തന്നിമിത്തം അവന് കലാരസികത്വവും ഇല്ല. ജീവിതത്തിലെ ഉല്ലാസവേളകൾ അവന് എന്നും അജ്ഞാതമായിരിക്കയേ ഉള്ളു. ഇങ്ങിനെ അവൻ ദുരന്തദുഃഖപൂർണ്ണമായ ഒരു നാടകത്തിലെ ശാപഗ്രസ്തനായ ഒരു പാത്രമായിതീരും. എന്നാൽ ഒരു കലാകാരനോ? അവൻ സർവ്വദാ വികാര പരിപ്ലുതനാണ്! അവൻെറ നയനങ്ങളിൽ ഒരു നവജ്യോതിസ്സാണ് കളിയാടുന്നത്. അവന് എല്ലായ്പ്പോഴും ആനന്ദമാണ്. സന്തോഷസന്താപങ്ങളിലും, ഹൃദയം ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന നൈരാശ്യാക്രോശങ്ങൾക്കിടയിലും, അഭൌമമായ ഒരാനന്ദത്തിൻെറ സുവർണ്ണ മരീചികൾ, അവൻെറ ഹൃദയാകാശത്തിലെ കാർമ്മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രകാശിക്കുന്നതു കാണാം.

സൌന്ദര്യാസ്വാദനത്തിൻെറ പരിണതഫലമാണത്. അനിർവാച്യമായ ഒരു സംതൃപ്തി—സമാധാനത്തിൻെറ ഒരു നേരിയ നിഴൽപാട്—സൌന്ദര്യത്തിൻെറ പ്രതിബിംബം; ഇവയെല്ലാമാണവൻ കാണുന്നത്! അനുഭവിക്കുന്നത്; ആസ്വദിച്ചാനന്ദിക്കുന്നത്. അപ്പോഴാണവൻ യഥാർത്ഥ കലാകാരനായിത്തീരുന്നത്. അതിനാൽ കലകളുടെ എല്ലാം ജീവൻ സൌന്ദര്യമാണ് എന്നു നിസ്സംശയം പറയാം.

പ്രവൃത്തികളുടെയും, പ്രയോഗങ്ങളുടെയും പൂർണ്ണതയ്ക്കായി മനുഷ്യൻ കാണിക്കുന്ന പാടവമാണ് കല എന്ന് ആദ്യമേതന്നെ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. ഈ പാടവം ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു "സൌന്ദര്യവീക്ഷണത്തിനുള്ള ശക്തിയെ ആണ്, വൈരൂപ്യദർശനത്തിനുള്ള വിരുതിനെ അല്ല—" എന്നാണ് ഒരു ചിന്തകൻെറ അഭിപ്രായം! കലകളുടെ ജീവൻപോലും സൌന്ദര്യമാണെന്നു വരുമ്പോൾ, ഈ അഭിപ്രായം ഏററവും അർത്ഥവത്താണെന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതായ ആവശ്യമില്ലല്ലോ. "അപ്പോൾ വിരൂപങ്ങളായ വസ്തുക്കളെ അവൻ കാണുന്നില്ലേ?" എന്നൊരു ചോദ്യം ഉണ്ടാകാം. കാണുന്നുണ്ട്! പക്ഷെ അവൻ കാണുന്നതിൽ ഒരു വ്യത്യാസംകൂടെ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ ബാഹ്യചക്ഷുസ്സുമാത്രം കൊണ്ടല്ല അവൻ കാണുന്നത്! ആ കണ്ണുകൾ പെട്ടെന്നടഞ്ഞുപോകുന്നവയാണ്! അവൻെറ അന്തരാത്മാവിലുണ്ട് രണ്ട് കണ്ണുകൾ! ഒരിക്കലും അടഞ്ഞുപോകാത്തവയാണവ! എന്നുമാത്രമല്ല നാം കാണാത്ത പലതും ആ കണ്ണുകൾകൊണ്ട് കാണാൻ കഴിയും. തന്മൂലം ബാഹ്യദൃഷ്ടികൾക്കു വിരൂപമായി തോന്നുന്ന പലതിൻേറയും പശ്ചാത്തലം സൌന്ദര്യമയമായിട്ടേ അവൻ കാണുകയുള്ളു. അവനല്ലാതെ മററാർക്കും അതു സാധിക്കുകയുമില്ല. വിരൂപതയിലും ഒരു സൌന്ദര്യമാണവൻ ദർശിക്കുന്നത്. സൌന്ദര്യത്തിൻെറ ശരിയായ അർത്ഥം മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ആനന്ദം ജനിപ്പിക്കുക എന്നതാണെങ്കിൽ, കലാകാരൻ കാണുന്നതും, ആസ്വദിക്കുന്നതും, ആരാധിക്കുന്നതും, എല്ലാം ആ സൌന്ദര്യജ്യോതിസ്സിനെയാണെന്ന് നിർവിശങ്കം അനുമാനിക്കാം. ചുരുക്കിപറഞ്ഞാൽ വൈരൂപ്യത്തിന് കലാസാമ്രാജ്യത്തിൽ സ്ഥാനമില്ല.

(ശേഷം 56-ാംപേജിൽ

THE RACIAL HISTORY OF SOUTH INDIA

L A KRISHNA IYER

India is a land of ancient memories. It was well known to classic writers like Megastanes, Arrian, Ktesias, Strabo and later on, to Arabian travellers and geographers; but of her peoples, only those of the north were more intimately known. The Deccan remained practically unknown. It was left to Heredotus to speak of the dark coloured and curly haired warriors of South India. The knowledge about India in the eighteenth century is based on the reports of travellers like Acosta Hamilton, Tavernier Orme and Grose. While Le Gentil and Bernier render a good account of the people of North India, Meiners was the first to speak of two varieties of man in India by which he understood what we may call the Aryans (Indids) and the Dravidians (Melanids). He also mentions a third variety of the primitive people of the interior of whom more detailed notes were furnished by Buchanan-Forbes, Harkness and others. A truly anthropological investigation of man advanced very slowly. The Aryans were already known in Europe and the Dravidians were after all taken as a variety by Goldsmith and Heredot. But the decisive facor in science were not the civilised peoples of the Aryan or Dravidian race but the jungle dwellers.

Lasson knew of a twofold division of the Aryan and the non-Aryan (Nishada). In 1876-he finally differentiates between an Aryan, a Dravidian, and a Vindhya group. The idea of a threefold classification becomes apparent. It was Dalton who in 1872 inaugurated a decisive progress in Indian anthropology by his excellent account of the tribes of Assam and Chota Nagpur. In terminology he knew that the Nishadas can be seen only in the jungle tribes. His work is instructive in two respects, in providing fundamental somatic facts based on observation and in showing the futility of struggling through linguistic errors to establish a clear anthropological classification.

The Sarasins interested themselves in the investigation of the controversial question of the Veddas. They recognised that as the nearest relatives of the Veddas of Ceylon, a few tribes leading an independent existence in the wild mountainous regions and the slave castes have to be considered. They appeared to them to be the remnants of an old population which in earlier times extended throughout the whole of India. Dr. Eickstedt would classify them under the name of Veddaic tribes.

During the latter part of the 19th century, the work of Harkness on the Todas of the Nilgiris was followed by the well known publications of Mateer for Malabar, Marshall. Hislop and others. Fryer and Shortt published short accounts of Malser and Irula with some measurements. The first scientific anthropological research was done by Jagor among the Kanikkar of Travancore, the Kurumber, Veddas and others. In 1888 Fawcett's work on the Savaras of Ganjam appeared. He later published his memoirs on the Nambutiries, the Nayars and the Kurumbers.

Kanikkars

Emile Schmidt made a survey of the tribes of Ceylon and South India in 1889-1890. He first discovered that the linguistic groups in India do not coincide at all with uniform racial groups and he tackled with the problem from a purely somatic point of view. He sees that the racial form groups in South India are in clear relations to the natural geographical units. Lapicque was another well trained anthropologist who travelled in South India and made a study of the Pallar, Vellalas, Parayas and Cherumas. He arrived at a conception of a primitive race close to the Negritos but characterised by dolochocephaly, which view he later on modified. Thurston published his Castes and Tribes of Southern India in 1909. In his racial classification he followed the views of the Sarasins and Schmidt. Rivers published his account of the Todas in 1906 and Ananthakrishna Iyer, the Cochin Tribes and castes in 1909-1912. This was followed by the publication of the Anthropology of the Syrian christians. He also brought out his Readership lectures onEthnography. AsOfficerin charge of Ethnographic Survey of Mysore he also issued four volumes of the Mysore Tribes and Castes (1828-1936). Dr. Ayyappan published his account of the Nayadis of Malabar The progressive State of Travancore has made notable contributions. The present author made his debut in anthropology by the publication of his account on 'The primitive Tribes of Travancore' in the Census Report of 1931. This has been followed by the publication of two volumes of 'The Travancore Tribes and Castes" (1937-1939)

Risley's work in India remains and forms the keystone of an thropological research in India. The Census Report of 1901 laid the foundations on which has been based all work that has been done on the racial composition of India. Among these methods the measurement of physical characters occupy a prominent place. Many additions have been since made to the number of measurements on living subjects by Thurston, Holland, Eickstedt, Guha, Cipriani, Macfarlane, and by the author in Travancore The result of such work during the last 30 years has so far changed the whole complexion that a restatement of the whole position is now required and Risley's conclusions require revision. He recognised three main types of India, the Dravidian, the Scythian, and Mongolian respectively by introducing the brachycephalic element in Eastern and Western India. According to Dr. Hutton, "it is necessary to clear the deck by throwing overboard some of his deductions. The Dravidians must be the first to go and has to be replaced by at least three races where they recognised only one." The present population of Travancore contains the following distinct racial types. a Negrito element, the proto-Australoid (pre-Dravidian), the Melanid (Dravidian) and the Aryan.

The Negrito Element in South India.

The presence of a Negrito strain in the aboriginal population of South India was suspected by early observers. Its existence among the Kadars of the Cochin State was several times advanced by Preuss Sergi, Keane, and Haddon. Dr. Hutton has drawn attention to the presence of a Negrito type among the angami Nagas and says, "In the Kadars and the Uralis of the extreme south, occasional individuals with frizzly hair, low stature, and negro-like features are very suggestive of survivals of the Negrito race." The Kanikkar of Travancore are also described by him as Proto Australoid with some Negrito admixture and being by no means pronouncedly prognathous. 'Spirally curved hair has been found by me among the Uralis, Kanikkar, Malapantarams, the Malavetans, and the Vishavans. Dr. Guha observed the existence of frizzly hair among the Kadars of the Cochin State It has to be inferred that the remnants of the

Negrito race now found among the Semangs and the Andamanese were much more widely spread at one time and extended well into the Indian continent to the south-western end in Cochin and Travancore. Dr Guha observed two Kadars with frizzly hair showing a tendency for a rise in the index towards mesorhiny which indicated that the basis of the Negrito type was probably brachycephalic or at least meso as among the Semangs, but large admixture with the dolichocephalic race has affected the general shape of the head. In Travancore are found the Malapantarams whose cephalic index goes to confirm the theory that the basis of the Negrito type was probably brachycephalic or at least meso as in the Semangs, but large admixture with the primitive dolichocephalic race has affected the general shape of the head.

The Proto-Australoid

The Negritos must have been early displaced by the Proto-Australoid who formed one of the major elements in the aboriginal population of India. This dolichocephalic type appears to have had its origin in the west according to Dr. Hutton Sewell reverts to the theory of Australian origins and in his account of Mohenja Daro skulls, he definitely associates the Proto-Australoid type with the Australian aborigines on the one hand and with the Rhodesian skull in the other. They form the Malids of Dr. Eickstedt and are extremely darkskinned, indeed almost brown black. They form a thick band running northwards from the southernmost Cardamom Hills to the Nilgiris splitting up here and continuing on the one hand as far as some uncertain northern limit in the west Mysore forests and over the Nallamalais as far as the Krishna. According to Dr. Hutton, the safest hypothesis seems to be that the Proto-Australoid type in India is derived from an early migration from the west, and its special features havs been finally determined and permanently chracterised in India itself. It is represented in its purest form in the Veddahs, Malavetan, Irulas, Muthuvans, and others in Ceylon and Southern India, and perhaps in as pure a form as any in the nearly related Paliyan of the Palni Hills, whose sole weapon is the digging spud. It may be observed that the shortest and smallest are the Indian tribes which retain more basic characters. It is this type that is primarily responsible for the platyrhine and dark skinned elements in India. Their contribution to Indian culture may be the introduction of pottery.

The Dravidian

It is generally agreed that the main racial element in the Dravidian population is a branch of the Mediterranean race. According to Dr. Hutton, the centre from which it dispersed appears to have deen Eastern Mediterranean, but that it reached India at an early date is to be inferred from the crania obtained from Nal in Beluchistan, Sail kot and Bayana which link the inhabitants of of North India to the dolichocephalic skulls of similar type at Kish and Anau. Ancient Tamil works speak of Southern India as Tamilakam (Dravidian or Tamil country) Dr. Slater observes that the resemblances in the shape of the skull, colour, and texture of hair, colour of eyes, in features and build are very striking. The most obvious and well marked difference is in colour of skin. The tropical sun has appprently been a factor of high development of pigment and a looseness of skin pores carrying with it a fuzziness of hair. Heads are long in Dravidian India and thick lips and broad nose characterise them. After the Dravidians entered India, some interbreeding took place beteewn them and the dark thick lipped primitive Proto-Australoid races still surviving in the jungle. It is considered that Dravidian culture was evolved in India under the stimulus of the Indian environment. It is assumed by Sir John Marshall that Dravidian culture developed in India but failing evidence to that effect, it seems a safer hypothesis that the main features came in from Mesopotamia to the early civilizations of which it obviously bears an affinity. The Nayar, the Vellala, and others represent as nearly as possible the true Dravidian type, no doubt with a large admixture of Aryan blood.

Aryan

Lastly came the Indo-Aryan migration to the Punjab. The early Aryan immigrants to Kerala belonged to the priestly class now represented by the Nambutiris. The Nambutiris identified themselves with the local people and adopted many of their manners and imposed on them some of their own in turn. The two cultures fused and formed a homogeneous whole. Socially, a distinction was maintained, and the Nambutiris, being the priestly class wielded great influence over the masses. They have a remarkable symmetry in their proportions and features. Their physique is slim and graceful. They are moderately tall, have long heads, long faces, light brown skin and black hair. The great gift of the Aryans was a vastly superior lauguage with corresponding opportunities for mental and cultural development.

(All rights reserved)

"ധാതുബലത്തെ"
ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്
"മകരധ്വജം"
ഉപയോഗിക്കുക
ഒരുമാസത്തേയ്ക്കുള്ള മരുന്ന് രൂപാ 3
പി. കേശവൻ വൈദ്യർ,
വൈദ്യകലാനിധി
ഭാരതഫാർമസി, കൊല്ലം.

മലബാർ മെയിൽ
സത്യം, നീതി, ധർമ്മം ഇവ മുദ്രാവാക്യങ്ങളായി സ്വീകരിച്ച് പൊതുജനസേവനം നടത്തുന്ന കേരളത്തിലെ ഒരു
പ്രമുഖദിനപത്രം
"സമരകാര്യനിരീക്ഷകൻ" തുടങ്ങിയ സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ അവസരോചിതങ്ങളും വിജ്ഞേയങ്ങളുമായ ലേഖനങ്ങൾ മെയിലിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്.
വരിസംഖ്യ { 1 മാസത്തേക്ക് 12ണ. 1 കൊല്ലത്തേക്ക് 9ക.
പരസ്യക്കാർക്കു സുവർണ്ണാവസരം
വ്യാപാരവർദ്ധനവും അഭിവൃദ്ധിയും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അവരുടെ പരസ്യങ്ങൾ മലബാർ മെയിലിന്നയച്ചുകൊടുക്കുക.
പരസ്യക്കൂലിക്കും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കും എഴുതുക:-
മാനേജർ
മലബാർമെയിൽ,
എറണാകുളം

പൗരധ്വനി
കേരളത്തിലെ ഏററവും പ്രചാരമുള്ള
പ്രമുഖദിനപത്രം
റായിട്ടർ, അസോഷ്യേറ്റഡ്പ്രസ്സ് മുതലായ വാർത്താവിതരണസ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സ്വന്തംലേഖകന്മാരുടേയും കമ്പിവാർത്തകളും, പ്രസിദ്ധചിന്തകന്മാരുടെ വിശിഷ്ടലേഖനങ്ങളും ഓരോലക്കത്തിലുമുണ്ടായിരിക്കും. വാർത്തകൾ ഉടനുടൻ അറിയണമെന്നുള്ളവർ പൗരധ്വനി വായിക്കുക.
പരസ്യക്കാർക്കു ഇത്ര പ്രയോജനകരമായ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം മലയാളത്തിൽ മററില്ല.
വരിസംഖ്യ 6 മാസം രൂപാ മാത്രം.
ആവശ്യമുണ്ട്
നെയ്യാററിൻകര, ചിറയിൻകീഴ, വർക്കല, ആററിങ്ങൽ, കഴിത്തുറ, ചവറ, നാഗർകോവിൽ, അഞ്ചുതെങ്ങ്, മൈലക്കാട് ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ പൌരധ്വനിയുടെ ഏജൻസി എടുത്തു നടത്തുന്നതിനു പണം മുൻകൂറടക്കാവുന്ന ഏജൻറന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ട്.
മാനേജർ,
പൗരധ്വനി—കോട്ടയം.

കലാവലോകനം

(53-ാംപേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

രാമായണഭാരതാദി പുരാണകാവ്യങ്ങൾമുതൽ ഇന്നത്തെ ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങൾവരെ ഈ തത്വനില നിൽക്കാറുണ്ട്. യുദ്ധത്തിന്റെ ഭയങ്കരതയെപ്പററി നമുക്കറിയാം. നിരപരാധികളായ പരസഹസ്രം ശരീരങ്ങൾ ശിരസ്സു വേർപെട്ടു രുധിരപ്പുഴയിൽ കിടന്നുരുളുന്നതു നാം നേരിട്ടു കണ്ടുവെന്നു വിചാരിക്കുക! നാം കിടുകിടെ വിറയ്ക്കും! ആ ബീഭത്സത നമ്മെ ശ്വാസം മുട്ടിക്കും. എന്നാൽ ഒരു കവി ആ ഭാഗം വർണ്ണിക്കുകയാണെങ്കിൽ നാം ദത്തകർണ്ണരായിരിക്കും! നേരിട്ടുകാണുന്ന സംഭവം ബീഭത്സജനകമാണ്. വേറൊരാൾ അതെപ്പററി പറഞ്ഞുകേൾക്കുമ്പോൾ യാതൊരു വിഷമവുമില്ല. എന്തുകൊണ്ട്? രണ്ടാമത്തെ സംഗതിയിൽ നാം ഒരു സൌന്ദര്യമാണ് കാണുന്നതു് കാവ്യകാരന്റെ—അഥവാ—കലാകാരന്റെ സാമർത്ഥ്യമാണിതിൽനിന്നു വെളിവാകുന്നതു്. അതായതു് വാസ്തവത്തിൽ വിരൂപമായ ഒരു വസ്തുവിനെ, ഭാവനാലോകത്തു നിന്നുകൊണ്ടു്, സുന്ദരമായി കാണിച്ചുതരിക!

വേറൊരുദാഹരണമെടുക്കാം. ദിവ്യപുരുഷനായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിൽ തറയ്ക്കുന്ന ആ ദയനീയസംഭവത്തെ അനുസ്മരിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രം! അതു കാണുമ്പോൾ നമുക്കെന്തെല്ലാം വികാരങ്ങളാണു തോന്നുന്നതു്? മകുടമണിയേണ്ട ശിരസ്സിൽ മുൾക്കിരീടവും ധരിച്ച്, അനവദ്യമായ പ്രഭാവിശേഷം കളിയാടുന്ന ആ വദനബിംബം പൊട്ടിക്കീറി, രക്തബിന്ദുക്കൾ ഇററിററുവീണ്, ഉജ്ജ്വലമോഹനമായ കോമളതനു മുഴുവൻ ക്ഷതങ്ങൾ നിറഞ്ഞ്, ചെങ്കോൽ വഹിക്കേണ്ട കരങ്ങളിൽപരുപരുത്തകുരിശും ചുമന്ന്, നഗ്നത മറയ്ക്കാൻപോലും ഉപകരിക്കാത്ത തുന്നിക്കഷണവും ധരിച്ച്, അനുനിമിഷമുള്ള പ്രഹരങ്ങളുമേററ്, രുധിരപ്രളയത്തിൽ മുഴുകി, പുഞ്ചിരിപ്പൂനിലാവാൽ കാണികളെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട്, കാൽവരിയിലേക്ക് വെച്ചു വെച്ചു നടക്കുന്ന ആ മഹാപുരുഷന്റെ അന്ത്യരംഗം നമ്മെ കണ്ണീർ പൊഴിപ്പിക്കുകയില്ലേ? അനിർവാച്യമായ ഒരു ബഹുമാനം ആ ചിത്രം കണ്ടയുടൻ നമുക്ക് തോന്നുകയില്ലേ? ഭക്തിപ്രചുരിമയാൽ നാം മുകുളിതഹസ്തരായി നില്ക്കുകയില്ലേ? ഏററവും ബീഭത്സമായ ഒരു രംഗമല്ലേ കാൽവരിയിൽ അന്നു നടന്നതു്! അതു കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ നാം കണ്ണടച്ചുപോവുകയില്ലേ? അത്ര ബീഭത്സമല്ലേ അതു്? സ്മരിക്കുവാൻപോലും വയ്യ. എന്നാൽ അതെല്ലാം കാണുന്ന ഒരു ചിത്രമോ, ഏററവും ചെറിയ പരമാർത്ഥംപോലും വിസ്തരിച്ചു പറയുന്ന ഒരു കവിതയോ, ആണെങ്കിൽ നാം എത്ര മാത്രം ആസ്വദിച്ചുപോകുന്നു! എന്താണിതിനു കാരണം? ഭയഹേതുകമായ വിരൂപതയെ മറച്ച്, നിരവദ്യസുന്ദരമായ ഒരു മനോഹരചിത്രത്തെയാണ് കലാകാരൻ നമുക്കു തന്നിട്ടുള്ളതു്. അതാണ് മുൻപേ പറഞ്ഞതു് കലയിൽ വൈരൂപ്യത്തിന് സ്ഥാനമില്ലെന്ന്! സാർവത്രികമായ സൌന്ദര്യം!—അതാണ് കലകളുടെ എല്ലാം നിദാനം!

കലയും ജീവിതവുമായി അഭേദ്യമായ ഒരു ബന്ധമാണുള്ളതെന്ന് മഹാകവി ടാഗോറിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടല്ലോ. ശരിയാണതു്. മനുഷ്യന്റെ ആദിമകാലത്തുതന്നെ കല അവന്റെ ജീവിതത്തോടു് ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു. തന്മൂലമാണ് അവന്റെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയിലും കലാവൈദഗ്ദ്ധ്യം കാണുന്നതു്. മനുഷ്യർക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളിൽ ഒന്നാണിതു്. മനുഷ്യനു ചെയ്തുതീർക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ അനവധിയാണ്. അവ പൂർണ്ണമായ വിജയത്തിൽ പര്യവസാനിക്കണമെങ്കിൽ കലാപരമായിരുന്നാലേ സാധിക്കൂ. ഏതൊരു കാര്യത്തിന് തുടങ്ങിയാലും അതിനെ അഭിമാനപൂർവം നിർവഹിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകം ഒരു പാടവം വേണം. സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണപാടവവും, പരിശ്രമാസക്തിയും, നിഷ്കാമകർമ്മപ്രതിപത്തിയുമാണ് ഇതിലേക്ക് ഏററവും ആത്യാവശ്യം. താല്ക്കാലിക പരാജയങ്ങൾകൊണ്ട് തരളചിത്തനാകാതെ, സ്വലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിന് കലാകാരൻ അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്യണം. അസാമാന്യമായ ക്ഷമാബലവും, അനിതരസാധാരണമായ ജാഗ്രതയും, സുശിക്ഷിതമായ പരിശീലനവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കുമാത്രമേ കലാരാധനക്ക് സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതു സാധിക്കുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥ കലാകാരന്മാർ!

കലകളുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ത്? ശരിയായ സമാധാനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വലിയ പ്രശ്നമാണിതു്. മുൻകാലങ്ങളിൽ 'കലാലോകത്തു്' മതവിശ്വാസങ്ങൾക്ക് വലിയ ഒരു സ്വാധീനശക്തിയാണുണ്ടായിരുന്നതെന്ന് കാണാം. ഏതു മതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും ഇതു് ഒരു നഗ്നമായ പരമാർത്ഥമാണ്. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിലുള്ള കഥകളി, ചാക്യാർക്കൂത്തു്, തുള്ളൽ, തിരുവാതിരക്കളി, മുതലായ നടനകലകളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുക! ഇവയെല്ലാം മതസംബന്ധമായ ഒരു പശ്ചാത്തലമാണുള്ളതു്. സാഹിത്യകല മുഴുവൻ അതുതന്നെയാണ്. പുരാണങ്ങൾ ഇതിന് മകുടോദാഹരണങ്ങളാണ്. ചിത്രകലയുടേയും സ്ഥിതി അതുതന്നെ. പ്രതിമാശില്പം തുടങ്ങിയ ശില്പകലകളെപ്പററി നോക്കിയാലും ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വെളിപ്പെടും. സംഗീതകലയും ഇതിൽനിന്നു ഒട്ടും വ്യത്യസ്തമല്ല. ഈശ്വരസ്തോത്രങ്ങളാണ് ആദ്യമായി ഗാനരൂപേണ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അന്നത്തെകാലം ഇന്നത്തേതിൽനിന്ന് തീരെ ഭിന്നമായിരുന്നു. കലകൾക്കെല്ലാം മതസംബന്ധമായ ചില ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ സാന്മാർഗ്ഗിക ചിന്തയെ ഉത്തേജനം ചെയ്യേണ്ടതു് ഏതൊരു കലാകാരന്റെയും കർത്തവ്യമായിട്ടാണ് അന്ന് ഗണിച്ചുവന്നതു്.

കാലം ഒന്നുമാറി. പഴയ ആശയങ്ങളും, വിശ്വാസങ്ങളും ചോദ്യാർഹങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. എല്ലാത്തിലും ഒരു നവീനത്വം കടന്നുകൂടി. തന്മൂലം കലയ്ക്കും മതത്തിനും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്നബന്ധത്തിനും, തദ്വാരാ കലകളുടെ പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കും, സാരമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ സംഭവിച്ചു. പതിനഞ്ചാംശതകത്തിൽതുടങ്ങിയ ഈ പരിവർത്തനം ക്രമേണ വർദ്ധിച്ച്, പത്തൊൻപതാം ശതാബ്ദത്തിലെത്തിയപ്പോൾ പൂർണ്ണമായി വികസിച്ചു. പുരാതനമായ വിശ്വാസങ്ങൾ നഷ്ടമായിത്തീർന്നപ്പോൾ കലാകാരന്മാർ പുതിയരീതികൾ സൃഷ്ടിച്ചുതുടങ്ങി അതിലും രണ്ടുവിഭാഗങ്ങൾ കടന്നുകൂടി. മതം, സംസ്കാരം എന്നിങ്ങനെ സന്മാർഗ്ഗപ്രേരകങ്ങളായ യാതൊരുദ്ദേശ്യങ്ങളും കലയിൽ കടത്തരുതെന്നും, കല കലയ്ക്കുവേണ്ടി മാത്രമായിരിക്കണമെന്നും ആയിരുന്നു ഒരുവാദം. കലാകാരൻ പ്രതിഭാശാലിയായതിനാൽ സംസ്കാരപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അവൻ ഒരു പ്രവാചകനെപ്പോലെയാണിരിക്കേണ്ടതെന്നും, ഇപ്രകാരം ഉദ്ദേശ്യവുമില്ലാതെയുള്ള കലാപ്രകടനം, ആ പേരിനുതന്നെ അർഹമല്ലെന്നും, ആയിരുന്നു രണ്ടാമത്തെ വാദം. ലോകംമുഴുവൻ ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കിയതും, ഇന്നും നിശ്ശേഷം ശമിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഒരു സംഗതിയാണിതു്. അതിനാൽ കലകളുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഖണ്ഡിതമായ ഒരഭിപ്രായം പറയുവാൻ എളുപ്പമല്ല. എങ്കിലും, ഭാരതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, "കലകൾ എല്ലാംതന്നെ സംസ്കാരപരങ്ങളായിരിക്കണം" എന്നുള്ള ഒരു പണ്ഡിതന്റെ അഭിപ്രായം ഏറെക്കുറെ ശരിയാണെന്നു പറയാം.

കലാകാരൻ യാതൊരുദ്ദേശവുമില്ലാത്തവനായിരിക്കരുതു്. സൌന്ദര്യദർശനത്തിനും തദ്വാരാലഭ്യമാകുന്ന ആനന്ദാനുഭൂതിക്കും ലോകത്തെ പ്രചോദനം ചെയ്യുന്നവനാണ് കലാകാരൻ! എന്തെങ്കിലും ഒരു വീക്ഷണകോണമില്ലാതെ, നിയന്ത്രകനില്ലാത്ത അശ്വത്തെപ്പോലെ ഭ്രാന്തുപിടിച്ചു പോകുന്നതു് ഒരു ഭീമമായ സാഹസം തന്നെയാണ്. വേറെ യാതൊന്നിനും സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ പ്രപഞ്ചസൌന്ദര്യം കൺകുളുർക്കെ കണ്ടാനന്ദിച്ച്, അതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന അമൃതം ലോകത്തിന് സസന്തോഷം സമർപ്പിക്കുക!

"If you get simple beauty and naught else,
You get the best thing that God, invents"

എന്നുള്ള റാബർട്ട് ബ്രൌണിംഗിന്റെ (Robert browning) അഭിപ്രായം ഈ അവസരത്തിൽ പ്രത്യേകം സ്മർത്തവ്യമാണ്.

ഒരുകാര്യം തീർച്ചയാണ്. കലാരാധനയ്ക്ക് സമർപ്പിതമായ ഒരുവൻ തന്റെ ചുററും ആനന്ദമാണ് കാ

M. V. OOMMACHAN
SPECIALIST IN
Bromide Enlargements
Leading Photographer in the Town
Singapore Photo Studio
QUILON.

"Your Satisfaction" is our Motto
The Excelsior Tailoring House
Orders Neatly & Promptly Executed
CANTONMENT—TRIVANDRUM
Prop: ADIMAI MAISTRY.

TRY & BE CONVINCED
The Golden Bakery & Restaurant
Statue Road, TRIVANDRUM
All Bakery Things & Meat Preparations
Available At All Times
Managers - K. J. Mathew & K. J. Eapen
(COOL DRINKS A SPECIALITY)

ശ്രീബുദ്ധചരിതം

(ഗദ്യം)

വില രൂപാ ഒന്നു്.

(പല സാഹിത്യകാരന്മാരും മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചിട്ടുള്ളതു്)

അപേക്ഷിക്കേണ്ടുംമേൽവിലാസം:—

പി. നാരായണൻ മൂൻഷി

മയ്യനാട്ട്

ണെന്നതു്. സംതൃപ്തി നിറഞ്ഞ ഒരു ഹൃദയമാണവനുള്ളതു്. അവനാണ് യഥാർത്ഥകലാകാരൻ! എന്നാൽ ആ പദത്തിനർഹരാകുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കമായിട്ടേ ഇരിക്കയുള്ളൂ. എന്തെന്നാൽ ത്യാഗസന്നദ്ധമായ ഒരു ജീവിതമാണ് കലാരാധനയ്ക്കു വേണ്ടതു്. "രൂപാ–അണ–പൈസ" യ്ക്കുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ലോകം, അപ്രകാരം ഉന്നതവും ശ്രേഷ്ഠവും ആയ ഒരു ത്യാഗത്തിന് സന്നദ്ധമാകുമോ എന്നുള്ളതു് സംശയാസ്പദമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്!

"കല! മനുഷ്യന്റെ വാസനാവൈഭവത്തിന്റെയും, പ്രതിഭാവിലാസത്തിന്റെയും, നിരന്തര പ്രയത്നശീലത്തിന്റെയും, ത്യാഗസന്നദ്ധതയുടെയും, സഹൃദയത്വത്തിന്റെയും, പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യവും ഏകപാരിതോഷികവുമാണ് കല!!

— —

റിയലിസത്തിന്റെ തനിനിറം

(52-ാം പേജിന്റെ തുടർച്ച)

ഹിത്യകാരന്മാരുടെ രഹസ്യജീവിതത്തിലെ കുത്സിതഭാഗങ്ങൾ ആർക്കും അറിവാൻ കൗതുകം ഉണ്ടായിരിക്കയേ ഉള്ളൂ.

ഗിസിങ്ങ്, മൂർ, ബെന്നാററ്, സോളാ, ഡ്രാൻഡെററ്, മോപ്പസങ്ങ് തുടങ്ങി പലരും ഈ പന്ഥാവിൽക്കൂടി സഞ്ചാരം നടത്തി എളുപ്പത്തിൽ പേരും പെരുമയും, പണവും സ്ഥാനവും സമ്പാദിച്ചു. അങ്ങിനെ ഇതൊരു സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനമായിത്തീർന്നു മാന്യന്മാരുടെ രഹസ്യജീവിതത്തേയും സാധാരണന്മാരുടെ കാമകേളികളിലുള്ള വിവിധമനോവ്യാപാരങ്ങളേയും വിശദമാക്കി വർണ്ണിച്ചുവിട്ടതായാൽ എളുപ്പം പ്രസിദ്ധനാകാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള വാർത്തയോടൊന്നിച്ചു് ഇത്തരം വ്യഭിചാരകഥകളുടെ ഭാഷാന്തരങ്ങൾ ഇതരഭാഷകളിലും സഞ്ചരിച്ചുതുടങ്ങി. പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിലെ സകലതരം വ്യഭിചാരങ്ങളുടേയും സങ്കേതമായ പാരിസിൽ നിന്നു മാത്രമേ ഇത്തരമൊരു പ്രസ്ഥാനം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്നതിനു നിവൃത്തിയുള്ളതാനം.

അശ്ലീലഭാസകഥകളെഴുതി കുപ്രസിദ്ധിസമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള റയിനാൾഡ്സിന്റെ 106 വാല്യങ്ങൾക്ക് പല ഭാഷകളിലായി പ്രചുരമായ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ ഈ മനുഷ്യന്റെ പേരുപോലും പ്രസ്താവിക്കാൻ വിസമ്മതവും വൈമനസ്യവും ഉള്ളവരാണ് ആംഗലസാഹിത്യാചാര്യന്മാർ. എന്നിട്ടും, സ്വാകരണീയമായ ഒരു കഥാരചനാപഥമാണ് റിയലിസം എന്നു ചിലർ പരിഗണിച്ച് അതിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തിത്തുടങ്ങി. തുടർന്നു അമേരിക്കയും ഇങ്ങനെ ലോകത്തിലെ പരിഷ്കൃതരെന്നു പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന യൂറോപ്പിലേയും അമേരിക്കയിലേയും സകലപരിഷ്കൃത ഭാഷകളിലും ദാവാനലവേഗത്തിൽ പടർന്നുപിടിച്ചു വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ് ഇതു്. എന്നാൽ ചിന്തകന്മാരും സാഹിത്യാചാര്യന്മാരും, നിരൂപകകേസരികളും വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകരും ആയ പല വിശ്വസാഹിത്യവിഖ്യാതന്മാർ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ മുക്തകണ്ഠം ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതും വിസ്മരിക്കയോ വിഗണിക്കയോ ചെയ്യാവുന്നതല്ല.

റീയലിസം എങ്ങോട്ട്?

ടോറൻടോ സർവ്വകലാശാലയിലെ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രൊഫസർ ആയ പെൽഹാം എഡ്ഗാർ എന്ന മഹാൻ തന്റെ "നാവൽ കല" ("Art of the Novel") എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:—

"പ്രേമമോ വെറും മാംസസംബന്ധിയായ കാമമോ നമ്മൾക്കു സാധാരണമായി ഇത്തരം നാവലുകളിൽനിന്നു് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്.?........പ്രേമം സ്വാഭാവികമായിട്ടുതന്നെ നിഗൂഢമാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി മാത്രമേ വികാസം പ്രാപിക്കുന്നുള്ളൂ. അതിന്റെ പരമോന്നതമായ പ്രകടനം രഹസ്യമായിതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴാകട്ടെ, അതു ചന്തസ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. ഈ കാമത്തെ ഇത്രവളരെ അതിനീചവും വിപുലവും ആയി മോടി പിടിപ്പിച്ചു കാണിക്കുന്നതു് തീർച്ചയായും അയുക്തംതന്നെ."

ഇങ്ങനെ പ്രേമം എന്നപേരിൽ കാമത്തിനു പരമപ്രാധാന്യം നൽകി, മാനസികാപഗ്രഥനവ്യാജേന, കാമപരിപൂർത്തിക്കും വ്യഭിചാരസംതൃപ്തിക്കും വേണ്ടി രഹസ്യമായി നടത്തുന്ന ദുർവൃത്തികളെ വർണ്ണിക്കുക മാത്രമല്ല റീയലിസക്കാർ ചെയ്യുപോരാറുള്ളതു്. "സദ്ഗുണങ്ങളിലാണ് സൗന്ദര്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്" എന്ന എമേഴ്സന്റെയും മററും അഭിപ്രായങ്ങളെ ആദരിക്കാതെ വസ്തുതകൾ നല്ലതോ ചീത്തയോ, കർണ്ണാനന്ദകരമോ കർണ്ണാരുന്തുദമോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ അവയുടെ, വിശദവും വിസ്തൃതവും ആയ പ്രതിപാദനത്തിലാണ് റീയലിസക്കാർ സൗന്ദര്യം ദർശിക്കുന്നതു്. അശ്ലീലമോ ആഭാസമോ ആയാലും വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞോ എന്നുള്ളതാണ് അവരുടെ പ്രധാനനോട്ടം. രമണീയങ്ങളായ ശബ്ദങ്ങൾകൊണ്ട് ആശയം വിശദമാക്കണമെന്നില്ല, സത്യസ്ഥിതി വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞാൽമതി അവർക്കു തൃപ്തിയാകും.

നല്ലൊരുപഠനം നടത്തിയതിനു ശേഷം ജി. ഏ. മെയർ ആധുനികാംഗലസാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചു രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. "ഇന്നത്തെ നാവലെഴുത്തുകാരിൽ അഗ്രസരന്മാരായവരുടെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം കൃതികളിലും ഏററക്കുറച്ചിലോടുകൂടി ഉത്തമാദർശങ്ങൾ പ്രധാനഭാഗം വഹിക്കുന്നു എന്നു കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ യഥാതഥാ പ്രസ്ഥാനമാകട്ടെ, ബഹുജനങ്ങളുടെ ഭൂരിഭാഗത്തിനും രസജനകമായി പരിണമിക്കുന്നില്ല; പരിലസിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ജനങ്ങൾ എങ്ങനെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനം ചിത്രീകരിക്കുന്നതു്. ജനങ്ങൾ എന്തു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവോ അതിനെ ചിത്രീകരിക്കുകയല്ല അതു ചെയ്യുന്നതു്. മനോരാജ്യത്തിന് അതിൽ സ്ഥാനം അശേഷമില്ല"

കലയെ ശാസ്ത്രമാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമമാണ് ഇവർ നടത്തുന്നതു്. "വസ്തുതകളെ കലാപരമായ രീതിയിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുക എന്നതിനെ ഇവർ നിഷ്കൃഷ്ടതയോടുകൂടി നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാം പത്രറിപ്പോർട്ടരുടെ രീതിയിൽ എഴുതിവിട്ടിരിക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഫോട്ടോഗ്രാഫരുടെ രീതിയിൽ രൂപ

പുതിയപുതിയ വാർത്തകൾ

ഉടൻ വായിച്ചറിയണമെങ്കിൽ

"പൗരപ്രഭ"

വായിക്കുക

അസ്സോഷ്യേററഡ് പ്രസ്സിന്റെയും റോയിട്ടരുടെയും കമ്പിവാർത്തകൾക്കുപുറമെ ഇൻഡ്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള പ്രധാനപട്ടണങ്ങളിലെല്ലാം അതിപ്രധാനങ്ങളായ വാർത്തകൾ കമ്പിയടിക്കുന്നതിന് സ്വന്തം പ്രതിനിധികളെയും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒന്നാംതരം ലേഖനങ്ങൾ, പരമരസികൻ ചെറുകഥകൾ, കേരളത്തിലെ സുപ്രസിദ്ധന്മാരായ മഹാന്മാരുടെ ജീവചരിത്രസ്മരണകൾ, അതീവ രസകരങ്ങളായ ചരിത്രകഥകൾ മനോമോഹനങ്ങളായ പദ്യങ്ങൾ മുതലായവ പൗരപ്രഭയ്ക്കു് ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്.

തിരുവിതാംകൂറിന്റെ എല്ലാഭാഗങ്ങളിലും പത്രം അന്നന്നുതന്നെ വിതരണം ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും നടക്കുന്ന ദൈനംദിനസംഗതികൾ ചൂടാറാതെ അറിയണമെങ്കിൽ അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം

പൗരപ്രഭമാത്രം

ആവശ്യമുണ്ട്

ഏജൻറന്മാർ ഇല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ ആകർഷണീയങ്ങളായ വ്യവസ്ഥകളിന്മേൽ ഏജൻറന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ട്.

Advertisers!!

PLEASE NOTE

THE POWRA PRABHA is the best and the most Widely Circulated Advertising Medium on the Malabar Coast. For rates and other particulars, Apply to

The Manager, **Powra Prabha,**

Kottayam, Travancore.

രേഖാശാസ്ത്രം

കൈറോ എന്ന പേരിനാൽ പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഹസ്തരേഖാശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ Language of the hand എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഭാഷ. മൂലഗ്രന്ഥം പലപതിപ്പുകളിലായി ലക്ഷക്കണക്കിനു ചെലവായിട്ടുള്ളതാണ്. കൈ നോക്കി ഫലം പറയുന്നതു് തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കും അവരവരുടെ കൈരേഖകൾ പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞാൽ മതിയെന്നുള്ളവർക്കും ഞങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥം വളരെ ഉപകാരപ്പെടും. കാര്യങ്ങൾ ആർക്കും ക്ഷണത്തിൽ മനസ്സിലാകത്തക്കവിധം 22 ഫോട്ടോ ബ്ലോക്കുകൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് മൂലഗ്രന്ഥത്തിനു പത്തുരൂപ്പിക വിലയുണ്ടെങ്കിലും ഒന്നാന്തരം കട്ടിക്കാലിക്കോ ബയന്റും പോക്കറ്റുകളെസസിൽ 500 വശങ്ങളുമുള്ള ഞങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തിനു 2 രൂപാമാത്രമാണ് വിലവച്ചിട്ടുള്ളതു്. വി. പി. ചെലവു പുറമെ.

വാത്സ്യായനസൂത്രം

ഭാരതഖണ്ഡത്തിന്റെ പുരാതനമഹിമയ്ക്കു് ഉത്തമോദാഹരണമായി പരിലസിക്കുന്ന ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നവയിൽ ഒന്നാണ് വാത്സ്യായനസൂത്രം എന്ന ദാമ്പത്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം. ടി ഗ്രന്ഥത്തെപ്പററി ആ മഹർഷിവര്യൻ പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്. "ഔഷധവിഭാഗം അറിവില്ലാത്ത വൈദ്യനും കണക്കറിവില്ലാത്ത കണക്കനും ഈ സൂത്രം അറിവില്ലാത്ത യുവതീയുവാക്കന്മാരും ഒന്നുപോലെയാണ്."

ലളിതമായഭാഷ വില 1½ ക. വിപി. ചെലവുപുറമെ.

പൗരപ്രഭ ബുക്കുഡിപ്പോ, കോട്ടയം

ശൈശവസ്മരണ

വടക്കേക്കൂർ അംബികാ തമ്പുരാട്ടി

വാമനിർമ്മല ശിശുതാകാലത്തിൻ
പരമാനന്ദജ സ്മരണകൾ
പരവശരാവമെഴുമെൻ ഹൃത്തിന്നു
പരമമാശ്വാസപ്രദമല്ലോ.
കളിരിളം പട്ടുചിറകുകൾ വീശി
വിളയാടും ചിത്രശലഭംപോൽ
കളികളാടിന സുദിനകാലങ്ങൾ
പുളകംചേർക്കുന്നു മമ മെയ്യിൽ.
കനകകാൽ ചിലമ്പൊലിയിലുറ്റിട്ട-
മന്ദപദാമോദലഹരിയിൽ
സ്ഫുടതയില്ലാതെ മൊഴിയുമാലാപ
ഝരിയിലേറിട്ട മലകളിൽ.

പലവാറെന്നോമൽ ജനനിതൻചിത്ത-
മലിയും വാത്സല്യപ്രചുരിമ
വഴിഞ്ഞൊരാശിസ്സിൻ മരന്ദധാരയായ്
നിറയുന്നിന്നും ഹൃൽകലികയിൽ.
ഭരിതവാത്സല്യ പ്രണയഭാരത്താൽ
വിരിമാറിൽചേർത്തു തഴുകിയും
സുലഭചുംബനമുദ്രലമോഹന
സുമനിരമേന്മേൽ വിതറിയും
അവികലാനന്ദതരളചിത്തയായ്
മടിയിൽവച്ചെന്നെജ്ജനനിയാൾ
ഉതിരുമാശിസ്സിൻ കളിരലകളിൽ
മുഴുകിച്ചാനന്ദനെൻ ഹൃദയത്തെ
മിഴികൾക്കുത്സവപ്രദമായ് മിന്നിത്താൻ

ജനനിക്കുമന്നാജ്ജനകനും
സകലർക്കുമന്നെൻ നിഖിലചേഷ്ടയും
പ്രകടകൌതുകപ്രദമല്ലോ.
ഇനിയുമെന്തിന്നാ മധുരസ്വപ്നത്തിൽ
നിനവുകൊണ്ടുഴവതെൻ ഹൃദയമേ.
നിറകതിർവീശി വിളങ്ങുമക്കാലം
സ്മരണയിൽമാത്രം നിലകൊള്ളു
പരിതോഷമല്ലാതൊരുനാളുമന്നു
പരിചിതമല്ലപരിതാപം.
നിഹനജീവിത കുസുമവാടിതൻ
മഹിതവാസന്തസമയമേ
സരളശൈശവമധുരകാലമേ
വരുമോഎൻ മുന്നിലിനിയും നീ.

ച്ചെടുത്തി കാണിച്ചാലും മതിയാകും." എന്നിങ്ങനെ സെയിൻറ്സ്ബറി തൻെറ മറ്റൊരു അധികൃതഗ്രന്ഥമായ "പരന്ത്രീസ് സാഹിത്യചരിത്ര"ത്തിൽ റിയലിസത്തെക്കുറിച്ചു ലക്ഷണനിർദ്ദേശം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു ഇവിടെ ഉദ്ധാരണയോഗ്യമാണ്. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു— ഒരു പുസ്തകത്തിൻെറ രസികത നിലനിർത്തുന്നതിന്, ഈ രീതിയുടെ സ്വീകരണം വിനാശകരമാണെന്ന് നിഷ്പക്ഷപാതിയായ ഏതൊരു നിരൂപകനും വ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വളരെ ഹീനമായ മനസ്ഥിതിയുള്ള ഒരു വായനക്കാരനല്ലെങ്കിൽ, ഒരുവൻ ഒരു നാവലിലെ കേവലം വസ്തുസ്ഥിതി കഥനമോ അതിലും നികൃഷ്ടമായ രീതിയിൽ വസ്തുതകളുടെ ശാസ്ത്രീയാന്വേഷണമോ കൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുന്നതല്ല. തന്നിമിത്തം ഈ യഥാതഥാപ്രസ്ഥാനം അപരിഹരണീയമാകുംവിധം ശുഷ്കമായിത്തീർന്നു വായനക്കാർക്ക് വെറുപ്പുണ്ടാക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല'.

കുടുംബജീവിതത്തിൻെറ സമ്മോഹനീയതയേയും, സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൻെറ മഹനീയതയേയും വിഭേദിക്കുന്നതിനും, സംശയദൃഷ്ടിയോടുകൂടി സഹോദരിയെ സഹോദരനും, അമ്മയെ മകനും, മകളെ അച്ഛനും വീക്ഷിക്കുന്നതിനും യഥാതഥാപ്രസ്ഥാനം നിദാനമായിത്തീരുന്നതാണ്. മനുഷ്യരിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഗുണവിശേഷങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്നതിനു ഗണനീയമായ പ്രാധാന്യം നൽകാത്തതു നിമിത്തം, ഗുണസമ്പന്നന്മാരും, വെറും സാധാരണന്മാരും ആയ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതയില്ലാത്ത നിത്യജീവിതത്തിലും വിശേഷിച്ചു വ്യഭിചാര ജീവിത ചിന്തയിലുംകൂടി വായനക്കാരൻ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ കടന്നു പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മഹദ്ഗുണങ്ങളെ ആരാധിക്കാനും, ഉത്കർഷോന്മുഖമായി ജീവിക്കാനും അനവരതമായി ഉദ്യമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് ആദർശമോ അഭിമാനമോ നല്കാത്തതു നിമിത്തം, ഇന്നുതന്നെ മാന്യസ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത ഈ സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം എത്രകാലം നിലനില്ക്കുമെന്നുള്ളതു കണ്ടുതന്നെ അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അപൂർവ്വവ്യക്തികളിൽനിന്ന് ജ്ഞാനം പകർന്ന് സാർവ്വത്രികമായി വ്യാപിച്ചുവരുന്ന ഒരു നവയുഗത്തിലാണ് നാം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അനേകായിരംവർഷങ്ങളായി അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടിരുന്ന മർദ്ദിതലക്ഷങ്ങൾക്ക് അഭൂതപൂർവമായി സിദ്ധിച്ച വിദ്യാഭ്യാസം നിമിത്തം അവരുടെ പുരോഗമനോന്മുഖമായ പ്രയാണപ്രഹർഷത്തിനിടയിൽ ഇത്തരം സാഹിത്യശാഖയ്ക്കു സ്വാഗതം അരുളുക സ്വാഭാവികംതന്നെ: കുറച്ചുചെല്ലുമ്പോഴായിരിക്കും വൈവിധ്യവിഹീനവും, സാധാരണ സംഭവസങ്കലിതവും, മധുരഗദ്യശൈലീരഹിതവും, ആദർശ കഥാപാത്രശൂന്യവും, നിരാശാവിവശതാന്മുഖവും ആയ ഈ റിയലിസത്തോടു സാമാന്യമായ വായനക്കാർക്കുപോലും അരോചകവും അസഹ്യതയും വിദ്വേഷവും വിക്രിയവും തോന്നാവുന്നതു്; എന്നത്രേ പലേ സാഹിത്യാചാര്യന്മാരുടേയും ഏകസ്വരത്തിലുള്ള അഭിപ്രായം.

——

ONLY FOR MEN OF MEANS

Your "Son" Can join "Junior Intermediate" by passing "Cambridge Senior" for which we shall coach him up with special emphasis on the Boy's Moral and Cultural advancement.

CAN YOU PAY ADEQUATELY

State the boy's present equipment and your readiness to pay.

Special arrangement for Girls.

BOARDING ARRAGEMENT FOR ALL

Address all your queries with 4 As. Stamps to:

The Cambridge College.

Kythamukku, Trivandrum.

സനാതന വൈദ്യശാല

കുറുപ്പംപടി—ബ്രാഞ്ച് മാതിരപ്പള്ളി

വൈദ്യൻ പി. എൻ. ദാമോദരൻ നമ്പൂതിരി

നാരസിംഹരസായനം ([illegible])

രസായനവാജീകരപ്രയോഗങ്ങളിൽ ഏററവും പ്രാധാന്യമുള്ളതും അവയവസ്ഥൈര്യം ബലം നിറം മുതലായവയെ വർദ്ധിപ്പിച്ച് ആരോഗ്യത്തെ നിലനിറുത്തുന്നതും തലമുടിക്ക് നല്ല കറുത്ത നിറത്തെ പ്രദാനംചെയ്യുന്നതും ജരാനരകളെ പരിഹരിക്കുന്നതുമായ ഒരു ദിവ്യഔഷധമാണിതു്. വാഗ്പടുത്വം ബുദ്ധിശക്തി അഗ്നിദീപ്തി ധാതുപുഷ്ടി ഇവയെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും പാണ്ഡു, ഗുന്മം, അർശ്ശസ്, കാമില ഈ രോഗങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയുംചെയ്യുന്നു. സിംഹതുല്യ പരാക്രമശാലികളായി അരോഗദൃഢഗാത്രന്മാരായി ജീവിക്കണമെന്നാഗ്രഹമുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഈ രസായനം ഒന്ന് സേവിച്ചു നോക്കുകതന്നെ വേണം. സേവിക്കേണ്ട ക്രമം മരുന്നോടുകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും.

N. B. ഇവിടെ പ്രതിഫലംകൂടാതെ വിദ്യാർത്ഥികളെ ആയുർവേദം പഠിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു.

എല്ലാത്തരം ജൗളികളും

മിതമായ വിലയ്ക്കു വില്ക്കപ്പെടും.

വാങ്ങി പരീക്ഷിക്കുക.

എല്ലാതരം തയ്യൽജോലികളും ഇവിടെ കൃത്യമായി ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

കെ. എൻ. പണിക്കർ,

(കോച്ചപ്പള്ളിൽ)

ജൗളിവ്യാപാരം മെയിൻറോഡ്—കൊല്ലം.

സഹോദരൻ

സമത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യം, സാഹോദര്യം എന്നിവയ്ക്കു വാദിക്കുന്ന ഒരു പ്രതിവാരപത്രമാണ് സഹോദരൻ. പണ്ഡിതന്മാരായ സ്വതന്ത്ര ചിന്തകന്മാരുടെ ലേഖനങ്ങളും ഉജ്ജ്വലമായ മുഖപ്രസംഗങ്ങളും പുതിയ വർത്തമാനങ്ങളും എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. സഹോദരൻ പതിവായി വായിക്കുന്നവർ സ്വയമേവ എളുപ്പം വിദ്വാന്മാരാകും. ജാതിമൂലം ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവരും രാഷ്ട്രീയമായി പുറംതള്ളപ്പെട്ടവരുമായ സമുദായങ്ങൾ ഇതിനെ പ്രത്യേകിച്ചും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. പരസ്യം ചേർക്കാൻ ഏററവും നല്ല പത്രം. കേരളമൊട്ടുക്കും കൊളമ്പിലും ഇതിനു ധാരാളം വരിക്കാർ ഉണ്ട്.

വരിസംഖ്യ കൊല്ലത്തിൽ 5ക, മാത്രം, ഇന്ത്യക്കുപുറമെ 6ക.

എന്ന്, മാനേജർ.

സഹോദരൻ,—എറണാകുളം

WANTED

എം. എഫ്. നൈററ്സ്കൂൾ

വീവിംഗ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് കൊല്ലം.

ആവശ്യാനുസരണം എല്ലാവിധ തുണിത്തരങ്ങളും കൃത്യസമയത്ത് ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും. എല്ലാസ്ഥലത്തും ഏജൻറന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരത്തിന് സ്റ്റാമ്പ് സഹിതം അപേക്ഷിക്കുക.

സെക്രട്ടറി.

എം. എഫ്. നൈററ്സ്കൂൾ, കൊല്ലം.

മലയാളി

മലയാളത്തിലെ സർവോത്കൃഷ്ടമായ പ്രതിദിനപത്രം

47 കൊല്ലത്തെ പ്രശസ്തമായ പൊതുജനസേവനം.

ജാതി, മതം, കക്ഷി എന്നിവയ്ക്കതീതമായി, ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമാക്കി നിർഭയവും കാര്യക്ഷമവുമായി നടത്തപ്പെടുന്നു. വാർത്തകൾ ഏററവും മുമ്പ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു; സത്യം തുറന്നു പറയുന്നു; നിയമപരിധികളിൽ നിർഭയം നിരൂപണം ചെയ്യുന്നു.

ഇന്നുതന്നെ വരിക്കാരായി ചേരുവിൻ

ഏജൻറന്മാരെ ആവശ്യമുണ്ട്

ഡിപ്പോസിററു വച്ച് ഏജൻസി എടുക്കുവാൻ തയാറുള്ളവർ അപേക്ഷിക്കുക.

വരിസംഖ്യ പ്രതിമാസം	ക.	ണ.	സ.
അഞ്ചലിൽ	1	2	0
തപാലിൽ	1	4	0
ഏജൻറുവഴി	1	0	0

ഏററവും വലിയ പ്രചാരമുള്ള ഈ പത്രത്തിൽ പരസ്യം ചെയ്യുക ഏററവും ലാഭമായിരിക്കും.

പരസ്യക്കൂലി ഒരിഞ്ച് കാളത്തിന്	രൂ.	ണ.	സ.
ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യം	1	8	0
2-ാംപ്രാവശ്യം	1	4	0
3-ാംപ്രാവശ്യം	1	0	0

കൂടുതൽ കാലത്തേക്കുള്ള പരസ്യത്തിനു പ്രത്യേകനിരക്ക്.

FOR QUALITY, TASTE & EFFICIENCY IN SERVICE

THE HIMALAYAN

(QUILON)

IS THE LAST WORD

The Pioneers in the field of aerated waters manufacture baking and modern catering

Awarded certificates of Merit and Gold Medals from the Govt: of Travancore, the Political Agent of Buluchistan and many other personalities.

Prop: S. P. Kesava Pillai

വിജ്ഞാപനം

സ്വാമി ശ്രീ നാരായണതീർത്ഥരവർകളുടെ സ്തോത്രകൃതികൾ.

		രൂ.	ച.	കാ.
1. സ്തവമണിമാല (അകാരാദി)	ഡസൻ	1	1	8
2. സന്ധ്യാനാമം (ഒരു പഴയ കൃതി)	,,	0	18	0
3. പ്രാർത്ഥന (ഇതിൽ പ്രഭാതപ്രാർത്ഥന, സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥന, ധർമ്മബോധപ്രാർത്ഥന സമാജപ്രാർത്ഥന, രോഗശയ്യാപ്രാർത്ഥന, മരണാനന്തരപ്രാർത്ഥന കീർത്തനമാഹാത്മ്യം എന്നിവകൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.	,,	1	7	8

N. B. ആത്മോപദേശശതകവും, ദർശനമാലയും, ദശോപനിഷത്തും നൂതനമായരീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചുവരുന്നു.

ആവശ്യക്കാർ താഴേക്കാണുന്ന വിലാസത്തിൽ എഴുതുക.

മാനേജർ

അദ്വൈതവിദ്യാശ്രമം

A. O സചിവോത്തമപുരം P. O പള്ളം

കോട്ടയം, തിരുവിതാംകൂർ

ഹൃദയാമൃതം

ഹൃദയസംബന്ധമായ സർവ്വരോഗങ്ങളേയും കാസം, ക്ഷയം മുതലായ മഹാരോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിച്ചു ആയുസ്സും, ആരോഗ്യവും അതിശയകരമാംവണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പോഷകൌഷധം. ആബാലവൃദ്ധം സംതൃപ്തിയും സമാശ്വാസവും സംസിദ്ധമാകുന്ന അമൂല്യരക്തസംവർദ്ധക രസായനം.

4 ഔൺസ് കുപ്പി 1-ക്ക് 1 ക.

8 ഔൺസ് കുപ്പി 1-ക്ക് 1 ക. 12 ണ

വി. പി- ചാർജ്ജ് പുറമേ

ശ്രീവഞ്ചിരാജ ആയുർവേദ ഫാർമസി

ബോട്ടുജട്ടി—ആലപ്പുഴ,

Prop: വി. കെ. കൃഷ്ണൻവൈദ്യൻ

അന്നപൂർണ്ണാലയം

ഹോട്ടൽ & ഹോസ്റ്റൽ

കൊല്ലം.

കൊല്ലത്തു വരുമ്പോൾ വിശ്രമിക്കുന്നതിനും താമസിക്കുന്നതിനും ഏററവും പററിയ സ്ഥലം.

രുചികരമായ ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ എപ്പോഴും തയാർ.

മാനേജർ, വി. കെ. ഗോപാലപിള്ള.

നെല്ലിക്കായും കുമ്പസാരവും

എം. ദിവാകരൻ ബി. എ.

പാണ്ഡവന്മാർ പാഞ്ചാലിയുമായി വനവാസം ചെയ്യുന്ന കാലത്തു് ഒരു ദിവസം ആഹാരത്തിനു യാതൊന്നും കിട്ടാതെ സന്ധ്യയോടുകൂടി ഒരാശ്രമത്തിൽ ചെന്നുചേരുവാൻ ഇടയായി. ആശ്രമത്തിൽ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടെയെല്ലാം അന്വേഷിച്ചിട്ടു ഭക്ഷണത്തിനു യാതൊരു വകയും കണ്ടതുമില്ല. അങ്ങനെ ആശ്രമമുററത്തു വിഷമിച്ചുനിന്നു് ഇനി എന്തു ഗതിയെന്നു മേല്പോട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ മുററത്തുനിന്ന നെല്ലിമരത്തിൽ ഒരു നെല്ലിക്കാ നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു. "ഇന്നത്തെ ആഹാരത്തിനു ഈ നെല്ലിക്കയാകട്ടെ" എന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു അർജ്ജുനനോടു ആ നെല്ലിക്കാ പറിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അർജ്ജുനൻ ഒരു ശരമയച്ചു് ആ നെല്ലിക്ക എയ്തു താഴെയിട്ടു. നെല്ലിക്ക ആറായി ഭാഗിച്ചു ആറുപേർക്കും വിളമ്പാൻ പാഞ്ചാലിയോടു പറഞ്ഞു. പാഞ്ചാലി നെല്ലിക്ക ആറു സമഭാഗങ്ങളായി കീറി ആറുപേർക്കുമായി വിളമ്പി. ആറുപേരും നിരന്നിരുന്നു നെല്ലിക്ക തിന്നാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ അശരീരിവാക്യമുണ്ടായി. "ആശ്രമത്തിലെ മഹർഷി സന്ധ്യാവന്ദനം കഴിഞ്ഞു ഇപ്പോൾ വരും. അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു ദിവസത്തെ ആഹാരം ഒരു നെല്ലിക്കമാത്രമാണു്. ഈ നെല്ലിമരത്തിൽ പതിവായി ഒരുദിവസം ഒരു നെല്ലിക്കയേ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളു. അദ്ദേഹം മടങ്ങിവരുമ്പോൾ നെല്ലിക്കാ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ വംശത്തോടെ ശപിച്ചുദഹിപ്പിച്ചു കളയും." ഈ അശരീരികേട്ടു. എല്ലാവരും അന്ധാളിച്ചു. ഇനി എന്തുനിവൃത്തി എന്നു വിചാരിച്ചു ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാനെ ധ്യാനിച്ചു. ഭഗവാൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. വിവരമെല്ലാമറിഞ്ഞപ്പോൾ ഭഗവാൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "അത്ര വിഷമമുള്ള കാര്യമല്ലല്ലൊ ഇതു്. പതിവ്രതയായ ഒരു സ്ത്രീ പറഞ്ഞാൽ നെല്ലിക്ക പൂർവസ്ഥിതിയിൽ മരത്തിൽ ചെന്നിരുന്നുകൊള്ളുമല്ലോ" പാണ്ഡവന്മാർ വളരെ ആശ്വാസത്തോടുകൂടി പാഞ്ചാലിയുടെ മുഖത്തുനോക്കി. പാഞ്ചാലി മുഖം കുനിച്ചുനിന്നു. അഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാരുള്ള സ്ത്രീ പതിവ്രതയല്ലല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചല്ല പാഞ്ചാലി സംശയിച്ചുനിന്നതു്. കണ്ണടച്ചു ധ്യാനിച്ചിരുന്ന അമ്മയുടെ അടുക്കൽ പാഞ്ചാലരാജ്യത്തുനിന്നു അസ്ത്രദർശനത്തിൽ ലഭിച്ച പാഞ്ചാലിയെയുംകൊണ്ടു് പാണ്ഡവന്മാർ കുന്തിദേവിയുടെ അടുക്കൽചെന്നു. 'അമ്മേ! ഇന്നുകിട്ടിയ ഭിക്ഷ ഇതാണു്." എന്നുപറഞ്ഞു. കണ്ണടച്ചു ധ്യാനത്തിലിരുന്ന അമ്മ എന്താണു ഭിക്ഷയെന്നു നോക്കാതെയും അറിയാതെയും "മക്കളെല്ലാവരുംകൂടി അനുഭവിച്ചു കൊൾവിൻ" എന്നു പറഞ്ഞു. അമ്മയുടെ വാക്കു നിരസിക്കുന്നതു പാതകമെന്നു് കരുതിയാണു് പാഞ്ചാലിയെ അഞ്ചുപേരും ഭാര്യയാക്കുവാൻ ഇടവന്നതെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. പാഞ്ചാലിയുടെ സന്ദേഹം ഇതായിരുന്നില്ല. ശ്രീകൃഷ്ണൻ പാഞ്ചാലിയെ അകലെ വിളിച്ചുനിർത്തി സ്വകാര്യമായി ചോദിച്ചു. "എന്താണു പാഞ്ചാലി മടിച്ചുനില്ക്കുന്നതു്? മഹർഷിയുടെ ശാപത്തിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ നീ പറഞ്ഞേ വണ്ണമല്ലോ നെല്ലിക്ക പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലാവാൻ. നീ ഇങ്ങനെ മിണ്ടാതെ നിന്നാലെങ്ങനെ?" പാഞ്ചാലി ഭഗവാന്റെ മുഖത്തു നോക്കാതെ കാൽനഖം ഭൂമിയിൽ വരച്ചു നിലത്തുതന്നെ നോക്കിനിന്നു. പാഞ്ചാലിയുടെ ആ നിലകണ്ടു ഉള്ളറിഞ്ഞ ഭഗവാൻ ചോദിച്ചു. "മനസാവാചാകർമ്മണാ പാതിവ്രത്യത്തിനു വിരുദ്ധമായി വല്ലതുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതെന്നോടു ഏററുപറഞ്ഞാൽ അതുകൊണ്ടുള്ള പാപം നീങ്ങിപ്പോകും." പാഞ്ചാലി പതുക്കെപ്പറഞ്ഞു.

"എനിക്കഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാരുണ്ടെങ്കിലും കർണ്ണനെക്കണ്ടപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ കുലസ്ത്രീ വിരുദ്ധമായ ഒരു വികാരം ഉണ്ടാകാതെയിരുന്നില്ല. "ഭഗവാൻപറഞ്ഞു" ഇത്രയുള്ളോ? "ഈ അപരാധം ഏററു പറഞ്ഞതല്ലോ. ഇനി അതുകൊണ്ടു ദോഷമില്ല. പോയി നെല്ലിക്കയെ പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലാക്കുക" പാഞ്ചാലി മുഖപ്രസന്നതയോടെ മടങ്ങിവന്നു നെല്ലിക്കയോടു പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ പോയിരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞഉടനെ നെല്ലിക്കയുടെ ആറുകീറും ഒന്നായി മേല്പോട്ടു പറന്നു അതിന്റെ ഞെട്ടിൽചെന്നു പററിക്കൂടി പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ ഇരുന്നു. നെല്ലിക്കായിക്കു് അന്നുമുതല്ക്കാണു് ആറുകീറുണ്ടായതു്. അന്നുമുതല്ക്കാണോ പാപപരിഹാരത്തിനു പാപമേററു പറയുന്ന കുമ്പസാരകർമ്മം നടപ്പായതെന്നറിഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ പാഞ്ചാലിയുടെ പാപത്തിനു ഭഗവാൻ കണ്ട പരിഹാരം മറെറാന്നായിരുന്നു. കുന്തിയുടെ വാക്കനുസരിച്ചു "മക്കൾക്കെല്ലാവർക്കും" പാഞ്ചാലി ഭാര്യയായിത്തീരണമെങ്കിൽ കുന്തിയുടെ കനീനപുത്രനായ കർണ്ണനിലും പാഞ്ചാലിക്കു അനുരാഗമുണ്ടാകുകതന്നെ വേണമല്ലോ. പാണ്ഡവർക്കും പാഞ്ചാലിക്കും ആ കഥ അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. അമ്മയുടെ വാക്കിന്റെ ശക്തിയാണു് പാഞ്ചാലിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കർണ്ണന്റെ നേരെയുള്ള വികാരത്തെ ജനിപ്പിച്ചതു്.

ഈ കഥ ഏതു പുരാണത്തിലുള്ളതെന്നു നിശ്ചയമില്ല.

കെടാവിളക്കു്

മധുനിഷ്യന്ദികളായ സ്വച്ഛന്ദഗീതങ്ങൾ കൈരളീക്ഷേത്രത്തിന്റെ കനകശ്രീകോവിലിൽ കാന്തിപ്രചുരിമ വിതറുന്ന സാക്ഷാൽ 'കെടാവിളക്കു'

വില അണ എട്ടു്.

ഗ്രന്ഥകർത്താ

തിക്കുറിശ്ശി സുകുമാരൻനായർ

വലിയശാല—തിരുവനന്തപുരം.

If you are fully Satisfied please Recommend us to your friends

Our Motto Honesty & Service

Estd. in 1912

All orders will be Promptly and Carefully Attended to

M. ABDUL HUSEIN & CO.

THE OLDEST & RELIABLE HOUSE FOR

General Hardware, Iron, Paint & Machinery Goods

QUILON

Branch at Main Road, Chinnakada

The Ambikavilasom Store

General Merchants & Commission Agents

KATTACHAKONAM, TRIVANDRUM

Tobaco Whole Sale & Retail

മൊത്തമായി എല്ലാ പലചരക്കു സാമാനങ്ങളും കമ്പോള വിലയ്ക്കു ഇവിടെ വില്ക്കപ്പെടും

Prop: K. PONNAPPAN,

Melathil Bunglow, Nanthencode, TRIVANDRUM.

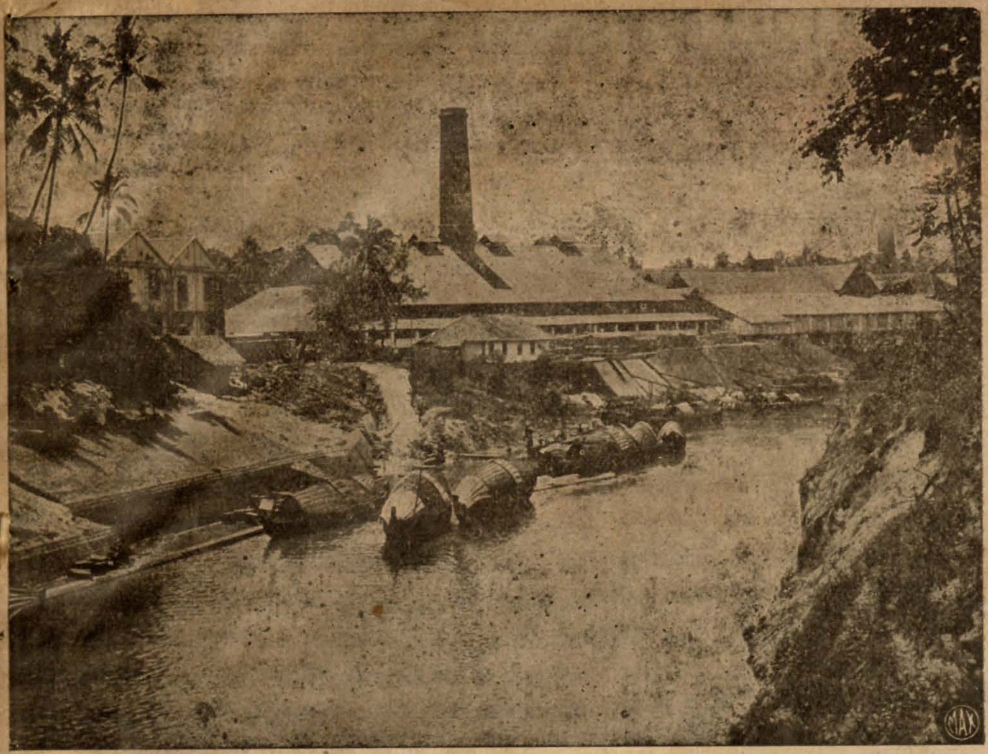

കൊച്ചുപിലാംമൂട്-കൊല്ലം

CHANDRA LEKHA

Performing PatthiniUpatha-Traditional SinhaleseDance

STORY, Indra delights the populace at the Garden of Nanda by joining them in their festivities. He dances while the gay croud watches him. Indra now espies a mango of saffron hue on a tree close by and approches the tree to pluck it. The tree is guarded by a cobra. Indra picks up the bow and brings down the ripe fruit. Lo! the fruit touches the ground and there springs Patthini, the Goddess.

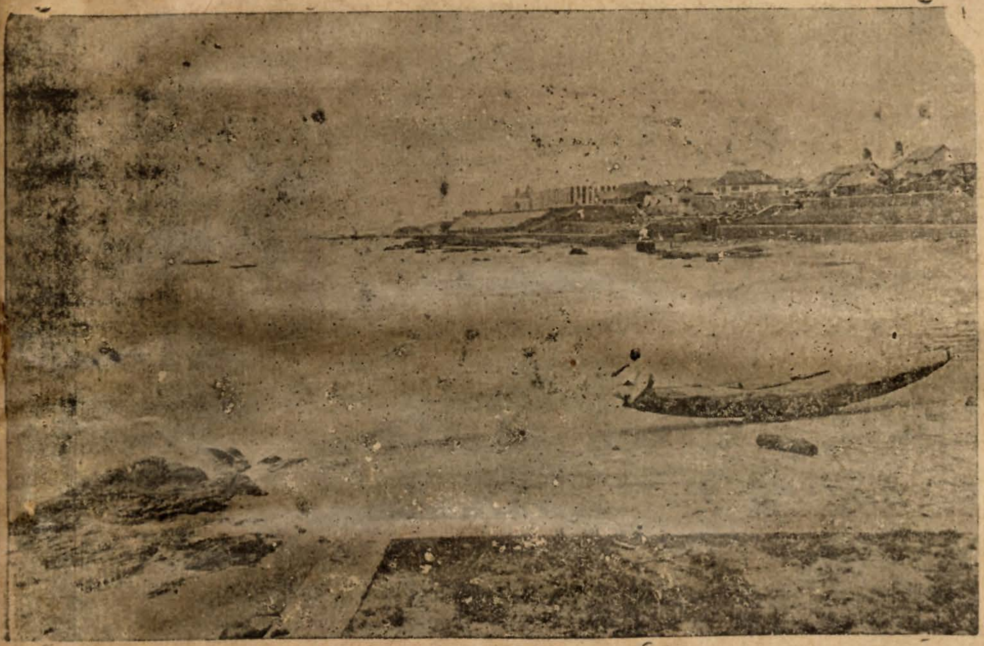

കന്യാകുമാരി

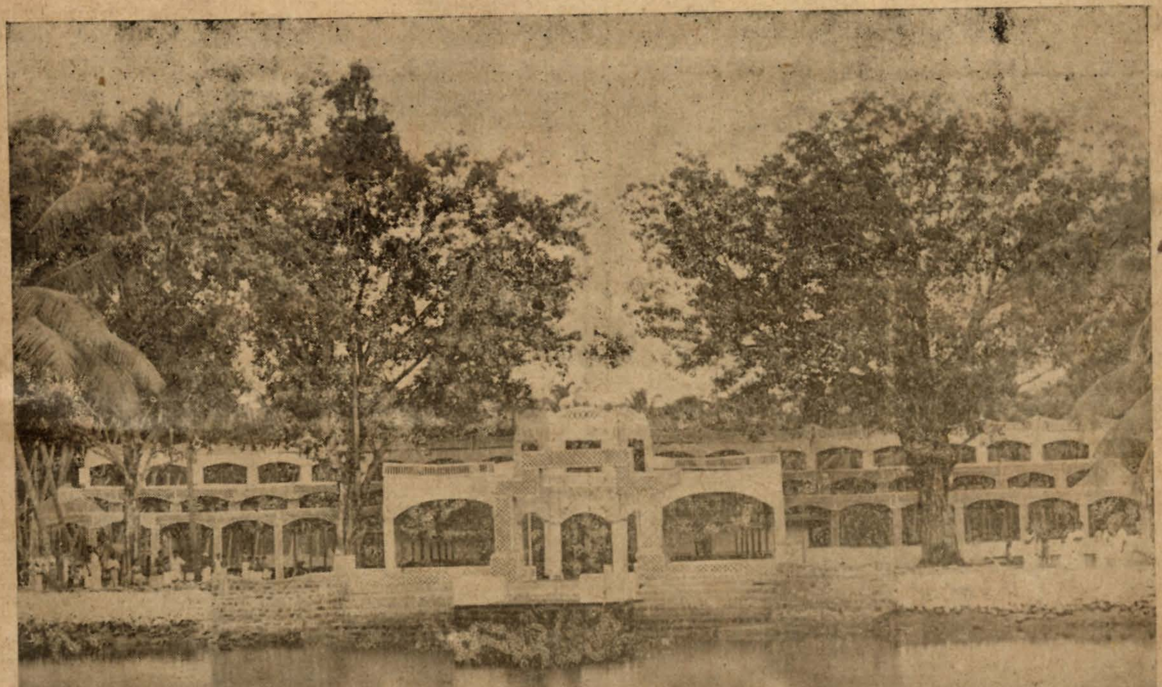

9–8–115-ൽ മൂത്തകുന്നത്തു സചിവോത്തമന്ന നല്കിയ സ്വീകരണത്തിന്ന തയ്യാർ ചെയ്തിരുന്ന പന്തൽ

Telephone No. 43
Tel. address Rajyam

THE MALAYALARAJYAM

QUILON (S. INDIA)

Mg. Prop: K. G. Parameswaran Pillai,
Mg. Editor K. G. Sankar

The Most widely Circulated Daily in Kerala

BEST MEDIUM FOR ADVERTISEMENTS
NEWS PHOTOS A SPECIALITY

"MALAYALARAJYAM"

Publishes the latest telegraphic news of the WORLD by arrangement with Reuters Associated Press of India and News Photos

ADVERTISMENT CHARGE

MODERATE

For further particulars please

APPLY TO
The Manager,
Malayala Rajyam
QUILON

രാമനാഥ് & Co.

ഹോമിയോപ്പതിക്ക് കെമിസ്റ്റ്

മെയിൻറോഡ് - കൊല്ലം

ഉത്തമവും വിശ്വാസയോഗ്യവുമായ ഹോമിയോ ഔഷധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ ചികിത്സനടത്തി പേരും പെരുമയും ആർജ്ജിക്കേണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ വിശ്വാസയോഗ്യമായ കമ്പനികളിൽനിന്നും ഫലപ്രദമായ ഔഷധങ്ങൾ നേരിട്ടുവരുത്തി മാതൃകാപരമായ രീതിയിൽ നടത്തുന്ന രാമനാഥ് & കമ്പനിയിലേക്ക് നിങ്ങളുടെ ആർഡർ അയക്കുക. വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടും കൃത്യനിഷ്ഠയോടും കൂടി ഔഷധങ്ങൾ അയച്ചുതരുന്നതിന് ഞങ്ങൾ സദാ സന്നദ്ധരാണ്.

കൂടുതൽ വിവരത്തിന് സ്റ്റാമ്പുസഹിതം അപേക്ഷിക്കുക.

സ്ത്രീകളുടെ മഹാഭാഗ്യം

ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളത്;

മഹർഷിപ്രണീതവും അനവധി ബഹുമതിസിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഞങ്ങളുടെ **മൂർദ്ധാമൃത** തൈലം ഒരിക്കൽ വാങ്ങി പരീക്ഷിക്കുവിൻ

അകാലനര, താരണം ഇന്ദ്രലുപ്തം, തലവേദന തലതരിപ്പിൽ മുതലായവ നിശ്ശേഷം മാററി തലമുടി വളർപ്പിക്കുന്നതിനും തലച്ചോറിനു കുളുർമ്മയെ ഉണ്ടാക്കി ഓർമ്മശക്തിയെ നിലനിറുത്തുന്നതിനും കൈകണ്ട ഔഷധം, 'അനുഭവിച്ചറിയുക'

വില 6 ഔൺസ് കുപ്പി 1-ക്ക് 1 ക. മാത്രം.

കൂടാതെ സകലവിധ ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങളും മിതമായ വിലയ്ക്കും ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടിയും ഇവിടെ വിൽപനയ്ക്കുണ്ട്.

എന്ന്

വൈദ്യൻ, കെ. ആർ. കൃഷ്ണൻനമ്പ്യാർ,
വിശ്വഭാരതി വൈദ്യശാല, മൂവാററുപുഴ.

ധന്വന്തരി വൈദ്യശാല

തൊടുപുഴ

ബ്രാഞ്ചുകൾ: വാഴക്കുളം, പാലാ, എറണാകുളം

ക്ഷീരബലാതൈലം.

എല്ലാ വാതരോഗങ്ങൾക്കും ഏററവും നല്ലതു്. തൈലം മാത്രമായോ മററു കഷായങ്ങളിൽ ചേർത്തോ ഉള്ളിൽ സേവിക്കാം. അഭ്യംഗം നസ്യംമുതലായവകളാൽ പുറമെയും ഉപയോഗിക്കാം. ശാസ്ത്രോക്തമായ വിധം ആവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ഈ തൈലം 1, 5, 7 14, 21, 41, 101 ഇപ്രകാരമുള്ള ആവർത്തനകൾ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

				ക.	ണ	സ.
1	ആവർത്തി	ഔൺസ്സ്	1-ന്	0	1	6
3	ആവർത്തി	,	,,	0	3	0
7	ആവർത്തി	,,	,,	0	6	0
14	ആവർത്തി		,,	0	12	0
21	ആവർത്തി	,,	,,	1	0	0
41	ആവർത്തി	,	,	2	0	0
101	ആവർത്തി	.	,,	3	8	0

കൂടാതെ ഏററവും നിഷ്ക്കർഷയിലും സൂക്ഷ്മതയോടും തയാർചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ആയുർവേദ ഔഷധങ്ങളും എപ്പോഴും തയാറുണ്ട്. ദൂരസ്ഥന്മാക്ക് മരുന്നുകൾ വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. താഴെ കാണുന്ന വിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഔഷധപ്പട്ടിക അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

വൈദ്യൻ സി. എൻ. നമ്പൂതിരി,
ധന്വന്തരി വൈദ്യശാല,
തൊടുപുഴ.

ഇൻഡ്യാ, ബർമ്മാ; സിലോൺ സിങ്കപ്പൂര്, എഫ് എം എസ് മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ച കെ കെ ആർ വൈദ്യരുടെ

ശുക്ലസ്രാവാരിവടിക

ഉറക്കത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയസ്ഖലന ശുക്ലസ്രാവം ശുക്ലക്ഷയം തുടങ്ങിയ എല്ലാവിധ ശുക്ലരോഗങ്ങൾക്കും കൈകണ്ടതു്. പ്രസ്തുതരോഗങ്ങൾ മൂലം ഓജസ്സും തേജസ്സും നശിച്ച ശരീരംവിളറി കണ്ണുംകുഴിഞ്ഞു കവിൾഒട്ടി വിവാഹജീവിതത്തിനു അപ്രാപ്തരായ അനേകായിരം യുവാക്കന്മാരെ **ശുക്ലസ്രാവാരിവടിക**, രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ പരിശോധിക്കുക.

30 ഗുളിക അടങ്ങിയ കുപ്പി ഒന്നിനു 1 ക. മൂന്നിനു 2 ക. 12 ണ. 6-നു 5 ക. 12-നു 9 ക.

N. B. മററുരോഗങ്ങളുടെ വിശദവിവരം അറിയിക്കുന്നവക്കു ശാസ്ത്രീയമായ ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ചു ഔഷധങ്ങൾ വി പി ആയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

കെ കെ ആർ വൈദ്യർ H M T
A O കടയ്ക്കാവൂർ
Anjengo P O

ശ്രീമൂലം ഭാരണ കുടിൽവ്യവസായ പാഠശാല

നെയ്ത്തുവ്യവസായംവലകൾ അഭ്യസിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ വിദ്യാർത്ഥികളായി ചേരുവിൻ!!

ഏവർക്കും ഫീസ്സ് സൗജന്യം

ഷർട്ടിംഗ്, കോട്ടിംഗ്, ബഡ്ഷീററ് മുതലായ തുണിത്തരങ്ങൾ മിതമായ വിലയ്ക്കു കൊടുക്കപ്പെടും,

വിദ്യാർത്ഥികളാൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മേൽപറഞ്ഞ തരം തുണികൾ കണ്ടറിയണമെന്നുള്ളവർ തിരുവനന്തപുരത്തു നടക്കുന്ന "ശ്രീചിത്രാ കൃഷിവ്യവസായ പ്രദർശന" ഹാളിലുള്ള ടി പാഠശാല വക സ്റ്റാൾ സന്ദർശിക്കുക.

മാനേജർ ആർ. ചെല്ലപ്പാ
പാമ്പാക്കുട A. O.

രണ്ടു രത്നങ്ങൾ!

പൂക്കൾ! **നവയുഗം!**

മധുരവും മനോഹരവുമായ പ്രണയഗാനങ്ങൾ, തത്വചിന്തകൾ, ജീവിതവിമർശങ്ങൾ ഇവ അടങ്ങിയ പാലാ നാരായണൻനായരുടെ "പൂക്കൾ" എന്ന ഗ്രന്ഥവും, സ. കേ. സം. പരിഷത്തിലെ പ്രബന്ധമത്സരത്തിൽ പ്രഥമസമ്മാനമായി, 'കനകകീർത്തിമുദ്ര' നേടിയ വഞ്ചിനാടിന്റെ "നവയുഗം" എന്ന നവീനകാവ്യവും വാങ്ങി വായിപ്പിൻ!!

നവയുഗത്തെപ്പററി മഹാകവി വള്ളത്തോൾ പറയുന്നു "തീർച്ചയായും പൊന്നണിയിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു സുന്ദരി തന്നെയാണ് ഈ കവിത എന്ന്!!

നാഷനൽ ബുക്കുഡിപ്പോ, കോട്ടയം.

ഇവിടെ ഓർഡർ അനുസരിച്ച് ഏതുസമയത്തും പല വിധ പുഷ്പമാല്യങ്ങളും ബൊക്ക, ചെണ്ട് മുതലായവയും ഭംഗിയായി കൃത്യസമയത്തു് കെട്ടികൊടുക്കപ്പെടും. കൂടാതെ ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ പലതരത്തിലുള്ള വാസനദ്രവ്യങ്ങളും, മൈസൂർ ചന്ദനം, മധുരകുങ്കുമം, പഴനിഭസ്മം, പലവിധ ചന്ദനത്തിരികൾ മുതലായവയും വില്പനയ്ക്കുണ്ട്.

കെ. പുരുഷോത്തമൻ & സൺസ്

ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സിനുസമീപം
കൊല്ലം.

TRAVANCORE CERAMIC CONCERNS

Works: KUNDARA :: :: Office KUNDARA

SPECIALISTS IN

CHINA CLAY

for

Textile, Paper,

Pottery,

Etc.

REFRACTORIES

for

Iron & Steel Works, Furnaces,

All Kinds of Boilers

Fire bricks,

Fire clays,

Fire Cements,

Zircon Bricks

Sillimenite Bricks

Etc..

Sanitary Wares

Drainage Pipes

Electrical Insulators

of all Types

Stone Ware

Acid Containers

Pickle Jars

Household Utensils

Etc.,

A. MUTHU & Co.,

Gents and Ladies' Tailoring Mart,
STATUE JUNCTION TRIVANDRUM.

Master Tailors and Outfitters. Fine fittings. Up to-date Style. Embroidery works of all patterns undertaken by experts with 30 years experience in European firms: orders executed with greater responsibility and neatness than other firms.

All Cushions, Car tops, etc. [illegible] will be done neatly.

വർമ്മാസ് ആയുർവ്വേദ [illegible]

[illegible]

ബ്രാഞ്ചുകൾ കൊച്ചി, ആലപ്പുഴ.

ആയുർവ്വേദ ഔഷധങ്ങൾ [illegible] ശ്രീ. ഇ. എൻ. കേരളവർമ്മയുടെ [illegible] മല്ലസ്സൽ ജംഗ്ഷനിൽ നടത്തിവരുന്നു. [illegible] വൈദ്യസഹായം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും [illegible] വിലയ്ക്ക് കിട്ടുന്നതും ആകുന്നു.

മാനേജർ,
സി. ആർ. വർമ്മ.

ശിവാനന്ദ വിജയം
വിലാസം വൈദ്യശാല

(സർക്കാർ അംഗീകാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത്.)

അനന്തൻ നാരായണൻ

ഉഴവങ്ങാടി—തിരുവനന്തപുരം

സകല ആയുർവേദ ഔഷധങ്ങളും, സിദ്ധവൈദ്യപ്രകാരമുള്ള [illegible] പല അമൂല്യ ഔഷധങ്ങളും വൈദ്യരുടെ [illegible] തന്നെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതു ഈ വൈദ്യശാലയിൽ ഏറ്റവും മിതമായ ചാർജ്ജിന് എല്ലാപ്പോഴും കിട്ടുന്നതാണ്.

(Rd) [illegible] ലോകപ്രസിദ്ധി നേടിയിട്ടുള്ളതാണ്—ആവശ്യപ്പെടുക.

ചിത്രപ്രഭാ
മെഡിക്കൽഹാൾ

സിഫിലിസ് (കുഷ്ഠപ്പുണ്ണ്) ഗൊണോറിയാ (പഴുപ്പുവാക്ക്) ആണി [illegible] എന്നീ രോഗങ്ങൾ എത്ര പഴക്കമുള്ളതായാലും [illegible] ദിവസങ്ങളിൽ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

വൈദ്യകലാനിധി എം. കെ. കേശവൻ വൈദ്യൻ
സി. പി. മെഡിക്കൽഹാൾ, പാലസ് റോഡ്, ആലപ്പുഴ.

പ്രത്യേക അറിയിപ്പ്

സ്കൂൾ സംബന്ധമായും മറ്റുമുള്ള എല്ലാതരം പുസ്തകങ്ങളും വില്പനയ്ക്ക് തെയ്യാർ. ചെറിയ നോവലുകൾ തുടങ്ങി ഗദ്യപദ്യങ്ങളടങ്ങിയ ഏതു പുസ്തകങ്ങളും സ്റ്റോക്കില്ലാത്തത് സാവധാനത്തോടെ ഓർഡറനുസരിച്ച് വരുത്തികൊടുക്കുന്നതാണ്. ഉടൻ ഓർഡറയക്കുവിൻ!

V. M. K. Brothers,
Book Sellers & Commission Agents,
P. O. KALPAKANCHERI
Ry. Station—TIRUR
S. Malabar.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] വില്പനയ്ക്ക് [illegible]

[illegible] പിള്ള.

[illegible]

[illegible] 1-ാം 11-ന [illegible] ഉണ്ട്.

Prop. [illegible]

[illegible] ആലപ്പുഴ.

While in Trivandrum
JUST STEP INTO

THE Town [illegible] Restaurant

PALAYAM JUNCTION
Meals & Refreshments
AVAILABLE THROUGHOUT
DAY & NIGHT
MANAGER.

പറവൂർ [illegible]
കെ. ജി. [illegible]

പ്രഹസനങ്ങൾ

ഫലിതബഹുലവും, [illegible] ആയ "വൈദ്യന്റെ വിദ്യ" എന്ന സാമുദായികനാടകം, അഭിനയത്തിനും, രംഗക്കൊഴുപ്പിനും എത്രയും പറ്റിയത് [illegible] "ഇടിയും മിന്നലും" [illegible] ആവശ്യക്കാർ [illegible]

കെ. ജി. [illegible]
ആയുർവേദ [illegible]
[illegible]

Mr. A. J. Rozario

M A S T E R T A [illegible]

STATUE ROAD

[illegible]DRUM

Tel: –"SWARAJYA" Alwaye.

The Premier House for Ayurvedic Medicines

RENOWNED FOR
Quality, Reliability & Efficiency.

MAXIMUM WORTH FOR MINIMUM VALUE.

Treatment undertaken through correspondence

Qualified Phys cians

Always in Attendance

GIVE A TRIAL!
AND BE A CUSTOMER
FOR EVER!!

സ്വരാജ്യ ഫാർമസി

(രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെട്ടത്)

ആലുവാ — തിരുവിതാംകൂർ

All

MEDICINES PREPARED
UNDER EXPERT SUPERVISION
AND SOLD AT THE
LOWEST POSSIBLE RATES.

We Guarantee
Satisfaction to our Customers

CONSULTATION — FREE — PRICE LIST

For further particulars Apply: –
MANAGER

SWARAJYA PHARMACY (REGD)

Head office; **ALWAYE.** (Travancore)

Branch:— Broadway: ERNAKULAM

കേരളകൌമുദി

ദിനപത്രം

തിരുനാൾവാരത്തിൽ നവംബർ ൧൦-ാം൹ പ്രസിദ്ധപ്പെടുന്നതാണ്

ഒറ്റപ്രതി വില ചക്രം ഒന്നേകാൽ

ഉജ്ജ്വലങ്ങളും പ്രൗഢങ്ങളുമായ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ—കമ്പിവാർത്തകൾ—വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ—
ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ചെറുകഥകൾ

മുപ്പതുകൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് മി. സി. വി. കുഞ്ഞുരാമന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ ആരംഭിച്ച് അത്യന്തം പ്രശസ്തമായ നിലയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവന്ന ഒരു പ്രതിവാരപത്രമാണ് കേരളകൌമുദി. കേരളകൌമുദിയുടെ പിൻറവും പബ്ളീഷറും ഇടക്കാലത്തു മരിച്ചുപോവുകയാൽ പത്രം നിന്നുപോയി. ഇപ്പോൾ മി. കെ. സുകുമാരൻ ബി. ഏ. "കേരളകൌമുദി" ഒരു ദിനപത്രമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ അനുവാദത്തിനപേക്ഷിക്കുകയും ഗവമ്മെൻറ് ആ അപേക്ഷ അനുവദിച്ചു അദ്ദേഹത്തിനു ലൈസൻസ നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കേരളകൌമുദി തിരുനാൾ വാരത്തിൽ നവംബർ 10൹ തിരുവനന്തപുരത്തു പേട്ടയിലുള്ള ഇന്ദിരാപ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു തുടങ്ങുന്നതാണ്.

സാർവദേശീയസ്ഥിതിഗതികളെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ വർത്തമാനങ്ങൾ നേരത്തെക്കൂട്ടി അറിയുവാനുള്ള ഉൽക്കണ്ഠ ജനങ്ങൾക്ക് എത്രത്തോളമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ ഉൽക്കണ്ഠയെ ശമിപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമായ എല്ലാ ഏർപ്പാടുകളും കേരളകൌമുദി ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉജ്ജ്വലങ്ങളും പ്രൗഢങ്ങളുമായ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ, വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ലേഖനങ്ങൾ, ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ചെറുകഥകൾ മുതലായവ കേരളകൌമുദിയുടെ പ്രത്യേകതകളായിരിക്കും. അന്നന്നത്തെ കമ്പോളനിലവാരം തീവണ്ടി സമയം ട്രാൻസ്പോർട്ടു സമയം മുതലായവ നിത്യവും കേരളകൌമുദിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

വരിസംഖ്യ പ്രതിമാസം

	ക.	ണ.	സ.
ഏജൻറുവഴി	1	0	0
അഞ്ചലിൽ	1	2	0
തപാലിൽ (Inland)	1	4	0
,, (Foreign)	2	0	0

സമർത്ഥന്മാരായ ഏജൻറന്മാരെ എല്ലാസ്ഥലങ്ങളിലും ആവശ്യമുണ്ട്. മുൻകൂർ പണം അടയ്ക്കുവാൻ തയാറുള്ളവർമാത്രം അപേക്ഷിച്ചാൽ മതി. പൂർണ്ണവിവരങ്ങൾക്കു താഴെകാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ എഴുതുക:—

മാനേജർ, കേരളകൌമുദി, പേട്ട, തിരുവനന്തപുരം.

Reg. No. T. 47

നവജീവൻ

തിരുനാൾ വിശേഷാൽപ്രതി

ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം

ആയുർവേദവൈദ്യശാല

മയ്യനാട്ട്, തിരുവിതാംകൂർ

എൻ. സുകുമാരൻ വൈദ്യരുടെ മൂന്നു വിശിഷ്ടൌ[illegible]

നിങ്ങൾക്കു ക്ഷീണമുണ്ടോ?! ഉന്മേഷക്കുറവുണ്ടോ?!!

എന്നാൽ "സുകൃത" സേവിക്കുവിൻ!!!

[illegible] തുല്യമായ സിദ്ധൌഷധം. വിസ്മൃതി, ഉന്മേഷക്കുറവ്, തലച്ചോറിന്റെ നിരന്തരമായ പ്രവൃത്തികൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന തലവേദന, ധാതുക്ഷീണം, ഞരമ്പുകളുടെ ദൌർബല്യം എന്നിവയെ മാററി ഓജസ്സിനേയും ധാരണാശക്തിയേയും വർദ്ധിപ്പിക്കും.

സ്വരസാദം (ഒച്ചയടപ്പ്) പഴകിയ പനി, രാത്രികാലങ്ങളിൽ അധികപ്പെടുന്ന ചുമ, ശരീരക്ഷീണം, അരുചി, ശുക്ലദോഷം ആർത്തവദോഷം ഇവയെ ഉടൻ മാററും. സന്നിപാതജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങളാൽ ഉണ്ടാവുന്ന ക്ഷീണം ഉടനടി മാററുന്നതിനു ഈ ഔഷധത്തിനുള്ള ശക്തി അത്ഭുതകരമാണ്. കുട്ടികൾക്കുണ്ടാവുന്ന വയറുതള്ളൽ, അതിസാരം, താപ്പനി, ചുമ എന്നിവയ്ക്കു ഇതു അത്യന്തം ഫലപ്രദമായ ഒരു ശമനൌഷധം. ഒരു കുപ്പി വാങ്ങി പരീക്ഷിപ്പിൻ! വില 8 ഔൺസ് കുപ്പി 1-ന 1 ക. 12 ണ. 0 സ.

[illegible] (Dhathu Pushti Kalpam) വളരെ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചതും അനേകം ആളുകൾ വാങ്ങി സേവിച്ചു സംതൃപ്തിപ്പെടുന്നതുമായ ഒരു ദിവ്യൌഷധം. ഗൊണോറിയ, വിവിധങ്ങളായ മൂത്രദോഷ്യങ്ങൾ, ധാതുക്ഷയം, മുതലായ പല രോഗങ്ങൾക്കും ദൃഷ്ടഫലമായ ഔഷധം. വില 2–8–0

[illegible] അവിപന്നവീര്യങ്ങളായ മൂലികകൾ മാത്രം ചേർത്തു അനേകകാലത്തെ പ്രയത്നംകൊണ്ടു തയാർചെയ്തതു്. സ്ത്രീകൾക്കു ഒരു ഉത്തമബന്ധു. മേഹം, (പൂയസ്രാവം) തന്നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന തലച്ചുററ. കണ്ണിരുട്ടിപ്പു ശരീരക്ഷീണം, ഉളിവീററൽ, കൈകാൽ ചുടിച്ചിൽ, ആർത്തവദോഷം ഇവയ്ക്കു ഏററവും പററിയതു്. 8 ഔ. കുപ്പി 1-ന വില 1–4–0

N. B. ശുദ്ധമായ സകല ആയുർവേദ ഔഷധങ്ങളും ഇവിടെ കിട്ടുന്നതാണ്.

കൊപ്രാ.എണ്ണ.പിണ്ണാക്ക്

ഇവയുടെ നിലവാരം

ആവശ്യമുണ്ടോ?

കൊളമ്പ്, കൊച്ചി, ആലപ്പുഴ ഈ പട്ടണങ്ങളിലേയും, ആലപ്പുഴയിലെ വെള്ളക്കൊപ്രായുടേയും "റേഡിയോ" 'ഫോൺ' ഇവയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അറിയുന്ന നിലവാരം

അപ്പോഴപ്പോൾ അറിയിച്ചുതരുവാൻ തയ്യാർ.

പ്രതിഫലം അഞ്ചൽ ചിലവുൾപ്പെടെ മാസം 2 രൂപാ മാത്രം.

എൻ. എം. ജേക്കബ്,

മെസ്സേഴ്സ്, പോത്തൻ ജോസഫ് & സൺസ്,

ഓയിൽമിൽ ഉടമസ്ഥർ,

ആലപ്പുഴ.

മേന്മയേറിയ ബീഡികൾ

മാന്യരെ,

മേത്തരം പുകയില, ഇല, വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ തൊഴിലാളികളുടെ തെരച്ചു്, സൂക്ഷ്മമായ മേൽനോട്ടം, മുതലായവയാൽ ഞങ്ങളുടെ ബീഡികൾ മററതൊരു ബീഡിയേക്കാളും നന്ന്. ഈ ബീഡി ഒരിക്കൽ വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളവർ പിന്നീടു മറെറാരു ബീഡിയും ഇഷ്ടപ്പെട്ടാറില്ല.

ഈ. ഐ. കേള,

ബീഡി ഫാക്ടറി

- കോതമംഗലം, ഓവാങ്കൂർ

N. B. ലേബൽ പ്രത്യേകം നോക്കി വാങ്ങുക.

Printed & Published by Swami Sree Narayana Theerthar at the Indira Printing Works, Pettah, Trivandrum.